Hemingway'in Mektupları

HEMINGWAY'IN MEKTUPLARI

MEKTUPLAR DİZİSİ 20

DÜŞÜN

HEMINGWAY'IN MEKTUPLARI



Düşün Yayıncılık
Sıracevizler Caddesi 47/9
Şişli / Istanbul
Tel: (0-212) 225 54 38



HEMINGWAY'IN MEKTUPLARI

Mektuplar Dizisi: 20

Çeviren: Kudret Emiroğlu

Kapak: Bülent Engez

Kardeşler Basımevi - Istanbul 1995 Tel: (0-212) 225 54 38
Dizgi ve Sayfa Düzeni  Ece Dizgi
516 65 16 - 252 79 07

ISBN 975-7275-12-3

HEMİNGWAY

Noktalarını koymadığı i'leri, çizgisini çekmediği t'leri ile, yanlış yazdım sen sözlüğe bak dediği yazımıyla, argosuyla. Hemingway için mektup yazmak "bir iş yapar görünmenin en iyi yolu"dur.

Doğa sevgisi, fizik güce olan ilgisi, yarışma zevki, korkusuzluk övüncü onda. Chicago Mafyasının iş yapma uzmanlığı ile aile sırrı anlayışından oluşan ahlak görüşüyle hareketin-eylemin gerçekçiliğini yaratmıştır. Bokstan avcılığa, boğa güreşinden bahisçiliğe, içki, kadın, kumar, her birinde 'uzman olma' tutkusu duymaktadır. Sert, bireyci, yalnız kahramanları ülküsel tipler olmaktan çok, yaşama bağlı, ölümden korkmayan, güçlü bir kişiliğin tüm çelişkilerinin çözümlendiği, duygusal oldukları kadar ahlakcı tiplerdir. Rahat yaşayanlarla 'belâ' içinde yaşayanlar ayrımında 'racon', Hemingway için, anlaşamadığı ailesiyle sıkı bağları, Hıristiyan kökeni, iyi-kötü ayrımından gelişerek gerçekÇiliğin demokratlaşma savaşımı biçimini alır. Kocaman ve acımasız dünyada gazetecilikle başlayan yazma eylemi onda 'delikanlılığa' dönüşür; yazmak-iş ve eğlence-macera ayrımı, disiplinli bir ciddiyete ulaşır.

1930 Büyük Ekonomi Bunalımı, katıldığı iki dünya savaşı ve İspanya iç savaşı, üç kıtada dostlar, kuşağının sanatçıları... Hemingway, kayınvalidesine İspanya'da nasıl 'şeytanın safı'nda yer aldığını, yayıncısına, eleştirmenlere ve arkadaşlarına kendisinin nasıl emperyalist yankı olmadan yurtsever olduğunu ve Küba devriminin haklılığına inandığını, ABD'nin müdahale ettiği Guatemala'da ''komünistlerin komplosu' olmadığını anlatmak, açıklamak zorunda olan Amerikalıdır.

Ernest Miller Hemingway, 21.7.1898'de Illinois, Michigan'ın banliyösü Oak Park'da doğdu. Altı çocuklu ailenin ikinci çocuğuydu.

Spora meraklı doktor babası onun doktor, piyanoya meraklı dindar annesi müzisyen olmasını istiyordu. 1917'de evden ayrılarak Kansas City Star gazetesinde polis muhabiri olarak çalışmaya başladı.

ABD'nin Birinci Dünya Savaşına katılmasıyla Hemingway Amerikan Kızılhaçına gönüllü olarak katıldı, Mayıs 1918'de İtalya'ya giderek cankurtaran sürücülüğüne başladı. Ateş hattına daha yakın olma isteğiyle İtalyan piyadesine katıldı ve iki ay sonra kötü biçimde yaralandı. Amerika'ya 1919 Ocağında bastonuyla ve gönüllü Amerikan hemşiresi olarak çalışmaya devam eden kızın aşkıyla döndü.

1920-21 yıllarında Amerika'da ekonomik bunalım vardır. Çalışabilen nüfusun içindeki işsiz oranı % 23'e çıkmış, tarım ürünleri fiyatları % 65-75 düşmüştür. Tarım hızla makinalaşmakta, tekeller güçlenmektedir. Adalet Bakanlığı'nda kurulan anti-radikal komisyon işçi hareketlerinin tümünü Bolşeviklikle özdeşleştirmektedir. 'Milliyetçi'lerin 'solcu'ları öldürmeleri cinayet sayılmamaya başlanmış, ırkçılık güçlenmiş, güney devletlerinin çoğunda caz yasaklanmıştır.

Amerika'nın genç sanatçılar kuşağı ise Paris'de caz çağını yaşamaktadır. Avrupa'da 1900'lerden beri gelişen kübizm anlayışı modern sanatın temelini oluşturmaktadır. 1918'lerde Dadaizm, 1924'de Gerçeküstücülük akımları gelişmiştir. Bu dönemde yalnız Amerikalılardan Gertrude Stein, Scott Fitzgerald, John Dos Passos, Esra Pound, Robert MacAlmon, Ford Madox Ford, Archibald MacLeish, T. S. Eliot, E. E. Cummings ve daha birçokları ya Paris'e yerleşmişler veya bir süre kalmışlardır. Romancı Gertrude Stein bu kuşağa 'yitik kuşak' adını verir.

'Yitik kuşak' çağının en önemli Amerikalı yazarlarını bir araya getirmiş kabul edilir. Bu yazarların her biri, kendi anlatım, kendi kültür ve tanıklıklarıyla 'Amerikan efsanesi'nin günden güne yozlaşmasını işlerler. Fitzgerald düşkırıklığını, Dos Passos kapitalizme karşı çıkışı, Faulkner çökmekte olan Güney'in dünya görüşünü, Steinbeck ve Cladwell liberalizme karşı çıkışı dile getirirler.

Hemingway 1921'de Elizabeth Hadley Richardson'la evlendikten sonra Toronto Star gazetesi için çalışmak üzere Paris'e gelir. Sanat

merkezi Paris'de yaşamaya kararlıdır. 1923'de oğlu John Hadley Nicanor (Bumby) doğar. Yunan çekilişini izlemek üzere İstanbul ve Trakya'ya gelir. Hemingway'i Mustafa Kemal'in niteliğinden çok, İngiltere ve Fransa'nın savaştaki sorumluluğu ve savaşan insanların somut ve acılı gerçeği ilgilendirir. Gazete muhabirliği sınırlarını aşan, gözlemle yetinmeyen yazıları başarı kazanır. Lozan Konferansını izlemekle görevlendirilir (Hemingway'in Türkiye ile ilgili yazılarından seçmeler Türkçede "İşgal İstanbul"u adıyla yayımlanmıştır).

Hemingway gazetecilikten kopmakta, yaşamını edebiyatçı olarak sürdürmek istemektedir. Gertrude Stein, boks dersi verdiği Ezra Pound onu desteklerler. 1923'de Üç Öykü ve On Şiir adlı kitabı Paris'de 300 adet yayımlanır. Bunu 1924'de In Our Time (Günümüzde), 1926'da The Torrents Of Spring (Bahar Selleri) izler. Fakat 1925'de İspanya'ya yaptığı yolculuğun ve kapıldığı boğa güreşinin esiniyle yazdığı The Sun Also Rises (Türkçede, Güneş de Doğar, Gene Sabah Oldu, İspanya Geceleri), adını duyuran ilk kitabı olur. Hemingway kitabına iki alıntı koymuştur. İlki Stein'den: "Sizler ziyan olmuş bir nesilsiniz" İkincisi Kutsal Kitap'dan: "Bir nesil geçer, bir başka nesil gelir ama yeryüzü sonsuz sürer gider... güneş de doğar ve güneş batar... bütün nehirler denize varır, gene de deniz dolmaz..."

Hemingway, Hadley'in arkadaşı, Vogue Dergisi'nin Paris bürosunda çalışan Pauline Pfeiffer'e aşık olur; 1926'da Hadley'den ayrılır; 1927'de Pauline Pfeiffer ile evlenir; Florida yakınlarındaki Key West adasına taşınırlar. Men Without Women (Kadınsız Erkekler) o yıl yayımlanır.

1928'de oğlu Patrick (Fare) doğdu. Şeker hastası babası aynı yıl intihar etti. Bu sırada Hemingway, A Farewell To Arms (Silahlara Veda) romanı üstüne çalışmaktadır. Kitap yayımlandığında (1929) büyük başarı kazanır, dört ayda 80 bin satılır.

1932'de Death In The Afternoon (Öğleden Sonra Ölüm), 1935'de Green Hills Of Africa (Afrika'nın Yeşil Tepeleri), 1936'da The Snows Of Kilimanjaro (Kilimanjaro'nun Karları), 1937'de To Have And Have Not (Türkçede Hayatın Ücreti, Ya Hep Ya Hiç, Varlık Yokluk) yayımlandı.

1931'de üçüncü oğlu Gregory (Gigi) doğdu. Yazmadığı zamanlar,

1936'da satın alıp Pilar adını verdiği yatı ile açık deniz avcılığı yapmaktadır. 1931'de İspanya'ya, 1933'de Afrika'ya safariye gitti. 1936 Haziranında İspanya İç Savaşı başlayıp 60 gazeteyi kapsayan bir yayın birliği ona muhabirlik teklif edince hemen kabul edip İspanya'ya gitti. Tek oyunu The Fifth Column'u (Beşinci Kol) burada yazdı ve The Spanish Earth (İspanya Toprağı) filmini çekti. Amerika'ya dönüşünde Hemingway, İspanyol cumhuriyetçileri için para toplayarak mücadeleyi sürdürmeye çalıştı.

1936'da Key West'de tanıştığı, Colliers dergisi için çalışan Martha E.Gellhorn'la İspanya'da birlikte olan Hemingway, dönüşünde Key West'deki evini Pauline'e bırakarak Havana'da bir otele yerleşti. İspanya İç Savaşını anlatan romanını yazmaya başladı. Bu savaşı, gelecek dünya savaşının provası olarak gören Hemingway, 1940'da yayımlanan For Whom The Bell Tolls (Çanlar Kimin İçin Çalıyor) romanının başına şu alıntıyı koydu: "Hiç bir insan bir ada, kendi başına bir bütün değildir... Ben insanlığın içindeyim. Onun için sen de sakın çan kimin için çalıyor diye sorma, senin için çalıyor."

Çanlar Kimin İçin Çalıyor 9 haftada 189 bin sattı. 1941 Aralığında satış 1 milyonu geçti. Bu arada Martha ile evlenen Hemingway, Men At War (Savaşan İnsan) adını verdiği bir savaş seçkisi yayımladı. 1942.

İkinci Dünya Savaşının başlamasıyla Hemingway Pilar'ı makinalılar ile donatarak mayın teknesi haline getirip Alman gemilerine karşı casusluk faaliyetine girişti. Bir süre sonra savaş muhabirliği bularak Avrupa'ya geçti. Önce Hava Kuvvetlerine katıldı. Londra'da trafik kazası yapıp hastaneye kaldırıldı ve öldü haberi çıktı. Savaş muhabiri olan Martha hastanede durumu öğrenince sinir nöbeti geçirerek kaçtı.

Hemingway Normandiya çıkartmasıyla Fransa'ya girdi. Paris'e ilk giren birlikler arasında yer aldı. Almanya'ya doğru ilerlemeye devam ederek Ardennes savaşlarına katıldı.

Hemingway savaş boyunca Londra'da tanıştığı gazeteci Mary Welsh'le mektuplaştı ve 1946'da evlenerek, Küba'da San Francisco Da Paula'da La Finca Vigia'ya yerleştiler. Hemingway'in sağlığı bozulmuş ve ona en büyük savaşı da kaybettikleri duygusu egemen olmuştur. Bir ırmak-

roman (ölümünden sonra yayımlanan Islands In The Stream. Akıntı Adaları) tasarlayarak çalışmaya başladı.

Hemingway üstünde on yıl çalışacağı romanına ara vermek zorunda kaldı. Önce Idaho'ya, sonra İtalya'ya geziye çıktı. Bu dönemde Across The River Into The Trees (Türkçede Asla Vedalaşmayacağız, Irmağın Ötesi. Irmaktan Öteye Ağaçların İçine, Nehrin Ötesi) adlı romanını yazdı. Kitap 1950'de yayımlandı fakat eleştirmenlerce beğenilmedi. Hemingway'in artık tükendiği söyleniyordu. 1952'de yayımlanan The Old Man And The Sea (Türkçede Yaşlı Adam ve Deniz, İhtiyar Balıkcı) tam bir başarı oldu. Kitap iki günde 5 milyon adet sattı.

1953'de Pulitzer Ödülü'nü kazanan Hemingway İspanya ve Afrika'ya geziye çıktı. Afrika'da uçakları düştü, Mary'nin kaburgaları kırıldı; orman yangınını söndürmeye çalışan Hemingway ise ikinci derecede yandı.

1954'de Nobel Ödülü'nü kazandı. Gazetecilerle konuşmasında daha iki, üç yıla gereksinmesi olduğunu söylüyordu; her üç dört yılda iyi bir eser verdiği için bu sürenin 'yeterli' olacağını düşünmekteydi. Sağlığı bozuk olduğu için gezmeye, İspanya'ya gitti. Çanlar Kimin İçin Çalıyor romanının yasak olduğu İspanya'da matador dostu boğaları ona adamış, halk tarafından ayakta alkışlanmıştı.

A Moveable Feast (Paris Bir Şenliktir) adlı anı kitabını yazmaya başlayan Hemingway, dağ havası sağlığına iyi geleceği için Idaho'da Ketchum'a yerleşti. 1960 Kasımında hastaneye yatırıldı, 6 hafta kaldı. Olayın duyulmaması için başka ad kullanılmıştı. 1961 Nisanında tekrar hastaneye yatırıldı. Haziranda hastaneden çıktı. 2 Temmuz 1961 sabahı tüfeği bacakları arasında, alnından vurulmuş olarak bulundu.

Walloon Gölü, Michigan, 6 Ağustos 1917

Sevgili Dede;

Sana yaşgünü armağanın ve gazeteler için teşekkür etmek istiyordum ama günde on iki saat harmanda ve çiftlikte çalışıyorduk. Yağmura çok kötü gereksinimimiz var, her şey kuruyor, eğer yakında yağmazsa patatesimizi yitirmek üzereyiz. Geo. Amca ve ailesi, G. Hala ve T. Amca yarın bir günlüğüne gelecekler. Şimdi bütün otumuz içerde ve işler daha kolaylaşıyor. Babamın Fordu daha iyi işliyor ve silindirler temiz, artık onu satmayı düşünmez.

Geçen gece üç çelikbaş alabalık yakaladım, 6,5. 5,3. 5 lb[1]. Hem, Hortons Koyunda da 2 lb. dere alabalığı. Bu, burada şimdiye kadar yakalanan en büyük av.

Bana gazeteleri göndermen gerçekten çok makbule geçti, çünkü burada iki gün geç gelen gazeteden başka okuyacak hiç bir şey yok.

Burada Ekim boyunca Dilworth için çalışarak kalabilirim ve bu sonbahar Illinois U.ne gitmeyeceğim. Eve döndüğümde ya Leicester Dayı'ya gideceğim veya Chicago Tribune'de uğraşıp bir iş almaya çalışacağım. Gelecek yıla kadar kararımı vermeliyim ki okula gidebileyim.

Size ve babaanneme sevgiler.

Ernest

1. lb.=pound, 450 gram gelen Amerikan ağırlık ölçüsü.

Kansas City, 16 Ocak 1918

Sevgili Anne,

Mektubunu bugün aldım. Niye milletten mektup almadığımı merak etmeye başlamıştım. Ama tirenler kötü biçimde sıkışmış. Burada çok kar yoksa da yirmi derecenin altında. Kansas'da, memleketin çoğu yerinde 2-3 fit[1] var. Batıdan doğuya tiren de gitmiyor. Bir zaman için, doğrusu bütünüyle tecrit olmuştuk. Burada kömür kıtlığı hala oldukça kötü. Ama yakında bahar gelecek diye düşünebiliriz.

Şimdi şu gözyaşlarını sil ve gül anne. Üzülecek daha iyi birşey bulmalısın. Ben iyi bir hıristiyan olmadığım için üzülmemeli, ağlamamalı veya sinirlerini bozmamalısın. Ben, her zaman olduğu gibi, her gece dua ediyorum ve aynı şekilde inanıyorum, öyleyse, gül! Çünkü ben, seni üzmeyecek kadar neşeli bir hıristiyanım.

Pazarları kiliseye gitmememim nedeni, Sunday Star'ı çıkarmak için, gece bire kadar ve sık sık üçe veya dörde kadar çalışmak zorunda kalmam. Pazar sabahları da gözümü 12.30'dan önce asla açamıyorum. Görüyorsun ki gitmek istemediğim için değil. Din için çıldırmadığımı biliyorum fakat olabileceğim kadar içten bir hıristiyamm. Pazar günü, haftada uykumu alabildiğim tek gün. Üstelik Arabella Hala'nın kilisesi de sevilemeyecek vaizi ile çok modaya uygun süslenmiş ve kendimi orada dışarıda hissediyorum.

Şimdi, anne, Carl ve Bill[2] hakkında yazdıklarını okuyunca çok sinirlendim. Hemen yazmak ve düşündüklerimi söylemek istedim. Fakat sakinleşene kadar bekledim. Ama sen, Carl'ı hiç görmeden ve Bill'i bilmeden, yalnızca üstünkörü bilginle, büyük haksızlık ettin. Carl bir prenstir ve bildiğim en içten ve gerçek hıristiyandır ve benim üstümde, şimdiye kadar bildiğim herkesten daha iyi bir etkisi var. Peaslee gibi dinle ilgili olarak ağzıyla maskaralık etmiyor fakat derin, içten bir hıristiyan ve centilmen.

1. Fit-foot, 30 santim olan bir Amerikan uzunluk ölçüsü.
2. Carl Edgar ve William B.Smith, Hemingway'ın 1916'dan beri Michigan'dan çocukluk arkadaşlarıdır, Carl, daha sonra John Dos Passos'la evlenecek olan William'ın kızkardeşi Katharine Foster Smith'e âşıktır (26 Haziran 1931 tarihli mektuba bakınız).

Bill'e, hiç hangi kiliseye gittiğini sormadım çünkü bu önemli değil. İkimiz de Tanrıya ve İsa'ya inanıyoruz ve ahiret için ümitliyiz ve akideler birşey farkettirmez.

Lütfen benim en iyi arkadaşlarımı tekrar haksızca eleştirme. Şimdi neşelen çünkü görüyorsun, senin düşündüğün gibi akıntıya kapılmıyorum.

Sevgiyle
Ernie

Bunu kimseye okuma ve lütfen kafandaki neşeli yere dön.

Kansas City, 19 Nisan 1918

Sevgili Millet, [1]

İkinizden, babamdan ve annemden mektup almaktan elbet çok memnunum. Buralarda herşey iyi gidiyor. Şimdi sıkı yağıyor, bütün gün de öyleydi. Eski yağmurluğu giydim, yakasını kaldırdım, bıraktım yağsın. Bütün hafta acemi yazılmakla uğraşıyordum.[2] Ordu, donanma, denizcilik, İngiliz-Kanadalılar ve son olarak yeni Tank Bölümü ile ilgili öyküler yazıyorum. Bazıları oldukça iyi. İkincisi hakkında sizi görmeyi umuyorum. Birşeyler öğrenir öğrenmez bildireceğim. Herşey nasıl gidiyor?

İyi geceler

Ernie

New York, 19 Mayıs 1918

Sevgili Wilse,

Ha ha! Ha! Ha! Ha! Ha! Bu ahdi sorguya çeken Hemingstein'lerin en büyüğünden başkası değil. Woodrow[3] adamım, nasılsın bakalım. Senin, şu Bağımsızlık Bildirisini çıgırtmandan çok minnettarım. Mertek Smith'in deyişiyle, senin yapacağın en iyi işti. Ve ulu Hicks-ne tosbağa

1. Hemingway, Kansas City Star gazetesinde altıncı ayını dolduruyor.
2. Amerikan Kızılhaçının İtalya'daki Ambulans hizmeti için henüz başvurmuştur.
3. ABD Başkanı Woodrow Wilson (1856-1924); Birinci Dünya Savaşında, 1918 Ocağında yayınladığı 14 maddeli barış planı ile önemli rol oynamıştır. 18 Mayıs'ta, 75.000'e varan Kızıl Haç sürücüsü, Başkan Wilson'un önünde resmigeçit yapmışlardır.

kabuğu mizaçlı, ne üzgün makat örtüsü yoksunudur o- ondan naber? Hâlâ, adam diye, Rüzgarlık Şehrin En Asil Evladı, Ulu Chicagolu'yu mu sayıyor? -tırnak- Söyle ona Hatchet'i gömdüm. Ama bana şu iyiliği de yap. Brumstein'ın ve benim öykümüzün acı sonu geldiğinde, Pantolonsuz diye bilinen bu adamın onun üstüne kopyasını okumasına izin verme. Çünkü korkarım rahmetlilerin bile adlarını keser. Hasta da değiliz ama, senin caka eğilimlerinden biri, seni bunu göstermeye yöneltebilir.

Fakat, yalın, çıplak, elbisesiz, gazeteci, beyaz esir taciri Tod Ormiston'un gerçeklerine gelirsek, halâ -Bozulmuş Vasiyet denilen- William Moorehead'den iki aybaşılı ücret mi alıyor? Ve Smith merteği, Ulu Gus'a sıcak bir toka verip, ona, Gus'a, onun, Smith'in, Gus'un yönettiği gazete için çalışmayı nasıl sevdiğini söylüyor mu? Ve Peg Vaughan hala ganimet arayarak mı geçiniyor ve Sevimli Leo, ganimetle yüklü, onumu arıyor? Ve G't Fleisler hâlâ domuz Yahudi'nin önüne saçılan gazetecilik zekasının incilerini arayan istekli Godfrey'in gölgesinin peşini bırakmadı mı? Ve Tannembaumb, ormanadamı ve bumerang atıcısı Tazmanyalı Son züppesiz ne yapıyor? Ha? Sana soruyorum?

Evet, bize üniformalarımızı teslim ettiler ve şimdi fahri teğmen olduk. Git Hem's'n, geçen gece Broadway'de azametle yürüyüp, 367 selamla döndü. Ondan beri otobüsle seyahat ediyor. Sağ kolla daha kolay. Bugün, 5. Caddeden 82. Sokaktan 8. Sokağa kadar resmî geçit yaptık ve İkinci Woodrow'a ve Bayan'a göründük. Bir kucak da koca böceğe. Koca ayarsızlığın argosu. Woodrow resimlerini hiç andırmıyor. Atanmış subaylarken ve bölükteyken hiç komutanımız yok. Erkekçe formun erdemi ve mükemmel ifadesi ile tek ve sadece Hemsteith, Baş Gözcü yapıldı, onun gıcırtılı sesini duyacaksın. Benim görevlerim, en çok sana doğru kılavuz olmayı ve senin birinci veya ilk müfrezen olmayı içeriyor. Bugün, sağ kılavuz olarak, tek başıma şu caddeden geçtim ve cehenneme kadar yalnızlık hissettim. Fakat gözler sağda, Woodrow'a bir iyice baktım.

Bu basım için değil oğlum, fakat tuzlu Çarşambayı sürüyoruz. Pasaportum bugün geldi, Pazartesi Fransız ve İtalyan vizelerini alıyorum.

Bu da basım için değil ama, Mae'yi görmek için bir kaç kez dışarı çıktım, yarın akşam da yemek için ordayım. Bayan Marsh, dalgasına değil, beni sevdiğini söylüyor. Köşedeki küçük kiliseyi önerdim ama, savaş dullarının kendisini nasıl açmadığını anlattı. O zaman babanın verdiği 150 askeri bir yüzüğe bayıldım, yani işte nişanlıyım. Hem de ayrıldım. Ölü. Bir 100'üm daha vardı ama 30 kelleye bir çift sahtiyan deri çizme aldım, biraz ufak tefek ve bir parça içki, şimdi hepsi gitti. Herneyse, kızım beni seviyor, benim büyük gazeteci olacağıma inanıyor ve beni bekleyeceğini söylüyor. Yani Allah belasını versin, Bill. Ve belki ben, Allah için, iyi bir görev alırım. Ya, harika bir kız Wilse! Benim için, kahrolası, çok fazla iyi. Eğer istersen Yemlik Wallace'a benim nişanlandığımı söyleyebilirsin. Ama Allah aşkına çeteye yayma ve kâğıda dökme.

İşte böyle oğlum, Hap'a sevgilerimi söyle, Pete'e benden selam söyle ve Patrona ve Harry Kohr'a, John Collins, Yemlik ve Bill'e, Harry G. ve Swensen ve Smith'e.

İyi Şanslar

Hemingstein

Fossalta di Piave, İtalya, 22 Haziran 1918

Sevgili Ruth [1]

Eski kasabada işler nasıl? Kasaba ve daha geçen yıl bu zamanlar okulu bitirdiğimizi düşünmek milyonlarca mil uzakmış gibi geliyor. Eğer geçen yıl biri bana bu aptal kehaneti okurken bir yıl sonra Piave ırmağından 20 yarda[2]ve Avusturya hatlarından 40 yarda uzakta bir siperde oturacağımı, küçüklerin hvada uçarken vızıldayacağını, büyüklerin şiiiiiiiiik Boom edeceğini, heran makinalının tik a tak a tok edeceğini söylese, 'bir yudum daha çek' derdim. Biraz karışık bir cümle oldu ama ne serseri kahin olduğumu ancak gösteriyor.

Görüyorsun, İtalyan ordusunda soto Tenente yani teğmen oldum ve Croce Rosa Americana Ambulance servisini[3] biraz hareket etmek için

1. Hemingway'in Oak Park Lisesinden sınıf arkadaşı.
2. Yarda: Yard, 91 santimlik uzunluk ölçüsü.
3. İtalyanca, Amerikan Kızılhaç Ambulans Servisi

geçici olarak terkettim. Bunu aileme bildirme benim halen Sylvan Glens boyunca ford sürdüğümü sanıyorlar.

Avusturya hatlarından 1,5 mil uzaklıkta güzel bir binada yerleştim. G.b.'nın dört odası vardı, 2 alt katta, 2 üstte. Geçen gün çatıdakine bir şarapnel girdi. Şimdi üç odası var. İki altta bir üstte. Ben ötekindeydim. Ahlak şu: yukarıda uyu. Büyük İtalyan topları arkamızda ve bütün gün gürlüyorlar. Benim yapmam gereken posta di ricovero yetiştirmek. Yani yaralılara ve cephedeki askerlere çikolata, sigara dağıtmak. Her akşam ve sabah kumanya torbasını yükleniyorum, teneke kapağımı ve gaz maskemi alıp siperlere tırmanıyorum. İyi zaman geçiriyorum ama onların Amerikalı olmadıklarını unutuyorum. Yaa mübarek yarım İngilizcemi unuttum. Eğer Cannon veya bizim Loftbery benim bütün gün İtalyanca konuştuğumu duyabilseler mezarlarında kıvranırlardı. Yahu bir doğru dürüst Gawd Amerikan kızı görmeyi çok özlüyorum. Bir tek dans için ele geçmiş Avusturya subayı tabancalarımı, Alman miğferlerimi, bütün ele geçirdiğim hurdalar ila savaş madalyası şansımı verirdim.

Eğer bir sevap işlemek istersen, yazara inan, bana zarftaki adrese yaz. Bana ulaştırırlar. Ve Ruth eğer Oak Park'da bir zorlama ile yıldırıp bana yazmaya ikna edebileceğin bir tanıdık varsa onları kandır ve hemen yanıt vereceğime söz ver. Hâlâ Birleşik Devletlerden mektup almadım (Haziranın 4'ünden beri buradayım).

Bu öğleden sonra tepeye tırmandım Piave ile Avusturya siperlerinin babacan fotoğraflarını çektim. İyilerse sana gönderirim. Yemek saati gece ve çok acıkıyorum.

Yani (allahaısmarladık diyeceğimde hep telaşlandığımı bilirsin onun için çabucak savuşacağım ve seni mektupla yalnız bırakacağım).

Ernie

Milan,18 Ağustos 1918

Sevgili Millet,

Bu, babaannemi, dedemi ve Grace Halayı da kapsıyor. Kırk liret için teşekkürler! Çok makbule geçti. Ya, ama, ev halkı benim vurulmamla

oldukça mutlu oldu! Oak Leaves yazışmaları bugün geldi ve düşünmeye başladım, ailem, belki siz de, ben cepheye yerleştiğimde beni hoş karşılamadınız, en yakında görünen en iyi şey öldürülmek ve kendi ölümüne dair okumak.

Bilirsiniz, savaşın şakası yoktur derler. Yok da. Cehennemdi de diyemem çünkü General Sherman'dan beri bu söz aşındı. Fakat sekiz defaya yakın cehenneme hoş geldin diyecek gibi oldum. Şans olarak bulunduğum savaş bu dereceye gelmedi. Örnek olarak, saldırı sırasında bir kovan, bir gruba vurduğunda siz ayaktasınızdır. Kovanlar doğrudan vuruş dışında kötü değildir. Patlamalarda parçalardan yana şanslı olmalısınız. Fakat doğrudan vuruş olduğunda arkadaşlarınız üstünüze dağılır. Dağılır sözlük anlamıyla. Cephe siperlerinde olduğum altı gün boyunca, Avusturya'lılardan yalnızca altı yarda[1] uzakta, tehlikeden uzak bir yaşamı olmakla nam aldım. Nam almanın fazla bir anlamı yok, fakat bir yaşamı olmanın anlamı var! Sanırım benim yaşamımın var. Bu tıpırdayan sesler, benim ahşap karyolayı oynatan vuruşlarım.

Kâğıdın iki yüzüne de yazmak çok zor onun için geçiyorum.

Evet, şimdi elimi kaldırıp, yüksek patlayıcılarla, şarapnelle ve gazla bombardıman edildim diyebilirim. Havan, tüfek ve makinalı tüfekle ateş edildi ve ek bir eğlenceyle, bir uçak sıraları makinalı tüfekle tarıyordu. Bana hiç el bombası atılmadı ama bir tanesi tüfekle çok yakınıma düştü. Belki daha sonra el bombası da yerim. Şimdi, bütün bu karışıklıktan sonra, ardcılara doğru ilerlerken, yalnızca havan ve makinalı tüfek kurşunuyla vurulmuş olmak, İrlanda'lıların dediği gibi, şans işi. Değil mi millet?

Havandan aldığım 227 yara, o zaman birazcık acı bile vermedi. Yalnız, ayaklarım, lastik çizme giymişim de, su dolmuş gibi oldu. Sıcak su. Ve diz kapağım gariplik ediyordu. Makinalı tüfek kurşununu bacağımda, buz gibi bir kar topu aniden çarpmış gibi hissettim. Nasılsa beni düşürdü. Fakat gene kalktım ve yaralımı sığınağa aldım. Bir tür, sığınağa devrildim. Benimle olan İtalyan, baştan aşağı paltomu kana bulamıştı. Pantolonun bir bacağı, birisi onun içine jöle yapmış ta, hamuru dışarı

1. Yarda= yard, 91 santimlik uzunluk ölçüsü.

çıkarmak için delikler açmış gibiydi. Evet, iyi dostum olan yüzbaşı, onun sığınağıydı, "zavallı hem, yakında S. I. D. olacak" dedi. Bu, sükun içinde dinlenme demek. (anlarsınız ya) göğsümden vuruldum sandılar. Onlara palto ve gömleğimi çıkarttırdım. Fanila giymiyordum ve şu gövde dokunulmamıştı. O zaman yaşayabileceğimi söylediler. Beni müşhiş neşelendirdiler. Bakmaya korktuysam da, ona, İtalyanca, bacaklarımı görmek istediğimi söyledim. Pantolonumu çıkardılar ve bizim uzuvlar oradaydı fakat, yaa, birbirine geçmişti. İki dizimden vurulmuş, yükle ve ayakkabımda iki koca patlakla 150 yarda nasıl yürüyebildiğimi çıkartamadılar, hem 200'den çok yarayla. "Ah" dedim, "yüzbaşım, birşey değil. Amerika'da bunu herkes yapar. Düşmanın, keçilerimizi ele geçirdiğini anlamasına izin vermemek, bizde iyi öğretilir."

Keçi konuşması oldukça iyi dil yeteneği gerektirdi ama içinden çıkabildim ve sonra bir kaç dakikalık uykuya daldım. Kendime geldikten sonra beni, sedyeyle, 3 kilometre ötedeki pansuman istasyonuna taşıdılar. Sedyeciler, arazi parçaları tümseklerinin üstünden geçmek zorunda kaldılar çünkü yolun içi dışına çıkmıştı. Ne zaman bir büyük kovan gelse, vi-viş-buum, beni yere koyup kapanıyorlardı. Şimdi yaralarım, 227 küçük şeytan, tırnaklarıyla kazıyormuş gibi acıyordu. Pansuman istasyonu saldırı sırasında tahliye edilmişti. İki saat, çatısı uçmuş ahırda yattım, cankurtaran bekliyorduk. Geldiğinde, ona, daha önce yaralanmış olan askerlerin binebilmeleri için, yoldan aşağı gitmesini emrettim. Yükle geri döndükten sonra beni içeri koydular. Kovanlar hâlâ oldukça yoğundu ve bizim bataryalar yol boyunca arkamızdan işliyordu, 250 ve 350'likler başımın üstünden Avusturya'ya doğru tiren gibi ses çıkararak gidiyordu. Sonra cephenin yarıldığını duyduk. Fakat onlara, gönderdiklerinden daha fazla ve daha büyük zımbırtı gönderiyorduk. Sonra bir sahra bataryası çıkmış olmalı, tam barakanın arkasından, bum bum bum bum ve 75'ler veya 149'lar Avusturya cephesini dövdü ve yıldız gibi kovanlar sürekli uçuyor, makinalı tüfekler perçinler gibi işliyordu, tat-a tat, tat-a-tat.

Bir İtalyan cankurtaranında birkaç kilometre gittikten sonra, tıbbiyeli subaylardan birçok arkadaşım olan pansuman istasyonunda beni indirdiler. Bana bir şırınga morfin verdiler ve tetanoza karşı iğne yaptılar. Bacaklarımı

traş ettiler. 28 kadar kovan parçasını, 1 den 1e[1] kadar değişik boyda, bacaklarımdan çıkardılar. İyi bir bandaj yaptılar ve hepsi benle el sıkıştı ve benle öpüşmek istediler, fakat ben onlara takılıp, kovdum. Sonra beş gün sahra hastanesinde kaldım ve oradan bu hastaneye taşındım.

Size bu telgrafı gönderiyorum ki merak etmeyin. Bir ay on iki gündür hastanedeyim ve bir ay sonra çıkmayı umuyorum. İtalyan operatör çok iyi bir iş yaptı. Sağ dizimde ve sağ ayağımda 28 ilmek atıp, eskisi gibi yürüyebileceğime güvence verdi. Yaraların hepsi temizce iyilendi ve iltihap yok. Sağ bacağımı alçıya aldı, şimdi kapak iyi olacak. Bazı huysuz yadigarlarımı da son ameliyatla çıkardı.

Şimdi biraz acım olmasa, gerçekten rahat olacağım. Operatör bir haftaya kadar alçıyı kesecek ve on günde, bana koltuk değnekleriyle izin verecek.

Yürümeyi tekrar öğrenmek zorunda kalacağım.

Art Newborn'u soruyorsun. Bizim bölükteydi ama II.'ye transfer oldu. Şimdi Brummy bizimle birlikte. Eğer size gençliğimin sonunda poker oynamayı öğrendim dersem ağlamayın. Art Newborn'un poker oyuncusuyum diye kuruntuları vardı. Üzücü ayrıntılara girmeyeceğim fakat onu aksine ikna ettim. Hiçbirşey tutmadan pat oldum. Açtığımı çiftledim ve 50 liret potla ona blöf yaptım. Üç ası vardı ve konuşmaya korktu. Bunu oyunu bilen birine anlat baba. Sanırım Art, Oak Park'lılara yazdığı bir mektupta bana dikkat edeceğini yazmış. Şimdi baba, erkek erkeğe, bu bana dikkat etmek mi? Hayır değil. Yani görüyorsunuz, savaş şaka değilken birçok gülünç şey savaşta oluyor. Fakat Art, İtalya nal atıcılık şampiyonluğunu kazandı.

Bu, birine yazdığım en uzun mektup oldu ve en azını anlatıyor. Soran herkese sevgilerimi söyleyin ve Ma Pettingill'in dediği gibi, "bırakın evi ateşten koruyalım."

İyi geceler ve herkese sevgiler.

Ernie

H. Bugün Helmles'ten, er Ernest H- adresli mektup aldım. Ben, S. Ten. Yani, soto Tenenende Ernest Hemingway'im. İtalyan ordusundaki rütbem bu ve teğmen demek. Yakında Tenenende yani üstteğmen olmayı umuyorum.

Oak Park, Illinois, 3 Mart 1919

Sevgili Reis, [1]

Yahu, biliyorsun ki sana daha önce yazdım. Günlük defterimi bir aydan fazla süreyle açıp, 'Jim Camble'a yaz' diye not edilmiş bulabilirsin. Her günün her dakikası seninle Taormina'da değilim diye dövünüyorum. Ne zaman seninle orada olabilirdim diye düşünsem, İtalya özlemi beni kahrediyor. Şef, dürüstçe, bu konuda yazamıyorum. Ne zaman şu Taormina'yı ayışığında sen ve kendimle düşünsem, arasıra biraz ışıklı fakat her zaman hoş, şu eski yerde dolaşmak, denizde ay izi, dumanlı Etna ve kara gölgeler ve ay ışığı villanın arka merdivenlerini kesiyor, oh Jim, orada olma özlemi beni hasta ediyor. Odamda, kitaplıktan, koca kalın bir tane alıp kamufle oluyorum ve konvansiyonal aqua[2] miktarına ek yapıyorum, daktiloma yerleştirip, merdaneyi azarlayıp, tuşları hırpalıyorum, vb. ve sonra bir zaman ona bakıp, bizi munge uova'nın[3] akşam yemeklerinin birinden sonra ateş başında otururken düşlüyorum ve sana içiyorum şef. Sana içiyorum.

Eğer yapabilirsen, olanağım buldukça, allah için, bu ülkeye gelme. Bu, bilen birinden. Ben yurtseverim ve bu ulu ve şerefli ulus için ölmeye hazırım. Fakat burda yaşamaktan kör şeytan gibi nefret ediyorum.

Bacak oldukça duman, aile iyi, onları görmek müthişti. Bu arada, trenden indiğimde beni tanımadılar. Eve fırtınalı fakat hoş bir yolculuk oldu. Gib'de üç müthiş gün. Bir İngiliz subaydan müftü[4] ödünç aldım ve İspanya'ya gittim. New York'ta her zamanki gibi hummalı bir zaman. Bill Horne'u[5], seni hep düşünüyor. Burda beni kahraman yapmak istediler. Fakat, sen ve ben biliyoruz ki, bütün gerçek kahramanlar ölüler. Eğer gerçekten gözüpek herif olsaydım, öldürülmüş olurdum. Ve bunu

1. 1918'de Yüzbaşı Camble, Seyyar Kantin Servisinde subaydı ve Hemingway yaralandığında Fossalta di Piave'de kantin subayı olarak bulunuyordu. Savaştan sonra Camble, Sicilya'da Taormina'ya yerleşti ve Hemingway'i de yanına davet etti.
2. aqua: Latince su.
3. munge uova: süt ve yumurta, Camble'in aşçısının takma adı olmalı.
4. müftü: üniforma giyenlerin görev dışında giydikleri sivil elbise.
5. Bill Horne, Howell Jenkins, Harry Knapp, Arthur Newburn gibi 1918'de cankurtaran hizmetinde bulunan arkadaşlar.

biliyorum, onun için sanırım kafatasının ölçüsü etkilemiyor. Fakat bu kasabanın erkek gençliği ne Donanma İhtiyat Kuvvetleri, Öğreni Ordu Eğitim Birliği, ne de QMC'de bulunmamış. Yalnız Al Winslow, ben ve kendilerini Marines'de öldürten eski çeteden bir kaç kuş. Şerefi ben topluyordum ama gelecek hafta Al eve dönüyor ve bir kaç Hans devirdi, sol kolunu da Alman sahra pansuman istasyonunda bıraktı, onun için, onun gelişiyle halkın gözünde emekliliğimi ilan ettim.

Biraz mübarek şeyler yazdım, Jim. Benim için iyi. Ve senin Philedelphia Journal'in Sat. Eve. Post.'una karşı bir kampanya başlatıyorum. Geçen pazartesi onlara ilk öyküyü yolladım. Ve elbette yanıt almadım. Yarın bir başkası onlara gidiyor. Onlara öyle çok ve öyle iyi şeyler göndereceğim ki, hayır, gerçekten koca kafalı değilim, kendilerini savunmak için onları satın almak zorunda kalacaklar. Gerçekten şef, İtalya'yı öyle özlüyorum ki, onun hakkında yazdığımda ancak aşk mektubunda bulunacak şeyler oluyor. Aşk mektubu, lapa değil. Kızlardan biri bir tabak istakoz, salatalı sandviç getirdi, bu balığın beyin yemeği olduğu düşüncesi ile tahmin ederim. Ama bira gerekir. Birayı hiç Schio'da, demiryolu istasyonunun aşağısında şu küçük Birraria'da tattın mı? Şimdi Madiera'da olmalıydık. Of, kahrolası.

Jenk kasabada ve sık sık toplanıyoruz. O da Art Newburn da selamlarını yolluyorlar. Kız[1] halâ şu allah korusun Piave ötesinde Torre Di Mosta denilen kavşakta. San Dona'dan doğru yirmi kilometre. Sahra hastanesinde yardımcı hemşire olarak ve kreşte ve ara zamanlarda da şehrin belediye başkanı olarak çalışıyor. Sanırım sözünü etmese de sana sancakları gönderdi. Onları ve bozdurduğumuz Amerikan parasını aldın mı? Kendim uğraşmadığım için kötü oldum ama Verdi'ye yol verilirken öyle yırtınıyordum ki, işi ona aktardım. Her şey tamam geldi mi? Venezia'ya düşersen ona bir bak. Agnes von Kurowsky ve parola Hemingstein. Geçen gün Harry Knapp'dan bir not aldım. İş arıyor. İşlerin istikrarsız olduğunu söylüyor. Kolu iyidir. Soğuk hava bacağıma cehennem gibi ve eklemde kızarma var. Şimdi iyi ama babam yazın ortasına kadar işten uzak durmamı söylüyor.

1. Agnes von Kurowsky, Hemingway'in Milan'daki hastanede aşık olduğu gönüllü Amerikalı hemşire.

Eve büyük kararlarla gelip hemen çörek savaşına başlamak ve mali durumu bozuk bulmayı beklerken babamdan "daha iyisi hiç olmaz. Herşey yükseliyor. Neden benden arpa istemedin ve eğer istiyorduysan kalmadın" diye selamlanmak. Yeter artık! Herşeyi yanlış hesapladım, ve öldüğüne inanılan sevgili kayıp amca, canlı çıkıyor. İngiltere'de iyiymiş. Benden bir hafta önce eve gelmiş. Kahrolası.

Bugün babam beni birsüre körfeze göndermekten söz ediyordu. New Orleans'ta yarışlar yarın kapanıyor ama, hem ben daktiloyla oldukça sıkı çalışıyorum, yani sanırım daha burdayım. Belki Martın ortasında veya sonunda giderim.

Kız eve ne zaman döneceğini bilmiyor. Para biriktiriyorum. Düşleyebilirsen? Olmuyor. 172 $ ve 50 kelle Özgürlük tahvili, şimdiden bankada. Bu atlardan uzak durmakla ve arkadaşların deniz aşırı kalmasıyla geliyor. Belki beni sevmez, düzeldim, ama çok ciddi de düzelmedim.

Hâlâ Taormina'daysan, Madam Barlett ve Maggiore'ye ve Bronte Dük'üne selamlarımı söyle. Sicilya'da, senin dışında, gerçek herif kim? Woods ve Kitsen belki iyi işçiler ama Pal'ın yanında çok bitkin sayarım? Burada sana gönderebileceğim birşey var mı? Tütünün var mı? Elbette Makedonias'ın vardır. Benim de olsaydı. Eve biraz getir! Yok, birşeye gereksinmen var mı Jim? Gerçekten?

Senle olmayı arzuladığımı biliyorsun.

Hemmy

Gördüğün gibi kötü bir daktilocuyum. 4. kolun ayrıcalıklarından biri.
(bir bardak bira resmi)
Chicago'ya geldiğinde zarftaki adres evindir.
Tel.Oak Park 181

Goshem, Indiana, 7 Ağustos 1921

Çok sevgili G:[1]

Elbette sana daha önce çiziktirmediğim için her türlü özgür. Amaoh mazeret var.

1. Grace Quinlan, (1906) Hemingway'in 1919 sonbaharında kaldığı Petoskey'den arkadaşı.

Çok harika biryer değil mi? Patronum beni doğuya, arabasıyla Chicago'ya gönderdi, gezinin son ayağındayım. Yarın öğle Gawd'a varırım umarım. Sh. hürmetsizlik etmek istemedi -sadece sofuluk. Pudge kampta mı? Mektubuma neden yanıt vermedi?

Senin de birlikte olduğun Petoskey'li ile aynı olmandan, çok güzel, senden çok daha yaşlı, (Tanrıya şükür) çok tatminsiz olmandan memnunum canım. Hem sen bütün kızkardeşlerin en iyisisin. Bunu sakın söyleme, kan veya tersi; hem senin bilimadamı olamayacağını biliyordum.

Bütün gün araba sürmekten yoruldum, bozukluk mübarek bacaklarımın mübareğine girdi, gidip küvette iyice ıslanmalı, bozukluğu çıkarabilir miyim bakmalıyım.

Burada olsan da konuşsak dilerdim. Şeytan kadar yalnızım. Eğer bunu gerçekten istersen sana davetiye ve Hash'ın [1] fotoğrafıyla gönderdiğim şipşağı alıp yapabilirsin. Yaparsan bana bildir. Evdedir.

Hadley'in gelinlikle bir fotoğrafını koyuyorum. Evlenmeden önce bunu dağıtmak çok uygunsuz sanırım ama sen benim kızkardeşim değil misin? Yaa G. Seni burda düğünde görmekten çok memnun olacağım. Sevgili eski dost, kampta berbat zaman geçirdiğine bahse girerim.

Çok genç evlendiğim için ne düşündüğünü biliyorum. Hash'la ben de yaşamın birbirimizin olunca bir harika otel gibi ilginç olacağını anlayana kadar aynı şekilde hissediyorduk. Yani buna benzer koşullarda izin çıkarmak gerekiyor. Daha önce evlenmeyi hiç istemedim -birkaç olayda yüzleşmenin dışında.

İyi geceler eski dost -seni çok seviyorum.

Her zaman kardeşin.

Stein

1. Hash, Elizabeth Hadley Richardson'un (1891-1979) takma adı. Hemingway, Hadley ile 1920 Kasımında tanıştı ve 3 Eylül 1921'de evlendiler.

Denizde, 20 Aralık 1921

Sevgili Ailem, [1]

Hoş bir yolculuğumuz oldu. İspanya'da Vigo'da durduk ve motorlu sandalla kıyıya! Yalnız birgün fırtına vardı sonra normal kasırga. Zamanla iyi havanın dengesi. İspanya öyle sıcaktı ki bir tek süeterle piştim. Limanda koca orkinos sürüleri, bazıları sardalya kovalarken sudan 6-8 fit dışarı atlıyor.

Hash[2] piyano çalışıyla gemide çok popüler. Bir gece gösteri yaptık. Yemek odasından üç masa çıkarıp ring yaptık ve Paris'e maça giden Salt Lake City'den orta siklet Henry Cuddy ile üç raund boks yaptım. Güvertede birlikte idman yaptık ve üçüncü raundda onu nakavtın eşiğine getirdim. Anladı. Benim Paris'te dövüşmemi istiyor. Hash benim köşemdeydi ve bana havlu salladı.

İspanya kıyısına gelirken Finisterre Burnunda balina gördük. Vigo limanı neredeyde karayla kuşatılmış. Savaş sırasında Alman denizaltılarının gizlenme yeriymiş. Vigo'da Lingua Franca (Uluslararası Akdeniz dili) konuştum ve bütün yolcular için çevirmenlik yaptım. Hash (Bones) Fransızca konuşabiliyor yani gayet güzel idare ediyoruz.

Bütün mektuplarınız için teşekkürler. Hepsi için şükran doluyuz ve babamın flasterlerini kullanıyoruz -Hash şimdi ben yazarken piyano çalıyor, fakat Manş Denizini geçerken soğuktan parmakları dondu. Bütün gün Biskay Körfezini ve Fransa kıyılarını geçiyorduk. Birsürü sallanan gemi geçtik, fakat bizim gemi kaya gibi sağlam.

Gemide birsürü gülünç adam var ama iyileri az. Yarın öğle civarı Havre'a iniyoruz ve yarın gece Paris'teyiz. Bunu Havre'dan atacağım. Hash ve ben, herkese ve dedemin ailesine sevgilerimizi yolluyoruz.

Herkese sevgiler

Ernie ve

Hash

Hash, kendisine aşık üç Arjantinli ile Fransızca konuşuyor. Bir de yaşlı Fransız.

1. Hemingway, 1921'de evlendiği karısı Elizabeth Hadley Richardson ile, Toronto Star gazetesi için çalışmak üzere Paris'e gidiyor.
2. Hash, Binney, Bones, Hemingway'in karısına taktığı adlar.

Paris, 9 Mart 1922

Sevgili Sherwood, [1]

İsa'nın sevdiği biri gibi görünüyorsun. Burada çok şeyler oldu. Gertrude Stein'le[2] kardeş gibiyiz ve çok sık görüşüyoruz. Yeni kitabına yazdığın önsözü gördüm ve çok sevdim. Gertrude'a iyi bir etki yaptı. Hash sana -alıntı- kendisi ile Lewy'nin arasındakilerin çoktan geçtiğini -alıntının sonu- söylememi istiyor. Benim gözlerim, ikisinin de, çok yakından üstlerinde oldu.

Joyce[3] allahın cezası harika bir kitap yazmış. Sana herhalde zamanla ulaşır. Burada, kendisinin ve ailesinin açlıktan öldükleri bildiriliyor fakat bu Kelt güruhu, her gece Michaud'da bulabilirsin. Binney (Hadley) ve benim oraya gücümüz, ancak haftada birkez gitmeye yeter.

Gertrude Stein, Joyce'un ona San Francisco'daki yaşlı bir kadını anımsattığını anlatıyor. Kadının oğlu Klondyke'da cehennem gibi zengin olmuş ve kocakarı orfalıkta ellerini oğuşturup, "AAh benim zavallı Joey'um! Benim zavallı Joey'um, çok paran var!" deyip dolaşıyormuş. Lanet olası İrlandalı, şu veya bu, şikayet edecek birşeyi hep vardır, fakat İrlandalı'nın açlık çektiği hiç duyulmamıştır.

Pound[4] benim şiirlerimden altısını aldı ve Thayer Scofield'e[5] bir mektupla yolladı. Belki duymuşsundur. Pound benim kıyak şair olduğumu düşünüyor. Little Review için de bir öykü aldı.

Pound'a boks öğretmede başarılı olamadım. Alışkanlık olarak çenesini öne çıkarıyor ve bir istakoz veya kerevitin lütfuna sahip. İstekli ama

1. Sherwood Anderson (1876-1941), Ohio'lu fakir bir ailenin çocuğudur. On iki yaşından itibaren çalışmış. Amerika-İspanya savaşına katılmış, reklamcılık ve boya fabrikasıyla zengin olmuş, birgün evini ve işini terkederek yazarlığa başlamış, yedi roman yazmıştır. Winesburg Ohio (1919) adlı kitabında, gerçeğin tek yönünü ifade eden insanların sonuçta hüsran bulduklarını anlattığını söyler. Hemingway'le 1921'de, Chicago'da tanışmışlardır.
2. Gertrude Stein (1874-1946). Hemingway'in Paris'te tanıştığı Amerikalı romancılardan.
3. James Joyce (1882-1941), İrlandalı romancı. Joyce'un Ulysses adlı romanı 1922 Şubatında Paris'te basılmış, basımı ve yayımı olay olmuştu.
4. Ezra Pound (1885-1972), yaşamının kırk yılını Avrupa'da geçirmiş Amerikalı şair. Öncü akımlarda ve deneysel dergilerde önemli rol oynadı. Hemingway'le 1922'de tanıştılar. Pound, 1913'de Joyce'un yazı ve romanlarının tefrikasını sağladı, Ulysses eleştirisi 1922 Haziranında Dial 72'de çıktı.
5. Thayer Scofield, Dial dergisinin editörlerinden.

kısa soluklu. Bu öğleden sonra yeni bir toplantı için oraya gidiyorum ama fazla iş yok, ter atmak için raundlar arasında gölge boksu yapmak zorunda kalıyorum. Pound iyi terliyor ama, bunu, onun için söyleyebilirim. Üstelik, itibarını ve eleştiri ününü, hiçbirşey bilmediği bir konuda riske atmakla iyi bir sporculuk gösteriyor. Gerçekten iyi herif. Pound, biraz acı dili ile. Dial'ın Nisan sayısı için Ulysses'in iyi bir eleştirisini yazdı.

Thayer'le iyi pistonu var mı bilmiyorum, yani Thayer, şiirleri, lanet olsun istiyorum ama koyacak mı, koymayacak mı bilmiyorum.

Bones (Hadley)e, artık Binney diyorum. Birbirimize Binney diyoruz. Ben erkek Binney, o dişi Binney. Bir sözümüz var -erkek Binney dişiyi korur- fakat dişi yavruları doğurur.

Le Verrver'le tanıştık ve sevdik -buradaki bir Fransız dergisi için yumurta'nın eleştirisini yazmış. Eğer halâ pişirmediyse alıp sana göndereceğim. [1]

Kitabın harika görünüyor. New Orleans'a gitmem için ödendi -öyle mi? Böyle çalışabilmeyi isterdim. Bu lanet olası gazete işi gittikçe beni harabeye çeviriyor. Fakat, çok geçmeden, ona boşverip, üç ay kadar çalışacağım.

Benny Leonard'ı gördün mü hepsini görmüş olursun. Gördüğünde iyi bir gece geçiriyordu umarım. Şu Pete Herman'ı gördüm. Biliyorsun bir gözü kör, arasıra ötekine de kan veya ter damlıyor ve onu tokatlayıp atıyorlar. Fakat sen gördüğünde iyi görüyordu herhalde. Küçük, hoş bir makarnacı ve cehennemi yıkacak kadar iyi vuruyor.

Ama, bu çok kötü kabarıyor. Bize gene yaz olur mu? Mektubunu aldığım güne kocaman bir çizgi çektim.

Oh, evet. Griffin Barry halâ Viyana'da ve Edna St. Vincent vb. ile yaşıyor diyorlar. Ruton da (kahve) birçok genç şeyle, dişilerle, cıvıl cıvıl, o da yoldan çıktı. Lil Hanım gibi kurbanlarını kalçalarında topluyor.

Evet, hoşça kal ve bizden -Tennessee ve sana sonsuz sevgiler.

Ernest

1. Le Verrier'in, Dial Dergisinin ilk ödülünü kazanan (1921) Yumurtanın Zaferi ile ilgili yazısı.

Son zamanlarda oldukça iyi vezinler yazıyorum. Gertdrude Stein'i seviyoruz.

Paris, 16 Temmuz 1922

Sayın Monroe, [1]

Şiirlerin Poetry'de çıkacak olmasına çok sevindim. Daha önce yazmadığıma üzgünüm.

Kullanabileceğiniz bir kaç tanesini daha koyuyorum.

Henry B.Fuller'e [2] ve eğer görürseniz Sherwood Anderson'a en derin saygılarımla.

Ernest M. Hemingway

H. Sizin arkadaşımz olduğunu söyleyen bir çocukla, Ernest Walsh'la [4] tanıştım. Oldukça haytaydı ama şimdi daha iyi.

ÖZGEÇMİŞ

Oak Park Illinois'de doğdum.

Devamlı adres: 74 Rue du Cardinal Lemoine

Paris V

Meslek: Halen Toronto Star'ın muhabiri olarak Rusya'da. [5] (Pasaport üç haftadır geçersiz fakat Max Eastman'[6] ınki dün geldi ben de kısa zamanda gidebileceğim. Litvinof Cenova'da bana bir sorun olmaz diye söz verdi)

Yayınlanan şiir vb.: Double Dealer'da. [7]

Ernest M. Hemingway

1. Monroe (1860-1936) 1912'de Poetry Dergisini kurdu ve 1936'ya kadar yayınladı. Hemingway'in 6 şiiri Poetry 21'de Ocak 1923'de çıktı.
2. Henry B.Fuller (1857-1929) Chicago'lu romancı ve şair.
3. Ernest Walsh, veremli Amerikalı yayıncı
4. Hemingway arzulamasına karşın S.S.C.B.'ye gidemedi.
5. Max Eastman, Amerikalı şair, romancı, gazeteci.
6. Haziran 1922'de Double Dealer'da Hemingway'in şiiri yayınlanmıştı: 'Ultimately'
7. Dave O'Neil emekli kereste tüccarı, amatör şair.

Paris, 16 Kasım 1922

Sayın Monroe,

Şiirleri ne zaman kullanacağınızı merak etmeye başladım. Ezra Pound'un editörlüğünü yaptığı Three Mountains Press benimkilerden bir kitap yapacak ve bana tekrar basma izni verirseniz şiirleri kullanmak istiyorum.

Paris şimdi oldukça sakin görünüyor. St. Louis'li Dave O'Neill ailesiyle burada ve herhalde bir kaç yıl kalacak. O belirsiz konuşuyor, bu genel olarak iki yıl demektir.

Bay Walsh son duyduğumda Almanya'daydı. Ben İstanbul'dan yeni döndüm onun için Bay Walsh hakkında son haberleri bilmiyorum. Bir gece Padraic Colum'u gördüm ama ona birşey açmadım.

Gertrude Stein Provansda St. Remy'de. Yılbaşını geçirene kadar Paris'e gelmeyeceğini söylüyor. Dün postadan bize gönderdiği şekerlenmiş kırkağaç kavununu aldık. Neredeyse balkabağı kadar büyüktü. Yeni bir kitap yazıyor.

Lewis Galantiere'i [1] Chicago'dayken tanır mıydınız bilmiyorum. Daha yeni Evanston III.'ten bir kızla yorucu bir aşk geçirdi, buraya kültür almaya gelen kız şehri terketti, hepimiz sevindik.

Hueffer [2] yarın, bir ay kalmak üzere şehre geliyor. İngiltere'de çiftliğinde yaşıyordu. Joyce Nice'de hasta. Gözlerinden çok kötü zamanlar geçiriyor. Frank Harris, Ulysses'i yayınlayan Sylvia Beach'e kendi özgeçmişini yayınlatmaya çalışıyor. Yazılmış en hoş yazın olacak ama o yanaşmıyor.

T.S.Eliot'un yeni dergisi The Criterion, Dial'dan esinlenmiş görünüyor, son sayıları oldukça iyiydi.[3] Ama bu Amerikan dedikodusu, Paris değil.

Gargoyle'un[4] yayınını durduracağı söyleniyor. Bu takımı tanımıyorum onun için de bilmiyorum.

Sıcak rom ve sobe mevsimi geldi. İyi bir kış gibi görünüyor. Kafeler

1. Lewis Galantiere (1895-1977) Uluslararası Ticaret Odası'nın Paris sekreteri.
2. Hueffer -Ford Madox Ford, Transatlantic Review dergisi sahibi, yazar.
3. T. S.Eliot için 5 Ekim 1932 tarihli mektuba bakınız.
4. Gargoyle, Arthur Moss'un Ağustos 1921'den Ekim 1922'ye kadar çıkardığı dergi.

gündüz, otel odaları ısınmayan insanlarla çok daha dolu.

Bu tam Poteskey Akşam Gazetesi'nin köşe yazısı gibi oldu. Belki de sizi sıkar.

Saygılarımla
Ernest M.Hemingway

Chamby-Sur-Montreux, 23 Ocak 1923

Sevgili Ezra,

Senle buluşma isteğimiz var. Nasıl? Ne ödüyorsun? Otel nasıl? Northcliffe'i Rhine'de sevebilir miyim? Senin faşist dostların arasında kılığımı koruyabilir miyim? Yoksa Hadley'e hintyağı vermeye niyetliler mi? Biliyorsun, Mussolini bana Lozan'da, İtalya'da tekrar yaşayamayacağımı söyledi. Neyse, hangi cehennemdesin? E sua moglia [1] ne kadar kalacaksın? Bunlardan önemli görünenlere yanıt ver.

Gençlik eserlerimizin kaybolduğunu duydun sanırım. Geçen hafta kalanlara bakmak için Paris'e gittim ve Hadley'in bütün kopyalar, nüshalar vb. içinde işi tamamladığını gördüm. Bütün çalışmalarımdan kalan, daha sonra karalanmış bozuk bir şiirin üç kurşun kalem taslağı. John Mc Clure'la yazışmalar ve bazı gazetecilikle ilgili kopyalar.

Sen doğal olarak, "iyi" filan diyebilirsin. Fakat bana deme. Henüz o duruma gelmedim. Lanet olası şeyle üç yıl. Paris 1922 gibi bazı şeyleri buldum.

Şimdi yeni bişeyde çalışıyorum. Para bulmak için önümüzde 6-8 ayımız var. Berberden vazgeçtim ki, St. Anthonied ne kadar kötü olursa olsun bir daha gazete işine giremeyeyim. Bezler öyle bir hızla çalışıyor ki. Senin gibi, serserilerin toplumu dışında, her yerden atılma noktasındayım. Anglo-Amerikan'da görülmeye cesaret edeli bir kaç hafta oldu.

Liret düşüyor görünüyor. Açıkça, Douglas[2] Mussolini'den daha büyük bir adam. Kelto-Kike Dane O'Neil, geçende 18 franka iki sol çizme almış (fabrika hatası) -satıcı, birkaç hafta sonra farkı söyleyemeyeceğini söylemiş. Dane, jübile yapacak. Çizmeler, tabi, çok acıtıyor.

1. moglia-İtalyanca, karı, eş.
2. Clifford Hugh Douglas (1879-1952) Ekonomik Demokrasi yazarı.

Hadley -benim gibi- sana ve Dorothy Pound'a sevgilerini yolluyor. Bana yaz.

Duvar çek (Ren Cumhuriyetinde diyebilecekleri gibi).

Hem

Paris, 4 Ağustos 1923

Sevgili Mac, [1]

Provalar bu sabah geldi. Cuma günlü mektubun.

Boş sayfa matbaacının hatası. İlk provada yoktu. Hangi cehenneme Darantier, ikinciyle karşılaştırmak için birinciyi göndermedi, vb.

Bu prova çok iyi ve temiz görünüyor. İki kez baktım. Hadley bir kez.

Önerdiğim bir kapağı koydum. Öykü ve şiirlerin adlarını koymak Bill'in önerisiydi. İyi adlar dedi ve kapakta iyi görüneceğini, alıcıyı uyaracağını söyledi. Görünümünü sevdim.

Belki sen sevmezsin.

Yayıncı sensin.

Eğer adları sevmezsen onları çiz ve

3 ÖYKÜ

& ON ŞİİR

İ kullan, isim altta küçük basılmış biçimde konacak ve iç kapakta da aynen yerleştirilecek. Ha? Kapakta baskı uzun, ince fakat kara olmalı diye düşünüyorum. Kullanılan baskı çok bodurdu. 'Ve' yerine & işareti onu çok daha anlamlı ve dengeli yapıyor ve iç kapakta kullanılacak şekilde uygun yer sağlıyor. Her neyse, adı, 3 Öykü ve 10 şiir.

Fazla boş sayfalara gelince. Neredeyse bütün kitaplarda, her yanı sayfa sayınca, ön yüzden hemen sonra 4-8 boş sayfa var. Sanırım orada daha iyi olur çünkü son öyküden sonra da o kadar var. Eklenen kısımla, onu çıkararak, başlık sayfaları vb.yi de eleyerek 48'e düşürmemizden daha fazla satacağını göreceğiz diye düşünüyorum. Eğer allahın belası inceyse, hiç kimse bir kitabı almaz.

Burada, evdeki kitaplarda boş sayfalara bakıyordum. Üç Askerde,

1. Robert Mc Almon (1896-1956), 1940'a kadar Paris'te yaşayan, Contact Yayınevi sahibi. Amerikalı kısa öykü yazarı.

Dos Passos'da, hemen kapaktan sonra, allahın belası hiçbirşey olmadan 8 boş sayfa buldum.[1]

Madam Bovary[2], Gus Flaubert'in ucuz yayınında 4 boş sayfa buldum, vb. vb. Hepsinde, öykünün sonunda ve kapaktan önce, iki yanda da 1 boş sayfa var.

Evet, bu işlerin nasıl yürütüldüğünü gösteriyor. Ne zaman dönüyorsun? Bunu çıkarabilmeliler. Bugün 5'i. Düzeltme için yarım saatlik kadar iş var. Kapağı koymaya başlayabilirler.

İşler nasıl gidiyor? Çalıştığını duyuyorum. Ben de.

Eğer bunu Dijon'a giderken taahhütlü yaparsan daha çabuk gider ve kaybolma tehlikesi kalmaz.

Şimdi sana yollayacağım. Umarım iyi yüzüyorsundur. Burası cehennem gibi sıcak. 17'sinde Cherbourg'dan çıkıyoruz. Gelecek perşembeden sonra bir haftaya. Mike Amerika'ya gitti. Bir yıl için yollarını buldular. Nenesi ölüyor.

Bana, bunu aldığın ve kapak hakkında bilgi ver, oldu mu? Pazar olduğu için taahhütlü gönderemiyorum. Krebs bütün parasını yitirdi. Daha çoğuyla İngiltere'ye gitti. Şimdi Smith'i ziyareti tasarlıyor.

Hoşça kal

Hem.

H. Kapak ve provaları şimdi Gertrude Stein'e götürdüm ve adları kapağa koymamın onu ne olsa daha süslü yapacağım ve daha iyi göstereceğini düşündüğünü söyledi. Hertürlü çözüm yolunu denedi ve 1 numaralı kafalara nasıl vurabileceğimizi çıkartamadı. Adlar için iyi bir baskı -iyi ve siyah ama eskisi gibi bodur değil- olmalı dedi.

Hem.

1. Dos Passos için 26 Haziran 1931 tarihli mektuba bakınız.
2. Gustave Flaubert (1821-1880) Fransız romancı, en tanınmış romanı Madam Bovary'dir.

Paris, 5 Ağustos 1923

Sevgili Ezra,

Asmayı ben yapacağım. Maera'mn ölümünü tamamiyle farklı bir biçimde tekrar yaptım, ötekileri de saptadım. [1] Yeni ölüm iyi. Gobar'ı bilmem.

Herbirinin başına Bölüm I, Bölüm II, vb. diye yazılmalıydı. Bir arada okunduğunda hepsi birbirine bağlanır. Gülünç geliyor ama öyle. Boğayla başlıyor, sonra tekrar görünüyor ve sonra bitiyor. Savaş ta aynı onun gibi, çok soylu, çok belirgin başlıyor, Mons vb., yaklaşıyor ve bulanıklaşıyor, eve gidip düşenin işini bitiriyor ve patlıyor. Göçmenler, vurulan Yunan bakanlarından dolayı Trakya'yı terk ediyor. Hepsi Yunan kralı ile kraliçesinin bahçelerinde konuşmasıyla kapanıyor (yeni yazıldı). Kralı iyi gösteriyor. Son cümle - bütün Yunanlılar gibi gerçek isteği Amerika'ya gitmekti. Benimle Trakya'da bulunan film operatörü dostum Shorty, bütün çakozlamayı krala veriyor. İyi örnek. [2]

Genç Macar öyküsünde radikaller soylu başlıyorlar ve kancıklığa geliyorlar. Amerika bütün dükkanını soyan heriflere ateş açan aynasızlarla görünüyor. Biçimi tamam.

Kral kıyak biçimde bitiriyor. Ah bu kral.

Asmaya başlayacağım. Sanırım sonra o sürer. Çalışıp yarın ö.ö. sana yetiştireceğim.

Immer. [3]

Hem.

Toronto, 26 Aralık 1923

Bay Bone, [4]

Star kadrosuna girmeden önce bütün işlemlerini sizle yürütmüştüm. Kadroya girdikten sonra ise hep Bay Hindmarsh'la [5] oldu.

1. Hemingway, In Our Time için hazırlanan 18 minyatürün baskı bozuklukları ve düzenleme yanlışları için Pound'u suçluyor.
2. Yunan yenilgisinden sonra Yunanistan'da darbe olmuş, Kral Konstantin tahttan indirilerek yerine II.George geçmiştir. Altı bakan savaş suçlusu olarak kurşuna dizilir. Yeni kral General Plastiras'ın elinde kukladır.
3. Immer: Almanca, her zaman, daima.
4. John R Bone, Toronto Daily Star gazetesinin şehir müdürü.
5. Harry Hindmarsh, aynı gazetenin idare müdürü.

Dün konuşmamız sırasında Bay Hindmarsh kendisinin ne hakbilir, ne zeki, ne de dürüst bir insan olmadığını kanıtladı. Bay Hindmarsh'a uyum sağlamak için her çabayı gösterdim. İşimi yapıyorum ve hep konumla meşgul oldum.

Ama eğer becerilen bir işin hiç değeri veya sonucu yoksa, düş edilen küçümsemelerden dolayı, tek standart, bir sinirliliğin hoşgörüsü veya onurun tükenmiş marazlılığı olur. Eğer bu Bay Hindmarsh'ın veya benim sorunum ise, elbette ben gitmeliyim. Hız ve herşeyin üstünde kesinlik gerektiren büyük bir öykünün üstünde uğraşırken, Star çapında bir gazetede müdür yardımcısı durumunda bir adamın yaralanmış onurunu sergilemesi için dehşete uğratıldım, çünkü kendisi bir yanlış yapmıştı.

Bunda biraz maraz birşey var. Bir nedenle Bay Hindmarsh, benim kendisinin bana vermiş olduğundan daha fazla yetkiyi edindiğimi düşündüğümü söylüyor. Bunu düşünmesi için ona hiçbir dayanak vermedim ve onun aşağılık kompleksinin ona varsaydırdığı her düşünceden dolayı suçlanamam.

Birkaç gün önce, Bay Hindmarsh beni ilk kez tartışmaya zorladığında size uzun bir muhtıra yazdım. İşlerin aldığı biçimden o kadar şaşırmıştım ki, Bay Hindmarsh'ın büyük bir baskı altında çalışıyor olabileceğini düşünerek ve kafasına girmeyi asla arzulamadığımdan bunu bir köşeye koydum.

Elbette konu hakkında size sunabileceğim bütün kanıtlarım var. Benim için Bay Hindmarsh'ın emrinde Star'da çalışmaya devam etmek yararsız.

Chicago, 24 Şubat 1921

Cennete gitmektense seninle Roma'ya giderdim. Stop. (Evlenmedim. Stop.-bu sözler çizilmiş) Konuşamayacak kadar üzgünüm. Yazıyorum ve satıyorum.Stop.(Evli değilim.-bu da çizilmiş) Ama zengin olamadım.Stop.Bütün yazarlar önce fakir sonra zengin olur.Stop.Ben de istisna değilim.Stop.Ne harika zaman geçirirdik.Stop.Tanrım seni nasıl kıskanıyorum.

Hemmy

27 Aralık 1923

Bay Bone,

Star'ın yerel kadrosundan istifamı sunmaktan üzülüyorum. İstifa eğer sizce de uygunsa 1 Ocak 1924'ten itibaren geçerli sayılsın.

Lütfen bu notun kısalığından hiçbir kabalığın amaçlanmadığına inanın.

Ernest

Paris, 10 Şubat 1924

Sevgili Prometheus,

113 Rue Notre Dame Des Champs'da marangoz üstünde yarı döşenmiş 3 mosa, 3 mosa, 3 mos vb. tabana yerleşmiş bir apt. vurduk.

Taşınınca 70 kez dolandım ve odabaşı beni sn. beau frere olarak tamdı fakat anahtarda tam bir çaylak olarak davranıldığından içeri girmek sağlanamadı. Böylece Ford'un[1] senin, dönene kadar bizim işe girmiş olmamızı istediğine ilişkin raporunu dikkate aldım.

Senin yokluğunda senin sokağında yaşamak şaka değil, biraz eve gel. Bütün yağmurla karışık kar yağıyor. Rapallo'ya sizleri görmeye gelebilirdim fakat artık seyahat çekemiyorum.

On gündür okyanusyaydık.

Transatlantikte müzikten çok iyi anlar görünüyorsun. Konseri kaçırdığımız için üzgünüm. Eğer bir daha verecek olursan bütün Anastaisie'lerin poulainlerini[2] seyre davet edeceğim ve uygun an geldiğinde birbirlerini dışarı atmaları için teşvik edeceğim.

California'nın altın balinası hala seni bekliyor.

Bu çürük bir mektup oldu ama taşınıyorduk, toplanıyordum -halâ bitmedi.

Henry Kanto'lara sıkı çalışıyor.

Hadley hastalandı, halâ hasta. Uyuyamıyor, bağırsakları da bozuldu. (yatakta hasta düştü)

1. Ford Madox Ford. Transatlantic Review dergisi sahibi, yazar.
2. Toy dövüşçüler.
3. Henry Strater Pound'un Kanto'ları için çizimler hazırlıyordu.

Transect. için çalışıp birşey yazacağım.

Şimdi Amerika'da Anderson ve Broom çocuklarına büyük tepki var. [1] Sen geri geliyorsun.

Bağırsağını kestirmediğine memnun oldum. Gemideyken yol boyu, zavallı Ezra, Am.Hastanesinde, allahın belası cahil veterinerlerin elinde, benim kist yerine az daha adem elmasını alacak olanlar gibi, bağırsaklarını kestirmiş, diye düşündüm.

Yaptırmadığına memnun oldum. İyi bir tıp kitabı alır çalışırım. Eğer daha kötü olursa senin apandisi ben alırım.

Lütfen Dorothy'e benim ve Hadley'in sevgilerini ilet.

Bu şehir sizler olmadan hiç te iyi değil.

Immer.

Hem

Yazacak 7 kadar öyküm var. Ne zaman nerede yazabilirim bilmiyorum. Şehir, yağmurdan ve kardan yüzleri seçebildiğimde fazlasıyla bok dolu. Gene de istiridye yemekten ve bu ülkenin şarabını içmekten mutluyum.

Dial, 2000 kağıdı Wickham Brooks veya Van Wyck Steed veya birine vermiş. [2] Seldes, kuşkusuz büzgen kası çekici sıkılığını yitirdiğinden Dial'i terketti. [3] Yerine yaşlı bakire geçti. [4] Montegezza'nın işaret ettiği gibi, kuşkusuz, bir benzerlik var.

Mektup yaz. Altın Balina, N.Y.Herald'da reklam verip her yaş ve cinsten Budistle buluşmayı istedi. Sadece Budistlerle. Hepsi bu.

1. Kasım 1921'den Ocak 1924'e kadar yayımı süren Broom Dergisinin yayıncıları Sherwood Anderson, Harold Loeb, Malcolm Cowley ve ötekiler.
2. Dial'in 2 bin dolarlık ödülünü Van Wyck Brooks aldı.
3. Gilberd Seldes (1893-1970)'e Hemingway'in kızgınlığı Dial'de öykülerinin basılmasını engellediğine olan inancından geliyor.
4. Marianne Moore.

Paris, 17 Şubat 1924

Sayın Stein,

Ford, işten memnun olduğunu ve sizi arayacağını açıkladı.[1] Ona, yazmak için sizin 4,5 yılınızı aldığını ve 6 cilt olduğunu anlattım.

İlk bölümü Martın birinde baskıya giren Nisan sayısında yayınlayacak. Sayfasına (dergisinin sayfası) 30 frank kabul eder misiniz diye merak ediyor. Ben de seni razı edeceğimi söyledim (yüksek ol ama çok yüksek olma). Ona, bunun, dergisi için, benim kavrayıcı dehamla kavranılan dikkate değer bir vurgun olduğunu açıkladım. Senin, yayınlanmaya razı geldiğinde, yüksek fiyat aldığın hakkında bir etkiye kapılmış. Ben ona bu etkiyi vermedim fakat inancını da kırmadım. Eninde sonunda Quinn'in parası[2] ve bu iş de onların bütün 35.000'lerine değer.

Ona anlayışlı ve kibar davrandım. Altı ciltten istedikleri kadar yayınlayabileceklerini ve gittikçe daha daha iyi olduğunu söyledim.

Biliyorsun, onlar için gerçekten vurgun. Aynı sayıda Joyce'u da koyacaklar. Bilinmez, dergi bir başarı olabilir. Ama 9.000 kere 30 frankı da asla ödeyemezler.

Arkadaşın
Hemingway

Paris, 17 Mart 1924

Sevgili Duçe,

Benimle orospu çocuğu olduğum konusunda şüphesiz hemfikirsindir, daha önce yazmamış olduğum için. Bir bebekle yaşamayı vb. deniyorduk. Hadley bir süredir hasta, yatakta, ben birkaç gündür, bebek ağlamaları, vb. Yazmaya çalıştım ama çıkaramadım. Kahvelerde, şurada burada birkaç öykü yazdım. Bir kreş, okuma odası konusunda haklıydım. Hiçbir zaman ödeyemeyeceğimizden daha fazla odaya gereksinme oluyor. Hesaplamaya çalıştım, herkes katıldı mı stüdyoda yaşamamız gerekir. Fakat küçük. Hem. boşboğaz, düşüncesiz hareket çağına ulaştığında,

1. Hemingway, G.Stein'in The Making of Americans adlı eserinin Ford Madox Ford'un Transatlantic Review'de yayınlanmasına yardım etti.
2. John Quinn (1870-1924) Ford'un dergisine katkıda bulunan sanat koruyucusu ve kolleksiyoncusu hukukcu.

yaşamak zor olacak diye korkuyorum. Şimdi, tam yapmayı herkesten daha çok istediğimiz şeylerden feragat sözcükleriyleyim. Tam. allah belasını versin. bizi yapmaya bırakman senin iyiliğindendi ve tam da öyleydi ve her zaman beklediğimizdi, şimdi buna izin vermek bana suç gibi geliyor da olsa. Fakat, çocuğun, yürüdüğünde yaşamı cehennem edeceğini ve bunun gelecek yıl veya daha da önce olacağını biliyorum.

Hadley bu mekanı şimdi yönetimine aldı ve iyi gidiyor. Yazdıklarım kötü değildi. Ford'da [1] Transatlantic Review'ın Nisan sayısı için bir öykü var. Daha başkalarını basamıyor.

Bunting'in Cenova'da hapiste olduğunu söylüyorlar. Eğer bir yararı olacaksa, İtalya'da söylediklerine yazarım.[2]

Henry Amerika'ya gitti. Baba, ne yaptıklarım bilmedikleri için onları affetti.

Kitabınla ilgili değinileri, baştan ve kuyruktan parçaları, allah için iyi.

Chink bir hafta buradaydı. Onun yardımıyla bebeği pazar günü vaftiz ettik. [3] Artık onun için üzüleceğim daha birşey kalmadı.

Mac. Almon Toulon'da 8-10 vb. roman yazmış. Mesajın için bana teşekkür ediyor. Hadley uyuyamıyor veya uyuyamadığım söylüyor. Sonuç aynı.

Ford halâ, kara camdan bir apartman arıyor. Genç Georgio, Joyce için bulunan bütün apartmanları reddediyor, çünkü o, Georgio, otel yaşamını seviyormuş.

St.Luke Kilisesinde, piskoposlar bölümünde şarkı söylüyor. Stüdyoya yönelik bizim göz ucuyla bakma siyasetimiz, kiralık, satılık veya nasıl olursa, seni de içine alıyor.

Morgan. kırık döküğü doğradı. 20.15'e dolar.

Feme de Menage'mize [4] frank'a yardım diye, M.Morgan, Amerikalı

1. Ford Madox Ford, Transatlantic Review dergisi sahibi, yazar.
2. Basil Bunting, Ford'un dergisi için çalışan şair.
3. Hemingway'in oğlunun vaftizinde, dorman Smith vaftiz babası, Gertrude Stein vaftiz anası olmuşlardı. Dorman Smith (Chink) Hemingway'le 1918'de Milano'da tanışmıştır. 23 Aralık 1954 tarihli mektuba bakınız.
4. Temizlikçi kadın.

bir bankerin, Fransa'ya 100 milyon dolar yardım ettiğini söyledim. Çok şaşırmış görünmedi ve "c'est tres gentil cette M. Morgan" dedi. [1]

Antheil'in [2] Barbara ve George O'Neil'le Tunus'a gideceği bildiriliyor. Bu rapor her Pazartesi verildiği için dikkate alman gerekmez.

Joyce, Transatlantic'de Nisanda çıkacak. Elyazısı 7 sayfaya basıldı fakat provaya eklediği mikroskobik elyazısıyla sonunda 9 sayfaya vardı.

Bill benim kitabını (In Our Time) çıkaracak. Üç hafta önce Binder söz vermişti -ondan beri değişik günler söylendi. Binder'in dediği değişik tarihleri bekledikten sonra, Benj. Franklin'in[3] Philadelphia'ya her koltuğunda bir ruloyla girdiğindeki eğlenceli hoş heyecanı yitirdim. Yazını sikeyim.

Allahın belası güzel öyküler yazıyorum. Burada olup da böyle demeni isterdim, çünkü buna inanabilirim, yoksa ne olacak, yazın hakkında, allahın laneti, birşeyler bilen tek herif sensin. Ford işi açıklayabilir, yani böylece onu ziyaret edebilir veya böylece sirayet edebilir, fakat özel yaşamda İngiliz ülkesinin centilmen tortusu olmaya, belasını versin, öyle bulaşmış ki, ondan iyi birşey çıkarmak mümkün değil.

Yazınsal yol olarak asker olmasının mucizesinden veya nasıl yazarsan mucizesinden kurtulamadı. Batsın centilmenler! Yazında kendilerinin cehennemi olmuşlar.

De Maupassant, Balzac, Chartreuse de Parme (Guy) (Stendhal) [4] hepsi savaştı öyle değil mi? Her olayda, ondan yalnızca öğrendiler. Her zaman onun toplumsal ifadesini sürdürmediler.

Savaşta bulunduğumu reddetmeye başlayacağım çünkü bu konuda Ford'a benzemekten korkarım.

---

1 .M. Morgan'ın inceliğindendir.

2 .George Antheil (1900-1959), 1927'de Champ-Elysee'de oynayan Mekanik Bale'siyle2yılın2olayı olan 7 senfoni ve çeşitli operaların bestecisi. Barbara ve George, David O'Neil'in karısı ve oğlu.

3 .Benzajin Franklin (1706-1790), Amerikalı devlet ve bilim adamı. Paratoneri bulmakla ün kazanan Franklin, ABD'nin bağımsızlık Beyannamesini imzalamış ve Fransa'da elçilik yapmıştır. Kütüphaneciliğin gelişmesinde katkısı vardır. Philadelphia Akademisinin kurucularındandır.

4 . Guy de Maupassant (1850-1893), Honore de Balzac (1790-1850), Stendhal (1783-1842) Fransız romancılar. Parma Manastırı, Stendhal'ın en ünlü romanlarından.

Canı cehenneme, burda olmanı isterdim. Dorothy'nin de.

Hadley, benim gibi, sevgilerini yolluyor.

D'Annunzio, Prinzipe di Monte Nerveso (Nevoso)[1] fakat iyi değerlendiriyor. Lanet olsun, çok geç geldi. Herhalde darbeyi ayıklayabilmesi için çok geç.

Chink sana rastlayamadığına üzüldü.

Immer.

Hem.

İtalya'yı ve onun bütün işlerini reddettikten sonra nostaljisine tutuldum. Yemin ederim şimdi kıyağım.

Paris, 2 Mayıs 1924

Sevgili Ezrah,

Senin yaptığın el vermek.

Gene tavsiye (bonservis, tavsiyename, övgü), teşekkürler!

Çağdaşlarının talihsizlikleriyle ilgilenmenden memnunum. Çok da fazla var.

E.E.Cummings[2], Scofield Ayarsız Thayer'in ilk karısıyla evlendi. Bu, Dial ödülünün, Van Wyck Brooks'a verilmesini açıklıyor. Abe Linc Steffens, kendisine Gaugen'in Van Gogh'a davrandığı gibi davranan, daha 22 yaşındaki Tomurcuklanmış Yahudi ile İtalya'ya gitti. Striptizli ve taşlamalı gösteriyi keşfeden adam, George Washington Seldes, çok gülünç görünüyor, evlendi, Yarrup yolunda. Umalım ki, evlilik kullanılıp tüketilsin.

Ford Yeni İngiltere'de. Bayan Ford yani Stella, aynı gece Hadley'e iki kez sır vererek, "biliyor musun, Ford'u eğitebilmek için çok geç ele geçirebildim" dedi. Bu onunla ayrılmak mı, ne anlama geliyor bilmiyorum. En ufak bir cesaret bulduğunda, akşam yemeklerinde, Julie'i doğuran 50 saatlik loğusalığının masalına başlayacak. Arasıra ben, Kansas City'de, Ed Mayer'de yaşarken tuvaleti tıkayışımın öyküsü ile

1. Gabriel D'Annunzio (1863-1938), küçük yaşta şair olarak ün kazanan Türkçe'de Masum, Sığıntı, Episkopo ve Şürekası gibi yapıtları yayınlanan, Birinci Dünya Savaşında yararlıklar gösteren ve Faşist eylemcilerden İtalyan romancı. Monte Nevoso, Dinar Alplerinde, 1917-18'de D'Annunzio'nun da katıldığı savaşların yapıldığı tepe.
2. E.E. Cummings, Amerikalı şair. Birinci Dünya Savaşına gönüllü ambulans şoförü olarak katıldı, savaştan sonra Paris'e yerleşti. 1925 Dial ödülünü aldı.

sözünü kesiyorum, öyle ki, 9 günden fazla süren sığımsal hareketin durmasından sonra, tesisatcılar çağrılmıştı, 5 saatlik çabayla kaka üretilmişti. Eğer bu Homerik fiziksel sömürüleri sayacaksak bırak hepimiz onun içine gömülelim.

Sally (Bird) St.Germaine de Lait'de nekahat döneminde.

Provence'a gittim ve bir yazar için hiç de uygun biryer olarak bulmadım. Fakat, cehenneme kadar, resim yapabilmek isterdim. Aman allahım ne selvi ağaçları! Oralarda İtalya'nın arasıra yaptığını hep selvilerle yapıyorlar. Arles'de Van Gogh'un kerhanesine ve öteki türbelere, haca gittim. 250 franka 6 günlük gezi, demiryolu ücretleri içinde, Nimes'de Corrida'da bir koltuk, bu modern zamanlarda hiç de fena değil. Nimes, Arles, Avignon, Le Baux, St. Remy ve ev.

Galantiere, The American Mercury'de büyük bir taktiğe sahip.

John Mc Clure, The Double Dealer, sizin çalışmalarınızdan bazı güzel olanlarıyla şiirin ne olduğunu kanıtlamaya çıkmış.

Galantiere, Chi. Tribune Sunday dergisinde, Abe Lincoln'un mantosunun, Wn. Dean Howells, Hamlin Garland, Sherwood Anderson ve senin, benim üstüme üşüştüğünüzü kanıtlamaya oturmuş. Makale biraz yer tutuyor. Aynı hafta, bu balonu hazırladığını bilmeden, Ford'a bir mektupla, Galantiere'in küçük bir Yahudi çocuğu ve aptal olduğunu kanıtlamıştım.

Her birkaç günde bir, Bayan F. en iyi Avustralya terbiyesi ile gelip, yüksek sesle dertlerinden, bütün dertlerinden şikayet ederken, bebeğimizin üstüne aksırıp tıksırıyor ve öksürüyor. O da bu saldırılardan iyileşiyor ve iyi gidiyor. Bizim eski femme de menage onu tutmayı öğreniyor, öyle ki, biz İspanya'ya gittiğimizde ona bakabilecek. Haziranın 26'sında gidip 16 Temmuzda dönüyoruz.

Daha iyi yazıyorum sanıyorum. 10 öykü tamam. Hadley'le iyi zaman geçirdik. David oğlu Joshua oğlu İsaac oğlu Abraham O'Neil şehirde ve büyük yeminleriyle herkesi tekmeliyor.

Margaret Anderson, Georgette Mongeuse le Blanc'la şehirde.

Rooshianların dansını görebilmek için dukalar yeni geldi. Nimes'den yeni döndüm.

W.C.Williams, 'Transatlantic Review'ın sayfalarında, Mc Almon'u W.H.Hudson ile kıyaslıyor.

İşte pisliği olduğu gibi vermiş oldum. Daha anımsayamadığım çok var. Nimes'den sana mektup yazdım. Aldın mı?

Ford'dan, Transatlantic Review'da çeşitli takma adlarla kendini övüyor diye şüpheleniyorum.

Umarım sindirim sistemin iyi durumdadır.

Ford'u cesaretlendirmek gerekir fakat Allah! Halen iyi para arayan, muhtemel ağır siklet yarışmacısı Jim Joffriers gibi bir herif, kazıp havalanıyor. Ford'a yapılacak şey onu öldürmek. Elbette, Bayan Ford'a yapılacak şey, onu haça germek.

Ford'dan hoşnutum. Bu kişisel değil. Yazınsal.

Görüyorsun Ford herşeyi, kahretsin, uzlaşarak yürütüyor. Başka deyişle, Ford'un aldığı ve bastığı herhangi birşey, Century Harpers, vb. vb.ye alınabilir ve basılabilir. Tzaral[1] ve Fransızca başka bok dışında. İşte o cehenneme bu. Allah kahretsin hiç muhalifi yok ki karşı çıksın, veya devam etmeyecek bir abone, niye aya ateş edilmesin?

Beni böyle anlama. Bir saatte ona oldukça gülünç N. Y. Paris mektubu yazdım. Onu değiştirir, gözden geçirir, keser, hiç anlam bırakmaz, vb. Cehenneme.

St.Nicholas Mag.'ın basmayacağını bildiğim öykülerimi, belasını versin, iyi biliyorum ki, Ford da basmayacak. O zaman hangi cehenneme gidiyoruz.

Ne zaman, bölümler basıldı mı, öyleyse gidip Bayan Mussolini Cox Mc Cormach'ı göreyim, diye sorsam, allah belasını versin, milletin kredimizi bozmasına izin veremem diyor. (O'Neil, David, bu oruspu çocuğu bir araya gelip büyük bir işveren sendikası kurarak dergiyi yönetecekler gibi görünüyor). Cehenneme öyle. Bunların hiçbirini Ford'a ulaştırma, o zaman yalnızca benimle patırtı anlamına gelir, iyi olmaz.

1. Tristan Tzara (1896-1963), Romen asıllı Fransız şair ve denemeci 1916'da Antipyrine'in Gökyüzündeki İlk Serüveni'ni yazdıktan sonra 1918'de Dadacılığın Bildirgesini yayınladı ve dadacı akımın kurucularından oldu. Daha sonra gerçeküstücülere katıldı ve Devrimin Hizmetinde Gerçeküstücülük dergisinde yazdı. Cumhuriyetçilerin safında İspanya içsavaşına katıldı ve Fransız Direniş örgütünde yer aldı.

Şimdi en arkadaşca yerlerdeyiz, onun için yapabileceğimin en doğrusunu yapacağım. Patırtı istemiyorum.

Dorothy'e sevgilerimi ilet. Ne zaman dönüyorsunuz?

İmmer.

Hem.

Burguete, İspanya, 19 Temmuz 1924

Sevgili Ezra,

Burası, Nivel del Mar'dan 900 metre yukarda, Pirenelerin İspanyol tarafı, benim mali ve yazınsal uğraşımın harap oluşunu gözlemek için güzel biryer. Bok. Beş ayrı sabah boğa ringindeydim, 3 kez cogida oldum, oldukça iyi 4 veronica ve bir muleta becerdim, geçen sabah, pecho (göğsümde) ve başka yerlerde ezikler ve berelerle, 6 dakika boğanın boynuzlarına asılıp sonunda burnunu kuma gömdüm, 2 kez sarhoş oldum, Bill'i 2 kez sarhoş gördüm, Algabeno'dan picador olarak iş teklifi aldım, Don (bizim Ogden) Stewart'ı 2 kez cogida gördüm, geçen gün bir adamın öldürülüşünü gördüm, Chink, Mac, Küçük Geo. O'Neil ve Dos Passos'u Pirene'lerin İspanyol kesiminden Andorra'ya -400 kilometre- yola çıkarken gördüm, hiçbirşeyleri olmadan sadece bir yol gösteren harita ile ve yol da yok, pergel yok, çok az para var (çoğu benim) Allah bilir ne olacaklar. Şimdi otel bedelini ödemeye yetecek pesetamız yok ve buradan nasıl çıkacağız bilmiyorum. Herhalde şimdiye kadar Bill'i görmüşsündür. Son ve en iyi boğa güreşinden önce ayrıldı. Sally hoşlanmadı. Ama iyi zaman geçirdiler sanıyorum.[1]

Pamplona'dan Ford'a[2] mektup yazdım ve yanıt alamadım. Bana kızgın sanıyorum ama İsaburnu dergisini onun yapılmasını istediği şekilde yürüttüm. J.J.Adam ve benzeri şairleri basmamak dışında ve tamamiyle aldatıldım. Çalıştım, çalıştım ve 2-3'ü yapılmış şeyi bitiremedim ve dergiyi yönetmem gerektiği söylendiğinde yumuşadım, mali ve yazınsal olarak arkadaşlarımca kancıklığa getirildim. Coşkun alkışı, alkolizmi,

1. İspanyolca: Nivel del Mar-deniz seviyesinden, cogida-boğanın boynuzlaması, veronica-boğa güreşinde bir tarz geçiş muleta- boğa güreşinde kırmızı örtünün kullanılması, picador-boğa güreşinde, atlı koruyucular

2 Hemingway, İspanya'ya gitmeden önce, Ford Madox Ford Amerikada iken, onun adına Transatlantic dergisinin Temmuz, Ağustos sayılarını hazırladı.

sokakta parmakla gösterilmeyi, genel itibarı ve öteki şeyleriyle, yazıncı heriflerin edinebilmek için 89 yaşma kadar beklediklerini, boğa güreşinin hemen gelen zaferlerinden alıyorum, büyük ve entellekt dışı zevk.

Plaza, yiğitlik ve sanatın başarı için birleştiği, kalan tek yer, bütün öteki sanatlarda, herif daha cimri ve boktan oldukça, yani Joyce, sanatında daha başarılı oluyor. Joyce ve Maera arasında sanat olarak kesinlikle bir kıyaslama yok -Maera'ya 1 mil- ondan sonra heriflere bak. Biri Georgios büyütüyor, öteki ya ölüyor ya boğa yetiştiriyor. Sonra bir herifin senin gibi derin insancıl içgüdüleri oldu mu ne yapıyorlar? 16 yaşında olmayı ve sanatı ve yiğitliği kapmayı kötü istiyorum.

Burton Rascoe, In Our Time'ın, hangi cehennemlik adamların etkisini gösterdiğini söyledi dersin? Ring Ladrner ve Sherwood Anderson!

İşte. Eh iyi. Konser nasıl gitti? Senin için St. Fermine, dua ettim. Senin gereksinmen olduğu için değil, fakat kendimi kalabalıkta buldum, yapacak birşey yok ve o zaman çocuğum, Hadley, kendim ve senin konserin için dua ettim.

Yazmayı bırakmak zorundayım çünkü hiç param yok. Transatlantic, sonbaharda ve gelecek baharda benim kitap bastırma şansımı öldürdü, bir orospu çocuğu yazdığım herşeyi kopya edecek ve bana basitce bir başka taklitçi diyecekler. Artık daha paramız yok, yazmayı bırakacağım ve hiç kitabım basılmayacak. Geberesi neşeliyim. Bu allahın belâsı piçler.

Ayın 27'sinde görüşürüz.

Dorothy'ye sevgiler.

Hem

Elbette Steffens'in 19 yaşında Çiçekaçmış etekçeken entellektüelle evliliğini duydun. Devrim kitabının son bölümü.

Paris, 18 Ekim 1924

Sevgili Wilson,[1]

Ekim Dial'ine yazın için çok teşekkürler. Çok sevdim. Bana çok aptal görünen pozcu büyük harflerin eksikliği konusunda çok haklısın. Ama

1. Edmund Wilson (1895-1972) Amerikalı şair, romancı, eleştirmen, editör. Birinci Dünya Savaşında Fransız sıhhiyesine katılmış, yazınsal eserleri yanında çok çeşitli alanlarda, Yahudilik ve kutsal metinler üstüne çalışmaları ile tanınmıştır. Dial 77 (Ekim 1924) sayısında Üç Öykü ve On Şiir ile ilgili eleştirisi yayınlanmıştır.

onları Bird kullandı ve In Our Time'ı kendisi basıyordu ve ondan aldığı küçük zevk buydu, ben de bildiği yoldan gidip eğer hoşuna gidecekse, istediği gibi, allahın belası bir aptal olabilir diye düşündüm. Metinle ilgili aptallık yapmadıkça. Beğendiğin için müthiş memnunum.

Bu arada sen nasılsın? Ve balene hiç Chaplin'i aldın mı?

Biz, İspanya'ya, Pamplona'ya, iyi zaman geçirip, hakkında bir çok şey öğrendiğim, boğa güreşi ringinin içinden bir gezi dışında, çok sakin yaşadık, sıkı çalıştık. Bir çok küçük macerelarımız oldu.

Zamanın çoğunda cehennem gibi çalıştım ve sanırım daha iyi oluyor (iş). 14 öykülük kitabı bitirdim, her öykünün arasında In Our Time'ın bir bölümü var -onların yazılmasının anlamı buydu- ayrıntıyı incelerken bütünün resmini vermek için. Gözlerimizle birşeye bakar gibi, diyelim bir kıyı boyunca geçerken ve sonra ona 15 dürbünle bakmak. Veya belki, bakmak ve sonra içinde yaşamak, ve sonra dışarı çıkıp gene bakmak.

Üç hafta kadar önce kitabı Yale Klübe, Don Stewart'a gönderdim. Buradayken bana, benim için uğraşıp satmayı önermişti. Sanırım seveceksin, hoş bir bütünlüğü var. In Our Time'dan beri bazı öykülerde halkın ve manzaranın ikisine de girdim. Yapabildin mi iyi oluyor. Şimdi en iyisini yapmışım gibi hissediyorum.

Bu kış buralara geleceğini düşünüyor musun? Biz herhalde bütün kış Paris'te olacağız. Dışarı gitmek için yeteri kadar para yok. Bebek çok iyi ve dayanıklı. Hadley piyanoda çalışıyor.

Size ve Bayan Wilson'a en iyi dileklerini yolluyor.

Herşey iyi gidiyordur ve iyi bir kış geçirirsin umarım. Senden haber almak isterim ve eleştirin çok hoşuma gitti. Sakin ve açık zihinli, nazik ve kişisel değil ve duygulu. Allah, şu kişisel şeyden nasıl nefret ediyorum. Benim Toronto'ya yazışımı ve bazı eleştiriler ve basılmayı isteyişimi anımsıyor musun? Sonra, bazıları oldu ve beni hasta etti.

Zeki olmayan beğeni kadar cesaret kırıcı birşey yoktur diye düşünüyorum. Gerçekten cesaret kırıcı değil, fakat tam sizin içinizdeki birşeyi geri itici. Parlak bir herif, In Our Time oldukça yetenek gösteren tırnak kazısı, fakat Ring Lardner'in etkisini gösteriyor demiş. Böh! Bu tür iş hoş. Can sıkmıyor. Fakat bu geveze, duygusal piçler. Okuduğum

veya birşeyler bildiğim bir kitap eleştirildiğinde okuyabildiğim tek eleştirmen sensin. Bilmediğim şeyler üstüne yazan hemen herkesi okuyabilirim. Zeka, belasını versin, öyle nadir ki ve ona sahip olanlar onunla öyle kötü zaman yaşıyorlar ki, ya acılaşıyorlar veya propagandacı oluyorlar ve o zaman hiç yararı olmuyor.

Sana ve karına en iyi dileklerimle.

Saygılarımla

Ernest Hemingway

Bu, Şeref Kaça, gerçekten iyi oyun mu? İyi 'oyun' demek burada çok şenlikli oluyor.

Paris, 15 Kasım 1924

Sevgili Mac,

İki yüz kafayı koydum. Öteki yüzü hafta başında göndereceğim. Şimdi tamamız. Çok teşekkür ederiz.

Nansen ve Steffenson'u[1] okuyarak kıyak zaman geçirdim. Nansen öteki için bir tür başlangıç gibi iş görüyor. Steff'i gazetede okumuştum ama yalnızca parçalardı. Harika iş. Şimdi onun, "Eskimolar Arasında Yaşamım"ını okumak istiyorum.

Nérdeyse sabah oluyor, Bumby'nin uyumadığı gecelerden biriydi, Hadley'le sırayla veya birlikte onu bekledik. Ben beyaz bir geceye Steffanson takviyesi oldukça aldırmıyorum. Bumby yeni diş çıkarıyor sanırım.

Uzun balık avı öyküsündeki zihinsel konuşmanın boktan olduğuna karar verdim ve hepsini çıkardım. Son 9 sayfa. Öykü, biliyorsun ben iyi giderken kesildi, ben de tekrar içine girip bitiremedim. Ne kadar kötü olduğunu anladığımda çarpıldım. Bu da beni gene ırmağa çarptırdı, ben de onu zaten olması gerektiği gibi koyulup bitirdim. Yalnızca, doğrudan balık avı.

Seveceğini sandığım uzun, 45 sayfa bir öyküyü bitirdim.

Burada giden birşey yok.

1. Fridtjof Nansen (1861-1930) Norveçli kutup kaşifi, bilim adamı. Milletler Cemiyetindeki çalışmaları ile de Nobel Barış Ödülünü almıştır (1922).

Üç yüz frank birden göndermeliydim ama bugün bankalar kapalı. Toussaint'le, öteki borçları da ödeyince yeteri kadar çekmediğimi anladık.

Asch frengi olduğu korkusuna kapıldı. Dolanıp tamamen ahlaksız olduğunu yayıyor ve eğer test öyle çıkarsa B. Devletlere gidip kendine yetecek para için banka soyacakmış, vb. Böyle tamamiyle ahlaksız ise benden aldığı kitapları geri verse daha iyi eder diye öneride bulundum. Wassermann testi sadece homurdandığını gösterdi.

Vilhjalmur Stefansson, Amerikalı kutup kaşifi, bilim adamı, yazar. Eskimolar Arasında Yaşamım 1913'de yayınlanmıştı.

Dunning'in Transatlantic'teki şiirleri pek sağlam görünmüyor. "Eline leylak al ve beni denizde yüzdür" veya buna benzer birşey var. Okuduğum en allahın belası şiire pek yaklaşıyor, onlar da tam Dunning'inki kadar kötü.

Don Stewart'tan kitabımla ilgili bir söz gelmedi.[1] Şimdi ona "Büyük İki Yürekli Irmak"taki değişiklikleri göndermem gerek. Çıkardığım yer nedeniyle bir yayıncı onu kabul etse gülünç olmaz mı? Hepsi alay ettiler diye kamburum var.

Ezra'dan mektup aldın mı?

Ernest Walsh şimdi burda, Bologna dışında hastanede Carnevalli'yi ziyaret etmiş. Neredeyse öldü diyor. Senin için bilgi olsun diye ölüme ne kadar yakın olduğunu anlamak istedim ama kendisi de çok yakın sayılan ve o yana bakmaya başlayan Walsh tartışmaya pek ilgi göstermedi.

Walsh şimdi öldüğü için çok hoş bir herif olmaya başladı. Bizlerde de aynı etkiyi yapar mı merak ediyorum. Yapmaz sanırım. Ezra'yı canlandırabiliyorum örnek olarak.

Beer Stube nasıl? Havalar iyi miydi? Madam Picabia'dan hiç haber alınıyoruz.

Eğer herşey iyi giderse Ocağın başında İsviçre'ye gelmeyi planlıyoruz.

Hadley sevgilerini yolluyor. Belki yakında görüşürüz. John Herman'ın[2] adresi sende var mı?

Her zaman sn.
Hem

1. Hemingway, In Our Time adlı kitabını Stewart'a gönderdi ve George H. Doran şirketi tarafından incelenip reddedildi.
2. John Herman (1901-1959) romancı.

Paris, 11 Aralık 1924

Sayın Mac Leish,[1]

Masson'a benimle Salı günü 12'de buluşup senin orda öğle yemeği yiyelim diye haber gönderdim. Umarım bugün uygundur. Eğer değilse bana bildir, Andre ile bir gün saptarız. Davetin için teşekkürler.

Scott[2] Hemingway'in imlâsını uydurdu.[3] Neden bilmiyorum ama Seott Fitzgerald'da iki ts var. In Our Time'a çok yardımcı olacak bir yazı yazdığını söylüyor. Ben görmedim sanırım isim sana verdiği gibi yazılı. Herhalde bu, Hemmingway'e epey yararlı olur.

Yarın bir haftalığına Avusturya'ya gidiyoruz. Hadley çok daha iyi ve seni Cumartesi görmeyi umuyoruz.

Her zaman sizin
Ernest Hemingway

Schruns, 21 Ocak 1925

Efendim,[4]

Ben hiç safsatasız, gerçekten boğa güreşini bilen biri tarafından, içerden yazılmış gerçek boğa güreşi öyküsü okumadım. İşte ben bunu yazmaya çalıştım, nasılsa öyle göstermeye, aynı Charles E. Van Loan'ın döğüş öyküleri gibi.[5]

Madrid'de boğa güreşçilerinin pansiyonunda kaldım ve bütün İspanya'da boğa güreşçisi cuadrillası ile seyahat edip boğa güreşlerini izledim. Gelecek yaz gene gideceğim.

---

1. Archibald Mac Leish (1892) Amerikalı şair, oyun yazarı, eleştirmen ve eğitimci. Birinci Dünya Savaşına katıldıktan sonra ilk şiir kitabını yayınlamış, Paris'e yerleşmiş, 1932'de Pulitzer ödülünü kazanmıştır. 1939-1944 yılları arasında Kongre Kütüphanesinde çalışmıştır. Unesco'da görev almıştır. Daha sonra iki kez daha Pulitzer ödülünü almıştır (10 Ağustos 1943 tarihli mektuba bakınız).
2. F. Scott Fitzgerald (1896-1940) Caz devri adıyla anılan savaş sonrası 'çılgın gençliği'nin yazarı. En ünlü romanı "Muhteşem Gatsby"dir. Hemingway'le 1925'de Dingo Barda tanıştılar.
3. Fitzgerald, Hemingway'in adını Hemmingway biçiminde yazıyor.
4. George Horace Lorimer, Saturday Evening Post'un editörü.
5. Charles E. Van Loan (1876-1919) kısa öykü ve roman yazarı.

Öykü teknik görülebilir fakat bütün teknik açıkça anlatılmamışsa da anlaşılır kılınmıştır.

Seveceğinizi fazlasıyla umuyorum.

Saygılarımla
Ernest Hemingway

Paris, 15 Nisan 1925

Sayın Perkins,[1]

Avusturya'dan dönüşte 26 Şubat tarihli mektubunuzla, elime ne yazık ki daha önce geçmemiş olan önceki mektubunuzun nüshasını aldım. Sizin mektubunuzun gelmesinden on gün önce Boni ve Liveright'ten sonbaharda öykülerimi bir kitapta toplamak için tel aldım. Benden telle yanıt vermemi istediler ben de kabul ettim.

Sizin mektubunuzu almak beni çok heyecanlandırdı, fakat Boni ve Liveright'la olan sözleşmeyi görene kadar ne yapacağımı bilemedim. Sözleşmeye göre benim bundan sonraki üç kitabımda hakları var. Ancak 2.kitabın elyazısı ellerine geçtikten 60 gün sonra bu hakkın düşeceğini kabul ediyorlar. Eğer ikinci kitabı basmazlarsa üçüncü kitaptaki haklarından da feragat ediyorlar.

İşte sorun böyle. Mektubunuza ne kadar sevindiğimi söyleyemem. Charles Scribner Oğulları'na bu sonbahar çıkacak kitabın elyazmalarını göndermiş olmaktan ne kadar memnun olmuş olacağımı bilmelisiniz. Bilinen bir adresin olması için Kim Kimdir kitabına girmeye değer görülüyor.

Mektubunuza ne kadar değer verdiğimi bilmenizi isterim. Eğer size değerlendirmeniz için gönderecek birşeyim olursa hemen göndereceğim.

Bir gün Dooughty'nin Boğa Ringinin Arap Çölü türünden harika resimli büyük bir kitabım olsun isterim. Ama yazın İspanya'da serserilik etmek için kışın tasarruf etmek gerekiyor ve hep duyduğuma göre, klasikler yazmak zaman alıyor. Fakat ben roman yazmaya önem vermiyorum, kısa öykü yazmayı seviyorum ve boğa güreşi kitabına

1. Maxwell Perkins (1884-1947) 1926'dan sonra, daha sonra Hemingway'in kitaplarını yayınlayacak olan Scribner Yayınevi'nin editörü oldu.

çalışmak hoşuma gidiyor. Yani yayıncı için kötü bir madenim sanırım. Bir bakıma bana korkunç yapma ve bitmiş görünüyor, fakat şimdi bazı kısa öykülerim 8000'den 12000 sözcüğe uzandığına göre, belki oraya da varırım.

In Our Time'ın baskısı kalmadı. Şimdi değerli olduğunu duydum, bir tane kendim için almaya çalıştım. Bu, sizin bulmanızın zor olacağını açıklıyor. Beğendiğiniz için çok memnun oldum. Kitap için yazdığınızdan dolayı tekrar teşekkür ederim.

Saygılarımla
Ernest Hemingway

Paris, 11 Mayıs 1925

Sayın Liveright,

Martın birinde, göndermiş olduğunuz sözleşmeyi imzalayıp taahhütlü olarak size gönderdim ve bir de kitabımdan -In Our Time- sansüre uğrar diye çıkardığınız öykünün yerine yeni bir öykü koydum. Bu sözleşmeyi alınca bana telif avansı olarak 200.00 S'lık çek göndermeyi kabul ettiniz.

Bu mektubu aldığınıza dair hiçbir bilgim yok, çeki de almadım. Mektubu 14 Nisandan önce almış olmalısınız, ben 2 Mayısta postalanan New York postasını aldım.

Bana gönderdiğiniz sözleşmede yabancı dillere çeviri hakkına hiç değinilmemişti. Buradaki temsilciniz Bay Leon Fleischman ve Bay Harold Loeb, sizinle daha yeni sözleşme imzalamış, bu haklar bana ait olduğu için değinmeye gerek yok diye güvence verdiler.

Bana bunu teyid eden bir not gönderip, kitaplarımın yabancı dillere çeviri hakkının tamamiyle bana ait olduğunu bildirirseniz memnun olacağım. Görüşme ve uygun gördüğüm gibi tasarruf hakkımı koruduğumu yazınız. Buna itiraz etmeyeceğinize eminim. Eğer 2 nüsha gönderirseniz sizin evrakınız için birini imzalayıp gönderirim.

En iyi dileklerimle,
Saygılarımla
Ernest Hemingway

Paris, 25 Haziran 1925

Sevgili Ernest,

Dün Joyce. This Quarter'i bulmak ve elyazılarını nereye göndereceğini öğrenmek için haber yolladı. 10 günde bitecekmiş. Ona yazıp beklediğini vb. söyler misin.

Eğer adresi yoksa Shakespeare and Co.'ya yazabilirsin. Sylvia ile. 338 Rue St.Honore'ye göndermesi için haber yolladım.

Daima senin
Ernest

Biz toplanıyoruz ve kedi gidiyoruz diye korkuyor, sabahın erkeninde avluya gelmiş.

Burguete, İspanya, 1 Temmuz 1925

Sevgili Scott,

Yarın Pamplona'ya gidiyoruz. Burada alabalık avlıyorduk. Nasılsın? Ve Zelda nasıl?

Kendimi hiçbir zaman hissetmediğim kadar iyi hissediyorum. Paris'i terk edeli şarap dışında birşey içmedim. Tanrım, harika bir ülke. Fakat sen kırdan nefret edersin. Tamam, kır tasvirlerini atla. Senin cennet düşüncen nasıl olur merak ediyorum -zengin monogamistlerle doldurulan güzel bir boşluk, hepsi güçlü ve en iyi ailelerin üyeleri, ölümüne içiyorlar. Cehennem de herhalde anzorot alamayan ve gizli üzüntü dedikleri kronik karın ağrıları çeken fakir poligamistlerle dolu çirkin bir boşluk olmalı.

Benim için cennet, 2 barrera koltuğu tuttuğum koca bir boğa ringi olabilir, dışında da başka hiç kimseye avlanma izni verilmeyen alabalık dolu bir ırmak. Ve şehirde 2 güzelim ev, biri karım ve çocuklarımla tekeşli olacağım ve onları gerçekten ve iyi seveceğim, öteki 9 katında 9 güzel metresim; ve bir ev de, her katında özel yumuşak kâğıda basılı Dialler tuvalette kullanılmalı, ötekinde American Mercury ve New Republic. Sonra Pamplona'daki gibi, bir evden ötekine giderken gidebileceğim ve günah çıkarabileceğim güzel bir kilise olmalı ve atıma binmeliyim, oğlumla Hacienda Hadley boğa çiftliğime sürüp, yol boyunca yaşayan bütün gayrımeşru çocuklarıma bozukluklar toslamalıyım.

Hacienda'da yazabilirim ve oğlumu metreslerime bekaret kemeri bağlaması için yollarım, çünkü biri dörtnala koşturup, Fitzgerald adlı bir adı çıkmış monogamistin birlikte dolaştığı içkiciler takımıyla kente doğru sürdüğü haberiyle koşturmuştur.

Her neyse yarın şehre gidiyoruz, sabah erkenden. Bana, Hotel Quintana, Pamplona, İspanya'ya yaz.

Yoksa mektup yazmayı sevmez misin. Ben severim çünkü işten uzak durmanın ve gene de birşey yapıyor gibi hissetmenin kıyak yolu.

Hoşça kal ve Zelda'ya ikimizden de sevgiler.

Senin
Ernest

Schruns, 20 Aralık 1925

Sevgili Archie,

Senle evde rastlaşamamak beni çok kötü üzdü. Hadley kaybolan küpesini bulmaktan ve akiklerin heyecanıyla çok sevinçliydi. Daha ağır olan özellikle değerli, çünkü sol kulaktan asılarak Hadley'in başını sağa yatık tutma gibi bir şanssız dengesizliğini düzeltecek.

Sen ve Ada buralarda olsaydınız. 2.5 fit kar. Kum gibi kuru ve talaş gibi hafif. Hem yerlilerle de epey bilardo oynadı. Şehirdeki tek yabancılarız. Hadley, otel sahibinden, Kelly bilardosunun yerel biçiminde dört direk oyun kazandı, ben kemdim de kayak okulu reisi ve malzeme dükkanı sahibinden. Hadley'e bilardoda 200 puan verdim -400 çektim. Şimdi beni eşit oyunda yeniyor. Yerel bilardo oyuncularına kuvvet macunu gibi geliyorum.

Annem, senin Atlantic Monthly'deki Esmer Kızkardeş'in eleştirisini gönderdi. Monthly haklı. Kör olası iyi dergi. Annem, daima, Sherwood'u gösteren veya bir boşanmayı verdiğinde veya benimle aynı gördüğü fakat daha iyi olmadığım herhangi birşeyi okuduğunda ve doğal olarak benim ustamın nasıl olduğunu bilmemi istediğinde, bana herşeyi gönderir. İyi bir eleştiri yazmışsın, akıllı ve merakı ünlem işaretleriyle uyandırmayan, quatz art bal değinileri veya fiillerin ihmallerini veya öteki şeyleriyle, Lavrence Stallings'in usta eserine bir bakıştan iyi. Dos, Stallings'ten

çok hoşlanıyor. Stallings büyük eleştirmen gibi görünüyor, çok kaybettikçe daha berbat eleştirmen olursun. Çok gülünç geliyor. Belki ben doğru anlamadım.

Bugün pazar ve posta yok. Ve bu arada, allah için, mektup yazarsan buraya yaz. Kıyak zaman geçiriyoruz fakat Schruns'da mektuplar müthiş heyecan verici. Allahın belası boğazımdan 2-3 gün yatakta kaldım. Bugün daha iyi.

Balo odasında çocuklar için yılbaşı oyunu devam ediyor. Yukarı gelen tek ses kontra-bas!

Perşembe günü şehirde, Bludenz'deydik, Yüzbaşı Mumm'un, Shaggerack savaşı üstüne konferansını dinledik. Kendisinin ve daha bir kaç Almanın, Jellicoe ve Beatty'i işe yaramaz ettiği ve Warrior Indefatigable, Queen Marry, Warspite, vb, vb/yi batırdıkları, kendilerinin yalnızca Wiesbaden, vb, vb/yi kaybettikleri...

Hareketli resimler, çoğu sahte fakat harika hareketli diyagramlar. Kapitan-Yüzbaşı Mum görülecek şeydi. Tamamiyle traşlı kafalardan biri de, kafatası ve kemik yapısının gözlerinin üstünden fırlayıp çıktığı gözler. Balık gözleri. Dudak yok. Avusturyalı çocuklar çok rahatsız oldular. İzlemede bizden daha iyi değillerdi. Kap. Yzb. birkaç kez onları haşlamak zorunda kaldı. Savaş konusunda çok aşınmış fakat alkış alamadı ve ilgileri toplayamadı, sonunda, onun için de mekanik bir biçime dönüştü.

Scott son savaştan büyük cesaret toplayabilmek için, niçin gidip sinemalardan almıyor? Her zaman orada burada gösterilen harika bir kaç film var. British Zeebrugge filmi, Alman denizaltı filmi, British 2. Yepres, 3 çok güzel Fransız, 3 kısım da resmî, İtalyan Dağları, Plain ve Piave ve Hava ve Deniz. Eğer resimleri anlamak gibi küçük bir zorluğa katlansa, çağdaşlarının hiçbirinin görmediği cehennem kadar savaş görebilir.

Zeebrugge filmi tam evinin köşesinde, Wagram Blv.ndaydı.

Bu sıkıcı bir mektup oldu. Torrents'i baştan sona okudun mu, nasıl gitti?

Burada hep okuyorum. Turgenyev benim için bütün yazarların en büyüğü. En büyük kitapları yazmamış ama en büyük yazardı. Elbette,

yalnız bana göre. Tekerleklerin Tıngırtısı adlı kısa öyküsünü okudun mu? A Sportman's Sketches'in 2. cildinde. Savaş ve Barış bildiğim en iyi kitap fakat eğer onu Turgenyev yazmış olsaydı, ne kitap olurdu hayal et. Çehov 6 kadar iyi öykü yazmış. Fakat amatör bir yazardı. Tolstoy peygamberdi. Maupassant profesyonel bir yazardı, Balzac profesyonel bir yazardı. Turgenyev sanatçıydı. Başarı için bu berbat birşey olurdu sanırım çünkü eğer bir kitaptan veya bir yolla para yapsan, öyle ki her sonbahar veya bahar veya ne zaman ise, o zaman bir kitabı hazır tutmak zorundasın, o zaman profesyonel yazar olursun. İyi görünebilir. Hiç kimse de farkı bilmeyebilir. Fakat, cehenneme kadar, farklı olurdu. Bu nedenle, basılmadan önce, 6 yıl ilerisinin işini yapmalısın. Çünkü ilkini sevebilirler.

Bu büyük saçmalık. Bu hep özlediğim Paris konuşması. Bu ve Luxemburg Bahçesi ve şarap ve gazeteler. Chicago'yu iki sabah gazetesiyle düşle. Paris'te en azından dokuzunu okuyabilirsin ve öğle yemeğinden sonraya kadar sürer ve sonra öğleden sonra gazetelerine başlayabilirsin ve akşama kadar sürer. Eğer, sport hippique'ye girersen, okumak için bir günde yeteri kadar saat yoktur.

Anteuil-Longchamps, Le Jockey, L'Avenir sabah, Paris-Sport akşam. Son maçlar yoğun şekilde okunabilir.

Buddenbrook'ları yeni bitirdim, Thomas Mann, 1/2'si oldukça güzel roman. Wilkie Collins'in Aytaşı çok daha eğlendirici. Wilkie Collins'in okunacak bir güzel kitabı daha var: Jezabel'in Kızkardeşi. Ayrıca, Trollope'un 9 cildi. Ayrıca 2 bölüm Marryats. Kapt. Marryats, Turgenyev ve şu Yargıç Henry Fielding, benim gözde yazarlarım. Schruns okumak için bir yer. Geçen yıl yazın ve kriminal romandan kaçtım ve 21 cilt Nat Gould okudum. O, en azından at yarışları konusunda, Sherwood Anderson'dan çok daha güzel yazıyor.

İyi bir gezi yaptık. Hadley ve Bumby taş gibi. Hadley, Ada'ya sevgilerini gönderiyor.

Bana mektup yaz. Bir daha bunun gibi sıkıcı çorba çıkarmam. Tek skandal. Herr Sten'e, Mount Grappa'daki baloda ateş edildi ve çatlak torbalarından biri o zaman alındı, biri bir çok ameliyattan sonra geçen

yıl alındı. Burada evlendi, çocuksuz, fakat bu yıl çok daha pompa gibi oldu. Fakat sesi değişti. Her zamanki gibi derinden. Bundan ne çıkarıyorsun?

Her zaman senin
Ernest Hemingway

Paris, 21 Ağustos 1926

Sayın Perkins,

Provalar on gün önce, İspanya'dan eve dönerken Cap D Antibes'deyken geldi ve sizin zihinden çıkardığınız noktalara dikkat ederek onları gözden geçirdim.

1- Colın'la başladım. Sanırım bu ilk kısmı çıkarmayla kitap kayba uğruyor, fakat Belloc çıkarılacaksa onu da koymak isnatsız olacak ve Belloc'un adı olmadan hepsi isnatsız olacak sanırım.

2- Roger Prescott şimdi Roger Prentiss oldu. Roger Prentis'le okula gittim sanıyorum ama en azından Glenway değildi.

3- Hergesheimer şimdi başka birşey oldu.

4- Henry James şimdi ya Henry ya Adıneise oldu sana hangisi iyi gelirse.

5- Irony ve pity şarkısında bırakılan boşluklardan kaçınabileceğime inanmıyorum başka sözcük koymayı bilen her kimse koyabilir. Eğer rahatsız oldularsa 'güzel' sözcüğü sıkıştırılabilir.

6- Şimdi boğaların uzantıları yok.

Ağız bozukluğunu azaltmaya çalıştım fakat kitabı yazarken o kadar azaltmaya çalıştım ki daha fazla çıkarmak olamaz sanırım. Belki bunu basitçe ağzı bozuk bir kitap olarak kabul etmelisin ve gelecek kitabın daha az ağzı bozuk veya daha aziz olacağını umalım.

Bugünün postasında, Sears Roebuck radyo istasyonunun Torrents of Spring'i yayınlama çağrısı var, WLS'nin kısa bir konuşmasıyla, "halka gerçek bir heyecan veriyor, her zaman anımsanacak, bilinen, sevilen bir yazarın sesini duymak", bilgisiyle birlikte (bu kim olabilir dersin?). Bir başka mektup da Missouri Tarih Derneği'nden. Torrents'in bir nüshasını istiyor. Missourili bütün yazarların kitap koleksiyonunu tamamlayarak

saklamak için. Böyle aniden olması çok garip geliyor.

Aynı postayla sana bir öykü -The Killers- gönderiyorum. Bilinen, sevilen yazarın kendisi tarafından 6 yaşında bir Coronada daktilo edilmiş. Eğer dergi istemezse onu Sears Roebuck yayın istasyonuna, John M. Stahl'a gönderebilirsin ve belki o, onu halka duyurmak isteyebilir.

Dünkü postada, bir de, Henry Romeike'ye, Inc. 220 West 19. Sokak, N. Y., borçlu olduğumu öğrendim. 16 $ kupür borcu. Dolarım olmadığından ve Bay Roeike'ye, kendi itirafı ile, orjinal Romeike olduğuna inandığım için, küpürleri göndermekle çok tatlı olduğu için, ona 16 $ göndertip, hesabımdan kesebilir misin diye düşünüyorum. Eğer bu yapılacaksa Bay orjinal Romeike'ye paranın benden geldiğini ve aynı yere kupürler göndermeye devam etmesini söylemek iyi olur.

Zelda çok iyi görünüyordu ve çok sevimliydi, geçen hafta son gördüğümde. Scott sıkı çalışıyordu. Don Stewart, çok yeni ve müthiş hoş ve güzel görünen karısıyla geldi. Umarım iyi bir yazınız oldu. Biz İspanya'da çok iyi zaman geçirdik. Şimdi sıkı çalışıyorum -hafta sonunda provaları göndermeyi planladım ve bir başka öykü göndereceğim.

En iyi dileklerimle
Ernest Hemingway

Paris, 7 Eylül 1926

Hey gidi sevgili Fitz,

Ustadan gene mektup almak ne güzel. İşler nasıl gidiyor Fitz, haber almaktan sevinçliyim. Dayan oğlum. Yazmaya başladığımda, ben de tam aynı deneyimi yaşadım. Sonra bir gün George Horace Lorimer'e Petit Chaumiere'de rastladım ve ondan sonra herşey kolayca aktı gelişti.

Her neyse hangi cehennemdesin? Buraya geldiğimde bütün öykülerimi dağıtmaya karar verdim, satılacak diye saydığım bütün herşeyi temizlemek için ve bu da beni daha fazla yazmaya zorlayabilir. Today Is Friday'i bir broşür örgütüne verdim, Cocteau çizgileriyle yayınlamak için, mektup yazıp bir makale istemişlerdi. Alpine Idyll'i gördüğüm en korkulu ve boktan yayınevi New Masses'e verdim -onlar da katkıda bulunmamı istemişlerdi. Yeni bitirdiğim The Killers'ı bahanenin ne

olabileceğini görebilmek için Scribners'e gönderdim. Max Perkins'ten hemen bir telgraf aldım: Killers büyük, Bridges teklif yazıyor, son provalarını aldım, Perkins.

Yani Ernest gibi kazık, küçük çocuklar da tatlı sürprizler alıyor. Yalnız şimdi Bridges'in ani ölümünü bekliyorum, Scribner dergisinin askıda kalıp, iş Perkins'e verilsin diye. O zaman yayınlanabilirim.

O zamandan beri 1 öykü tamamladım ve bir başkasına başlıyorum. Reynolds'dan mektup için çok teşekkürler ve senin sansür sorununda altın tutumun için de. Bütün Fransa seninle övünüyor. Juan les Pins'in tahrip edici unsurlarından hiçbirini dinleme, polis veya bürokratik sınıflarca örnek alınmış, bunlar bunu hiç etmeye çalışırlar.

Gatsby le Magnifique'nin1 yazarı, en azından Dreyfuss'un2 yardımına koşan insan kadar kişi tarafından desteklenecektir. Onların seni hapsetmelerine izin verme. Sadece izin verme. Gerçek Fransa seni destekliyor.

Hadley ve ben hâlâ ayrıyız.3 Bisikletimle Ekim'de Marseilles'e gideyim ve bir ay kadar kalayım ve çalışayım diye düşünüyorum. Sürüp geleceğim ve seni kitabı bitirmiş göreceğim. Bizim yaşamımız hepten cehennemlik olmuş. Yapılacak ve iyi bir yaşam diye sayılabilecek tek şey olarak görünüyor. Hadley'in muhteşem olduğunu ve her bakımdan her şeyin benim hatam olduğunu söylemeye gerek yok. Gerçek bu, kibarlık değil. Hâlâ cehennemdeyim, geçen yılbaşından beri. Bir tür alıştığım araziyi öğrenebilirim ve belki hoşlanabilirim ve uygunsuzlukla oldukça, yolu aydınlatmak için herhalde çevredekilere göstermekten memnun olurum. Cehennemimizi yaptığımıza göre, muhakkak onu göstermeyi de sevmeliyiz.

1 Muhteşem Gatsby

2 Dreyfuss, askeri sırları Almanya'ya satmakla suçlanarak mahkum edilen Fransız subayı. Dreyfuss'un yargılanması Fransız sağının güç gösterisine dönüşmüş ve tüm lehine kanıtlara rağmen sürgün cezasına çarptırılmıştı. Fransız sosyalistleri ve cumhuriyetçileri Dreyfuss'u desteklemişler, Dreyfuss'un suçsuzluğu 1906'da kanıtlanmıştı.

3 Hemingway, Riviera'dan Ağustos'da dönüşlerinden sonra

Hadley'den ayrıldı ve 1927'de boşandılar.

The Sun'ın başından Cohn'u çıkardım, ilk kısmı kestim. Bir dizi küçük kesintiler yaptım ve oldukça fazla yeniden yazdım ve sıkılaştırdım. Kestim ve provalarda iyi bir kitap oldu. Allah biliyor, onları bir cehennem daha iyi yazmak istiyorum fakat oldukça güzel, açık ve gelişmiş görünüyor. Cehenneme kadar, onu seveceksin diye umuyorum ve belki de seversin.

Yeni roman için kıyak önsezilerim var. Ona "World's Fair" adını verdim. Adı seveceksin.

Zelda'ya sevgimi ilet ve ona allahaısmarladık demeye geldiğimizde sizi göremediğimize ne kadar üzüldüğümüzü anlat. İçmiyorum, bara gitmiyorum, Dingo'ya gitmiyorum, Dome'a veya Select'e. Kimseyi görmedim. Görmeyeceğim. Yazar yazışının alışılmamış deneyimini deniyorum. Herhalde bu da kibir-yazarın masraflarını karşılamasına dönecek. Mevcut dünyalığım biter bitmez, havalar iyi gittikçe devam edecek yarı-devamlı bisiklet turuma başlayacağım. Sonra yapacak çok işim olacak, yazmak istediğim bütün öyküler, herhalde Marseilles'de çalışacağım. Sonra görürüz.

Dünya, eminim, bizim krallar kadar mutlu olacağımız birçok şeyle dolu. Krallar ne kadar mutlu?

Her zaman senin
Ernest

Walsh, Soldier'in yazarı, iblis ilacı, boğa yemcisi şair, gelecek This Quarter'de, Hemingway çıkar çevrelerine satılmıştır diye birkaç sütun genişliğinde bana saldırıyor. Ona bir posta kartı yazarak This Q. geldiğinde şiirinin beni kusturduğunu söyledim. Şimdi, YAZIN'ın kusursuz şövalyesinde, benim, Scribners'in çok büyük paralar ödediği, para için yazan adi bir yazar olduğum çıktı. Bunu yayınlamadan önce geniş bir şekilde dağıttığı kopyalarını gördüm. Centilmen, size İrlandalıyı veriyorum.

Eğer yazabilirsen yaz. Yalnızlık hissediyorum.[1]

1. 1. Mektubun altına, ters yazılmış.

Paris, 12 Kasım 1926

Sevgilim Pfife[1].

26 Ekimdeki kendini çok kötü hissettiğin mektuptan sonra bir telgraf dışında senden hiç mektup alamadım haberleşme bitti. Son mektubu yazdığımda, gelecek hafta alırsın, böyle kötü olduğunu bilmiyordum. Böyle kötü hissetmeye başladığını ve üzüldüğünü de. Bunun için herhalde mektubum çok anlayışsız ve oldukça hissiz görünecek. Eğer ne kadar kötü olduğunu gösteren mektubunu almış olsaydım bu konuda sana yazardım, ama telden ve benim son mektuptan sonra geldi.

Kesinlikle kendimi işi bitmiş ve dağılmış hissettim Pfife ve şimdi de yazmalıyım ki belki bu yolla bundan kurtulurum. Annenin boşanmış biriyle evlenmenden, yuva yıkmaya ve bu karışıklığa girmenden hoşlanmayacağı belliydi ve sessiz karşı çıkmanın en öldürücü, hiçbirşey yapamayacağın bir tutum olduğu da bellidir. Kısmen kötü gideceğinden emindim. Annen doğal olarak başka türlü düşünemez. Jin[2] bana onun, annenin, 1 Kasımda yazdığı bir mektubu gösterdi, ilk döndüğünde iyi olduğunu, oldukça mutlu bulunduğunu ve şimdi son hafta -senden mektup almadığım hâla- sinirlerinin bozulduğunu ve kötülediğini yazıyor. Piggott'ta kendi düşüncelerinle epey yalnızlık çektiğini ve doğal olarak kendi düşüncelerinin de hoş olmadığını söylüyor. Yani tam bir cehenneme girdiğin anlaşılıyor. Bu da güçlü olmamandan, yorgun, kırılmış olmandan olmalı. Ve işte, kırıldık ve neye yaradı? Bütün gün, gece düşünmek zorunda kaldım - üzüntü kafamın tepesinde bir tür bando gibi. Başka da birşey yok. Düşünebildiğim tek şey, tek sahip olduğum şey sensin ve herşeyden çok seni seviyorum ve herşeyi bıraktım, herşeye ihanet ettim ve öldürdüm çünkü sen yıkıldın, sinirlerin, ruhun bozuldu, her zaman, gece gündüz, ve ben birşey yapamam çünkü, izin vermezsin.

Mektubum geldiğinde bir yana karar vermek zorunda kalacağını biliyorum, zor olanı seçeceğini, doğrudur diye düşündüğünü, cesaretine saygı duyuyorum - ama eğer hepsini birlikte konuşabilseydik yapabileceğimizin hepsi bu muydu, bilmiyorum, her zaman gece gündüz

1. Pauline Pfeiffer (1895-1951) Hemingway'in 1927'de Hadley'den boşandıktan sonra evlendiği karısı, 10 Mayıs 1927. Pfeiffer Vogue dergisinin Paris yayınında çalışıyordu.
2. Jin, Pauline'in kızkardeşi Virginia.

ölümcül hissediyorum, kendimi yıkılmış duyuyorum.

Görüyorsun, Piggott'a gidip annene anlatacağını ve hoşlanmazsa bırakıp geleceğini veya onun gelmek zorunda kalacağını söylemiştin, çünkü dünyaya karşı çıkan bizdik, kendi işimizi kendimiz yapmak zorundaydık ve sen dinlenecektin, üzülmeyecektin, sağlıklı olacaktın, güçlü olacaktın ve bütün üzüntülerin üstünde olacaktın. İşte hepsi nasıl oldu?

Şimdi tam yalnızlıkla seni beklediğim günlere geri bakabiliyorum - herşeyin tamam olduğunu düşünüp sadece bekliyordum. Şimdi inanılmaz derecede umutsuz görünüyorlar. Çünkü şimdi sen kendini ve yüreğini annene tutsak ettin, herşey mutlak umutsuz görünüyor. Üç gün mektup yazmadan geçirirsen hemen tel çekecektin -hiç tel gelmedi. Son mektubun 26'sında yazılmıştı ve Jinny de dün annenden 1 Kasımda yazılmış bir mektup aldı. Ben birşey almadım. Yani benden vazgeçtin mi bilmiyorum -hatta son dönem üstüne mektubu almadan önce bile- benden vazgeçmeye çalışmıyordun ve Pfife zaman öyle yavaş geçiyor ki, öyle korkunç, öyle boş, bağırabilirim sanıyorum, bu da geceleri inanılmaz derecede korkunç oluyor.

Ve mektup alınmadığında biz değil ben mutsuz olduğumda bütün dünya yalnız günahı yansıttığında korkuya kapılıyorum ve senin "Devam etmeyeceğim. Yapamam. Daha fazla yapamam" dediğini duyuyorum.

Düşündüğüm bunlar, çünkü bütün sözler bozulursa buna nasıl bağlanabilirim?

Gün boyunca sana denecek şeyleri düşünüyorum, anlatılacak şeyleri ve gazeteden birşeyler çıkarmaya başlıyorum ve ne kadar kolay olabileceğini düşünüyorum, kendimize ait birlikte çözemeyeceğimiz hiçbirşey, hiçbir zorluk olmadığını düşünüyorum. Çünkü ben tamamiyle bağlıyım.

Fazladan üç ay geçirdiğini, çünkü Hadley'in böyle istediğini düşündüğünü biliyorum. Ve sen öyle bir durumdaydın ki fedakarlık yapılması gerekir gibi geliyordu. Elbette Hadley'in istediği boşanmayı geciktirmekti - boşanmayı geciktirecek herşey. Bizi, ikimizi yıkmak istemedi, itiraf etmez ama bizim aynı olduğumuzu biliyor - arasıra itiraf

da etti. Ama ona mühlet vermektense, dünyada pratik olarak istediği tek şey, bizim onu boşanmaya sürmemiz ve ikimizi de aynı zamanda yıkmak.

Bu da iyi düşünce oluyor.

Yani şimdi ne kadar kötü olsa farketmez, acele diye tel çekemem çünkü bu yol kendiliğinden kapandı çünkü sen seçimini yaptın -sonuçta yıkılmaktan veya yıkmaktan daha iyi bir şanstı, birbirimizi görüp boşanmayı geciktirmektense. O zaman ben bunu geciktiren birşey yapamam ve ben, eminim, yıkılmayacağım, Pfife.

Yalnız bu değil elbette. Yalnız beni görünce belki düşünecek ve merak edeceksin, bütün yaptığım bu mu ve olacak olan bu.

Çünkü herkes yıkılabilir ve sonuçta biz de seçerek yıkılacağız. Kendi serbest seçimimiz. Böyle acılı sorunda, dikkatle ve tam uyumla.

Yani bunun korkunç ucuz, kendini acındırıcı, yalnızca çamurda yuvarlanan bir mektup vb., vb., vb. ve vb. olduğunu biliyorum ve öyle de. Ah Tanrım, berbatım. Berbat Pfife, sadece.

Ve sonra Hadley boşanmayınca veya arkadaşlarının öğütleriyle gene zaman kazanmaya çalıştığında nerede olacağız?

Sen benim oldukça herşeye dayanabilirim, herşeyi aşarım. Şimdi sen yoksun ve bilerek kendini uzaklaştırdın ve ben senin hasta olduğunu biliyorum, kafadan rahatsız ve berbat, Pfife ve buna dayanamam.

Geçen sonbahar tam bir sakinlikle ve blöf yapmadan ve iyi zamanlardan birinde eğer yılbaşına kadar çözülmezse kendimi öldüreceğimi söyledim - çünkü bu daha çözülmez demektir. Ve sonuçta tüm yapabildiğim kendimi öldürmekle senin yaşamından günahı kaldırmak ve Hadley'i boşanmak gerekliliğinden kurtarmak, ve Hadley'e iltifat etmek. O zaman daha sonra sen dönene kadar, hangi koşulda olursa olsun sen dönene kadar birşey yapmayacağıma ve düşünmeyeceğime karar verdim. Ama şimdi gene herşey kontroldan çıkıyor ve sen sözlerini tutmadın ve bunu beni dışlamak diye düşünebilirim. Ama hiçbirşey seni dışlamaz. Ben aziz değilim, öyle de yaratılmadım, ve dünyada kalan birşey varken, devam etmektense, ölmeden önce her parçası dümdüz olmadan, tahrip

olmadan ve boşalana kadar, ölürüm daha iyi.

Ama yapmayacağım ve düşünmeyeceğim ve belki geri geleceksin ve belki senden birşey kalmıştır ve biraz yüreğimiz olur ve kendimizi kurban etmeyi ameliyatta deneyebiliriz ve belki kurtarırız ve belki ve belki ve belki ve belki.

Bütün istediğim sensin Pfife ve ah sevgili allahım seni öyle istiyorum. Ve bu mektuptan utanıyorum ve nefret ediyorum. Ama bu durumdan kurtulmam gerekli ve tam içine düştüm kapıldım ve mektup almadım, bütün posta gemileri içlerinde birşey olmadan geldiler, sonra dün annenden senin adil cezayı gördüğünü yazan korkunç mektup. Şimdidense, öldükten sonra cehenneme gitmeyi yürekten istiyorum. Ama birlikte değil. Şimdi ikimiz gibi görünse de. Ama öyle olmayacak. Ve lütfen bu mektubu bağışla Pfife. Bunda aşağılık herşey var. Ama senden çok uzak kalınca böyle oluyorum. Şimdi sadece 84 gün fazla. Ve şimdiyle, gelecek cuma arasında muhakkak bir mektup almalıyım ve Jin nasıl olduğunu anlamak için tel çekti. Geceleri ve sabah uyanınca sana saatlerce dua ediyorum. Uyuman için, sıkı durman için ve üzülmemen için dua ediyorum ve ah Pfife seni seviyorum, seviyorum, seviyorum, - ve cehennemlik oldum.

Ernest

Gstaad, 14 Şubat 1927

Sayın Perkins,

Güneş'in[1] artan yükselişiyle ilgili iyi haberleriniz için teşekkürler.

Mahalledeki fotoğrafçıya gittim, fotoğraf çektirdim, bu gece hazırlanacak ve bununla postalanacak.

Özgeçmişle ilgili olarak - birkez Ernest Walsh adlı bir adamın isteği ile dergisi için 150 sözcüklük bir özgeçmiş hazırladım, bir yıldır. The New Masses'de savaş bölümünü abarttım ve reklam yaptım diye bana saldırmak için bu 150 sözcüğü kullanıyor. Neyseki çok geçmeden öldü. Gerçekten özgeçmişim olmasa daha iyi, okurlar ve eleştirmenler kendi yalanlarını kendileri uydursun.

1. The Sun Also Rises - Güneş de Doğar adlı kitabı.

Sonbahardaki öykü kitabı için - çok sıkı çalışıyorum ve başlıkta yoğunlaşıyorum. Ona şu adı vermek istiyorum, Men Without Women ve

Yenilmeyen	15.000
Elli Büyük	10.000
Katiller	3.000
Bugün Cuma	2.000
Bir Alp İdili	1.500
Bir Başka Ülkede	2.500
Takip Yarışı	1.800
Banal Öykü	1.000
Basit Bir Soruşturma	1.200
Yukarı Michigan'da	1.600

40.000 sözcük

vb.

Tüm bunlarda, neredeyse, terbiye, disiplin, ölüm ve öteki nedenlerde, kadının yumuşatıcı etkisi yok.

Sözcük sayıları yaklaşık ve oldukça doğru sanırım. Herhalde başka öyküler de olacak (lütfen bu şeriti bağışla). Kafam gene iyi işliyor ve epey iyi görünen öyküler yazıyorum.

Burda kalıyor, kayak yapıyor ve sair günlerde çalışıyorum. Dört yıldır en iyi kar -kar kalkana kadar. Bundan sonrasına plan yapılmadı.

Öyküler kitaptaki düzen ile sıralanmadı. Yalnızca sana neler olduğu hakkında fikir vermek istedim, böyle sürsün diye. Öykülerin çoğunu gördün neye benzediğini bilirsin. Yenilmeyen, O'Brienh'in öykü kitabından uzun bir boğa güreşi öyküsü. Takip Yarışı ve Basit Bir Soruşturma yeni yazdığım ikisi. Biri Kansas City'de striptizli ve taşlı bir gösteriye yakalanan gelişmiş bir adama ait. Öteki İtalya'daki savaşla ilgili küçük bir öykü. Yukarı Michiganda'yı basmayı arzuluyorum, iyi bir öykü ve Liveright onu In Our Time'dan çıkardı. Onunla kalmak istemeyişimin nedeni buydu. Basılabilir olduğunu sanıyorum ve Bay Tate'in kafasını rahatlatabilir, çünkü hep yüzleşmekten veya bilmemekten korktuğum erkeklerle kadınların doğrudan ilişkisinden kaçınmışımdır. Herneyse Martta Paris'e gidince hepsini yoluna koyarım. Elli Büyük

sende var. Onları geri gönder. Bu uzunluk iyi mi? Scott hâla Hollywoodluyor mu?

En iyi dileklerimle
Ernest Hemingway

5. cilt kabı çok hoş. Güneş bende bulunmadığından G.Moore'un Selam ve Elveda'sına -güzel 2.cilde- geçirdim.

Hendaye, Fransa, 14 Eylül 1927

Sevgili Baba,

Mektubun için ve mektubu Tyley Dayı'ya ulaştırdığın için çok teşekkür ederim. Dün ondan güzel bir mektup aldım. Size bu kadar utanç ve üzüntü verdiğim için ne kadar kötü olduğumu bilemezsiniz. Fakat, yapılacak o idiyse, size, benim ve Hadley'in bütün sorunlarıyla ilgili yazamadım. Bir mektubun Atlantiği geçmesi 2 hafta alıyor. Ve içinden geçtiğim bu cehennemi hiçbir kimseye mektupla aktarmamaya çalıştım. Hadley'i seviyorum ve Bumby'i seviyorum -Hadley'le ben ayrıldık- onu ben terketmedim, ne de kimseyle zina yaptım. Apartmanda Bumby ile yaşıyorum -ona bakıyorum- Hadley seyahatte idi ve döndüğünde kararını verdi ve kesinlikle boşanma istedi. Herşeyi düzenledik ve ne skandal, ne ayıp olmadı. Sıkıntımız uzun bir zamandır devam ediyordu. Tamamiyle benim suçumdu ve hiç kimsenin de üstüne vazife değil. Hadley'e aşk, beğeni ve saygıdan başka hiçbirşey duymadım ve topu attığımda Bumby'i yitirmedim, hiçbir şekilde. Boşandıktan sonra benimle İsviçre'de yaşadı ve Kasımda döndüğünde kışı benimle dağlarda geçirdi.

Siz, yaşamınızda yalnızca bir kadına aşık olmuş olmakla şanslısınız. Bir yıldan fazladır iki kişiyi seviyordum ve Hadley'e kesinlikle sadık oldum. Hadley boşanmamızın daha iyi olacağına karar verdiğinde sevdiğim kız Amerika'daydı. Neredeyse iki ay oldu ondan haber alamadım. Son mektubunda birbirimizi değil Hadley'i düşünmemiz gerektiğini yazıyordu. Siz, "aşk korsanı", "yuva yıkan", vb. diyorsunuz ve benim sinirli olduğumu biliyorsunuz, fakat, insanlar hakkında birşey bilmediniz mi, ona cehennem dilemeniz kolay oluyor, biliyorum. Utanç ve ayıplanma düşünceleri ile üzülmemenizi istediğim için şimdi hepsini

yazmayacağım. Uzun zamandır birbirimizi görmedik. Bu arada bizim yaşamımız devam etti ve benimkinde bir yıldır trajedi vardı. Bu nedenle size yazmamın ne kadar zor, hatta olanaksız olduğunu değerlendirebileceğinizi biliyorum.

Boşandıktan sonra eğer Hadley beni isteseydi ben ona geri giderdim. O, işlerin, oldukları haliyle daha iyi olduğunu söyledi, ve ikimizin de daha iyi olduğunu söyledi. Ben Hadley'i sevmeyi hiç bırakmayacağım, ne de Bumby'i, ne de onlara bakmayı bırakacağım. Evlenmiş olduğum Pauline Pfeiffer'i de hep seveceğim. Şimdi bir yerine üç kişiye karşı sorumluluğum var. Lütfen bunu anlayın ve bilin ki yazmak bunu daha kolay yapmıyor. Sizler için açıklamalar yapmanın ve sorulara yanıt vermenin ve benden haber almamanın ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ben çürük bir yazışmacıyım ve özel işlerim hakkında yazmak benim için hemen hemen olanaksız. Araştırmadan -kitapların başarısını- bütün kârları Hadley'e verdim, hem Amerika, İngiltere, Almanya ve İskandinav ülkelerindekileri de, bu nedenle çok fazla konuşma oldu. Ben hiçbirine önem vermiyorum, siz de vermemelisiniz. Benim hakkımda söylenen, bana kadar gelen düş ürünü skandal türü öykülerin hepsi temelsiz. Bu çeşit öyküler her yazar için çıkar, baleciler, vaizler, her türlü kamuya açık kimseler. Fakat, özel yaşamımı kendime saklamak isteğimdir, hiç kimseye açıklama yapmamak, ve kişi olarak, size istemeden büyük vesveseye neden olduğum, kamu göstericisi olmamak. Özel yaşamımı kendime saklamamın tek yolu, onu kendime saklamamdır -ve bu konuda size ve anneme bir cümle borçluyum. Fakat her zaman bunu yazamam.

Yazdıklarımı beğenmediğinizi biliyorum fakat bu, tatlarımızdaki ayrımdır, Fanny Butcher değil. Biliyorum ki yazılarımla size ayıp etmiyorum fakat daha çok sizin övüneceğiniz birşey yazıyorum. Hepsini birden yapamam. Hissediyorum ki sonunda yaşamım da size utanç getirmeyecek. Bunu da açıklamak uzun zaman alıyor.

Siz de bana güven duysaydınız çok daha mutlu olurduk. Millet beni sorduğunda, Ernie bize özel yaşamı hakkında hiçbirşey yazmaz, hatta nerede olduğunu bile söylemez fakat çok çalıştığını yazar deyin. Yazdıklarımdan ve yaptıklarımdan kendinizi sorumlu tutmayın.

Sorumluluğu ben alıyorum, hataları ben yapıyorum ve cezayı ben görürüm.

Eğer arasıra benimle övünmek isterseniz -yaptıklarımla değil, iyi şeyler yapmakta başarım yok- işim var. İşim benim için dünyada herşeyden daha önemli, üç kişinin mutluluğu dışında ve annemin, sizlerin de benim kadar bildiğiniz cennette utanılacak bir Tanrı varken, sizlerin utanç içinde olmasının beni nasıl yaptığını bilemezsiniz.

Bu uzayıp gidiyor ve artık kesmeliyim. Doğal olarak Sunny'nin gelmemesi beni çok kötü etti. Onu oldukça özlemiştim ve ona oldukça öğretici ve hoş bir seyahat yaptıracaktım, bir grupla göremeyeceği birçokşeyi görebilecekti.

Bumby'i sevmenizden müthiş mutluyum. O benim canım ve kendi hatalarımdan ve yanlışlarımdan dolayı çok daha iyi ve akıllı bir baba olmak istiyorum ve ona sakınması için yardımcı olmak istiyorum. Fakat bir kimse başkasına fazla birşey öğretebilir mi bilemem. Her neyse, iyi bir çocuk ve umarım 8 yıl içinde üçümüz birlikte balığa gidebiliriz ve bizim öyle trajik kimseler olmadığımızı görürsünüz. Leciestler hoş bir çocuk gibi görünüyor. Yeni kitabımın provalarını gönderdim. 14 öykü var ve bir romana başlıyorum. Yılbaşı tatiline kadar çok sıkı çalışacağım.

Sizi çok seviyorum, annemi de ve böyle uzun mektup olduğu için özür dilerim -herhalde hiçbirşeyi açıklamıyor fakat kalem ve mürekkep kullanmayı öğrendiğimden beri 6 sayfa yazdığım ilk insan sizsiniz. Bir defasında annemin beni mezarda görmeyi tercih edeceğini söylediğini anımsıyorum -neydi unuttum- belki sigara içmektendi. Eğer ilgilenilecek birşeyse sigara içmiyorum. 3 yıldır içmedim fakat herhalde baca gibi tüttüğümün öyküsünü duymuşsunuzdur. Geçen kış, bir çok kez, mezarda olmak gibi basit birşey beni çok daha memnun ederdi fakat daima beni mezarda görmek istemeyecek kadar yeterli insan vardı, benim devam etmemi sağlayan, belki sorumluluklarını taşıdığım. Birşeye zorunlu olmaktan memnunum.

Bu mektubu anneme okutursun dilerim. Geçen bahar bana güzel bir mektup yazdı ve korkarım yanıt vermedim. Sizden birinizi dert ortağı yapmamamın nedeni, annemin, beni, yazılarımla düşük zevklere

pezevenklik etmekle, vb. suçlamasıyla çok kırılmış olmamdı. Öyle ki, başka hayvanın kabuğunda yaşayan yengeç gibi kapandım. Yazılarımın, göz göze göremesek de, pezevenklik olmadığını biliyorum, benim, dıştan bakana daha kötü görünen yaşamıma girmenin yararı ne. İkinizin de bu mektuptan istediğiniz bilgiyi aldığınızı umarım. Fakat, ne olursa olsun, eğer yazınsal eleştiriler ve kişiselliği bir yana koyabilirsek sık yazarım.

Sizi seven
Ernie

Gstaad, 30 Ocak 1928

Sayın joyce,

Ivan Goll'a Rhein Verlag için benim hakkımda yazmanızdan çok duygulandım. Hemen bana yazdı fakat Almanya'da işleri düzenlemekle uğraşmak için beklemek zorundaydım -bir ajans, bir Berlin yayıncısı için en azından bir kitaplık bir sözleşme imzalamış bulunuyor. Goll'a gelecek ay Paris'te görüşebileceğimizi ve o zaman işi çıkarabileceğimizi yazdım.

Siz ve aileniz iyisiniz umarım. Mac Leish'in babası öldü ve Şubatta dönmek üzere Amerika'ya gitti. Bayan Pierce burda. Ailem yarın Paris'e hareket ediyor, ben de Lenk ve Adelboden'e kayak gezisi yapıyorum, dönünce Paris'e gideceğiz. İki hafta dışında kış yapmadı. Küçük oğlum geçen gece, Montreux'dan buraya gelmeden önce onu lazımlığına koyarken parmağını gözüme soktu ve tırnağı gözbebeğimi kesti. On gün, sizin nasıl yaşadığınızı biraz anlayabildim.[1] Cehennem gibi ağrı verdi ve doktorun ağrıyı alsın diye kokainle yıkaması fayda etmedi. Ama şimdi iyi.

İyi olduğunuzu ve bütün işlerinizin iyi gittiğini umuyorum.

Her zaman sizin
Ernest Hemingway

1. James Joyce, gözlerinden rahatsızdı ve toplam on bir kez ameliyat geçirdi.

Denizde, 28 Mart 1928

Sevgili Bayan Pfeiffer yoksa size "Bayan Hemingway" diyebilir miyim.

Beş veya on gündür Küba'ya gezide veya eleklemekteyiz. Geleceğe doğru belirsiz uzayacağı anlaşılıyor. Sık sık yaşamımın geri kalan kısmında ne yapabilirim diye merak etmişimdir şimdi biliyorum -uğraşıp Küba'ya varacağım.

Elbette uğraşarak yazmak bir felaket. Sen çok güzelsin, yeteneklisin ve boğazın hiç yanmaz, asla 'Belki kocam Bay Hemingway ilginizi çekecek kadar güzel oynamıyor' demezsin.

Ama bu lanet geminin kalkıp inmesine dayyanamazsın. Yalnız Anaeşikler bunu yapabilir, onlarda çok uzun süre değil.

Başka hatlardaki postaları okuyorum -Orcoma, Orita, Oroya, vb.- hepsinin jimnastik salonları, yatakları ve iki kişilik yatakları, burdan meydana çıkan bebekler için hemşireleri var. Oysa bizim gemimizde küçük hücreler var. Bir hücre 250 S ve insan iyi bir manastır düzeni için 250 ödeyebilir (bu kadar küçüğünü alırsa).

Kızılderili arkadaşımızı neyin böyle sinsi yaptığını keşfettim -boynu öyle kısa ki baktığında omuzlarını döndürmesi gerekiyor. Öte yandan senin hiç eksiğin yok ama bu gemi Royal Mail S Packet, benim de ayrı bir koşulum yok, yalnız bu kaleme birşey takılmıştı (senin kirpiklerinden biri belki) ve şimdi o da bitti, insan ne yapabilir.

Herneyse seni seviyorum ve eğer bu kötü mektubu affedersen daha sonra iyi bir tane yazarım. Şimdi acele edip Havana'ya varalım ve yerleşelim ve artık Royal Male Steam Packet'lere artık binmeyelim.[2] Sonu zayıf oldu ama Baba da öyle.

Babadan sevgilerle

Key West, 21 Nisan 1928

Sayın Perkins,

Scott hakkında duyduklarıma müthiş üzüldüm. Gemisini bana söyleyebilir misiniz, ona telgraf göndereyim. Belki de tel çekmek daha

1. Geminin adı Royal Mail S.P., Hemingway ses benzeşmesini kullanarak Male (erkek) şeklinde yazıyor.

iyi, gemisinin adı veya gece nerede olduğu, burada New York postasıyla çok uzak görünüyor. Romanını bitirmesini veya atıp yeni bir tane yazmasını diliyorum. Sanırım yapıştı kaldı ve artık kendi de ona inanmıyor, bu kadar aptallık ettikten sonra da vazgeçmekten korkuyor. O zaman öyküler yazıyor ve tırnağını ısırıp onu bitirmekten kaçınmak için öyküler kullanıyor. Ama ben inanıyorum ki, herkes bir zaman onlara (romanlara) boşverip, bir zaman için başkalarına başlamalı. Onla konuşabilmeyi isterdim. Bu romanın çok önemli olduğunu sanıyor ve herkes Gatsby'den sonra çıkıp ona o kadar güzel dediler ki, artık işe yaramaz öykü kitapları yazıp (ucuz öyküler vardı demek istiyorum) eleştirmenlerden kurtarmak için büyük bir roman yazması gerektiğini sanıyor. Bütün bunlar (.....) çünkü Scott'un yapması gereken roman yazmak ve iyi de kötüyle birlikte çıkacak ve sonunda hepsi iyi olacak. Fakat Seldes gibi eleştirmenler onun için zehir gibi. Korktu ve öykülerle para kazanmaya gereksinimi varmış, vb. çeşit korunmalar uyduruyor, herşeyi karşılamaktan kaçınıyor. Bu zaman içinde üç roman yazardı - ikisi kötü olup biri Gatsby gibi olsa ne olurdu. Bırak kötüleri atsın. Yine domuzu gibi doğurgan, oysa eleştirmenlerce aldatılmış (okuyan her yazarı mahvederler) düşünceye dalıp devekuşu veya fil gibi yumurtluyor.

Kitaplardan ne haber -Men Without'un uzun zamandır reklam edildiğini duymadım.

Waldo Pierce'i gördüğüne memnun oldum. Buraya geldiğini telledi. Ne zaman bilmiyorum ama umarım yakında. Dos Passos da yolda. Ne zaman gelir bilmem.

Çok iyi gidiyorum. Hergün çalıştım ve yeni kitaptan 10.000-15.000 sözcük yazdım.[1] Çok uzun olmayacak, çok iyi gidiyor. Sonbahara yetişsin isterim çünkü kitap çıkarmak için en temiz zaman olarak görünüyor. Fakat, yeniden yazmadan önce bir zaman bırakmak gerektiği için bu olanaksız görünüyor. Sun'ın elyazılarını ne zaman gönderdim unuttum, fakat bahardan az önce idi. Lütfen yanılıyorsam söyle. Bunu burada, olabilirse bitirmeyi, birkaç veya üç hafta kadar bir kenara koyup sonra yeniden yazmayı istiyorum. Bir kez yanıldım, yeniden yazmak 6 hafta

1. A Farewell To Arms - Silahlara Veda.

veya 2 aydan çok almıyor. Fakat benim için yeniden yazmadan önce dinlenmeye almak oldukça önemli. Bitene kadar burada kalmak iyi olur çünkü çok iyi gidiyorum ve çok sağlıklı bir yaşam, balık avlamak da, öğleden sonraları çalışmadığımda, kafamı üzüntülerden alıyor. Fakat Haziranın sonunda bebek doğacağından bir yerlere gitmemiz gerekli gibi. Biryere gitsem de o zamana oldukça yazmış olurum.

Burası sıcak fakat daima serin bir esinti var, gölgede sıcak değil ve geceleri uyunabiliyor.

Romanı bitirdikten sonra -bu sonbahar için çok geçse- bir çok öykü yazabilirim ve işi gelecek sonbahara kadar tutarım, o zaman roman çıkabilir ve onu takip edecek kitaba yetecek kadar öykü olur.

Tarpon, barracuda, jack, kızıl levrek, vb yakalıyorum. Bu mevsim burada tutulmuş en büyük tarponu yakaladım. 63 pound. Gerçekten büyük olanlar gelmeye başladı. Oltayla da bir barracuda. Çok sayıda köpekbalığı, turpana ve başka mahlukat. Yakaladıklarımı pazarda satıyoruz (yenilecekleri) ve benzin ve yem satın almaya yetecek kadar alıyoruz. Balıkla da besleniyoruz. Bu gece büyük gece (Cumartesi) çok neşeli olmasa da. Çünkü başka bir püro fabrikası daha kapandı. Burası harika biryer. Nüfus daha önce 26.000'miş, şimdi 10.000 civarında. Tatlı şehrimizin tuvaletinde, kurşun kalemle yazılmış küçültücü bir yazı vardı, altında da başkası yazmış - "Eğer bu şehri sevmediysen çek ve gelme", biri de altına "Herkes" yazmış.

Göndereyim mi ve hesaptan keseyim mi diye sorman iyi olur. Üç Sun Also, Üç Men Without Women (mümkün olduğu kadar çabuk) yazarım deyince kimse inanmıyor. Big Northern Bootleggers veya Dope Peddlers'ı temsil ediyorum sanıyorlar -özellikle yara iziyle. Scott'u bile duymamışlar. Bildiğim birkaç çocuk Kipliny'i[1] ilk kez okuyarak heyecanlandılar. Robert Service'ın işlerini sokan bir adam para yapabilir, eğer harcanacak para varsa -fakat çok.

Her zaman senin
Hemingway

Umarım bir suçlamaya uğramam, postamı açıyorlar.

1. Rudyard Kipling (1865-1936) ünlü İngiliz şair. Bombay Hindistan'da doğmuş, uzun yıllar Hindistan'da gazetecilik yapmış, şiirleriyle ün kazanmış şair, romancı, öykücü ve eleştirmen.

Oak Park, Illinois, 9 Aralık 1928

Sevgili Scott,

Bana bu parayı vererek, kahretsin, çok iyi ve aynı zamanda lanet olsun çok işe yararlı oldun -aptal gibi Key West'e giderken bir sürü yemek, içki alıp 35-45 kelleyle kaldım.

Babam kendini vurdu sanırım gazetelerde okumuşsundur. Key West'e varır varmaz bana 100 $ gönderir misin -veya Max Perkins'e göndert.

Çok makbule geçen, otomotiv oyununda dediğimiz gibi, davranışından dolayı, cehenneme, çok teşekkür ederim.

Babamı çok severdim, lanet olsun ve çok kof hissediyordum -hem hasta vb.- mektup yazmak için, fakat teşekkür etmek istedim.

Zelda ve Scotty'e en iyi dilekler

Her zaman senin
Ernest

Key West, 22 Ocak 1929

Sevgili Max,

Kitap bugün bitti. Hava güzel -76^0 -Hemen gel. Belki bugün veya yarın senden mektup alırım. Artık yazmak için hiç takatim kalmadı. Ne kadar erken gelsen o kadar iyi.

Her zaman senin
Hemingway

Casa Marina belki kalmak için güzel biryer olabilir. Orada çok az insan var. Concha rahat fakat şehrin merkezinde, Overseas ilkel Kübalı ve eski moda. Heryere bakmadan nerede kalacağına karar vermen gerekmez. Postanı bana güvenebilirsin. Seni görmek hoş olacak. Wallace Meyer'e en iyi dileklerimle.

Hendaye, Fransa, 13 Eylül 1929

Sevgili Scott,

İyi mi kötü mü depresyonu, Sanatın Ödülü diye bilinen kötü ruh halidir.

Felaket iyi olduğuna bahse girerim -şu ağlayan sarhoşları alıp onlara

hiç arkadaşın olmadığını anlatmaya başlarsan İsa aşkına bunu düzelt - yeteri kadar üzücü olur- sürekli pis kokan kral Ernest dışında hiç arkadaş yok demelisin. Sen yanıp tükenmedin ve kullanacak çok şey biliyorsun -eğer maden tükeniyor sanıyorsan eski Hem'e güven -ben tüm bildiklerimi sana söylerim, kim kimle yattı, önce kimle sonra kimle evlendi- Bilmen gereken herşey.

Yaz çalışma cesaretini kıran bir zaman- ölümü, çocuklar gerçekten kâğıda kalem koyduğunda, sonbaharda geldiği gibi hissetmezsin.

Herkes bütün tomurcuklarını yitiriyor -şeftali değiliz- bu bittin demek değildir -silah eskiyince ve tomurcuk gidince iyidir, eğer de öyle, Tanrı tarafından insanlar da. Taze olan ve kolay olan herşeyini yitirirsin ve asla yazamayacaksın gibi gelir -ama daha çok işin vardır, daha çok bilirsin ve eski suyun posasını alınca daha fazla sonuç elde edersin.

Başlangıçta nasıl olduğuna bir bak -hepsi özsu, yazara birtekme ve okura birşey aktaramazsın -özsuyu kullanırsın, tekme gider ve nasıl yapacağını öğrenirsin, artık genç değilken yaptığın iş, gençken yaptığından daha iyi olur.

Yalnızca en kötü ve umarsız olduğunda devam etmelisin - bir romanda yapılacak tekşey vardır, lanet olası şeyin sonuna kadar doğrudan devam edip gitmek. Biryolu olsa da ekonomik varlığın lanet öyküler yerine şu romana veya romanlara dayansa, çünkü seni sürükleyen tekşey bu ve sana koyvermeyi getiriyor ve bahane veriyor. Lanet öyküler.

Of, cehenneme. Senin herkesten çok malzemen var ve daha çok hakkını veriyorsun, İsa aşkına sadece devam et ve hemen sür gitsin, lütfen bitene kadar başka birşey yazma. Kahrolası iyi olacaktır.

(Yaşlı orospunun fiyatını asla yükseltmezler -850 pozisyon bilebilir- üstelik düşürürler de, demek ki ya yaşlı, orospu ya da ikisi de değilsin) Öyküler orospuluk değil, sadece kötü yargılama. hem romanlarla yaşamını yeteri kadar kazanabilirsin. Seni lanet aptal. Haydi roman yaz.

Madrid'den bir günde geldik -Hendaye-Plage- dikkate değer çağdaşımız L.Bromfield'i gördük.[1] Paris'e gidiyoruz. Max'dan mektup

1. Louis Bromfield, Amerikalı romancı, müzik, tiyatro eleştirmeni. I. Dünya Savaşında Fransa'ya gönüllü ambulans şoförü olarak gitti, savaştı, madalya aldı. 1926'da Pulitzer Ödülünü kazandı. İspanya Savaşında Uluslararası Tugay'a katıldı.

aldın mı? Farewell çıkmış mı?[1] Brommy'den bir kucak dolusu Büyük Alman Savaşları Kitapları ile dolu yazın dergileri aldım. Yeni Birşey Yok[2] vb.ye nasıl başlayamadım hayret ama bir başladım mı korkunç güzeldi. Düşündükleri kadar büyük değil. L. Bromfield savaş kitabı yazıyor. Benimkinin şimdi çıkması belki kötü şans, bütün bunlardan sonra onu yazmaktan kâr şansım belki de kalmadı. 2-3 yıla kadar adamın biri oldukça iyi bir savaş kitabı yazabilir.

Bizim Dos, Kate Smith'le evlendi -Kız Pauline'le okula (koleje) gitmişti (manastıra değil). Dos ona geçen kış Key West'te rastlamıştı - Kahrolası hoş kızdır.

Gerald ve Sara'dan mektup aldık. Patrick'lerinin hasta olması lanet bir utanç -iyi olacak sanırım.

Bugün hava iyi, su yüzmek için iyi ve yazın songüneşi.

Sıkıcı boktan bir mektup oldu, tek nedenle çünkü senin berbat hissetmenden kötü oldum. Senden allahın belası çok hoşnutum ve ne zaman birine yazmak veya 'yaşam' üstüne birşey söylemek istesen hep soğuk olur lanet olası-

Pauline sana, Zelda ve Scotty'e sevgilerini yolluyor-

Her zaman senin
Ernest

Billings, 5 Aralık 1930

Sevgili Gros,

Evet Gros, Fransızları sökütüp birbiri karşısına doldurmadaki başarını okumak gerçekten tatmin edici. Sık sık eğer bizim yerimize Grue Ferou'da sen olsaydın, gençlik eserlerinin ederinin 1 milyon frankdan çok olabileceğini düşünmüşümdür ve bu, dulla evlenmeye kesinlikle varmazdı fakat açıkça bütün dehşetli işlerin en kolayı oteli Hickok'un üstüne çevirmek olurdu. Fransızlar dış politikada hep orospudurlar ve bu hiç değişmez, bir devlet adamı onları sökütür. oyuna getirir ve sen, Gros, bu gizi keşfettin. Kendini iç işlere adayacağına büyük ölçükte

1. A Farewell to Arms -Silahlara Veda.
2. Remarque'nin Garp Cephesinde Yeni Birşey Yok adlı romanı, 26 Eylül 1949 tarihli mektuba bakınız.

çalışsaydın şimdi her Fransızı ülkeden sürmeye muktedir olurdun ve büyük olasılıkla Ezra Pound gene Paris'te yaşıyor olurdu. Açıkça, Nobel ödülünü Ezra'ya veya Ulysses'in yazarına verebilecekken Bay Lewis'e vermeleri iğrenç iş.[1] Yoksa Nobel ödülünün, Amerika'daki veya herhangi bir yerdeki İsveç yaşamının en iyi yaklaşımını mı temsil ettiği farzediliyor. Lewis'e vermelerinin nedeni bu mu? Evet, Oh Henry Van Dyke veya William Lyon Phelps'e vermedikleri için şükran duymalıyız sanırım, ikisi de, eminim, kendilerini sırada sayıyorlardı. Hem bu, Dreiser tehlikesini önledi, iki kötü yazardan Dreiser, Lewis'ten çok[2] daha cezasını versin, onu hak etse de. Bana öyle geliyor ki, Nobel ödülü ile öteki ödüller arasındaki fark basitçe paranın miktarı sorunu ve bütün ödüller gibi, pislik, miktarın büyüklüğünden, başka ne farkı var. Geçen yıl onu Thomas Mann'a ve Yeats'e verdiklerinde, allah kahretsin, çok mutlu olduysam da.

Eğer bu daktilo sana alışılmadık derecede temiz, benim bildiğimi umduğun sözcükler yanlış gelirse veya kadın parmağının anlayışını hissedersen, nedeni, Pauline daktilo ediyor. Son beş haftadır St. Vincent Hastanesi, Billings, Montana'dayız. Gelecek hafta Piggott'a gitmeyi umuyoruz. Dos'la, Piggott'a Billings yolundan gelirken, oynak çakıldan ve Cumartesi gece sürücülüğünden yuvarlandık ve 6 gün sonra, doktor, kemikleri bir araya getirmek için delik açarak kanguru lifleriyle bağlayıp ameliyat etti. Kolun içi, kestiğinde, insan tüketimine elverişli olmadığı için fırlatıp attığın geyik parçası gibi görünüyordu. İşte, şimdi iyi, berbat ve olduğundan beri kutsal cehennem gibi ağrımasından başka, fakat 6 ay içinde iyi olacak veya olmayacak. Kemik iyi kaynıyor ve onu doğrulttuk, sorun sinirlerde.

1. Sinclair Lewis (1885-1951), Nobel ödülünü ilk olarak alan Amerikalı romancı. Üniversiteyi bitirdikten sonra gazetecilik yapmış, öykü ve romanlar yazmıştır, Ana Cadde (1920), Babbit (1922), Arrowsmith (1925). Lewis, Amerikan orta sınıfını eleştirmiş, onların değer yargılarını alaya almıştır.
2. Theodore Dreiser (1871-1945) koyu dindar, fakir, katolik Alman ailesinin 12. çocuğu Dreiser, dine ve toplum kurallarına isyan eden eserler verdi. İlk kitabı Sister Carrie toplatıldı, 1910. Bazılarınca anlatım ve dili yetersiz, bazılarınca da bu durumun onun özelliği olduğu savunuldu. Sayısız işe girdi, çok kısa süre bir akrabasının yardımı ile eğitim gördü. En ünlü eseri Bir Amerikan Trajedisi (1925) adlı romanıdır.

Yılbaşında buradan Piggott'a sonra Key West'e gidiyoruz ve seni baharda Paris'te görürüz, belki de Mayısın birinde. Boğa güreşi kitabının üçte birini yaptım ve Mayıs ve Haziranda Madrid'e gidip çizimleri almayı tasarladık, kitabın ilk taslağı yılbaşına kadar yetişmiş olur. Şimdi Paques veya Le Trinite için yapılmış oluyor. (Ernest bana Paques'in yazılışını söyledi çünkü benim yanlışlıkla besteci Paques'i yazacağımı sandı, görüyorsun bana büyük güveni var, yatakta olmasıyla da arttı).[1]

Günde ortalama 63 banka Arkansas'ta batıyor. Burada, Billings'de refah var, şeker pancarı haracıyla. Amerika'da, bu mektubun yazarı da içinde, herkes işsiz. Eğer yuvarlandığım arabanın markasını bilmek istiyorsan -Bordeaux'da gemiye yüklediğimiz araba, Pamplona'ya gittiğimiz araba. Eğer tiyatro işine girmeye niyetliysen, sana şunu öğütleyebilirim, Silahlara Veda için 750 $ avans aldım. Bu cömert teklifi sağlayan Bay Reynolds, bunun % 75'ini aldı. Bay Reynolds'un işlerini yürütmek için tutulan avukat 102.50 aldı. Dramatist Guild 18 filan aldı ve bir çok meblağı ödemeyi ben reddettim. Kalanla bizim Beverly Hills Mansion'u aldık. Oyun, sahneye koyanlara göre, parayı veren Bay Reynolds'a göre ve Bay Reynolds'u takip için tutulan avukata göre, hiç avansa değmedi. Öte yandan, film hakkı 80.000 $'a satıldı. Bay Reynolds'un görüşmelere hiç katılmadan açıklamaları ile 8.000 aldığı, Bay Reynolds'u takip için tutulan avukatın 200'le yetindiği, oyunu filmcilere satmaya yetecek kadar sahnede oynatan ve metni dramatize edenlerin her birinin 24.000 aldığı ve Bay Hemingway'in de 24.000 aldığı, bütün arkadaşlarına, ondan geçinenlere ve Billings gazetesine iyi haber olacak.

Bu mektubun tonu tatlı görünmezse, dikte edildiği içindir. Tükenmez kalem, elde kadeh ben ölümlerin en tatlı huylu adamıyım. (Bayan Hemingway bunu yazmayı reddedebilir) fakat dikte ettirmekle şu Primo de Rivera[2] boğazı ortaya çıkıyor. Eğer, bizim sol kanat dergilerimizi

1 Pauline'nin eklediği bölüm.

2 Primo de Rivera, 1923 Eylülünde İspanya'da diktasını kurmuştur. İspanya Anayasal Monarşisinde demokratik güçler etkinliğini artırdıkça siyasal bunalımlar doğmuş. 1902-23 döneminde 33 hükümet değişikliği olmuştu. Rivera'nın diktasından sonra 1930-31'de işçi örgütleri güçlenecek, 1931 belediye seçimlerinde sol adaylar zafer kazanacak ve kralın ülkeyi terketmesi ile Cumhuriyet kurulacaktır.

desteklediğimizi bildiren bir haber duyarsan, lütfen, kim getirirse, ibret olsun diye temizce vurur musun. Biz birşeyi desteklemiyoruz. Biz uzak batıda yatakta dönüyoruz ve altın da bulamadık. Bir kaç hafta önce millet buraya yazmayı durdurdu çünkü kırık bir kol gibi basit birşeyle çoktan itilip gittik diye emin oldular. Hatta Billings gazetesi bile muhabir gönderip bu Hemingway kırık bir kolun dışında bu kadar zamandır hastanede ne yapıyor diye baktı. Haber Billings gazetesindeydi, geldiğinde korkunç görünümdeydi, büyük olasılıkla böbrekten siroz. İşte Gros. dehşetli ayrıntı merakını bildiğimden ve, birinden, tanısan da tanımasan da ur çıkarılmasını görmekten zevk aldığını bildiğimden, sana, kol kemiğinin kırıldığını söyleyeyim, öyle ki kol kendi üstüne katlandı, mafsallar omuza değiyor, ve bu Bay Hemingstein'in kendisi tarafından yerine konuldu, Billings'e kadar 22 mil sürerken dizlerin arasında tutuldu. Derinin altından kemiğin ucunu görebilirdin ama açık kırık yoktu. Üç kez yerine konuldu fakat uçları tutmadı çünkü adeleler onları yerinden çıkarıyordu. Ameliyat 2 saat sürdü ve kesik 9.5 inç uzunluğundaydı, razı gelen kanguruların verdiği lif kullanıldı. Gümbürdeyen kol sağ kol ve sana yeteri kadar yazdığıma inanıyorum, belki daha da fazla. Fakat, aile üzüntü ve metanet dilemezken ve ben de mevcut durumu Messrs. Mc Almon, Callaghan, vb.den ırak tutmandan memnun olacakken, iflas eden bankalar kuşağındaki Piggott, Arkansas'a gönderilen her miktarda mektup çok hoş karşılanacak. Ve Bayan Hemingway'in elleri tuttukça yanıtlandırılma şansları olacak.

Sana en iyi dilekler, Mary'e ve ailene iyi şanslar. Daha önceki otelcilerin meşum bakışlarını inceledim, sarhoş veya başka nedenle düşmüş kalmış olanların kulaklarına Hickok diye fısıldadım, senin baban olduklarını kabul edip onları şaşırtma gayretiyle böyle yaptım ama halen bu koca batı ülkesinde hiçbirine itiraf ettiremedim. Gene de araştırmalarımızı özenle sürdürüyoruz ve yılbaşında hesap pusulasını göndereceğiz. Eğer senin adamı bulursam ne yapılmasını isterdin? Hoşça kal Gros, İkinize de Pauline ve benden sevgiler.

Ernest

Dos,[1]

Yarından sonraki seçimlerle işler iyice kaynadı - 900'den çok aday var fakat 100'den azı sağda -23 ayrı parti- değişik renkte cumhuriyetçiler, kızıl, beyaz ve kara cumhuriyetçiler.

Hükümet haklı olarak Coruna-orense RR seferini durdurdu (kamyonlar, otobüsler RR'leri öldürüyor) ve sonuçta Gallegos, Galicia Sosyal Cumhuriyetini ilân ediyorlar (RR tekrar çalışmaya başlayana kadar) ve seçim günü genel grev ve seçimleri boykot.

Endülüs kaynıyor fakat herhalde taşmayacak, Cortes'in hangi memlekete katılacağını görene kadar. İşçi komiteleri bütün harman makinalarını topladı (görüyorsun tam Rusya gibi değil). Navarra, el Cristo Rey'e en mümkün olan yoldan gitti - ve bir piskoposun iyi bir cumhuriyetçiyi bir otobüsün tepesinden vurup devirmesi rastlanmadık şey değil veya bir Karmel tarikatı üyesinin bir ajitatörü tekmelerle yıkması. Geçen hafta Pamplona boğa alanında 23.000 Navarros vardı. Pireneleri kılıç bir elde, haç öbüründe ve göğsünde İsa'nın kutsal yüreği ile geçmeye yemin eden Don Jaime için meraklı. İspanya'ya tebdil geldi ve Navarra Kralı olarak yemin etti, inancın koruyucusu diye kutsal Don Carlos ağacında, şimdi Bayonne'de -bunların hepsi Bayonne'de yönetiliyor. Katalanya iş yapmak için bekliyor.

Madrid cumhuriyeti seviyor - biri iktidar olana kadar - Lenoux vb. Soldan sağa. Fransa'dakinden de hızlı kayıyorlar.

Kral kesinlikle yok.

---

1 John Dos Passos (1896-1970) Portekiz asıllı Amerikalı romancı. Harvard'da öğrenim gördü, İspanya'da mimarlık eğitimindeyken karşı çıktığı Birinci Dünya Savaşına sıhhıyeci olarak katıldı (Üç Asker, 1921). İspanya, Meksika ve Fransa'yı dolaştı, Paris'te yaşadı ve Amerika'ya dönerek düzene karşı çıkan Manhattan Transfer (1925) romanını yayınladı. Toplumcu görüşlerle Sacco ve Vanzetti'nin kurtarılmaları için çalıştı. U.S.A. (1930-1936)'dan sonra, İspanya iç savaşında görüşlerini değiştirdi, İkinci Dünya Savaşından sonra yapıtlarının niteliğinde de düşme görüldü. Eski görüşlerini kesinlikle bırakarak Amerika'nın Vietnam siyasetini de destekledi. Büyük Para (1936), Önemli Adam (1943), Büyük Tasarı (1949). vb romanlarında, geleneksel anlatımla çağdaş biçim anlayışlarını kaynaştırarak ana metnin yanında, şarkı, vb. alıntılarla tarihsel akışı ve metinleri de yansıtmaya çalışmış, büyük harf, noktalama işaretleri kullanmayarak küçük düzyazı şiirleri de kullanmıştır. Hemingway'le 1918'de İtalya'da tanışmışlardır (26 Mart 1938 tarihli mektuba bakınız).

Ramon Franco vb. iyi dinleme aracı ve partiden atıldılar. Onların büyük arzularından biri iktidarda olan her kimse ona karşı bir hava devrimi (cuatros ventos-ism) yaratmak.

Pazar günü beni bütün bunlarda haksız çıkarabilir. Koca bir 8 paket gazete kolleksiyonu yolluyorum, sonradan okumak için. Bilgi olanları sakladım. La Libertad şimdi Le Temps oldu - sonuçta benim bütün kafadarlar refah içinde. Cehennem gibi çalışıyorum, çok sıcak olana kadar, gölgede 42-46 derece. Politikayı yakından takip ediyorum. Epey gülünç şey gördüm.

Boğa gösterilerinin çoğu berbat. Şimdiki cumhuriyet boğalardan yana ama ganaderos[1], lanet olsun, boğaları mahvetti.

Sen, kör olası, nasılsın? Şimdi, burada iyi zaman geçirdik. Komünistlerin hiç parası yok -veya iyi gösteri yapıyorlar. Endülüs dışında- geçen yıl Arkansas tahıl mevsimi yaşadılar- çok az, kahrolası, işsizler.

Marksist devrim şansı sıfır, fakat terör olabilir. Eğer 1.Cumhuriyetin en kötü tarihine en kötüsü gelirse tekrarlanacak.[2]

Pauline, Pat ve Bumby, hepsi iyi -Bumby'yi Pamplona'ya götürüyorum. Hadley de iyi- onu ve Bum'ı görmeye Paris'e gittim. İçtiğin herşey için bana yaz.

Burada, ikimize bir günde 3'e, kahrolası, harika yaşıyoruz. Hiç Sierra de Gredos'ta bulundun mu? Barco de Avila harika bir şehir. Oradayken bir kurt öldürdüm. Kilise kapısına ayı pençesi çakılı. Salamanca'ya akan Tormen Irmağında iyi alabalık, vahşi keçiler, Butins'ten daha iyi yedik, aynı tabaklar, kıyak otel, temiz odalar, chincha[3] yok, kahrolası zekâ, herkes hoş, 1.Cumhuriyetten Garibaldi'nin ilk manşeti, San Junli Verbana'da, hepsi günde 8 peseta.

Sen İspanya'nın büyük yazarısın -eğer sen uyrukluğa kabul edilirsen, Katy senin dediğin her yerde Bayan Elçi olabilir. Hepsi benim için latife

1 ganaderos-yetiştiriciler.

2 İspanya'da 1923 darbesinden sonra 1930-31'de sol güçlenmiş ve seçimleri kazanarak özellikle büyük toprak sahipleri ve kiliseye karşı yasalar hazırlamıştı. Ancak 1933'de Falanjist Parti seçimleri kazanacak, İspanya'da ayaklanmalar ve grevler olacaktır.

3 chincha -İspanyolca, böcek.

ediyor diye düşünüyor çünkü seninle arkadaş olduğumu ileri sürüyorum. Kimse Manhattan'ı 4'den az okumamış. Tasvirci girişe göre Unamuno'nun[1] yaşında yaşlı bir adam sanılıyorsun. Yoksa Bajo Fondos'un zamanını nasıl bilebilirsin. Allaha yemin ederim, bu kadar iyi ve böyle deneyiminle, ne zaman eski dostuz desem, benim için, toreroları bildiğini iddia eden o heriflerden biri diye düşünüyorlar. Bana sıcak duygularla imzalı bir kitabını yolla yoksa bir sahtekar gibi lynchiado'lanacağım ve Lynchia etmeyi çok ciddiye alıyorlar.

Haber yaz. Katy'e, Pauline ve benden sevgiler. Her zaman senin

Hem

Çarpığım fakat işe yararım.

Key West, 5-6 Ocak 1932

Sevgili Max,

Elyazılarının eline geçmeyişinin nedeni, daktilo, basketbol oynarken bileğini burktu. Pauline hasta, veya fazla yoruldu ve dinlenmek için yatmak zorunda kaldı. Burada kaldığımızdan beri hemşire sürekli mevcut. Boğazım yara olmuş. Ama şimdi hepsini daktilo etti, ben de yarısına baktım ve birinci kısmı başka birşey olmazsa gelecek hafta alırsın.

Bunu, bütün gece, anladığımız kadarıyla 1/2 gren arsenik yiyen Patrick'i beklerken yazıyorum. 6'dan beri kusuyor filan - şimdi öğleden sonra 11 gibi. Yapılacak herşeyi yaptık. Allahtan iyi olur diye umarım. Doktor 60 saat emin olamayız diyor.

Büyük bir yaşam Max -büyük bir yaşam. Fakat elyazılarını alacaksın, bundan hiç şüphen olmasın. Bana arsenik de yedirseler onu olduğu gibi yayınlayabilirsin, biri imlâyı kontrol eder ve provaları McLeish'e kontrol ettirirsin. İspanyolcaya Dos bakabilir. Eğer kötü bir şansla bana birşey olursa birkaç çizimle çıkarırsın. Renkli tablo olmadan, mâl oldukları parayı Pauline'e ver. Paluline çizimleri seçer ve küçük başlıklar yazar.

1 Miguel de Unamuno (1864-1936), İspanyol yazar ve filozof. Yunan-Latin yazını profesörü ve rektör olduktan sonra Primo de Riveranın diktatörlüğüne muhalefet etti ve Kanarya adalarına sürüldü. Uluslararası baskı ile Paris'e gitmesine izin verildi. 1930'da diktatör düşünce yine rektörlüğe döndü.

Elyazılarıyla içindekileri ve iki ek gönderiyorum. Ötekiler de izleyecek.

Tesisatçılar -aktarlar-camcılar-elektrikçiler- vb. buradaydı, adamı mikrop yuvası yapmak için. Bu kitaba başladığımdan beri işaret parmağımda birkaç çatlak var, şu ayı avında genel bir dayak yedik, yüzünde, dışında ve içinde 14 dikiş, bacakta delik, sonra sağ kolda, adelede, sarmal felç, sağ elde 3 parmak kırık, sol bilek ve elde 16 dikiş, gözler İspanya'da sapıttı, şimdi gözlüklü. 4 saatten sonra kötüleşmeden olmuyorlar. Pauline'nin ikinci sezeryanı, vb., vb., vb.

Scott'un, öte yandan, karısı çatlak oldu, çok daha kötü. Sun Also'dan Silahlara Veda'ya çok şey oldu. Patrick'in doğumundan başka tek olay babamın kendisini vurmasıydı ve benim 4 yeni yükümlüm ile ölüm edinmem. Sonra bazı bok suratlı eleştirmenler Bay Hemingway rahat kütüphanesinde uzanıp umutsuzluk hakkında yazıyor diyorlar - yazdıklarım bunun hakkında mı? Acaba.

Dışarıda cehennem gibi esiyor. Kuzeydoğudan. İlk kuşlar daha yeni geldi. Orkinoslar da. Charles'la Pazar günü 14 koca çulluk vurduk. Bu yıl dünya kadar turna var. Charles ve Lorine iyi. Bra da. Burge yılbaşı arifesinde sarhoş olup içkiyi nasıl bıraktığını bana anlattı. Yoksa bunu sana yazdım mı.

Sinmek, kitap anıtsal, ama sıkıcı. Sakınma. Kaçınma, epik. Büyük kocaman resim yapan bütün herifler büyük küçük resimler de yapabilir.

Hoşça kal Max

Ernest

4.30'a kadar Pat'la kaldım. Çok daha iyi. Herhalde iyi olacak. Metro Goldwyn Mayer'in alma eğilimini bu kez Ann Wethins'in üstlendiğini bildiren teli yeni aldım. Bayan Wethins'e lütfen teşekkür et ve ona başka teklifler aldığımı fakat halen çok meşgul olduğumu söyle. Halen sahile gitmek için çok meşgulum. Onun telini, eğer M.G.M.'e orospuluk yapacaksam, beni herhangi bir zorunluluğun altına koyup onla uğraşmama neden olur diye almam. Uzun zamandan beri teklifler yapıyorlar, ama üzülme, yapmayacağım. Yalnızca sicili doğru tutmak istiyorum. F H.

Key West, 26 Mart 1932

Hey gidi Dos,

Kitap çok zalim, harika. 42.'nin[1] 4 katı ve allahın belası çok iyi. Hep böyle çıkıyor ve kahrolası iyi yazıyorsun ki sana birşey olacak diye korkuyorum -yediğin bütün meyvaları yıka ve kabuğunu soy.

Şimdi birşeye dikkat et. 3.ciltte kayma ve hiç mükemmel karakter koyma, Stephan Daedehıs'ler yok- hatırla ki Joyce'u kurtaran Bay ve Bayan Bloom'du - piçi büyük bir yazınsal eserden alıkoyup mahveden şey budur. Eğer soylu bir komünist koyarsan anımsa ki piç büyük olasılıkla masturbasyon yapar ve bir kedi gibi kıskançtır. Bırak insan, insan, insan olsunlar ve sembol olmalarına izin verme. Kuşakların ekonomik sistemden daha eski olduğunu anımsa. YMCA da[2] bir zamanlar soylu bir hareketti. Metodist Kilise gibi, Luterci Kilise gibi, Fransız devrimi, komün, hıristiyan dini, hepsi insanlarca kötü yönetildi ve yürütüldü.

Meksika'da Maximillian[3] değmez bir iş -1. İspanya Cumhuriyeti değerli iş-sonuç aynı. Kötü yönetim. İyi yönetim tiranlık yapar.

Anımsa ki peygamber haçtan bağırıp heyecan yarattı ve ancak öldürüldüğünde başarılı oldu. Bunny Wilson hristiyan dininin antikapitalist yahudi sistemi gibi şiddetle başladığını unutmuş. İşleri berbat eden yönetimdir ve gerçek, herşey insanlar tarafından yapılır. Şehirden büyük hiçbir birim adil işleyemez. İsteğin adalet. Allah kahretsin iyi biliyorsun ki o -bırakma, seni hiçbir ekonomik YMCA soğurmasın.

---

1. John Dos Passos'un, Türkçede de yayınlanan 42.Enlem adlı kitabı
2. YMCA - Young Men's Christian Association, Genç Erkeklerin Hıristiyan Birliği, 1844'de Londra'da 12 genç tarafından kuruldu ve 1851'de Amerika ve Avustralya'da da dernekleri kuruldu, 1855'de dünya birliği oluştu. 1955'de Paris'te yapılan yüzüncü yıl kutlamalarında 72 ülkeden gelen 8000 temsilci 4 milyon üyeyi temsil ediyordu. YMCA mezhep ve siyaset dışı kalarak, gençleri daha iyi bir insan olarak yetiştirme amacında olduğunu ileri sürmekte, spor, kamp, otel, eğitim vb. kollarda etkinlikte bulunmaktadır.
3. Maximillian (1832-1867) Meksika İmparatoru olan Avusturya arşidükü. İmparator Franz Joseph'in kardeşiydi. III.Napoleon'un desteği ile Meksika'ya imparator olarak gitti fakat Meksikalı demokratların savaşımı ile karşılaştı, tüm baskıya karşın Jaures önderliğindeki demokratlara yenildi ve kurşuna dizildi.

Sana şunu söyleyebilirim -Allah için sen benden daha iyi biliyorsun. Ama sen zor yerdesin, çünkü üstünde çok baskı var, bu bir yazar için kötüdür, aynı Beyazadam gibi. Bir yazar olarak söylüyorum, adam olarak değil, seni etkileyecek çok cojones var, ama anımsa ki yazarlık hepsinden zor iştir. Bunun için, hepsi, birşey veya bir sorumluluğu alsın istiyorlar. Şimdi yazan piçlerin hepsinden daha iyi yazarsın ve en çok sen çevredesin, her zaman daha iyi yazıyorsun. Allah aşkına iyi yapmaya çalışma. Olduğu gibi göstermeye devam et. Eğer gerçekten olduğu gibi gösterebilirsen iyi yapacaksın. Eğer iyi yapmaya çalışırsan iyi etmeyeceksin, ne de gösterebileceksin. Bir kitabın kıyak olduğu yer burasıdır, çünkü kamera gözü ile birçokşey yakalarsın - gerçek haberler - portreler - ama bu vuruşları yaptığın için doğrudan bir nesirle işi kolaya alma. Başka şansın yokmuş gibi yaz -kıyıda dolanma.

Bütün bu pisliği söylediğim için affet -herhalde saçma.

Provalarda sıkı çalışacağım ve dediğin gibi boku çıkaracağım - bana anlatacak kadar derdi üstlenmekle, allahın belası, iyiydin.[1]

Seni ve Stut'u görmek müthişti. Pauline berbat oldu. 18 gün için Tortugas'a gittik - birbiri peşi sıra üç kuzey batılı. Ama iyi zaman geçirdik.

200'lük çekin geri geldi, aldım. Banka herhalde seni hançerlemek istiyor. Başka gönderme. Beni yazdığın gibi iyi yapıp, allah kahretsin, 200 arpa almak hoş oldu. Şu After The Storm'u iyi sattık.

Burada herkes iyi. Brandt ve Brandt'tan, War Line-Vera Cruz'a havale dahil bir dolu posta yolladık. Bunu Amexco-Mexico DF'ye yollayacağım, iadeli taahhütlü ve Brandt'a bir dolu haberle çeki yolladığımı telledim. Onların gönderdiklerine dair tellerine yanıt olsun.

Boğa kitabını sevmenden, cezasını versin, memnun oldum. Esther, Jack Lawson'un Hollywood'u doğu için terkettiğini söylüyor, eğer senin planlarında değişiklik yapacaksa. Eğer gelebilirsen kabuklulardan yer va tarpon yakalarız.

Bana Canby'lerde işler sıkıntılı gibi geldi. Ama neden olmasın?

Burada herkes iyi. 15 fit testerebalığı vurduk. 49 lb. uskumru

1 Dos Passos, Death In The Aftemoon'un yayınladığı eleştirisini Hemingway'e yolladı.

yakaladık -körfez kılıçla dolu. Tortugas'ta yaşamak isterdim. Allahın belası kitabına havayı koymayı unutma -hava çok önemli.

Kate'e sevgiler. Herkes en iyi dileklerini yolluyor. Allah, siz sepetlerle olmak isterdim.

Tortugos'ta her cins yeni balık yakaladık, gemiyi gemici gibi izleyen bir sürüye vardık, East Key civarında, ölü gibi durgun, sığ suda onları tuttuk, 16 lb.ye kadar çıkıyor. Yeme gelişlerini görseydin.

Tüccarlar hep izi zaman geçirir.

İşte, hoşçakal -

Allahın belası, iyi bir kitap yazdın, iyi zamanı hakettin.

Hem

Nordquist Ranch, 9 Ağustos 1932

Sayın Romaine,

Eğer benden çok mektup aldıysanız, sizin yazmış olduğunuza hiddetlenmeme şaşırmazsınız. Size kızmıştım, bir parazit veya sanatların kazıp eleyicisi, bana kaçakçılık önermeniz, ümit ettiniz ki (tam sözcükleri unuttum) siyasal veya ekonomik vb. bir hareketin idrakinde veya etkisindeyim veya şöyle böyle. Beni kızdıran, acı bir noktaya veya ortaya dökülen bir sinire, Aşil noktasına dokunulması değil, ama allahın belası, siyasal, yazınsal iyi dilekler tonuyla YMCA işçi küstahlığı.

Sizin düşüncenizce ben çağdışıyım fakat sola gidebilirim ama 'ikimizin de bildiği' bazı sınırlamalar var, aynı küstahlığın daha fazla saçmalığı.

Size siyasal inançlarımın çerçevesini çıkarmayacağım çünkü gereksinmem yok ve yayınlamakla da hapsedilebilirim, ama, duygusal sosyalizm gibi gelen sizinkilerden, çok daha solda değilse daha da gidebilirim.

Çocukça yazışmaya devam etme isteğimle, size birşey dememe izin verin. Sınırlı yayına sahip yayıncılar, yazarların kişisel mektuplarını satma yolunu bulmuşlar. Bunu deneyimle, pis deneyimlerle biliyorum. Eğer içtenliğinizi göstermek isterseniz ve beni satılabilir mektuplar elde etmek velvelesinde olmadığınıza iyice inandırmak isterseniz, bana

mektuplarımı, eğer isterseniz kopyalarını çıkartarak, göndereceksiniz. Bunu yapacağınızdan çok şüpheliyim, fakat eğer yaparsanız sizin dayanabileceğiniz kadar devam etmeye istekli olacağım.

Kişiliklerin ortaya atılmasından korkmam, 'yitik kuşaklar ve boğalar' hakkında yazmayı durdurmazsam unutulmak olasılığı da beni zayıflatmaz. Altı haftada birkaç sarhoş hakkında bir kitap yazdım ve eski Yahudi yazarların sonrakilere üstünlüğünü gösterdim, Ecclesiastes alıntısı G.Stein'e karşı.[1]

Bu 7 yıl kadar önce idi. Ondan beri bu, adı ne ise (benim tarafımdan değil) yitik kuşak diye adlandırılan şeyle ilgilenmedim.

Boğalar hakkında - 10 yıl filan önce, boğa güreşi, sizinki her ne ise ve eğer işinizden başka düşünmeniz gereken birşey varsa, benim canlandırmam ve eğlencem idi. Onları açıklamak ve yakalamak için bir kitap yazdım, hem yaşadığım için biraz birşeyler bildiğim İspanya hakkında.

Biraz yaşamak ve yaşayacak biraz şeyi olmak zorundayım ve zihnim yitik kuşaklar ve boğalarla meşgul değil.

Eğer, biri size birşey açıklıyorsa, bunu ya yanlışlıkla veya küçüklük duygusuyla yapıyordur diye Amerikalı Yahudi inancından kurtulursanız bana iyilik yapmış olursunuz. Ne yaptığımı biliyorum ve hiç 'uyumsuzluk' değil, hissetmedim. Bu sıralarda, kapitalsiz de geçinebiliyorum, en azından kitaplarımı satmaktan başka üç ayrı yolla, ve, kendimi, hiçbir zaman, yaşadığım ve nasıl örgütlenmiş ve yönetilmiş olduğunu biraz bildiğim dünyanın bir parçasından başka birşey olarak hissetmedim.

Ne Wilder ne Dos Passos 'iyi yazar'lar değiller. Wilder kendi sınırlarını bilen küçük bir yazardır ve eleştirmenlerce değeri şişirilerek süratle söndürüldü.

Dos Passos genelde mükemmel yazardır ve yazdığı her kitapta her bakımdan kendini geliştiriyor.

Hem Dos hem Wilder aynı sınıftandır ve ikisi de bu sınıfı temsil etmez, Wilder kütüphaneyi temsil eder - Zola ve Hugo ikisi de berbat yazardı - ama Hugo koca yaşlı adamdı. Onun Choses Rue'sini hiç

1 The Sun Also Rises (Güneş de Doğar) başında Kutsal Kitabın Ecclesiastes bölümünden ve Gertrude Stein'den (sizler ziyan olmuş bir nesilsiniz) alıntılar vardır.

okudunuz mu? Flaubert büyük yazar ama tek bir büyük kitap yazdı - Bovary- bir de yarısı iyi kitap L'Education, bir de, kahrolası berbat kitap Bouvard et Pecuchet.

Stendhal bir kitaplı büyük bir yazardı -Le Roge et le Noir-La Chartreuse de Parme'nın bazı güzel parçaları (harika) var ama çoğu işkembe veya kalanı çöplük.

Evet, sana yazmaktan hoşlanıyorum galiba -veya yazmaktan hoşlanıyorum.

Buradaki adresim, Cooke, Montana. Faulkner'in' eski pisliği kitaplarından bir tanesi hiç elime geçmedi. Havana'ya ulaştırılan pakette de yoktu. Gerçekten gönderildi mi? Yeni baskı yapan ve bir tane göndermeye söz veren hiçbir orospu çocuğu kitabı göndermez, onun için şüpheciliğimi affet.

Karım, şimdi, Faulkner'in[1] kitabının Key West'e geldiğini sandığını söylüyor. O zaman sen namuslu bir adam olabilirsin, insanlık için çalışan biri de - hangisi ise kitabı gönderdiğine göre gerekli özürleri kabul et.

Her zaman sizin
Ernest Hemingway

Nordquist Ranch, 5 Ekim 1932

Sevgili Bob,

Faulkner'e karşı hiçbir sataşma yoktu. Baştan oku göreceksin. Senin yazıların, düşüncelerin ve yargıların, doğal olarak, allahın belası, benim işim değil ve onlar için fikir yürütemem. Bu yalnızca bir gerçeklik sorunu. Bir değinme, küçük, allahın belası, arkadaşça bir değinme vardı. Cocteau'da sataşma vardı (halk tipi ve tam sataşılacak adam) W. Frank, Eliot ve Huxley için delillerle çürütme vardı.[2]

1 William Faulkner (1897-1962) Amerikalı romancı. 1950'de Nobel ödülünü alan Faulkner, Birinci Dünya Savaşında uçağı düşürüldükten sonra Mississippi Üniversitesine girmiş, Güney'in eski ailelerini, zenci kızılderililerini eserlerinde işlemiştir. Ses ve Öfke, Döşeğimde Ölürken, Ayı, Ağustos Işığı vb. eserleri. Nobel'den sonra dikkatleri üstüne çekmiştir (5 Ekim 1932 ve 29 Haziran 1952 tarihli mektuplara bakınız).

2 Arnold Gingrich (1903-1972), Hemingway'in kitaplarının ilk baskılarını toplayan, Esquire dergisinin editörü.

Eliot[1] işi çok eski, uzun süredir ortada. Frank salaktır, (kalem elde) siyasal olarak ne kadar saygıdeğer olursa olsun. Huxley yakışıklı adam, çok yakışıklı adam.

Seni gerçekten bir eleştirmen olarak düşünmüyorum. Kötüleme değil yani seni yazar olarak düşünüyorum -yoksa açıklama yapmazdım. Açıkça, kitapları okuyanlar açıklamalı, yazarlar değil.

Fakat eğer Faulkner'e surat ettiysem kahrolayım ve yaptığımı söyleyen senin gibi adamlar da cehenneme.

İstediğin bütün ters suratların hepsi Waldo Frank'a, (veya sana eğer sen onları arıyorsan) veya özel bir saygım olmayan herkese. Fakat Faulkner'e oldukça saygım var ve ona şans dilerim. Bu O'nunla şaka yapmam demek değildir. Eğer hareket yeteri kadar gülünçse, yapmayacağım hiçkimse yoktur (tam kanat vurmayı sevmek gibi, keklik olup uçsaydı öz anama ateş ederdim) eğer sana gülünç gelmediyse bu benim veya belki senin kötü şansın.

Her zaman senin
Ernest Hemingway

Key West, 13 Mart 1933

Sevgili Gingrich,[2]

Üç mektubun için teşekkürler. St.Moritz'den geri geleni koyuyorum. Onu yazalı beri 3 öykü ve bir romandan 50 kadar sayfa yazdım. İyi havaya bağlı olarak iyi gidiyorum, hastalık yok, kaza yok (tahtaya vur) ve normal dışı dertler yok. Fakat mektup yazamadım. Dün uzun bir öyküyü bitirdim, onun için bugün yatıyorum ve bunu sana yazıyorum.

Winchell parodisinin hiç iyi olduğunu sanmıyorum. Çok kızdım ve çok kıskandım. Sen parodisini yaptığın adamdan daha iyi yazar olabilirsin ve sadece moral yüksekliği yaratmaya çalışmıyorum. Pegler daha iyi yazar ama Winchell'in yüzde biri kadar gazeteci değil. Winchell

1 T.S.Eliot - özde gelenekçi, biçimde yenilikçi olan, şiirle tiyatroyu bağdaştırmak isteyen, 1917'den 1919'a kadar Egoist dergisinin editörlüğünü yapan ve 1927'de İngiliz uyruğuna giren Amerikalı yazar.

2. Arnold Gingrich (1903-1972), Hemingway'in kitaplarının ilk baskılarını toplayan, Esquire dergisinin editörü

şimdiye kadar yaşayan en iyi gazeteci. Pegler çok gülünç spor yazıları yazıyor. Hem yapması kolay bir sütun. Biliyorum ki ben de yapabilirim. Fakat bu lanet olası Winchell'in haftada 6 gün yapacak hiçbir işi yok ve boş olduğunda, yani açıkça dinlenme günlerinde, ailesi hakkında birsürü duygusal pislik koymak istiyorsa, benim derdim değil. Pazartesileri ne yaptığına bak. Pegler'in işinin, Winchell'in karısı ve kalan çocuğu hakkında koyduğu herhangi birşeyden çok daha kötü, tatsız olduğunu düşünüyorum.

Pound hakkında, sanırım, yazdığı her satırı okumuşumdur ve hâlâ, uzun şiirde en iyi olduğuna inanırım. Düşünce sorunu. Bazı şiirlerde bayat şakalar ve oldukça fazla pislik de var, fakat başka hiç kimsenin daha iyisini yapamayacağı allah için harika şiir de var.

Şimdi senin tasarladığın dergi hakkında. İşini satmak için iki siyasetin var. Eğer ticari değilse, yazınsal ilgi nedeniyle yayınlanacaksa öyle veririm veya sözde bir ücret alırım, adamın ödeyebileceği ve parasını geri alabileceği kadar. Sonra, genellikle, kuşun, benim elyazılarını sattığını alınca, ondan tek elyazısı olduğunu söyleyerek geri isterim ve sonra, öykü kitabı yayınlayacağımda (ne cümle) kitapçığı elyazısı gibi kullanmak için yırtarım. Her neyse, bu saf yazın sevgisiyle dolu adam elyazılarını 10'dan 100'e kadar heryere sattı ve bana öykü veya makale parası ödedi.

İkinci siyaset bütün ticari dergilerden kimseye vermedikleri en fazla parayı ödetmektir. Bu onlara senin işini sevdirir, beğendirir ve senin ne kadar iyi yazar olduğunu anlatır.

Son 12 ayda bir çok kez 250 nakite çok kötü gereksinmem olduğu zamanlar oldu. Fakat daima senin önerdiğin gibi birşey yazarak aldım. Öyküler için; bastıramadıklarım senin dergini hapse götürür veya senin sözünü ettiğin gibi bir öyküyü yayınlamayı arzu etmem, çünkü doğru olmaz. Aynı zamanda, daima, belli miktarda bir ölümden sonra çalışması saklamak isterim, cenaze masrafları vb. ödemek için. Çünkü güvenilirlik sigortası dışında bir sigortam yok. Öyleyse bu bizi nereye getiriyor? Cepte 250'nin iyi para olduğu gerçeğine ve tartışacak birşey olmadığına.

12 Nisan'da, küçük bir gemiyle, iki aylığına Küba'ya gidiyoruz veya

resim için İspanya'ya, olmazsa, 4 aylığına İspanya'ya. Eğer aniden iflas eder ve 250 $'a çok gereksinmem olursa bundan vazgeçilir ve birşey yazıp kabul edilir mi diye tellerim. Fakat hiçbirine güvenme. Bilgin olsun, eğer tel çekersen, birşey göndermeden hiç avans kabul etmemişimdir. İspanya'dan Tanganika'ya, sonra Habeşistan'a avlanmaya gidiyorum. Ocak veya Şubatta döneceğim.

Kısa öykü kitabı için 14 tane yaptım. Daha yazmayacağım.

En iyi dileklerimle ve lütfen daha çabuk yanıt vermediğim için affet.

Ernest Hemingway

Key West, 28 Mayıs 1934

Sevgili Scott,

Sevdim ve sevmedim.[1] Sara ve Gerald'ın[2] harika tasviri ile başladı, sonra onları (allahın belası, Dos aldı götürdü, yani yanlış yaparsam-) yanlış yapmaya başladın, gelmedikleri başka kökenlerden geliyorlar ve başka insanlara dönüşüyorlar, bunu yapamazsın Scott. Eğer gerçek insanları alır yazarsan, onlara başka anne baba veremezsin (onları ve onlara olanları ebeveyni yapmıştır) ve yapmayacakları şeyleri onlara yaptıramazsın. Kendini, beni veya Zelda'yı, Pauline'i, Hadley'i veya Sara'yı, Gerald'ı alabilirsin fakat onları aynen korumalısın ve onlara yapmayacaklarını yaptıramazsın. Birini başkası yapamazsın. Yaratma en güzel şeydir fakat gerçekten olmayacak birşey yaratamazsın.

En iyisini yaptığımızda yapmamız gereken budur -uydurmak- fakat öyle gerçekçi uydurmalı ki sonradan işler öyle olsun.

Allahın belası, sen milletin geçmiş ve geleceğinde serbest davrandın, insanları üretmedin, fakat allahın belası, harika dolandırılmış tarihsel durumlar yarattın. Sen, herkesin yazabildiğinden daha güzel yazabilirken, yetenekle bu kadar berbatken, yapabileceğin -cehenneme, scott allah aşkına yaz ve gerçekçi yaz, kime veya neye dokunduğun önemli değil fakat bu aptal uyuşmaları yapma. Gerald ve Sara hakkında örneğin, güzel bir kitap yazabilirdin eğer onları yeteri kadar tamsaydın ve hiçbir duyguları olamazdı, geçmek dışında, eğer doğru olursa.

1 Fitzgerald'ın Tender Is The Night adlı eseri.

2 Gerald (1888-1964) ve Sara (1883-1975) Murphy.

Harika yerler vardı ve hiç kimse ne de çocuklardan hiçbiri senin yarın kadar okunacak güzel birşey yazamazlar, fakat sen, allah belasını versin, bunda çok kandırmışsın ve gerek te yok.

İlk önce, her zaman, senin düşünemediğini söyledim. Tamam, düşünebildiğini kabul edelim. Diyelim düşünemedin, o zaman bildiklerinden ve insanların atalarına sadık kalarak yazman gerekirdi, yaratmak. İkincisi, uzun zamandan bellidir, kendi sorularına yanıttan başka şey dinlemez oldun. Bunda da gerekmeyecek kadar iyi iş yaptın. Bu yazarı kurutan birşeydir (hepimiz kuruyoruz. Bu kişisel olarak bir hakaret değil), dinlememek. İşte hepsi buradan çıkıyor. Görmek, dinlemek. Sen yeteri kadar gördün. Fakat dinlemeyi kestin.

Dediğimden çok daha iyi. Fakat yapabileceğin kadar iyi değil.

Bu alanda Clausewitz'den çalışabilirsin, ekonomi, psikoloji ve lanet olası, birkez yazdın mı başka hiçbirşey sana iyilik ettirmeyecektir. Biz berbat kahrolası akrobatlar gibiyiz fakat bazı güçlü iyi sıçramalar yaparız, bu, bütün öteki akrobatların yapamayacağı sıçramadır.

Allah aşkı için yaz ve çocukların ne diyeceklerini dert etme veya başyapıt olup olmayacağını veya ne ise. Ben 99 sayfa bokta 1 sayfa başarılı şey yazıyorum. Boku çöpkovasına koymaya çalışıyorum. Sen para yapıp yaşamak için saçmalığı basman gerek sanıyorsun ve bırakıyorsun. Tamam eğer yeteri kadar ve yapabildiğin kadar yazarsan aynı miktar başyapıt olacak (Yale'de dediğim gibi) oturup tasarlanmış bir başyapıt yazmak için yeteri kadar iyi düşünemezsin ve eğer Seldes'ten ve öteki heriflerden, seni mahvedenlerden kurtulamazsan ve gayet iyi yapabildiğin gibi onları yüzgeri edersen, seyircileri, iyi oldu mu bağırtıp kötü oldu mu yuh çektirebilirsen, yoluna girersin.

Kişisel trajedini unut. Hepimiz, başından kancıklığa geldik ve özellikle sen ciddi yazana kadar cehenneme zarar görmek zorunda kaldın. Fakat allahın belası zararı çektikten sonra onu kullan--onunla aldatma. Bilim adamı gibi ona sadık ol- fakat sana veya sana ait birine olduğu için birşey önemlidir diye düşünme.

Eğer şimdiye kadar bana bağırdıysan seni suçlamam. Allah, başkalarına nasıl yazacağını, yaşayacağını, öleceğini vb. anlatmak harika.

Seni görmek ve açık konuşmak isterdim. N.Y.'a allahın belası öyle yapıştın ki. Biz biryere gitmedik. Görüyorsun, böö, trajik bir tip değilsin. Ben de. Hepimizin olduğu, yazarız ve yapmamız gereken yazmak. Dünyadaki tüm milletten daha çok senin işinde disipline gereksinimin var ve üstelik sen işini kıskanan biriyle evlendin, seninle yarışmak isteyen ve seni yıkan. Bu kadar basit değil ve ben ilk rastladığım da Zelda çılgın diye düşündüm ve sen ona âşık olarak daha da karmaşıklaştırdın ve elbette sen tuhafsın. Fakat Joyce'dan daha fazla tuhaf değilsin ve çoğu iyi yazarlar da öyledir. Ama Scott, iyi yazarlar hep geri gelirler. Daima. Sen şimdi harikayım diye düşündüğün zamandan iki defa daha iyisin. Biliyorsun, zamanında Gatsby'i öyle düşünmedim. Şimdi her zamankinden iki kez daha iyi yazıyorsun. Bütün gereksinimin gerçekçi yazarak onun kaderi ile ne olur diye ilgilenmemek. Devam et ve yaz.

Her ne ise, senden allahın belası hoşnutum ve arasıra konuşma şansımız olsun isterdim. İyi sohbetlerimiz olmuştu. Şu Neuilly'deki ölen herifi görmeye gidişimizi anımsa? Bu kış buradaydı. Allahın belası, hoş herif, Canby Chambers. Dos'u sık görüyorum. Şimdi iyi durumda ve belasını versin, geçen yıl oldukça hastaydı. Scotty ve Zelda nasıl? Pauline sevgilerini yolluyor. Biz hep iyiyiz. O bir kaç haftalığına Patrick'le Piggott'a gidiyor. Sonra Bumby'i getirecek. Güzel bir gemimiz var. Çok uzun bir öyküde iyi gidiyorum. Yazması zor bir tane.

Her zaman arkadaşın
Ernest

The Sun ve filmlerinden ne haber. Şansları var mı?

İyi kısımları söylemedim. Ne kadar iyiler biliyorsun. Öykü kitabı hakkında haklısın. Daha fazla tutmak istedim. Cosmopolitan'deki sonuncu onu tamamlamış olabilir.

Key West, 16 Kasım 1934

Sevgili G.

Bu senin yakalandığın kesinlikle allahın belası bir hastalık. Black'ın tıp sözlüğüne baktım ve yazılanlardan da hiçbirşey söyleyemiyorum. Bademciklerini aldırmanın bir etkisi olacak diye düşünüyor musun? Ben

burda, senin kendi iyiliğine karşı hep bu pis damar ile çok fazla enerji harcadığını düşünüyordum. Allah belasını versin, çok üzüldüm. İyileştiğinde ne yapacaksın, başka dergiye mi başlayacaksın? Ve aynı anda iki roman mı yazacaksın? Belki senin üstünde çalışması için bir komisyon kurmalıyız.

Daha yeni aldığım mektubun ve Belmonte için teşekkürler. Ziff'e telleyeceğim. Eminim fiyat tamamdır. Çizimleri için tamamdır diye düşünüyorum. Death In The Afternoon'u vuracak birşeyim yok, yoksa onu kullanırdım.

Bu sabah uzun kitabı bitirdim.[1] 492 sayfa elyazısı. Yarın bir öyküye başlayacağım. Hazır birindeyken belle epoque avantajını da kullanmalıyım.

Burada hoş kuzey rüzgarı var. Her zamanki erken futbol sezonu havası. 21'inde kopyanın kesinlikle cline geçmesine çalışacağım. Ne hakkında olur bilmiyorum. Tam ateş parçası da olsa Gertrude üstüne yazmak istemem. Geçen gece radyoda öyle allahın belası geliyordu ki, bir kuklayı veya hortlağı yumruklamak gibi. Asla inanmayacaksın ve kanıtlamak için hiç kanıt yok, fakat menapozdan önce allahın belası hoş bir kadındı, ne ki bir zaman arkadaşım olmuş birini sonuçta nasıl pislik de olsa vurmak benim sindirebileceğim birşey değil, üstelik, silahım var, doldurulmuş ve can alıcı noktalar neresi biliyorum ve arkadaşlık bir yana, allahın belası hoş üstünlük duygusu var, istediğinde birinin işini bitirebileceğini bilmenin ve hâlâ yapmamanın duygusu; Seldes gibi, çok uzun zamandan beri onu bir mektupla üzmüş oldum ve hâlâ üzeceğim. Artık sözünü etmediğimi söyleme. Paris'te kâğıtlarımın arasında kitli ve eleştirmenlik kariyeri ne olursa olsun farketmez, sonunda onu gümletir.

Gertrude hakkında bütün gerçekleri yazdım, yani, bana birşey olursa hazırdır. fakat, yaşlı orospuyu burada iyi zaman geçirirken ortalıkta kalaylamak istemiyorum. Senin başlığın onun için de gene de iyiydi.

En iyi dostlarımdan biri. Lui Quintanilla, levhalarını New York'da Fullar binasındaki Pierre Matisse galerisinde sergiliyor. Kasımın 20'sinde

1 Green Hills of Africa. Afrika'nın Yeşil Tepeleri.

asılıp 2 hafta sürecek. Levhaları, allahın belası, harika, benim gördüğüm yaşayan birinin en hoş kakmaları. Quintanilla Madrid'de hapiste, Ekim devriminde, devrim komitesinde olmaktan suçlu bulunmuş. Ona 16 yıl vermeye çalışıyorlar. Katalog için bir giriş yazdım, Dos'la bir tane. Baskıları gelsin diye masrafı ben ödedim, sergiyi de ben ödüyorum. Bu bizim aramızda. Gidip görmesi için coşturacağın kimseyi biliyor musun, veya, götürüp gösterecek, New York'da levha alan kimseyi? Bu iş hayırseverlik işi veya dosta yardım değil. Basitçe harika şeyler. Eğer harcayacak 20 kellen varsa bir tane almalısın. Bütün para, düzenleyici olarak Pierre Matisse'e, % 20 dışında, Quintanilla'ya gidiyor. Pierre onlar için çok çalıştı ve harikalar diye düşünüyor. Kahretsin biliyorum ki öyleler fakat onun dostuyum, önyargılıyım diye şüphe edilebilirim.

Hepsi bu gibi görünüyor. Çok daha iyisin umarım. Belmonte için Lester Ziffren'e, Apartado 933, Madrit, çeki gönderir misin. Aralık sayısında bütün bu koca bakımsız reklamları görmek harikaydı. Ne zaman zengin olmaya başlayacağımı bildir.

Her zaman senin
E.H.

Key West, 19 Mart 1935

Sevgili Sara ve Sevgili Gerald,[1]

Biliyorsunuz ki diyebileceğim veya yazabileceğim hiçbirşey yok. Eğer Bumby ölseydi nasıl olacağımı biliyoruz ve söyleyebileceğimiz birşey olmazdı. Dos ve ben körfezden pazar günü geldik ve tel çektik. Dün size yazmaya çalıştım ve yapamadım.

Baoth için o kadar kötü değil, çünkü iyi zaman geçirdi, her zaman, ve şimdi birşey yaptı ki hepimiz yapmalıyız. Sadece ondan geçmiş oldu. Şurası berbat ki, çok daha sonra olabilirdi, ama eğer onu çekmekten kurtardıysa, ama arasıra öyle çok yaşamak istersiniz ki, ölmeden önce çok yorulmak daha merhametli olur.

Onun böyle genç ölmesi - anımsayın ki iyi yaşadı ve binlerce kez yaşamak daha iyi yapmaz ve dünyanın nasıl biryer olduğunu öğrenmekten kurtuldu.

1 Gerald ve Sara'nın üç çocuğundan Baoth veremden 16 yaşında öldü.

O sizin kaybınız, onunkinden çok, yani sizin açıkça cesur olmanız gerekli, fakat ben cesur olamıyorum ve tüm yüreğimle ikiniz için de hastayım.

Kafada kesinlikle gerçekçi ve soğuk, fakat kim mutlu bir çocukluktan sonra ölürse, biliyorum ve hiç kimse sizin yaptığınızdan daha mutlu bir çocukluk yaşamamıştır, büyük zafer kazanmıştır.

Biz hepimiz, ölüme yenilgiyle bakacağız, gövde gitmiş, dünyamız yıkılmış, fakat yaşayacağımız aynı ölümdür, o, onu geçirdi ve dünyası bozulmamış; ölümü yalnızca bir kaza.

Görüyorsunuz, şimdi, yaşamlarımızın, kendi yaşıtımız insanları kaybetmeye başladığımız kısmına geldik. Baoth bizim yaşımızdaydı. Çok az insan gerçekten canlı ve onlar hiç ölmezler, gitseler bile. Sevdiğiniz biri asla ölmez.

Onu yaşamalıyız, şimdi, zamanda birgün, ve birbirimizi kırmamaya çok dikkat etmeliyiz. Şimdi hep birlikte bir gemideyiz gibi görünüyor, hâlâ iyi bir gemi, bizim yapmış olduğumuz, fakat şimdi biliyoruz ki limana hiç varamayacak. Her tür hava olacak, iyi ve kötü ve özellikle şimdi hiç kara olmadığını bildiğimiz için gemiyi çok iyi tutmalıyız ve birbirimize çok iyi olmalıyız. Gemide iyi insanlar olduğu için şanslıyız.

İkinize de ve hayvan doldurma ustası Dük'üne de ve atların Honoria'sına da ve bizim Baoth'a da bütün sevgimizle.

Ernest

Key West, 19 Ağustos 1935

Sevgili Kashkeen,[1]

Kitabı ve International Literature'deki makaleyi gönderdiğin için teşekkürler. Bugün Saroyan[2] tarafından gönderilip geldiler. Bir zaman önce makale Esquire'ca gönderilmişti ve okumuştum.

1 Ivan Kashkin (1869-1963), 1934'den itibaren Hemingway'i Rusçaya çevirerek ülkesinde tanıtan çevirmen ve eleştirmen.

2 William Saroyan, Amerikalı öykü ve oyun yazarı. Anadolu kökenli Saroyan, 2 yaşında babasını kaybetmiş, 7 yaşına kadar çocuk yurdunda kalmak zorunda kalmış, 9 yaşında yazmaya ve çalışmaya başlamıştır. Saroyan 1939'da kendisine verilen Politzer ödülünü reddetmiştir.

Ne yazdığımı birinin anlaması bir zevk. Bütün önem verdiğim şey bu. Bana ait görünen şeyin önemi yok. Burada eleştiri bir şakadır. Burjuva eleştirmenleri götlerini yerden kaldıramıyorlar ve yeni olmuş komünistler de bütün yeni olmuşlar gibi, öyle ortodoks olma meraklısılar ki eleştiri yaklaşımlarında yalnız şemalarla ilgileniyorlar. Bunların hiçbirinin her zaman yazın olan yazınla bir ilgisi yok ve yazın olduğunda da kimin yazdığı veya yazarın neye inandığı farketmez. Bizim en iyi eleştirmenimiz Edmund Wilson, fakat artık çıkan hiçbirşeyi okumuyor. Cowley dürüst fakat hâlâ olmuş olmanın etkisi altında. O da okumayı bırakma eğiliminde. Ötekilerin hepsi kariyerist. Benimle birlikte olmasını veya bana güvenmesini isteyeceğim, eğer birlikte savaşmamız gerekse, bir tane bile yok. Mike Gold'u unuttum. O da dürüst.

Eleştiri çoğu böyle gidiyor. Diyelim Isidor Schneider benim hakkımda bir yazı yazacak, ben de onu okuyacağım, çünkü profesyonelim, onun için de komplimanlara aldırmam. Yalnızca ne öğrenebileceğime bakarım. Makale çok aptal olur ve hiçbirşey öğrenemem. Öfkelenmem yalnızca sıkılırım. Sonra benim bir arkadaşım (Josephine Herbst) Schneider'e yazacak ve neden şunu şunu dedin, diyecek, Silahlara Veda'dan ne haber, Hem'in Death In The Afternoon'da dediklerinden ne haber, vb. Schneider yanıt olarak antisemitik görünen The Sun Also Rises'dan sonra benden birşey okumadığını yazacak. Gene de sizin çalışmanız üstüne ciddi bir makale yazacak. Ve son üç kitabınızı okumayacak. Hepsi matrak.

Sizin makaleniz çok ilginç. Benim için tek sorun, Bay Frazer gibi Billings Montana'da sağ kolum kırılacak ve o kadar kötü olacak ki elimin tersi omuzumun arkasından sallanacak. Yerine koymak 5 ay alacak ve sonra da felç olacak. Sol elimle yazmaya çalışıyorum ve yapamıyorum. Sonuçta spiral adale siniri yenilenecek ve 5 aydan sonra bileğimi kaldırabiliyorum. Ama bu süredę cesaret kırılmıştır. Acılı çalışmayı, cesaret kırıklığı, hastanedeki adamlar ve geri kalanları anımsıyorum ve Kumarbaz, Rahibe ve Radyo diye öykü yazıyorum. Sonra, Death In The Afternoon'u yazıyorum. Sonra, son kitaptaki öyküleri yazıyorum.[1] Küba'ya gidiyorum ve çok az sorun oluyor. İspanya'ya gidiyorum ve

1 Winner Take Nothing

gereklilik üstüne kahredici güzel One Trip Across diye bir öykü yazıyorum. Back'i de görmedin. Bu arada yemek ve ailemi geçindirmek için Esquire'daki şeyi yazdım. Ne yazacağımı bilmiyorlar ve ellerine baskıya girmeden önce geçiyor. Arasıra öbürlerinden daha iyi oluyor. Hep bir günde, yazarım ve onu ilginç kılarak gerçeği söylemeye çalışırım. Gösterişcilik değil. Afrika'ya gittik ve yaşadığım en iyi zamanı yaşadım. Şimdi de bir kitap bitirdim[1] ve size göndereceğim. Belki boktan diye düşüneceksin belki seveceksin. Herneyse, yazabildiğimin en iyisi bu. Eğer beğenirsen ve dergi için çevirmek istersen kullanabilirsin. Belki de hiç ilgini çekmez. Ama sanırım, belki de, dergi için olmasa da sana ilginç gelebilir.

Şimdi herkes seni komünist olmazsan veya Marksist görüşe sahip olmazsan hiç arkadaşın kalmaz ve yalnız kalırsın diye yazarak ve diyerek korkutmaya çalışıyor. Yalnız kalmanın korkunç birşey olduğunu düşünüyorlar veya arkadaşsız kalmanın korkulacak birşey olduğunu sanıyorlar. Bildiğim arkadaşların çoğu yerine bir tane dürüst düşmanı yeğlerim. Artık komünist olamam çünkü birtek şeye inanıyorum: özgürlük. Önce kendime bakarım ve işimi yaparım. Sonra ailemi geçindiririm. Sonra komşulara yardım edebilirim. Fakat devlete aldırmam. Benim için devletin bütün anlamı haksız vergilendirmedir. Ondan hiçbirşey istemedim. Belki sizin daha iyi bir devletiniz var, fakat inanmak için görmem gerekir. Ama o zaman da bilemem çünkü Rusça bilmiyorum. Hükümete en, en azda inanıyorum.

Her ne zaman doğmuş isem, öldürülmediysem kendime baktığımdandır. Bir yazar çingene gibidir. Hiçbir hükümete bağlılığı yoktur. Eğer iyi yazarsa, yaşadığı hükümeti asla beğenmez. Eli ona karşı olmalıdır ve onun eli de her zaman ona karşıdır. Bir kimsenin bürokrasiden nefret etmesi için bir an görmesi yeterli olacaktır. Çünkü belli bir büyüklüğü geçtiği an adaletsiz olacaktır.

Bir yazar bir çingene gibi dışardadır. Eğer yalnızca yeteneği sınırlıysa, sınıf bilinci olabilir. Eğer yeterli yeteneği varsa bütün sınıflar onun topraklarıdır. Hepsinden alır ve verdiği de herkesin malıdır.

2 Green Hills of Afrika.

Bir yazar neden ödül veya herhangi bir grubun veya devletin beğenisini beklesin? Tek ödül, işini iyi yapmasıdır ve bu her adama yeterli ödüldür. Benim için, bir adamın pozlara girerek Fransız Akademisine veya herhangi bir akademiye aday görünmesinden daha iğrenç şey yoktur.

Eğer bu tutumun verimsizliğe ve bireyi hiçbirşeyliğe, fakat insanlık kaybına götürdüğünü düşünüyorsanız sanırım yanılıyorsunuz. Bir adamın çalışmasının ölçüsü nicelik değildir. Eğer bir öyküye birinin romanda yapabildiği kadar derinlik ve anlam koyabilirsen bu öykü iyi olduğu müddetçe yaşar. Gerçek sanat işi sonsuza kadar yaşar, siyaset ne olursa olsun.

Eğer birşeye inanırsan ve daima onun üstünde çalışırsan, benim yazmanın önemine inandığım gibi, hırslı olmadıkça bunun hakkında yanılmazsın. Bütün nefretim, yaşamak ve yapmak için zamanın kısalığınadır.

Benim için eylem, yaşamı yazmaktan daha kolay. Eylem için yeteneğim yazmaktan daha fazla. Eylemde artık üzülmem. Birkez yeteri kadar kötü oldu mu bir tür mesut olursun, çünkü yaptığın dışında yapabileceğin birşey yoktur ve sorumluluğun kalmaz. Fakat yazmak hiçbir zaman yapılabileceği kadar iyi yapılamayan birşeydir. Sürekli bir meydan okumadır ve yaptığım herşeyden daha zor, ve yapıyorum. Ve beni, iyi yapınca mutlu ediyor.

Umarım bunlar seni sıkmadı. Bunları, benim çalışmam üstüne çalışırken dikkatli ve net olduğun için sana yazıyorum, öyle ki ne düşündüğüm konusunda birşeyler bilesin. Okuduğun zaman benim için daha çok boktan diye düşünsen bile. Herhangi bir ABD eleştirmeninin benim düşüncelerimi bilmesine bir zırnık bile vermem, çünkü hiçbirine saygım yok. Fakat sana saygım var ve bazı iyi dileklerde bulunduğun için seni seviyorum.

A.Malraux'u hiç gördün mü?[1] La Condition Humaine, 10 yıldır

1 Andre Malraux, Umut, Kantonda İsyan, Fatihler, İnsanlık Durumu romanları ile tanınan Fransız romancı. Hindiçine arkeoloji araştırmaları için gitmiş, Genç Annam Birliğine katılmış, Kanton ve Şanghay'a gitmiş, daha sonra İspanya iç savaşında görev almış ve İkinci Dünya Savaşında Fransız Direniş örgütlerinde çalışmıştır. 5.Cumhuriyette De Gaulle'ün kültür bakanlığını yaptıktan sonra yazınsal çalışmalarına son vermiştir.

okuduğum en iyi kitap sanırım. Eğer onu görürsen benim için böyle söyle. Ona yazmak istedim, fakat Fransızcayı öyle yanlış yazıyorum ki yazmaya utandım.

Onun, Gide[1]' ve Rolland'ın[2] imzaladığı Londra'dan gönderilmiş bir telgraf aldım. Bir yazarlar kongresine katılmamı istiyor. Tel bana kongreden 2 hafta sonra Bahama adalarında ulaştı. Herhalde yanıt vermeyecek kadar kaba olduğumu düşündüler.

Yeni kitap Ekim'de çıkıyor. O zaman sana göndereceğim. Key West, Florida, ABD'den her zaman bana ulaşılabilir. Dışarıda olduğumda iletirler.

E.H.

H. İçiyor musun? Şişe hakkında hafif konuştuğunu farkettim. Ben 15 yaşımdan beri içiyorum ve çok az şey bana daha fazla zevk verir. Bütün gün kafamla zorlu çalıştıktan sonra ve ertesi gün de çalışacağımı bildiğimde, viskiden başka ne senin düşüncelerini değiştirebilir? Ve onları başka bir arazide koşturur? Soğuk ve ıslak olduğunda seni ne ısıtabilir? Bir saldırıdan önce bir romdan başka neyin seni anında iyi yapabileceğini kim söyleyebilir? Eğer kırmızı şarap ve su olmazsa gece yemem. Senin için iyi olmadığı tek zaman, yazdığında ve döğüştüğündedir. Bunları soğuk yapmalısın. Fakat benim ateş etmeme her zaman yardımcı olur. Modern yaşam da, hep mekanik bir baskı ve likör de tek mekanik rahatlama. Kitaplarımın para kazanıp kazanmadığını, bana bildir Moskova'ya geleyim ve içki içer birini bulup mekanik baskıyı bitirene kadar tekliflerimizi tüketelim.

Key West, 15 Aralık 1936

Sevgili Max

Depositi ödediğin için teşekkürler. Küba'da gereksinmem olanı aldım ve şimdi kitap bitene kadar kıpırdamamak üzere geri, buradayım.

1 Andre Gide (1869^1951) Fransız romancı. Dindar bir ailede yetişmiş, Dünya Nimeti, Yeni Nimetler, Dar Kapı, Kalpazanlar vb. romanları ile tanınmıştır (21 Haziran 1952 tarihli mektuba bakınız).

2 Romain Rolland (1866-1945) 1915'de Nobel ödülü alan Fransız romancı, oyun yazarı ve eleştirmen.

Eğer senin için şu balıkçı kitaplarından birini okumamı ve değerleri konusunda öğüt vermemi istiyorsan memnuniyetle. Giriş yazmak dışında istediğin herşeyi yapabilirim sanırım. Şu girişi geciktirdiğim için cehennem gibi üzgünüm. Yapabildiğim kadar erken göndereceğim. Hay İngiliz kitabını yazan adam mı? Eğer öyleyse harika herif. Değilse kim?

Şu Tom Wolfe iftira davasına müthiş üzüldüm. Benim kitabın başına hava geçirmez birşey koymalıyız ki, hiçkimsenin kendilerini karakterlerle aynı tutmayacağına emin olalım. Tom nasıl yakalandı?[1]

İspanya'ya gitmem şart. Ama öyle çok acelesi yok. Savaş uzun bir zaman sürecek ve şimdi Madrit cehennem gibi soğuktur.

Şimdiden iki herife savaşmaları için para verdim (ulaşım ve İspanya sınırını geçmeleri için para). Eğer 7 daha gönderebilirsem herhalde onbaşı olabilirim. Fakat oraya Hemingstein Lejyonunun başı olarak gitmiyorum. Franco iyi general ama birinci derece orospu çocuğu ve çok ihtiyatlı olmakla Madrit'i alma şansını hiç uğruna yitirdi. Şimdi Quintanilla'nın general olduğunu biliyor musun? Bahse girerim gülünçtür. Küba hakkında sana söyleyeceğim gülünç şeylerim var, fakat mektuba girmez.

Mabel Dodge'ye rastlamayacak kadar mantığım var. Şimdi okumuş kadına rastlamamaya yetecek kadar biliyorum. Aslında okumuş adamları da bilmemek daha iyi diye düşünüyorum arasıra. Aman ne cehennemse.

Her zaman en iyi dileklerimle
Ernest

Key West, 5 Şubat 1937

Sevgili Harry,[2]

İspanya savaşı kötü bir savaş Harry ve kimse haklı değil. Benim için bütün önemli olan insanlar ve onların acılarını hafifletmek, cankurtaran ve hastanelerin destekleme nedeni ne. Asiler oldukça çok İtalyan

1 Thomas Wolfe (1900-1938), Hemingway'le 1935-36'larda tanışan bütün roman ve öykülerinde çocukluk ve gençliğini şiirsel bir dil ve sembolizm içinde anlatan Amerikalı yazar.

2 Harry Sylvester, Hemingway'le 1930'larda tanışan, sonradan kiliseyi terkeden katolik romancı ve kısa öykücü.

cankurtaranlarına sahipler. Fakat, Toledo'da hastanede, elbombaları ile yaralıları öldürmek pek katoliklik veya hıristiyanlık değil, veya Madrid'de işçi semtlerini bombalamak, hiçbir askeri amaçla değil fakat fakir halkı öldürmek için; siyasetleri de sadece umutsuzluk siyaseti. Papazları ve piskoposları öldürdüklerini biliyorum fakat kilise niye halkın yanında değil de isyancıların yanında - veya niye siyaset dışı değil? Bana ne ben de üstüme almıyorum fakat duygularım hep aylak ağalara karşı çıkan sömürülen işçilerden yana, toprak ağaları ile isem de ve onlarla güvercin avına gitsem bile. Onlara da güvercin gibi ateş edebilirim.

Dos seni bilmiyor veya anlamıyor ne de benim gibi senin inancına saygı duyuyor. Bu cahillik. Köktenci züppelik gibi züppelik yoktur ve Dos'la ilgili oldu mu doğal veya pek de gülünç değildir. Ama o da senin gibi iyi bir adamdır. Bütün arkadaşların birbirlerini sevmelerini bekleyemezsin. Ben seni, Dos'u ve diyelim Jim Farrell'i sevebilirim. Fakat üçünüzün birbirinizi sevmesini bekleyemem. Sizden de beni, tahmin ederim.

Velet'le, seninle ve Rita'yla herşeyin iyi olduğuna sevindim. Şimdi burada 65 gündür esiyor. Balık avlamak için çok sert. Kül suyu gibi çamurlu. Hep doğu ve güney doğu rüzgarı. İlk kez bugün kuzey. Bu ayın sonunda İspanya'ya gitmeyi planlıyorum.

Şimdi gözlerim boks yapamayacağım kadar kötü. Yalnızca bar ve sokak kavgalarına yararım, fakat sanırım bunda daha çok zaman geçitimi bulana kadar gidebilirim. Bu kadar yağı aldım ve 200 civarındayım. Birkez ne yapmam gerektiğini buldum mu oldukça iyi ve bir çeşit neşeli oluyorum. İyi şanslar Harry. Seni yakında görürüz umuyorum. Kendine dikkat et ve siyaseti veya dini dert etme. Ve eğer yapabilirsen onları asla bulaştırma. Sanırım şimdi bu Rusya'da iyi tezgâh oldu, fakat hiçbir hükümeti sevmem. Konuşmanın yararı yok.

Hoşça kal
Ernest

Key West, 9 Şubat 1937

Sevgili Millet,

Nankörler Bataryasının liderinden, İspanya savaşında yanlış taraftan. Şubatın çoktan geldiğini ve sizlere büyük yılbaşı armağanlarınız için teşekkür etmek için, geminin güvertesine yeni kontrol aletleri koymak için çeki kullanırken (size tanımlamam için çok teknik fakat gerçekten balık avlamak için gereksinim olan birşey) ve sizin ve başkanın tüm iyi hareketlerine ilişkin bana ödül olan ve öteki nesildeki yükümlülere de ödül olan sotuğu kullanırken, yazmadığımı farkettim. Hepsi harikaydı ve bizi mutlu etti ve yılbaşının ertesi günü size yazıp ne kadar memnun olduğumuzu söylemek istedim, fakat onun yerine, geri, romana döndüm. Sonunda bitirdim ve onunla N. Y.'a gittim. Şu İspanya'ya bulaştım ve North American Newspaper Alliance'a yazmak için sözleşme yaptım. Her telde 500 $'lık çekler Pauline'e gönderilecek ve her (1200 sözcüklük) postalanan öyküde 1000 $ verilecek, gönderebileceklerime sınır da yok.

Biz çok mutluyuz ve burası da veletler de iyi. Uzağa gitmekten nefret ediyorum fakat dikkat etmeye çalışarak veya naftalin koyarak mutluluğunuzu koruyamazsınız. Ve uzun zamandan beridir, kendim de, bilincim de İspanya'ya gitmem gerektiğini biliyordu. Genellikle bilincime çok sert davranabilirim hatta ona sevdirebilirim fakat zaman zaman sizi yakalıyor. Sanırım, şimdi burada bir çok adam var ve Pauline de burada değil, yılın bu zamanı, Avrupa'da. Onun için bir tür üzülüyorum ve çok çalışıp onun İspanya'da bir olaya girmemesine çalışmak zorundayım. Eğer beklediğimden daha çok kalmam gerekirse, onu göndereceğim ve onu görmeye geleceğim. Sidney Franklin benimle geliyor ve bizi de bir çok dertten kurtarabilir. En azından yıllardır kendini almakta başarılı olmuş.

N.Y.'da Jinny'i iyi ve mutlu gördüm. O kadar meşguldüm ki istediğim kadar görüşemedik. Gorfield de oradaydı ama onu da göremedim. Ward hiçbirşey yapmamakta oldukça başarılı görünüyor ve bu konuda büyük bir geleceği olduğuna inanıyorum.

Mayısta dönmeyi umuyorum. Sansürsüz yazmak için ülke dışına çıkmanız gerekli ve eğer sevmezlerse arasıra içeri giremezsiniz. Bu ayın

sonunda gidiyoruz. Hükümeti bir kaç cankurtaran vb.yle bağladık. Kızıllar denildiği kadar kötü olabilirler fakat aylak toprak ağalarına, Mağripliler ve İtalyan ve Almanlara karşı koyan ülkenin halkı onlar. Beyazların çürük olduğunu biliyorum çünkü onları çok iyi bilirim ve ötekilerin ne yaptıklarına insanlık temelinde bir göz atmak isterim. Bu, kaçınılmaz Avrupa savaşının elbise provası ve döndüğümde bizi ırak tutmasına yardım edecek savaş aleyhtarı savaş yazışması yazmaya çalışmak isterim.

Başka insanların acılarından para kazanmaya inanmıyorum. Cankurtaranlardan da. İşte, bu kadar yeter.

İyi şanslar ve daima sevgiler.

Ernest

İkinize de beni her zaman olduğumdan mutlu eden Pauline'e sağladıklarınız için şükran borçluyum.

Key West, 31 Ocak 1938

Sevgilim Hadley,[1]

Bumby'nin eğitim fonu için aldığım iki çeki gönderiyorum. Gus Dayı, her çocuğa aynı depodan kırktan fazla pay verdi (herbiri 100 $ değerinde bir pay, %4 hisseli) ve orjinal vekaletnameye eklenecek ihbarı ve kâğıtları bugün aldım. Doğru dürüst ilgileneceğim.

Sen, Paul ve Bumby iyisiniz umarım, tüm işler iyi gidiyordur.

Buraya önceki gün geldim ve muhabirlik işiyle (genel) birikenlerden 9 ay geçti. İspanya'yı da çok özledim. Paul'e, ona, bir zaman, Teruel'i[2] anlatmaktan hoşlanacağımı söyle. Mathews ve Detmer'i sorumluluğuma aldıktan sonra, geçişleri reddedilmişti, sansüre uğradım ve bizim malzeme dışarı çıkarılırken neredeyse iş yitiriliyordu (yalnızca Communique'i göndermeye izin vardı) fakat N.Y.'a ilk savaş öyküsünü

1 Hemingway'in ilk karısı Hadley, ondan boşandıktan sonra 1933'de Paul S. Mowrer'le evlenmişti.

2 Teruel savaşı, İspanya'da cumhuriyetçiler için Franco.cular arasında dönüm noktası olmuş, 15-22 Aralık arasında başarı kazanan cumhuriyetçiler, 25 Ocaktan 30 Ocağa kadar sürekli saldırmışlar fakat 5 şubat'taki faşist saldırısından sonra 22 Şubat günü kenti boşaltmak zorunda kalmışlardı.

Mathews'den bile 10 saat önce gönderdim. Geri döndüm, piyadelerle bütün saldırıya katıldım, kente 1 dinamit 3 piyade birliğinin arkasından girdim, birliğe katılarak geri döndüm ve en allahın harikası evden eve savaş öyküsünü telgrafla gönderilmek üzere hazırladım. Nana[1] artık daha istemediklerini bildirdi. Çok pahalı, tahmin ederim. Ve Times'daki katolik, gece sırası, bütün malzemeyi atıp, Mathews'in yazılarından da adam çıkardı ve dün gece yatakta, Times'da, Mathews'ın nasıl Teruel'deki tek gazeteci olduğunu okudum. Fakat Times, bir kere, Salamanca Communique'e dayanarak, şehri Franco'ya geri verdi. Benimkileri kullanmayı reddettiler yani. Nana bana bırakmamı bildirebilir. Eh iyi, gerçekten, bir ton yemesini öğreniyorsun ve tadını almak için öğrenmen gerekli. Mathews harika herif ve ona bir yararım olabildiyse memnunum. Fakat üç ay birşeyler olacağını bilerek bekledikten sonra, senin işini, kesinlikle ve tamamiyle sabote ettiklerinde, Max Eastman'ın bana gerçekler diye demiş olmayı isteyip, yapmış olmayı isteyip, bana ne olduğunu veya hiçbir tanığa gerçekten ne olduğunu hiç sormadan, o şeyleri iki sütuna gazetelere basılmış ve kitapta toplanmış görmek, adımı değiştirip baştan başlasam belki daha iyi olur diye düşünüyorum. Belki benimkileri önce ayrı ayrı yayınlamayı dert etmeyip toplanmış şekilde Alexander Woolcott'a yayınlatabilirim.

Paul'e, Richard'ı Madrid'e son geldiğinde gördüğümü ve iyi olduğunu söyle. Bumby'e sevgilerimi ve ona yazacağımı söyle. Mektubunu çok sevdim. Yılbaşında birşeyler alması için çek koyuyorum.

Buraya sert bir yolculuk oldu, yol boyu fırtına, fırtınada küçük botu sonunda Miami'ye getirdim. Yazamayacak kadar yorgunum. Lütfen affet. Madrid'de seveceğini sandığım bir oyun yazdım.[2] Bilmem ki hiç oynanır mı. Ve, allahın belası, hiç önem vermiyorum. Ne de başka şeye, fakat kötü örnek olmaktansa, ortalığa bulaşıp birine kendimi vurdururum. Ama bana artık çocukken olduğu gibi vuramazlar, öte yandan beni korkutamazlar da, ne sürpriz ne de rahatlama. Boş ver. Muhtemelen yarın cehennem gibi meşgul olurum. Bay H. çok esnektir. Bu pis kasavetli

1 Nana-North American Newspapar Alliance-Kuzey Amerika Gazete Birliği.
2 The Fifth Column-Beşinci Kol.

mektubu affet. Güzel çeklere bak ve sevin. Sana sevgiler ve Paul'e en iyi dileklerimle. İkinize de çok saygı duyuyorum.

Ernest

Paris, 26 Mart 1938

Sevgili Dos,

Gemiden sana o teli gönderdiğim için üzgünüm. Gönderdiğimde hoş gelmişti. Sonradan sadece küstahca geldi.

Fakat seninle bana ciddi gelen birşeyi konuşmak istiyorum. İspanya'da halen, senin yanında olduğun halkla faşistler arasında bir savaş sürüyor. Eğer, para için saldırını komünistlere nefretin haklı çıkarıyorsa, halk halen savaşıyor, sanırım en azından dayandığın gerçekleri sınamaya çalışmalısın. Kızıl Kitapta yeni okuduğum bir makalede, anmak doğru ve haklı olacakken, Duran'ın adını anmıyorsun. Fakat, Walter'in adını anmaya değer görüyorsun ve ona Rus generali diyorsun. Komünistlerin savaşı çıkardığı izlenimini veriyorsun ve rastlamış olduğun bir Rus generalinin adını veriyorsun.

Burada bütün sorun, Dos, Walter Polonyalı. Lucacz Macar, Petrov Bulgar, Hans Alman, Copic Yugoslav vb. olduğu gibi. Özür dilerim Dos, Rus generale rastlamadın. Saldırın için görebildiğim tek neden, para; her zaman bulunduğun farzedilen taraf, gerçeği söylemek için bastırılamaz arzun olmalı. O zaman neden gerçeği söylemeyesin? Gerçek 10 günde veya 3 haftada keşfedilmez ve bu komünistlerin çıkardığı bir savaş değil. Halk, senin 6 haftadan fazladır devam eden makalelerini okuduğunda, senin İspanya'da ne kadar az kalıp ne kadar az gördüğünü anlayamıyor. Teli bana gönderten buydu, fakat onu nazik bir biçimde yollamalıydım, küstah değil. Sonra Nin[1] var. Şimdi Nin'in nerede olduğunu biliyor musun? Ölümü hakkında yazmadan önce bunu

1 Andres Nin, CNT sendikası eski sekreteri ve POUM Partisi yöneticilerinden; 17 Mayısta kurulan Negrin Hükümetinin, POUM hareketini, proletarya diktatörlüğü kurmak ve dost bir ülkeye kara çalmak çabalarından mahkum etmesinden sonra, 16 Haziranda tutuklanmış ancak adı 29 Temmuzda mahkemeye çıkarılanlar arasında yer almamış ve 4 Ağustosta Hükümet, Nin'in öteki yöneticilerle birlikte tutuklandığını ve oradan kaybolduğunu açıklamıştır. Nin'in hükümet kuvvetlerince tutuklanarak siyasilere teslimiyle yok edilmesi, uluslararası yankı yaratmıştır.

öğrenmeliydin. Ama, cehenneme, İspanya'da bazı iyi Ruslar vardı ama sen onlara rastlamadın ve şimdi orada değiller. Mathews'la saldırının beşinci günü Teruel'e gittiğimizde, 3 piyade ve 1 dinamit birliğinin arkasında şehir halkı bizi Rus sandı. Sana bu konuda bazı gülünç öyküler anlatabilirim fakat, temelde, 1 Rus tank subayı gördüm, bir de 43. Batarya'da Bulgar danışman subay. Saldırıyı Pricto'nun carabiniero'ları ile yaptık ve harika dövüşen birliklerdi ve Senatör Carter Class'ın siyaseti kadar soldaydılar. Biliyorsun, tüm halk korkak değil, birçokları savaşır ve allahın belası, ülkesini yabancı işgalden kurtarmak için ölüme aldırmaz ve savaşı ne komünistler ne faşistler istemedi ve senin, sürekli, faşist İtalyan, Alman ve Mağriplilerin işgaline karşı savaşı, hükümetin, halkın isteği gibi gösterdiği komünist işi olarak koymaya çalışman bedbaht bir zavallılık.

Şimdi saldırman çok kolay ve eğer istersen İspanya'ya gitmek yerine bana saldırabilirsin. Ama bu sana gittiğin yolda yardımcı olmaz. İnsanlar para konusunda çarpıldılar mı genellikle her konuda çarpılırlar. Öte yandan, ben her konuda çarpıldığım için sonunda paraya da çarpılmayı umuyorum. En azından ümit etmekteyim.

Eğer biraz para kazandıysan ve bana borçlarını ödemek istersen (hasta olduğunda Gus Dayı'nın verdikleri değil, ötekileri demek istiyorum küçük şeyler, sonrakiler) niye eğer 300 aldıysan 30 $ göndermeyesin, veya 20 veya 10, allahın belası. Şimdi çok gereksinmem var. Şimdi mektup göndermeyeceğim. Niçin? Çünkü eski arkadaşız. Biliyorsun, eski, iyi arkadaş. Bir çeyrek için sırta bıçak. Herkes 50 sent keserdi.

Hoşça kal Dos. Her zaman mutlusundur umarım. Her zaman olacaksın tahmin ederim. Hanım evladı bir yaşam olmalı. Ben mutlu oldum. Gene olacağım. Eski iyi arkadaşlar. Eski iyi arkadaşlarla her zaman mutlu. Bir gümüşe sırttan bıçaklayacak arkadaşlar. Normal fiyat bir çeyreğe iki. Bir çeyreğe 2, cehenneme. Dürüst Jack Passo 15 sent için seni 3 kez sırtından bıçaklayacak ve Giovanezza özgür diye şarkı söyleyecek. Teşekkürler dost. Hey, ne kadar iyi. Başka eski arkadaş? Al götür Dos, bu kesilmiş. Yayıncının

sekreterine Bay Passos'a 250 $'lık çek kesmesini söyle. Teşekkürler Bay Passos, bu çok temiz işti. Her zaman bekleriz. Burada böyle senin gibi düşünenlere her zaman iş var.

Her zaman senin
Hem

Marsilya, 5 Mayıs 1938

Sevgili Max,

Yeni aldığım 7 Nisan tarihli mektubun ve oyun hakkında telin için teşekkürler. Barcelona'ya geldim, Castellon'a uçmak ve Madrid cephesine gitmek üzere. Birikmiş mektuplarımı da alacağım. Bu seyahatten sonra eğer herşey sakin görünürse, Key West'e gitmeyi planlıyorum, böyle kısa notla bırakıldığım için. Öyküler, oyun, vb. için o zaman karar verebiliriz. Sahneye koyucunun gemisinin devrilip ölmesi şansızlıktı. Şimdi hazır bildiğimiz herşey zora düştü.

Neyse, işte başka bir fikir, yayınlanmamış üç öykü ile oyunu bir ciltte basmak nasıl olur? İyi olabilir. Kipling'in Gasbys'ini anımsa. Oyun ve öyküler kitabıydı. En iyi öykü kitaplarından biri. Başarılı da. Böyle, iyi uzunlukta olabilir. Şimdi, sahnelemeye hiç zamanımız olacak mı şüpheli.

Kahrolası iyi okunuyor. Öteki üç öyküyle iyi kitap olur. Oyunla başlayıp üç öyküyle devam eder. Sonra, seçmeleri bastığımızda, onlarla yazacağım yenileri koyarız veya yenilerin kitabının önce yayınlanması da olabilir. Bu iyi fikir sanırım.

Evan, C 3 diye damgalandı ve Tugaya dönemeyecek durumdaysa da şimdi iyi, doğrudan eve gönderilmesini istiyorum. Tugaya gene girmek için çok çalıştı, fakat gerçekten uygun durumda değil, eve gitmeli. Umarım yakında onu görürsün. Ben önceki gün gördüm ve sana selamlarını yolladı.

Bütün bu 6 haftayı siktir et. Tortosa yukarılarında, Cherta denilen yerde, Ebro'da, İtalyanları fena yendik. Kesinlikle onları durdurduk. Fakat, sol kanat San Mateo'ya kadar gitti ve sonuçta onlara hiçbir zaman alamayacaklarını vermek zorunda kaldık. Fakat hiç çöküntü olmadı ve Ebro boyunca sıkı durduk. Gerisini dönünce anlatırım. Şimdi hiç

kimsenin hiçbir toplumsal dayanağı yok. Ebro'yu en az birkez yüzmemiş hiçbir kimsenin. Piçler Valencia yolunu kestiklerinde, Güzel Cuma günü bizimle olmalıydın. Onun için iyi birşey yazdım. Eğer ilgilenirsen N.A.N.A'da görebilirsin, sanırım 18 Martta gönderilmişti. Sansürün varlığını anımsayarak gerisini kafandan tamamla.

Şimdi, yarın sabah 4.35'de uçmak zorundayım ve bugün ABD'yi terkedeli ilk dinlenme günü. Bir hafta yatakta kalsam iyi olurdu. Yemek, uyumak, gazeteleri okumak ve viski ve soda almak (ve s...mek) ve tesbihin ödenmesi gibi programı tekrarlamak.

Eğer gemiden kasvetli mektup yazdıysam özür dilerim. Hiç kasvetli değilim, gerçekten, görüp anlayabilecek kadar eline yakınken. Fakat, dışarıda oldun mu, cephedekinden çok daha kasvetli.

İyi şanslar Max ve herkese en iyi dileklerimle. Muhtemelen çok yakında görüşeceğiz.

Bu son gösteri boyunca, Mons'tan ricat tavuk bokuydu. Gerçekten bu iş bitti mi yazacak çok şey olacak. Anımsamak için ve mektuplarda ziyan etmemek için çok dikkat ediyorum. Bittiğinde, oturup bütün azapları ve sahtekârlıkları yazacak ve Malraux gibilere. dev gibi başyapıtlar yazmak için Şubat 37'de, gerçekten başlamadan çıkanlara iyi bir ders vermek için, normal boyutta ve içinde eski saf malzemeyle yazacağım. Ne malzeme var. Post'ta Frank Tinker'in makalelerini okudun mu? Satevepost? Allah belasını versin, iyiydiler.

Hoşçakal Max. Umarım oyunv e öykülerin bir arada oluşu düşüncesini sevdin.

Her zaman senin
Ernest

Charlie. Meyer ve Bill Weber'e en iyi dileklerimle.

Key West, 23 Mart 1939

Sevgili Kashkeen,

Evet, senden mektup almaktan, lanet olası, memnun oldum. Yalnız mektup almaktan değil, SSCB'de çevirimin, işimin, şimdiye kadar okuduğum en iyi ve bana en yararlı eleştirisini yapan ve herhalde ne

olduğunu benden daha iyi bilen biri tarafından yapıldığını bilmekten de memnun oldum. Halâ yapıyor olmandan allah belasını versin memnunum ve Scribnerlere önerdiğin kitapların kasalarını göndermelerini bildireceğim. Bu arada sana oyunun[1] uyarlamasını yapma yetkisini de veriyorum.

Kitaplardaki öykülerin düzeni hakkında. Scribnerler yeni üç taneyi önce istedi ve kitaplarda basıldığı şekliyle sadece bunlar sırasındaydı, oldu gibi göründü. Herhalde onları sona koymak ve tarih sırasını korumak daha iyi olacaktı. Gelecek yayınlarda onları sona koymak akıllıca olacak sanırım ve sana da böyle yetki veriyorum.

Yeni bitmiş öyküler var. Şimdi roman yazıyorum ve onbeş bin sözcük yaptım. Bana şans dile dostum. Cosmopolitan'de de Kimse Asla Ölmez adlı bir öykü yayınlandı. Kimi yerleri çıkardılar ve bunu basmadan önce bana bildirirsen sana kitapta basılacağı biçimini göndermek isterim. Nüshası yok, sana gönderirdim.

Öykülerden savaşla ilgili bilgilenmen için, onun her yanını göstermeye çalışıyorum, yavaş dürüstçe ele alıyorum, her yönden inceliyorum. Yani bir öykünün benim görüşümü yansıttığım sanma çünkü bundan çok daha karmaşık.

Savaşın kötü olduğunu biliyoruz. Gene de arasıra dövüşmek gerekiyor. Ama gene de savaş kötü ve bunu diyen kimse yalancı değildir. Ama gerçekten yazmak için çok zor ve karmaşıktır. Örnek olarak onu basitçe kişisel temelde ele almak -İtalya'da savaşta, çocukken, çok korkmuştum. İspanya'da birkaç hafta sonra korkum kalmadı. Ve çok mutluydum. Ama benim için başkalarının korkusunu anlamamak veya inkar etmek kötü yazmak olur. Daha şimdi herşeyi daha iyi anlıyorum. Savaşla ilgili tek şey, birkez başladığında onu kazanmaktır. Bu da bizim yapamadığımız şey. Şimdilik cehenneme. Yazmak istiyorum.

Amerikalı Ölü[2] ile ilgili çevirdiğin bölümü yazmak benim için çok zordu. Çünkü ölü ile ilgili söyleyecek dürüst birşey bulmam gerekiyordu. Ölü için söyleyecek fazla birşey yoktur (onlar ölüdür demek dışında).

1 Fifth Column-Beşinci Kol

2 New Masses'da çıkan 'İspanyadaki Amerikalı Ölü Üstüne' adlı yazısı.

Kaçanlar ve kahramanlar, korkaklar ve cesurlar, hainler ve hainlik etmeyenler hakkında anlayışlı birşeyler yazmak isterdim. Bu tür insanlar hakkında çok şey öğrendik.

İşte şimdi hepsi geçti fakat İspanya Cumhuriyeti'ni savunmak için birşey yapmayan insanlar şimdi bize, birşey yapmaya uğraşanları aptal göstermek ve kendi bencillik ve korkaklıklarını haklı çıkarmak için, saldırmaya büyük gereksinim duyuyorlar. Olduğu kadarıyla iyi savaşan bizlere, bencillikten uzak olan ve kaybeden bizlere, şimdi, döğüşmenin ne kadar aptalca olduğunu söylüyorlar.

İspanya'da çok gülünçtü, çünkü kim olduğumuzu bilmeyen İspanyollar bizi hep Rus sandılar. Teruel alındığında ben bütün gün saldıran birliklerdeydim, ilk gece dinamitçilerle birlikte şehre girdim. Siviller evlerinden çıktıklarında bana ne yapabileceklerini sordular. Ben de onlara evlerinde kalmalarını ve bu gece ne koşulda olursa olsun sokağa çıkmamalarını, biz kızılların ne kadar iyi insanlar olduğunu açıklayarak söyledim ve çok gülünçtü. Hepsi Rus olduğumu düşündü ve Kuzey Amerikalı olduğumu söylediğimde tek sözcüğüne inanmadılar. Çekilişte de aynıydı. Katılanlar savaştan sürekli çekilirken biz ters yönde yani cepheye doğru ilerlerken, biz Rusları görmekten çok memnun oluyorlardı. Katılanlar Aragon'da aylarca cepheyi tutup siperleri ile faşistler arasında 1 km. varken hiçbirşey yapmadıklarında, cephe hattının geçtiği yola bir levha koymuşlardı, Frente Peligro, Tehlike, Cephe yazılıydı. Güzel bir resmini çektim.

Evet bu kadar saçmalık yeter. Seni görmek ve SSCB'ye gelmek isterim. Ama şimdi yapmam gereken şey yazmak. Savaş olduğu sürece hep belki öldürüleceğim düşüncesi ile dert edecek birşey yoktur. Ama şimdi öldürülmediğime göre çalışmalıyım. Ve kuşkusuz keşfedilen yaşam ölmekten çok daha zor ve karmaşık, yazmak kadar zor.

Karşılıksız yazmaktan memnun olurdum ama kimse para vermezse aç kalırsın. Hollywood'a gitsem veya boktan yazsam çok para yapardım. Ama ölene kadar yazabildiğim kadar doğruyu yazacağım. Umarım hiç ölmem. Mektup, telgraf, rica, vb.den uzak kalabildiğim Küba'da çalışıyorum ve gerçekten çalışıyorum. İyi gidiyor.

Hoşçakal Kashkeen iyi şanslar. Çeviride dikkat ve doğruluğunu çok takdir ediyorum. İşte çalışan bütün yoldaşlara en iyi dileklerimi ilet. Yoldaş sözü şimdi ilk yazdığımdan çok daha iyi bildiğim bir sözcük. Ama gülünç birşey diyeyim mi? Kendi başına yapabileceğin ve hiçbir canlının ne kadar istese yardım edemeyeceği (yalnız bırakmak dışında) tek şey yazmak. Çok zor iş oğlum. Arada dene... (şaka)

Hemingway

Key West, 23 Ağustos 1939

Sevgili Fare ve Giggy,

İşte, Key West'e normal döndük fakat aile olmayınca elbette yalnızlık oluyor. Kötü bir rüzgarda geçmek zorunda kaldım ve bütün gece dümen tutmaktan bacaklarım ağrıyor. Sıra da oturulamayacak kadar sertti ve deniz yanlardan vuruyordu yani hepten sallanıyorduk.

Burası iyi. Altı yavru hâlâ sağ. Tavuslar bazılarını öldürmüş. Bütün dişi tavusların yavrusu var. Erkek tavusların kuyruğu yok. Jimmy'nin hiç tütünü yok Bay Ernest.

Anne iyi zaman geçiriyorum diye yazıyor. Almanya ve Avusturya'ya da gitmiş ve arabayla bütün Fransa'yı gezmiş.

Şimdi toplanmak için kesmeliyim. Buradaki herkes sevgilerini yolluyor. Ya Bruce ya ben sizi alacağım. Herhalde Bruce, ben New York'u bu kadar işle görmek istemediğim ve Stork Club'e de çiftlikten gittikten sonra bakmam gerektiği için.

Kitaptan 74.000 sözcük tamam. Bir kar fırtınası üstüne yazarken azap verici sıcak bir sırada oturuyorum ve gittikçe daha zor ve daha zor geliyor, o zaman 'ne olursa olsun hemşerim, batıya gidelim ve bir kar fırtınası görelim' diye düşündüm.

Tirende Bruce'la iyi olun ve yaramazlık etmeyin çünkü hep kendi kendine olarak herkesin mümkün olduğu kadar iyi olması gerekir, yoksa disiplinsizliğin şanlı disiplinine uğrarız ve bunun İspanya Cumhuriyeti'ni nereye getirdiğini anımsayın (şu iyi bilinen zorluk).

Baba'dan çok sevgi ve yakında görüşürüz. Hava tüfeğini ve ötekileri

aldım. Bumby kocaman bir çelikbaş alabalık tuttuğunu yazıyor, Shoshoni'de, Kuzey Nort Fork'da.

Baba

Sun Valley, 12 Aralık 1939

Sevgili Pfeiffer Ana,

Geçen sonbahar çocuklarla gelip sizleri görmeyi çok arzuladım. İkinizi de görmeyi ve bazı konularda sizden öğüt almayı çok istedim. Fakat Pauline beklenmedik şekilde Avrupa'dan eve geldi ve berbat bir göğüs gribi, soğuk algınlığı vardı, Billings havaalanına konduğunda ve çiftlikte hep hastaydı. Ona yemekler pişirdim vb. ve dikkat etmeye çalıştım fakat koşullar öyle ilkeldi ki iyileşeceğine soğuk algınlığı daha kötü oldu. Gerisini siz benden daha iyi biliyorsunuz. Gelişi ve planları benim bütün planlarımı değiştirdi, ben de Piggott'a gitmedim.

Eğer konuşabilseydik benim Pauline ve Virginia'dan daha az değiştiğimi anlayabilecektiniz. Virginia'nın benim yaşamım ve davranışım hakkındaki görüşü çok tuhaf fakat onu yeteri kadar ve tam zamanında, dağıtmak için, saçtı.[1]

İşte şimdi yapabileceğimin en iyisini yapmaya çalışıyorum. Hiçbirşeyde doğru olduğumu söylemek istemiyorum fakat gerçek görünüş duyduğunuz herşeyden daha başka olmalı.

Her neyse, çocukları Piggott'a getirmemekle ne kadar kötü olduğumu bilmenizi istedim, sonra sizi görmemekten, ne de şimdi ve lütfen asla üzülmeyin fakat Pauline'nin maddi çıkarlarını kendiminkiler kadar gözeteceğim ve çocuklar için de çok dikkatli olacağım ve onlara çok iyi bakacağım. Çocuklarla ben çok iyi gidiyoruz.

Bu tür bir mektubu yazmak hiç hoş değil, muhtemelen okumak daha da. O zaman keselim. Sizi çok özledim. Bu kitaba çalışırken çok uzun yalnız kaldım. Umarım çok iyi olacak. Neyse çok uzun oldu ve şimdiye kadar içinde kötü sözcük yok. Alışılmamış şekilde.

Her zamanki gibi, bunu tekrar okurken, bir çok sorun var gibi görünüyor. Yukarki paragraflarda saydım. Ben açıkça, neredeyse kara cahil mektup yazıyorum.

1 Hemingway, karısı Pauline'den ayrıldı ve 5 Kasım 1940'da boşandılar.

Her neyse sevgilerimle ve yılbaşı dileklerimle. Neşeli değilse de er geç gene olacak. Lütfen Karl'a bu sonbahar onunla avlanamadığım için üzgün olduğumu söyle.

Her zaman sizin
Ernest

La Finca Vigia, 1 Mayıs 1940

Sevgili Max,

İşte Winston Churchill şimdi üç ülkeye bulaştı, Antwerp, Gelibolu ve Norveç. Bu sonuncusuyla da ilgili ilginç muhteşem bir kitap yazacağına kuşkum yok.

Yeni bir terim buldum Coitus Britannicus[1] bağlaşıklarını anlatıyor, çevirisi: davadan vazgeçmeyle arkadan s..mek.

Coitus Britannicus; iş bu. Veya ödün vermek savaş meydanına bile götürülür.

İngilizler ne kadar yoz millet. Son savaştan beri siyaseti intihar etmek oldu. Bize en büyük kancıklığı yaptılar, İspanya'da dövüşen herkes Hitler ve Mussolini ile karşılıksız savaştı ve orada onları belirsiz bir batakta bırakabilirdik (tam boğazlar savaşının Napoleon'u yendiği gibi). Biraz yardım etselerdi -birazcık.

Uluslararası Tugaydaki[2] İngiliz Tugayı mutlak bir pislikti. Jarama savaşından sonra bütün birlikleri terkettiler, korktular, kendilerini yalandan hasta gösterdiler, yalancılar, sahtekardılar, tatlı dilli düzenbazdılar. Tanklardan tam paniğe kapıldılar, subayları da cesur olduklarında o kadar aptaldılar ki, aptallıkları tam bir katillikti.

Elbette bir çok istisna ve bazı iyileri var. Ama genelde Britanyalı gönüllüler Tugayın pisliğiydiler. Harriot'un kurtulmak için İspanya'ya çıkardığı Lyonlu serseriler ve başıbozuk tayfalar onlardan yirmi kat daha iyi askerdi.

Neyse bu kadar yeter.

Adla ilgili sana tel çektim. Allahtan Times'ın hatasıydı ve heryere yanlış gitmedi.

1 Coitus: cinsel ilişki, çiftleşme. Latince.

2 İspanya içsavaşında İspanya Cumhuriyeti'nin yanında savaşan dünyanın bir çok ülkesinden gelen gönüllülerin oluşturduğu birlikler.

Güneş de Doğar ile Ve de Güneş Doğar arasında fark var. Silahlara Veda ile Silahlara Allahaısmarladık arasında da ve Çanlar Kimin İçin Çalıyor ile Kimin İçin Çan Çalıyor arasında da cehennem gibi fark var. Bir anda görünmese de.

Evet şimdi çalışmaya koyulmalıyım.

En iyilerle
Ernest

La Finca Vigia, 9 Haziran 1941

Sevgili Pauline,

Çocukların sağlam varışım bildiren teline teşekkürler. Eğer bu yüzden başın ağrıdıysa kahrolası üzgünüm. Aynı şekilde, bizim iyi Fare'den çok senin onuruna, anımsadığım Patrick'in yaşgünü için uygun bir tel göndermediğim için de üzgünüm. Gene de iyi yaşgünü oldu ve seni düşünüyordum ve sanırım hepsi mezarda bitiyor, eğer F.O.B., F.O.R.[1] her neyse, olursa da. Her neyse, onun çanları için harika oldu ve iyi bir herif, tomurcuklanan naturalist ve iyi arkadaş.

Giggy her zaman daha iyi sanırım. Ailede benim ve senin dışında en büyük karanlık yan o, ben ailede değilim ya. Onu öyle gizli tutuyor ki hiç bilmeyeceksin ve belki bu yolla ona geri dönecek. Fakat belki o da yok olacak, neredeyse bütün yeteneğin gençlikle yaptığı gibi ve bütün yok olan malların bizim sonumuzu yaptığı gibi (böyle).

Böyle aptal mektuplar yazdığım için ve küre gibi dönüp gergedan gibi süründüğüm için gerçekten öyleyim sanma, çünkü Bay Josie'yi kaybetmek Bay Josie için şaka değildi ve ben içinde biryerlere onunla sürüyordum yalnızca onu, daha iyi ve gerçekten konuşabilirdim. Fakat o her zaman akıllı ve doğru yargılı olmuştur ve ben de üzülmüyorum. Hakkında yazmak iyi değil. Her neyse umarım iyi bir yaz geçiriyorsun ve ben, San Francisco'da inanılmaz güneşli bir gün geçirdim, bu zamanda gelerek orada dostum var sandım. Aynı zamanda bütün bu kavgalar ve bütün bunlarla, anımsayamıyorum, yalnızca dövüştük. Seni hep

1 F.O.B. ve F.O.R., uluslararası ticari terimlerdir, malın adı söylenen istasyonun rayına teslim ve adı geçen hareket limanına yanaşan gemi bordasına kadar masrafların satıcıya sonra alıcıya ait olduğunu anlatırlar.

özlüyorum ve Allah şakaları ve A pilini ve B pilini biliyor, her istasyonda konuşmasa da, onun için telgrafın sonunda bile selam söyleme ve ben de onlara 10. sözcüğü eklemeyeceğim fakat bırakacağım tel kendi ağırlığını taşısın, onun için bu mektubu eğer ne demek istediğini anlarsan sevgiyle imzalayacağım.

Ernest

La Finca Vigia, 25 Ağustos 1942

Sevgili Evan,[1]

Mektubunu almaktan kahrolası memnun oldum ve meşgul olmasaydım çoktan yazardım. Marty[2] sana hemen yazdı, ben de Max'a Nelson Algren'in çok iyi ve Chicago'da çıkan en iyi kitap olduğunu düşündüğüm Sabah Asla Gelmez'in nüshasını göndertmiştim. Bunu yazan herif şimdi doğu Saint Louis'de kazan yardımcısı olarak çalışıyor. Polonyalı, Polonya hakkında iyi bilgi veren bir karısı var. Lehlerin Paris'te nasıl sert olduklarını hep biliriz, Chicago'da daha fazla öyleler.

Bumby on günlüğüne buradaydı. Bahar sömestri ile yaz arasında. Deniz Piyadesi ihtiyatı oldu, bu 2,5 yılda koleji bitirmesine izin var demek, sonra Quantico'ya eğitim subayı olarak gidecek. Son Çin'den döndüğümde gördüğümüz gibi. Biraz daha büyümüş ve iyi görünüyor.

Pat ve Giggie bütün yaz burdaydılar. İkisi de iyi. Tommy Shevlin sucularla[3] burda. Burda iyi suculuk olduğunu iddia ediyorlar. Marty, benim Marty'im karaiblerde üç zenci tayfa ile 30 fit tekne ile Collier için birşeyler yapıyor. Son olarak dün St. Kitts'den telle haber aldım. Eğer tekmil tayfayla batarsa sanırım Collier yazılarına iki katını verecek. Veya belki bana mersiye yazdırırlar.

Caesar'dan Xenophon'a en güzel savaş yazıları antolojisi yayınladım. Elime geçince bir nüsha da sana gönderirim. Bin sayfayı geçiyor, korkunç

1 Evan Biddle Shipman (1904-1957) Hemingway'in Paris'ten arkadaşı. İspanya'da cumhuriyetçilerin safında bulundu. 1933'de Key West'te Bumby'nin özel öğretmeni oldu. İkinci Dünya Savaşına katıldı. Şair ve romancı. 5 Mayıs 1938 tarihli mektuba bakınız.

2 Martha Ellis Gellhorn (1908) romancı ve gazeteci. Fransız gazeteci Marquis Bertrand de Jouvenel ile evliydi. İlk romanını 1934'de yayınladı. Hemingway'le Key West'te 1936'da tanıştılar ve 1940 Kasımında evlendiler.

3 sert içkiden sonra içilen suyu anlatıyor.

bir işti -bir de Giriş. On bin sözcüklük bir giriş için ısrar ettiler. İki yüzden iki bine istediğim her şeyi anlatabilirim, yani giriş pek güzel olmadı. Bu sabah daktilodan gelecek. O zaman bok kısmını çıkaracağım. Burda olsan yardım etsen isterdim. Gösterccek kimse olmayınca nasıl kötü yazdığımı biliyorsun. Şimdi açık havada olacağım iyi bir iş istiyorum. Mexico'ya iyi bir gezi yaptım ve bir sürü eski arkadaşı gördüm. Cisneros ve ötekileri. Böyle iyi ve yararlı adamların savaşta yararlı olmamaları bir suç. Gireceklerini umuyorum. Şimdilerde, iyi bir geminin limanda paslanması gibi.

John Tsanakas sonunda bir gemi edindi ve gene açılıyor. Sana yalnız kişisel şeyler yazıyorum çünkü savaştayız, savaş zamanında boşboğazca düşünen veya eleştiri yapan yaşam boyu biriktirdiği fotostat dosyasına yeni mektuplar ekler. Hep İspanya'da Malraux'nun Walter'a bir konuda ne düşündüğünü sormasını anımsarım. Walter 'Pense? Moi pense pas. Moi general sovietique. Pense jamais' demişti.[1] Ben ne Sovietique, ne general değilim fakat savaşta da aynen kazanmamız gerektiğini bilmek ve düşünmekten başka birşey düşünmem. Öyle de yapacağız.

Böyle bozuk mektup yazarı olduğum için özür dilerim. Şimdi mektupları haftada iki kez dikte edip sekretere yazdırıyorum. Alıştım hızlı dikte ediyorum, yazabildiğimden de lanet olası daha iyi, fakat sana dikte ettirmek istemedim. Seninle hep övündüm Evan. Bir çok kez seni haşlamak zorunda kalan bir kimseden bu tuhaf gelebilir, her seferinde seni haşlamak istediğimde veya haşladığımda sen anladın ve biz de boş vermedik mi? Her neyse, dediğim gibi, seninle hep övünüyorum. Bir ara seninle ilgili bir öykü yazacağım. Ne demek istediğimi anlatmak için. Mektupla söylemek hoş değil.

Oğlanlar sevgilerini gönderiyorlar. Birşeye gereksinmen veya Max Perkins'in sana N. Y.'den gönderebileceği birşey var mı? Varsa bana bildir. Senin yazabilmeni ve kendimin de daha iyi yazmasını dilerdim.

Hem

1 "Ben düşünmem. Ben Sovyet generaliyim. Asla düşünmem."

La Finca Vigia, 10 Ağustos 1943

Sevgili Archie,

Ezra'nın atıp tutmalarının[1] kopyalarını gönderdiğin için teşekkürler. Açıkça delirmiş. Son şiire kadar delirmiş olduğunu kanıtlamalısın. Cezayı ve saygısızlığı hak ediyor ama en fazla neyi hakettiği saçmalık. Asılmamalı ve şehit yapılmamalı. Çok uzun bir alicenaplık tarihi ve sanatçılara bencil olmayan yardımı var ve yaşayan en büyük şairlerden biri. Doğru, akıllı birinin böyle adi şeyleri ağza alacağına inanmak olanaksız, yayınladıkları kesinlikle bönce çıkarsamalar. Onu bilen ve onun savaş korkulu ve bulaşık zihninin çürümesini gözleyen ve yargılanmasını izleyen arkadaşları onu savunmalı ve onu bu temelde açıklamalılar. Bu bütünüyle halktan gizli ve kesinlikle yapılması gerekli bir iş. Benim 10 yıldır onunla yazışmam olmadı ve onu son görüşüm 1933'de, Joyce, Ezra evine geldiğinde işleri kolaylaştırmak için beni de çağırdığındaydı. Ezra o zaman oldukça ayarsızdı. Yayınlar kesinlikle çatlak. Bütün kahrolası işi baştan konuşabilelim isterdim.

Kenny'e üç haftadır üzülüyorum. İyi mi? En iyi dileklerimi ona ilet.

Burada 10 gün daha kalacağım sonra 2, 3 aylığına ayrılacağım. Eğer gelirsen evi kullanabilirsin ve kendine iyi bir tatil yakalayabilirsin, veya biz nereye gidersek oraya gelebilir ve manzara ve iş programı şansı yakalayabilirsin.

Ne yaparsan yap eğer zamanın varsa bana yazmayı sürdür. Eski bir İtalyan arkadaş ölümden dönmüş gibi hissettim, şansa bak bir çoğu ölüyken.

Bu arada John Peale Piskopos'a ne cehennem oldu? Öyle iyi, ilgisiz mektup sevgisi ve öyle berbat karısı vardı ki.

Honoria'nın evliliği hakkında teli buraya dönünce buldum. Ona ne yazabilirim? Biliyor musun, Sara'nın adresi ne?

Belki Kasım sonuna N.Y.'a gelebilirim. İki ay tropikalden uzak bir yere gitmeyi ve yazmayı, seveceğin şeyleri yazmayı ister misin? Şimdi,

1 Ezra Pound, Aralık 1941 - Temmuz 1943 tarihleri arasında Roma Radyosundan faşizm yanlısı 125 yayın yapmış ve 26 Temmuz 1943'de ABD'de hıyanetten yargılanmaya başlanmıştı. Pound'un sorumsuzluğu psikiyatristler kurulunca kabul edilecek ve akıl hastanesine yatırılacaktır (26 Haziran 1958 tarihli mektuba bakınız).

bir yıldır, bir satır yazmadım.

Savaşa herifleri gönderip hükümet yayınları ve propagandası yazmamak fakat sonradan iyi şeyler yazmak şansı var mı? Burada işi bitirdikten sonra bir şekilde bir atama elde etmeye yeterli niteliğim var diye düşünüyor musun? İngilizler yazar ve ressamları bu yolda kullanıyorlar. Eğer biz böyle adamlar istemiyorsak belki İngilizlerden bir iş alabilirim. Jimmy Sheelan gibi yarbay olmak istemiyorum. Daha önce daima savaş alanının nerede bittiğini açıkladığım ve geçen yıl filan keşfettiğim anonimliğin büyük neşe ve ayıbı ile, hoş, küstah, ayıp. Fakat bana öyle geliyor ki, işi bitirdiğimde yukarıda özetlediğim gibi bir iş yapmak iyi, anlamlı birşey olabilir. Ne düşünürsün? Belki Kongre Kütüphanesinin anlaşmalı muhabiri olabilirim. Bu konuda bana ciddi biçimde yaz olur mu?

Hoşça kal Archie. Çocuklara ve Ada'ya sevgiler.

Babacık

La Finca Vigia, 25 Kasım 1943

Bumby bana (neredeyse 3 aydır ilk mektup, muhakkak deniz aşırı çıktı) senin hastanede olduğunu yazdı. İşte, sana olmadığını, olsan da olmasan da, sevgilerimi gönderip, iyi çabuk olmanı umduğumu yazmak için acele ettim. Zavallı Kedi, seni ne olursa olsun hasta düşünmekten nefret ediyorum. Şimdi iyisindir diye umuyorum. Bu mektup çok, çok sevgi getiriyor, çabuk iyileş.

Koyduğum çek, Bumby'e, ayrıldığında buraya gelmesi için verdiğin paraya karşılık. O buradayken kendimi müthiş bencil hissettim, ama onu Michigan'da Fort'ta gördüğünü hesapladım ve o, bu kahrolası yeri çok seviyor ve burası romantizm, neşeyi (yanlış yazdım) temsil ediyor. Ve onu hep, muhtemelen onun için iyi olan, öyle çok iyi öğüt ve donmuş daiquiriyle[1] dolduruyorum ki.

Çeki daha önce göndermeliydim fakat, içerde, dışarda, öyle meşgul ve Marty'siz[2] buraya döndüğümde öyle yalnızdım ki (Londra'da, Colliers

1 daiquiri - rom ve misket limonu suyundan yapılan bir içki.

2 Hemingway, Pauline'den resmen 5 Kasım 1940'da boşandı ve 21 Kasım 1940'da Martha Gellhorn ile evlendi.

için üç tam ay gitmiş olacağımı düşünerek iş aldı, sonra, yarı zamanda buraya yalnız başıma yapıştım). İçeri girip biraz kedilerimle içtim ve peşinden Capehart hâla oynarken ve bütün yazışmalar iki koca ahşap kutuda yığılmışken döşemede uyudum.

Sen hastanede veya yatakta olduğuna göre ve eğlenmek veya bilgi almak isteyeceğine göre, diyelim, burada 11 kedi var. Bir kedi ötekini izliyor. Anne Tester, İranlı ve Florida'da bir yerde Silver Dawn Kedicilik'ten. Cojima'da bir balıkçı köyünden gelen kara beyaz kedi Dillinger'den Roket adlı bir yavrusu oldu. Aynı efendiden Kürkçü, Tulum, Arkadaşsız ve Arkadaşsızın Kardeşi'ni doğurdu. Hepsi aynı sepette. İki sevimli İranlı görünüşlü ve iki Dingie gibi siyah beyaz. Bir tane de gri, adı Wolfer Amca (İranlı) olan bir tür kar leoparı kedimiz ve Guanabacoa'dan bir Kaplan kedimiz var, Nelson Rockerfeller'den sonra İyi Niyet adını aldı. Halen Roket'ten ve onun kendi babasından doğma Körcecik (körlükten,. böyle doğdular) adlı, iki yarı büyümüş kedimiz var. Bu bize açıklıyor, ha şişman hanım? Ve Küçücük Kedicik diye bilinen Bela Değerli en güzeli, öyle mırlıyor ki seni hastaneden fırlatabilir.

Burası öyle kahrolası büyük ki, yemek zamanı kitle göçü gibi hepsini birden hareket ediyor, görmedikçe gerçekten öyle çok kedi varmış gibi görünmüyor.

Beş de köpeğimiz var, bir iyi pointier, ötekiler Wax Puppy cinsinden küçük canavarlar.

Marthy veya çocuklar burada oldu mu harika ama yalnız oldum mu pis yalnızlık. Wolfer Amca, Dillinger ve Niyet'e trabzan boyunca yürüyüp sundurma sütunlarının tepesine çıkmayı ve aslanlar gibi piramit yapmayı ve Arkadaşsız'a benimle içmeyi (viski ve süt) öğrettim fakat bu da bir karının ve ailenin yerini tutmuyor.

Yaşamımda, düşünmek için, hiç böyle kahrolası uzun zamanım olmadı, özellikle geceleri, sodadan ve alışkanlığı yitirdiğim için uyuyamadığımdan ve büyük memnuniyet ve hayranlıkla seni ve senin ne kadar harika olduğunu ve hâlâ harikasın, düşündüm. Ordu ondaki kolej yağını aldıktan sonra Bumby'den daha yakışıklı birşey gördün mü hiç?

Kedilerimle çok zaman geçirdikten sonra ve geçmeleri gereken her şeyi yaşadıklarını gördükten sonra, hiç kızım olmayışına o kadar aldırmıyorum. Geçen gün gemide düşünülen birşey, sıcakta evlenmek ve boş zamanda sürünmekti ve bir öbürü, şu bekaretin büyük isbatı Mahpusluk üstüneydi. Belki de Hacun Henry James'e veya çizgi bandlara döneceğim.

Hoşça kal sevgilim, Katherine Kedi, Paul benim seni hâla sevmeme bozulamaz çünkü seni tanıdığına göre seni sevmemek için deli olmam gerektiğini bilir ve ben delirdim de, ama uzun zaman asla öyle kalmadım.

Okyanus gerçekten sert oldu mu, Oh benim centilmenim, eğer tüylü kedilerimiz olsaydı ve Tüylü kedimin yetenekli yalanları gibi eski şarkıları söylüyorum, Bask tayfalar bunları pais'imin folk şarkıları sanıyorlar.

Öyle de. Öyle memleketim benim, çabuk iyileş ve kendine ve Paul'e dikkat et ve açık bağlılığı kabul et.

Senin
Taty

St.Pois ve Mont.St.Michel, Fransa, 1-6 Ağustos 1944

Küçük Arkadaş,[1]

Sana yazmak bir eğlence, Şimdi biri orduya gitti ve ben de o noktada yazdığım mektubu öylece gönderdim ve şimdi, akşam yemeğini yedikten sonra iyi gün ışığı varken, daha yazıyorum. İyi esen bir rüzgar var ve hoş, açık bir gün oldu, yaz ama sıcak değil ve iyi bir döğüş yapacağız. Köpeğim çıplak ayaklarımı yiyor. Onu Almanlardan aldık, devrik kulaklarıyla küçük, aptal ve (belki dişi) tercihen ayak fakat aynı zamanda konserve yapılmış her şeyi de yiyor. Poker oynamak için ara - Allah, başka şey yapılacakken poker oynanan zaman -özellikle, gemide oturmak için, çok yorgunken ve kaçabilmek için, yeteri kadar hızla, kaybetmeye çalışmak.

1 Mary Welsh, Hemingway'le 1946 Martında evlenecektir. Hemingway, R.A.F.(Kraliyet Hava Kuvvetleri)'e katıldıktan sonra, 25 Mayıs'ta Londra'da tarafik kazası geçirir ve hastaneye kaldırılır. Karısı Martha Gellhorn hastaneye geldiğinde Hemingway'le tartışırlar. Hemingway Mary Welsh'le tanışır. 1944 Ağustosunda iki aylık tanışıklıkları vardır.

Yarın iyi bir gün olacak sanırım. Sabah ilk saldırıyla gidip bütün gün kalacağım sanırım, eğer dün saldırdığımız, çapulcu birlik bulursak, çünkü öğrenmenin en iyi yolu, bu, zaten tanıdığın insanlarla. Bu takımda bir çavuş var, İspanyolca konuşuyor ve benim en iyi arkadaşım, bu ağırdan almalarda bir arada oluyoruz.

Mary umarım böyle sıkıntılı mektuplarla seni sıkmıyorum. Gerçekten bu ölülerle, Alman yağmasıyla, ateş etmeyle, dövüşle, çakıyla, küçük tepeler, tozlu yollar, metalli yollar, yeşil kırlar, buğday tarlaları, ölü inekler, atlar, yeni tepeler, ölü atlar, tanklar, 88'ler, kraft wagenler, ölü ABD'li heriflerle dolu yaşamımızda çok neşe ve eğlence var; bazen hiç yemek yemiyoruz, yağmurda uyuyoruz, toprakta, ahırlarda, kağnılarda, daldalarda, birinin götünde ve hep hareket, hareket ediyoruz - eğer seni özlemesem hiçbirşeyi özlemeyeceğim - bu saldırıya başlayalı beri hiçbir bencil tavuk boku sinirli ve kibirli kimseyi asla düşünmedim, bir kez bile, çocukları, onları uzun zaman daha görmeyeceğimi bildiğimden beri düşünmüyorum, yalnızca onlar için sevimli anı eşyaları görüyorum, onların seveceğini sandığım güzel Alman teknolojik şeyleri, onları topluyorum, bir gün sonra atıyorum. Çoğunlukla Fransızca konuşuyorum ve onlara nerede olduklarını veya nerede kaldıklarını veya ne kadar ilerde olduklarını bazen fısıldayarak söylüyorum.

Mary bu adrese yaz, çünkü bunu bitirmeden ve yazmadan ve yenisini yazmadan yaşamımıza dönemiyorum. Eğer Londra'da işler o zamandan beri kötüyse, kötü oldukça ve sen orada kalmaya mecbur oldukça orada kalırım. Eğer sen gelebilirsen, daha yeni aldığımız güzel yerler var.

Şimdi, geceleri bendeki tek kötü düşünce Londra'ya inmek ve seni bir yere gitmiş bulmak. Yani ilişkiyi iyi koru ve yaz.

Artık hava kararıyor ve küçük makinalılar trrrr uttrrrrrrut diye yavru kedi gibi hırlıyorlar fakat daha sert ve metalik.

Ağustos 5 veya 6, her neyse, Pazar.

Şimdi birkaç gündür bu cepheden dışarıdayız ve 4-5 günü yazarak geçireceğim. Piyade tümeni hakkında 4 kadar kısa öykü yazıp Colliers'e telleyeceğim sanırım. Ne zaman hoşlarına giderse kullanabilirler. Son 12 günde 11 piyade saldırısı yaptık. Tümen, alay, tabur, bir çok arkadaş

kazandım ve takım kumandam ve adam tanıdım. Daha sonra çok ve daha iyi bileceğim. Fakat daha iyisi şimdi yazmak. Fransızca konuşmak ve eski asker olmak öyle iyi oldu ki, yararlı ve generalle iyi arkadaş oldum ve günün sonunda toz duman olup kıpırdayamayacak kadar yorgun olduğumuzda aynı battaniyede yattık. Ve ona motosikletle gittiğimiz yerlerin gerçekten nasıl olduğuna ilişkin bilgi verdim. Şimdi, açıldığımızda, bana bir bardak Bourbon şarabı verdi ve "Ernie, seni çok özleyeceğim, kişisel olarak ve resmî olarak" dedi. Hoştu ve hava kuvvetlerinde senin için denildiği gibi idi.

Bizim bütün şen geleceğimiz dün bir zaman için güme gitti. Çünkü tümenin ilerisindeyken (bize düzensiz süvari diyorlar) bir tank kovanı ile yuvarlandım, sonra da bir tank makinalı tüfeği bana 10 fit mesafeden ateş etti. Yolun iki kıyısından da iki makinalı tüfek. Almanların konuşmalarını duyup bir zaman ölü gibi yatmak zorunda kaldım. Ölü sandıkları senin bu koca arkadaşın hakkında çok saygısız konuşuyorlardı.

Sonra motosikletleri ve bazı parçaları kötü vurulmuş araçları gene aldık ve eve gelmek zorunda kaldık. Alman aracıydı ve şimdiye kadar 4 kez el değiştirdi. Başka bazı araçlar 5. kez.

Sırtımı vurdum ve kan işedim fakat bu öğleden sonra çok daha iyiyim ve şimdi kendimi iyi hissediyorum. İyi uyudum ve bütün kötü baş ağrıları gitti.

Hiç bela olmayacağım ve kimi çok garip ve gülünç öykülerim var. Oldukça etkileyici birşey yakaladım fakat düzensiz eylemden dolayı her halde ondan birşey çıkmayacak. Belki de olur. Sana son yazdığımda SS panzer adamlarını esir almış mıydık? Stars ve Stripes'da çok sansür vardı. Senin için subaydan (yalnızca küçük offiser) küçük bir demir haç aldım. Fakat gerçek subaydan (öldü) rütbeler sökülmüştü. Çok adamları var ve savaşı tasarlamışlar.

Küçük arkadaş ölümüne bitkin, yorgunum, böyle kötü, aptal mektubu affet. Eğer şimdi burada olsaydın bu Henry Adams'ın oyalandığı yerde, benim deliğe girip 4-5 gün yazacağım yerde, çok iyi zaman geçirirdik. Seni çok özlüyorum.

Dorchester'e gidip postama bakabildin mi (varsa) (seni ilgilendiriyorsa

önceden okuyarak) ve bu adrese gönderip R.A.F. Teakleye gidip, benim (koşullar nedeniyle) burada kesinlikle bağlandığımı (sen ve benim) Fransa'da buluşmamızı söyleyebilir misin? Ben tümenle kalmak ve onlar savaştıkça savaşmak istiyorum. Fakat sen ayrılamıyorsan ve Londra'da işler kötüyse seni görmeye oraya geleceğim. J'ai deux amours, toi et mon. Seni seviyorum. Öteki, birinin görev duygusu. Lütfen bana bildir. Eğer kötüyse, gerçekten kötüyse, oraya gelip seni göreceğim.

Sonra, bu kış iyi kitap yazacağım.

Küçük arkadaş lütfen bana yaz. Eğer B1 vitamini göndermenin yolu varsa iyi olur. Her gün 15-16 saat gidiyorum ve herhalde peşin besin desteği almalıyım.

Şimdi sana allahaısmarladık deyip öpeyim. Sen benim mayın dedektörüm gibi iyisin.

Koca Arkadaş

Hemmeres, Almanya, 13 Eylül 1944

Sevgilim Küçük Arkadaşım,

Dün güzel vahşi bir kovalamaca ve ateşten sonra yeni Kızılderili ülkesine girdik ve gece terkedilmiş bir çiftlik evine yerleştik. Tekinsiz bir geceydi, bir çok şeyin önündeydik fakat kafası tabancayla uçurulan tavuklardan güzel bir tavuk yemeği yedik ve Albayla Tabur kumandanına yemek verdik, onlar bizim çiftlik evimizde bütün işi yaptılar, biz de bu günde kutlayacağımız her şeye içtik, tükettik. Hoş bir gündü, ormanlarda tank izlerini izledik, sonunda onları temizledik. Yola çıkmaları gerekince topçular, onları yakaladı. Bu ülke ormanlık tepelerle uzanıp gidiyor, hareket eden herşeyi görebildiğin çıplak yüksekliklerle de dolu. Bir yüksekliğe çıkıp bütün o alanı elde edebilirsin. Sonra ülkenin yeni bir bölümünü tutan bir başka yükseklik için uğraşırsın. Bazen memleketteki veya Kanada'daki gibi koca ormanlar var, Yukarı Michigan'daymış gibi öldürülmek tuhaf geliyor. Güvenli ve evde hissediyorsun.

Halk biz gelince çekildi fakat John gidip her yeri temizletti, inekleri ağrımasınlar diye sağdırttı, ben de kediyle köpeği yedirdim. Ve güzel, harika, akıllı, herkes gittiği ve alışkanlıkları bozulduğu için kalbi kırılmış, kafası karışmış bir köpek. Sonra biz gideceğiz ve sanırım insanlar geri

gelecek ve her nasılsa her yer temizlenecek; köpeklerin de milleti veya yurttaşlığı yoktur.

Gece uyanınca seni sevdim ve de sabah erken tam uyanmadan, seni, ne kadar tatlı olduğunu birlikte nasıl eğlendiğimizi anımsadım. Afacan, seni çok özlüyorum. Çok iyi bildiğin gibi seni seviyorum.

Burada epey küçük sorunlarımız her zaman da hâlâ büyük sorunlarımız var. Fakat on gün içinde orda senle birlikte olmayı umuyorum. Bunu alınca bana yazacak mısın?

Bu mektup, mektup gibi olmadı ama sana yazmak istedim. Öteki mektupları aldın mı ve hâlâ Paris'te misin bilmiyorum. Ama Paris'te olmak mantıklı, bütün Life kadrosu ilerlediğine göre -HQ tümeni gibi sanırım. Neyse, orada olmak, iyi götürmüş olmak ve başka şeylere başlamış olmak avantaj olabilir.

Mary sevgilim böyle sıkıcı oluşumu bağışla. Burda Pampanın Belası'nın dublajını yapan bir Brezilyalı vardı. Oğlum Gigi gibi mektup yazıyorum. Hep seni seviyorum gibi küçük doğrudan cümleler.

Ernest Hemingway, savaş muhabiri

13 Eylül, yemekten sonra

Sevgilim,

Bu sadece seni ne kadar sevdiğimi söylemek için bir not. Yemeği yedik ve içecek hiç alkol yoktu. Kutlama dün bizi tertemiz etti, yeni alkol merkezleri de alınmadı. Bu gece çevrede bir sürü birlik var, tehditsiz uyuyabilirim (veya birinin gerçek aşkını yataktan atmadan) Stevie kızına usta işi bir mektup yazıyor, Amerikalı Kadınlar Askeri Takdir Etmez - Öldürmek için Eğitilen Adam - böyle gidiyor ve Dönüşteki Umutlar - bana bölümler okuyor, ben de mutluyum cangıl canavarı gibi mırlıyorum, çünkü seni seviyorum sen de beni seviyorsun. Senin oldukça ciddi olduğunu düşünüyorum Afacan, çünkü sıkışık bir resmî geçitte kalmış silahlı kol gibiyim, hiç bir araç dönemez ve paralel yollar yoktur. At, ayak ve silahlarla bağlıyım - yani benim için kendine iyi bak, bizim için ve biz en iyi şekilde savaşacağız, biz veya savaşabilen her kimse o -konuştuğumuz şeyler için - yalnızlık, tavuk boku, haksızlık, ölüm, anlayışsızlık, tembellik (eski

düşmanımız) ikame, bütün korkular ve daha bir sürü değersiz şeyler - yelken açan veya rüzgarda sürüklenen en uzun geminin başındaki her figürden güzel yatakta dik oturman üstüne, iyi yüreklilik, istikrar, birbirini sevmek, güzel aşk geceleri, yatakta geceler ve gündüzler üstüne konuştuk. Afacan seni seviyorum ve senin ortağın, arkadaşın ve gerçek aşkınım.

Bu gece çok soğuk değil ama zavallı köpek çok üzgün. Ona olanları açıklamaya çalıştım ama köpek sığırları, domuzları idare edebileceğini biliyor ve sahibini seviyor. Benim iyi olduğumu biliyor ama tüm dünyası parçalandı gitti, ambarın önünde yatıyor ve kalbi kırılmış. İnekleri acı çekmesinler diye sağdırdım, kediyi yedirdim. Ama köpek çok üzücü. Her yeri temizlettim (çok sürmese de). İnsanlar geri gelir de köpeklerine bakar dilerim. Böyle gittikleri için beş para etmezler, benciller ve böyle iyi bir köpeği hak etmiyorlar. Yalnız iki kitapları var. Biri Almanya'nın vahşi hayvanları -hoş kitap- öteki 1936 Berlin Olimpiyat Oyunları. İyi kitap değil, ama güzel fotoğraflar var. İkisini de okudum ve bu gece Brezilyalının yüzüne küfrettim, çünkü aptal ve yük oluyor. Aynı yarış motosikleti sürmek isteyen çocuk gibi, sonra aracın yarışta durmasını ve işeyebilmeyi istiyor.

Sevgilim Mary... Lütfen beni çok sev ve hep bana bak küçük arkadaş, küçük arkadaşların büyük arkadaşlara baktığı gibi - gökte yukarıda parlayan güzel. Oh Mary canım seni çok seviyorum.

Paris, 6 Mart 1945

Afacan Sevgilim,

Seni daima seviyorum ve daima seveceğim. Şimdi yaşamımızı başlatmaya çıkıyorum[1]. Bir şeyin seni sıkmasına izin verme. Gitmek için çok oyalandığım için özür dilerim. Seni görmek harika olacak ve uzakta olduğum her dakika sana sadık olacağım, yüreğimde, kafamda ve gövdemde.

Seven Kocan
Dağ

Bayan Mary'e kahvaltıda okuması için aşk mektubu (aşk mektubu olmaya 2.yarıda başlıyor)[2]

1 Hemingway'in Mary Welsh'e uçakla New York'a ve eve gitmeden önce allahaısmarladık mektubu.

2 Hemingway mektubun altına bir yürek ve üstünde "Çeyen Valentin" yazılı ok çizmiş.

La Finca Vigia, 19 Haziran 1945

Sayın Welsh,

Üç kitap için ve Yehova-Allah'ın Yaratıcı Tefekkürü'nün kabına yazdığın mesaj için teşekkür ederim. Kitapları çok sevdim ve bilgini selamlıyorum ve bütün sorunu tartışmak için davetini inceliyorum.

Eğer savaşın insanın dinsel inançlarını nasıl etkilediğini bilmenin bir yararı varsa, bu tartışmamıza başlamamız için yayrdımcı olabilir, kızın Mary ile (nadir konuşsak da) hiç olmadığı kadar güzel konuşmuş olduğum için, istekle bunu bekliyorum, o da.

İlk savaşta (dünya savaşı denilen) yaralandıktan sonra gerçekten ürkmüştüm ve sonuçta çok sofu oldum. Ölüm korkusu. Kişisel selamete inanmayla veya Bizim Hanımın veya çeşitli azizlerin inayeti için dualarla kendini tutmaya çalışmaya hemen hemen kabile inancıyla dua ediliyor.

İspanya savaşında, kendi için dua etmeyen kilisenin vekili olan insanlarca insanlara öyle şeyler yapılırken dua etmek çok bencil görünüyordu. Fakat özlenen ruhsal rahatlık aynı bir adamın içkiye alışması gibi, soğuk ve ıslak olduğunda özleniyordu.

Bu savaş bir kez dua etmeden geçti. Hatta bazı zamanlar daha da kötü. Fakat bu inayetler için cezayı hak etmiş hissetmek, kesinlikle, ne kadar ürkmüş olursan aynı şeyi istemek kadar sahtekarlık.

Bütün bunlar, üstünde durularak incelenmeli. Bu arada benim bütün ekleyebileceğim Mary'i çok sevdiğim. Ona ilk kez sevdiğimi söylediğimden beri sadık kaldım ve evlenebilene kadar da kalacağım. Tek arzum, evlendiğimizde ona iyi koca olabilmek ve eğer herhangi bir amaçla bir oğula gereksiniminiz varsa lütfen bir tane olduğunu anımsayın. Benim 3 tane var ve onları da sayabilirsiniz. İmzası

Ernest Hemingway

fakat adıyla, kısaltmayla veya lakapla çağırabilirsiniz.

La Finca Vigia, 20 Haziran 1946

Sevgili Simonov,[1]

Kitabın dün gece geldi. Bugün okuyorum ve bitirdiğimde sana Moskova'ya yazacağım.

İlk çevrildiğinde okuyabilirdim fakat savaştan yeni dönmüştüm ve onun hakkında bir şey okuyamadım. Ne kadar iyi olursa olsun. Ne demek istediğimi anladığına eminim. Birinci savaştan sonra öyleydim ki, neredeyse 9 yıl onun hakkında yazamadım. İspanya savaşından sonra hemen yazmak zorundaydım çünkü yeni savaşın çok hızla geldiğini biliyordum ve hiç zaman olmadığını hissediyordum. Bu savaştan sonra kafam çok kötü kırıldı (3 kez) ve kötü başağrıları oldu. Fakat sonuçta yine yazmaya başlayabildim, fakat romanım 800 elyazısı sayfadan sonra, hâlâ savaştan çok uzak. Fakat doğru dürüst yaşayabilirsem, ona geleceğim. Çok iyi olabilir diye umuyorum.

Bu savaş süresince SSCB ordusuyla olmayı ve bu harika savaşı görmeyi istedim, fakat, orada savaş muhabiri olmayı doğru bulmadım çünkü A- Rusça bilmiyorum ve B- bir iş olarak Krautları (Almanlara verdiğimiz ad) yok etmeye çalışmanın daha yararlı bir iş olduğunu düşündüm. İki yıl denizde zor bir işteydim.[2] Sonra İngiltere'ye gittim ve RAF'la çıkarmadan önce savaş muhabiri olarak uçtum, Normandiya çıkarmasına katıldım, geri kalan zamanı 4.Piyade Tümeniyle geçirdim. RAF'la geçen zaman harika fakat yararsızdı. 4.Piyade Tümeni ve tümenin 22.alayında (fransızca ve ülke hakkında bilgimle) yararlı olmaya çalıştım. Ve Maki'den[3] ileride çalışabildim. Bu iyi bir yaşamdı ve sen de hoşlanırdın. Sonra ordunun önünde nasıl Paris'e geldiğimi anımsıyorum ve ordu bizimle buluştu. Andre Malraux beni görmeye geldi ve kaç kişiye

1 Konstantin Simonov (1916-1979) çağdaş Rus edebiyatının etkin kişilerinden. Orta okuldan sonra tornacılık öğrendi, sonra Gorki Edebiyat Enstitüsü'nü bitirdi. 1934'de ilk şiirleri, 1938'de şiir kitabı Gerçek Adamlar yayınlandı. İkinci Dünya Savaşına, savaş muhabiri olarak katıldı. Günler ve Geceler adlı Stalingrad savunmasını konu alan romanı 1945'de çıktı. Bunu, Türkçeye de çevrilen öteki romanları, Silah Arkadaşları, Yaşayanlar ve Ölüler, İnsan Asker Doğmaz izledi.

2 Hemingway, İkinci Dünya Savaşının ilk yıllarında, denizde botuyla Alman gemilerine ateş açarak onlarla uğraştı.

3 Maki-maquis- İkinci Dünya Savaşında Nazilere karşı savaşan Fransız direnme örgütü.

kumanda ettiğimi sordu. Ben de ona 200'den hiç fazla olmadığını ve normalde 14-40 kişi arasında olduğunu söyledim. Çok neşelendi ve kendisinin 2000 adama kumandanlık ettiğini söyleyerek açıkladı. Yani bulaştırılmış hiç edebi prestij yoktu.

O yaz, Normandiya'dan Almanya'ya, savaş olmasına karşın, en mutlu nispetti. Sonra Almanya'da, Schnee Eifel'de, Hurtgen Ormanında ve Rundstedt savunmasında savaş çok acı ve oldukça soğuktu. Daha önce kötü savaş olmuştu fakat Fransa'yı geri almak, ve özellikle Paris, beni daha önce bilmediğim kadar mutlu etti. Çocukluğumdan beri, geri çekilmelerde, saldırılarda, geri çekilmelerde, onları izlemeyen zaferlerden uzak vb. oldum ve kazanmanın insana neler hissettireceğini hiç bilmedim.

Amerika ve Kanada'da güzel gezdiğini umarım. Rusça konuşabilmeyi ve seninle gezmeyi isterdim çünkü gerçekten rastlanılacak harika insanlar ve yapılacak iyi işler var. Fakat bu insanların çok azı Rusça konuşuyor. Bizim 22.Piyade'nin, benim en iyi arkadaşım, albayını (şimdi General Lanham) ve 1., 2., 3. taburların (canlı kalan) kumandanlarını ve bir çok arkadaşı ve bir çok harika Amerikan askerini tanımanı isterdim. 4.Piyade Tümeni D gününden Ve gününe kadar[1] Utah kıyısında 14.037'de 21.205 kayıp verdi. Benim en büyük oğlum, 14.037'de 33.547 kayıp veren 3.Piyade Tümenine katılmıştı. Fakat onlar Güney Fransa'ya girmeden önce Sicilya ve İtalya'daydılar. O önceden paraşütçü olarak girdi ve daha sonra kötü yaralandı, sonbaharda Voges'te ele geçti. İyi bir çocuktur, yüzbaşıdır ve onu seversin. Krautlara, Avusturyalı kayak öğretmeninin oğlu olduğunu (çok sarışın) ve babası çığda öldükten sonra Amerika'ya gitmiş olduğunu söyledi. Sonunda Krautler onun kimliğini çıkartınca, onu esir kampına yolladılar. Fakat sonunda kurtarıldı.

Buraya gelmemiş olman, allah kahretsin, büyük utanç. Şiirlerin veya haberlerin İngilizceye çevrildi mi? Onları okumaktan çok hoşlanırdım.

Neden söz ettiğini biliyorum. Senin, benim neden sözettiğimi bildiğini söylediğin gibi. Dünya bu kadar gittikten sonra, yazarlar birbirlerini anlayabilirler. Öyle çok hükümet (herhalde yanlış yazdım) var ki ve halk öyle iyi ki ve zeki ve iyi niyetli ve birbirlerini öyle iyi anlıyorlar ki.

1 D günü -Normandiya çıkarmasının yapıldığı gün

1918-1919'da yaptıklarını, şimdi yalnızca savaşla korunabilir şeyler için, bir şeyleri korumak için Churchill'in yinelediği tutuma göre.

Siyasetten söz ettiğim için affet. Ne zaman söz etsem aptal kabul edildiğimi biliyorum. Fakat, ülkelerimizin dostluğu arasında bir şeyin durmadığını biliyorum...

SSCB'de bir çocuk var (herhalde şimdi yaşlı adam) adı Kashkeen Kızılkafa (muhtemelen gri kafa)[1] Benim en iyi eleştirmenim ve çevirmenim. Eğer hâlâ ortalardaysa lütfen ona saygılarımı ilet. Çanlar Kimin İçin Çalıyor çevrilmiş miydi? Ehrenburg'un[2] bir makalesini okudum ama duymadım. Küçük değişikliklerle, bazı isimlerde, elemelerle, kolayca basılabilir. Okumanı isterim. Son bir kaç yıldır bildiğin savaş üstüne değil. Fakat, küçük tepe savaşı; iyidir ve seveceğin, faşistleri öldürdüğümüz bir yer var.

İyi şanslar ve geziler.

Arkadaşın
E.H.

La Finca Vigia, 23 Temmuz 1947

Sevgili Bill,

Senden mektup almaktan ve ilişki kurmuş olmaktan müthiş memnunum. Mektubun bugün geldi ve bütün öteki şeyleri, yanlış anlamaları at gitsin, yoksa bir araya gelmek ve ikimiz de onun üstüne gözaldatıcı fakat gerçeğe uygun şeyler yapmak zorunda kalacağız. Aslında da böyle bir şey yok. Ben sinirliydim, Buck (Lanham) sinirliydi ve işi öğrendiğimiz anda ikimizin de hemen siniri uçtu.

T. Wolfe ve Dos konusunda ne demek istediğini anlıyorum ve gene de kabul edemiyorum. N. C.işi dışında Wolfe'u hiç toplayıp bir araya getirmiş hissetmedim. Dos'a, kulağı olmadığı için 2.derece yazar da

1 Kashkin - Rusça kızıl kafa.

2 İlya Ehrenburg (1891-1967) çağdaş Rus romancısı. 1906'da Bolşevik partisine katıldı ve 1908'de tutuklandı. Aynı yıl Paris'e giderek 1917'ye kadar orada kaldı. Daha Paris'te iken kendisini şiirleriyle tanıtmıştı. 1921'de gazeteci olarak Paris'e döndü ve Alman işgaline kadar Fransa'da kaldı. 1921'de Julio Jureni to romanını yazdı. Paris Düşerken ve Fırtına adlı romanlarıyla Stalin ödülünü iki kez aldı. Gazeteci ve barış kongreleri görevlisi olarak dünyayı dolaştı.

olsa hep saygı duydum ve sevdim. 2.derece boksörün sol eli yoktur, yazarın kulağı gibi, beynini vurdurur ve Dos'a her kitabında aynısı oldu. Müthiş züppe de (piç olduğu için hoş görebilirim) ve zenci kanına çok üzüleceğine sadece zenci olabilseydi bizim en iyi zenci yazarımız olabilirdi.

Hepimizin yapmaktan hoşlanabileceği gibi büyük şeyle benimkini kıyaslamakla bana çok soğuk davrandın. Onu gerçekten olduğu gibi ve gerçekten güzel bir sabah yapmak için - ama ben bundan geçmeye çalıştım ve aynı köprü için başka birlikle ilişki kurmaktan dönüp seni sikmeleri gibi; Pilar kadın, hepsinin ne cehennem olduğunu biliyor; gene herifi hakkında konuştuğu yerde, önce ve Valencia ve süreceğini sandıkları eğlencelerini, ölümün kokusu hakkında konuştuğunda (ki hiç de bok değil) ve boğa güreşi işinde olan adamıyla ilgili bütün kısımda ve köyde faşistleri öldürdüğümüz yerde. Muhtemelen yeniden okumak seni bok gibi yorar fakat bir kardeş olarak ne düşündüğünü bilmek isterim. Her neyse, benim yapabileceğim bu kadar ve bütün kullanabileceğim şansları (bir vurucunun, kontrolu varken, oldukça yakına fırlatması gibi) kullandım (herhalde başaramadım).

Bizim aramızdaki fark, ben çocukluğumdan beri hep memleket dışında yaşadım (tücar veya yurtsever olarak) kendi memleketim gitti. Ağaçlar devrildi. Hiç bir şey kalmadı, benzin istasyonları, banliyolar, vb., çayırlarda avlandığımız yerlerde. Dışarıda güzel ülkeler buldum, İngilizce bildiğim kadar dil öğrendim ve aynı şekilde onu da yitirdim. Çoğu adam bunu bilmez. Dos bize hep turist olarak geldi. Ben hep hayatımı kazanıyordum, borçlarımı ödüyordum ve hep kavgada kaldım. Anımsayabildiğimden beri, tavuk boku, yersiz adam oldum fakat kaybetmeden önce hep dövüştüm (ve son kez en fazla adamla döğüştük ve en kolayıydı ve en kötüsünü kaybettik). İşler şimdiki gibi kötü hiç olmadı.

Sen Fielding'den ve öteki heriflerin her birinden daha iyi bir yazarsın ve bunu biliyorsundur, yazmaya devam et. Bana onlarınkilerden çok daha iyi gelen şeyleri yazdın ve ben gerçekten budala değilim. Yaşayan yazarlar hakkındaki boku okumamalısın. Daima ne endamlı (endam değil

uyandırıcı güç) olduğunu bildiğim ölü yazarlara karşı çıkarak en iyisini yazmalısın ve onları birbiri ardına yenmelisin. Neden ilk kavgada Dostoyevski'yi dövmek istiyorsun? Turgenyev'iy en -ki ikimiz de bunu zaman için anlamlı biçimde yaptık, ben 115 üstüne 205'in basıncıyla takırdıyı duyuyorum (bütün işlerin yürüdüğü biçimde kötü değil). Sonra kendini De Maupassant'a (şu hırıltıya yakalanana kadar sıkı çocuk olan) (hâlâ 3 raund için tehlikeli) koy. Sonra Stendhal'ı almaya çalış. (onu yakala ve hepimiz mutlu olalım) fakat zamanımızın zavallı patalojik tipleriyle (ad vermeyeceğim) dövüşme. Sen ve ben, ikimiz de en çok saygı duyduğumuz şerefli usta Flaubert'i yenebiliriz. Ama bunu yapmak için, verildiğinde (bir büyük birlik kumandanı iken) bir alaya kumandanlık yapmayı kabul edebilmeyi becermek gerek. Bir taburun ikinci kumandanı olmaktan feragat ederek (hem boklarla yürü hem de kamunun ilgisini yitirme) nefret edilmek istemediğinde taburunkini alabil ve olduğun yerde mutlu ol (veya mutsuz ol ama Niagara şelalesinden fıçı içinde geçmek isteme) (bu hiyerarşide daha yukarı gitmek istemiyorum çünkü daha fazla deneyimim yok ama her neyse, her halde senin bokunu vurup döktüm). Her neyse, ben, eğer yazan bir tane istersen, senin kardeşinim ve ilişkiyi devam ettirmek isterim. Ortanca oğlum (Pat) şimdi 4 aydır hasta. 45 gündür makattan beslenmesi gerekti, ama şimdi iyi yiyor ve uyuyor. Ama tahtalardan çıkmadı. Lütfen aptalca yazıyorsam affet. Bu en yetenekli çocuk. Büyüğü en ..... hoş. Paraşütcü yüzbaşı, 3 kez yaralandı, vb. 6 ay esir. İlk savaş esiri olduğunda ve ulaşılabilir olduğunda onu delikten çıkarmak için saldırıya giriştik ama iptal edildi. Bu (hasta) iyi ressam, kardeşi sürerken araba kazasıyla kafası parçalandı.

Kuş pisliği mektubu affet. Sana saygım çok. Yazmayı sürdürmek isterim.

Ernest Hemingway

La Finca Vigia, 22 Temmuz 1949

Sevgili Charlie,

Billy Rose sorunuyla ilgili mektubun için çok teşekkürler. Bay Rose'a bir kocaoğlanın çok yol alabildiğini ve küçük ayının da daha da ileri

gidebildiğini yazdım. Fakat, kelimesi kelimesine "eğer bundan tekrar çalarsan, saatimi öyle kuracağım ki, onun tıkırtısını sürekli duyabileceksin" Bay Rose'un Pallazzo Mocenigo (yanlış yazdım) da konuştuğumuz dille aynı olmayan bu dili anlayabildiğine inanıyorum.

Geri çevrilen kitap paketinde Princeton yayından çıkan Amerikan askerleri vardı. Kedinin İzi, Çakalın Sesi, metafizikle ve hayvanlarla yarı-hayvan kitapları. İstediğim kitapların çoğu hâlâ yok: özellikle Majgen Fuller (piç) İkinci Dünya Savaşı. Buna gereksinimim var.

Sözcük sayısı Çrş.577 ve dün sabah, yaş günüm, kahvaltıdan önce 573.kilo 200, hala.[1] 50. yaş günümü kutlamak için (yaşamını yapabildiğin kadarıyla yazarak harcadığın, başka hangi ülkede, allahın belası olsan, bu dikkate değer aleyhte şeylere karşı 50'yi bulunca 1 Amerikalıdan tel gelemez miydi) 3 kez sikiştim, klüpte 10 kez güvercinlere (çok hızlılara) ateş ettim, 5 arkadaşla bir kasa Piper Heidsick Brut içtim, ve bütün öğleden sonra okyanusta büyük balık aradım. Akıntı güçlüyse de bir şey yoktu ve su çok karanlıktı. Alizenin ilk günüydü ve şimdi tamamen yerleşmiş olan balıklar bazen 2. veya 3.güne kadar yukarı gelmiyorlar. Bu hafta sonu için büyük ümidim var.

Genç Charley eski kitapları eşiklere getirmemekle yanlış yapıyor sanırım. Her neyse ısmarlandılar. Geri çevrilmesine oldukça üzüldüm. Gerçekte çok güzeller ve ilk baskılarını bulup imzalattırsa yanlış yapmış olmaz, Randall'a ödemesi de mutluluk olur. Yılanın kendi kuyruğunu yemesine benziyor. Sevdiğim ülkeyi her şeyden daha iyi yapabileceğim bir yerde bulunduğum için bugün yazacağım sanırım.

Harika yaş günü armağanları aldım, savaşta, denizde benimle çalışan Juan Dunabeitia 22 kal. Colk Match tabanca kaçırmış. Papazımız bana 2 şişe tekila verdi. Şarap tüccarımız Herdsick Brut 41 kasası. Bruce, benim cüzdanım, şoförüm ve güvenilecek adamım, güzel bir denizci saati, bir işaret bayrağı takımı ve 2 lastik buz kovası ile Key West'ten geldi. Mary, güzel gümüş kap ve bir düzine küçük ve düşünceli armağan verdi. Cape'den ve ülke dışından telgraflar aldım.

1 Hemingway ağırlığını Amerikan ölçüsü ile yazıyor. 200 pound 90 kilogramı geçiyor.

Durmalı ve işe koyulmalıyım. Genç Charlie'nin evlilik davetine resmî bir yanıt vermememizin gerçek nedeni Bay ve Bayan yerine Bay Ernest Hemingway'e davetiye gönderilmiş olmasıydı. Eğer böyle şeyler usulüne uymak için yapılıyorsa, uymak daha iyi olur. Mary'e göstermedim. Elbette bütün böyle olayların karışıklığını anlıyorum. Ben kendim resmî bir tip değilim fakat ne zaman biri öyle oynamaya kalksa, nasıl olması gerektiğini bilirim. Haçlı seferlerine giden 4 atam (Cowley'e anlatamadım) iki savaşa katılan iki dedem ve Çeyen büyük-büyük-büyükannem (Cowley'e anlatmadım) var. (Amerika'da parası olan hiç kimsenin dedesi iç savaşta savaşmamıştır) Jack, en büyük oğlum, benim oğul-kardeşim ve ben bu savaşta savaştık. İkimiz de vurulduk ve ortalığa yayılmadan çeşitli hurdayı yedik, elbette bu kongre komitesince çağrılsam ve yıkıcı olup olmadığım sorulsa, hoşuma giderdi. Senatöre, "sen kamışlayıcı, bu ülkeye ne zaman geldin, 1776-9, 1861-5, 1914-8 ve 1941-5'de sen ve ailen neredeydi, senin işe yaramaz kuş pisliği deden bu zamanlarda ne yaptı? Herhalde kendini vekil diye kiralıyor ve domuz çağırıyordu" demek isterdim.

Ben çok züppeyim Charley. Hep olmamaya çalışıyorum. Ve bütün boş züppelerden nefret ediyorum, fakat dövüşen insanların, kumar oynayan insanların ve bir bok vermeyenlerin gerçek züppeliği Beyazların eğlencesini ve Torpilin yumuşak kuş pisliğini oluşturur ve geri kalanlar yalnızca orta sınıfın gidişini taklit ederler. Orta sınıf her zaman allahın belasına aldırmayanlardır. Nerede okula gittiğinle hiç ilgisi yok (zavallı piçler, bunu çekip terliyorlar). Kocaoğlanlar Beyazlara katılır. Fakat herkes onların ayı olduğunu bilir ve onları hoş görür, küçümser veya yok sayar. Gerçek tarife, neredeyse gerçekten iyi gangsterler kadar serttirler. Fakat bunun faşizmle ilgisi yok, ne de kolay yanıtlarla. Birine rastladın mı, hemen, onun tamam olup olmadığını anlarsın, hem de onun üstünde radyoaktif sayacı varmış gibi doğru olarak...

Eğer daha istersen sana doğru bilgi verebilirim. Ama 50. yaşgünümde bu yeteri kadar arıtılmış zekâ diye düşünüyorum, 25'inde hissetmek güzel ve kafanı biraz bir şeyler öğrenmiş hissetmek, herhalde.

Tek ümidim 30 yıl daha gidecek sağlığım olması ve iyi yazmak çünkü

yemin ederim kafa iyi ve hiç de insafsız değil (her zaman nazik olmaya çalışıyorum) ve bir miktar yerel bilgi var.

Bunu işten eve giderken okuyabilirsin. Tahmin ederim çalışmak için kırdan şehre gitmen gerekli ve sen uyabilirsin. Ama berbat olmalı. Biliyorum ki ben metronun saygısızlığım bütün paraya karşın kabul edemem.

İyi şanslar oğlum, ve allah aşkına ortalarda ol ve benim yüzümden ölme. Max'a ayı gibi öldüğü için hâlâ sinirleniyorum. Neden sevgili Louise'ın mirası, Tom Wolfe'un mirası için ölümüne çalıştı, hep o tirene binip, hiç şapkasını çıkarmadan? O allahın belası şapkası tek başına onu öldürebilirdi. Umarım onu onun içine gömmüşlerdir.

Neyse, arkadaşların dediği gibi, allah affetsin. Senin şu müşterek bahis atın İmhacı H.Sinclair Lewis, yazar, hakkında sana yazdım mı? Herhalde yazdım. Eski metresi Marcella Powers'in annesiyle yaşıyordu. Anne çok temiz, iyi yıkanmış ve ona daima Bay Lewis diyordu. Kral odasını Girit'te aldılar. O bara giderdi ve 3-4 duble viski alırdı, sonra akşamları yazardı. Bazen sabahları da yazardı. Ama çoğunlukla gece. Zamanın geri kalanında Bayan Powers'le çıkardı ve Baedaker'de 3 yıldızlı olan her şeyi gözetlerdi. Ben Padova'da hastanedeyken, Mary'i üç saat eleştiri ile esir aldı: "Ernest'i severim Ama" Sorun benim kitap yazamamam veya daha doğrusu bir tane her yıl yayınlamamam gibi görünüyor. Bir diğeri de benim züppeliğimdi (doğru) Bir başkası, bana altın madalyalar, kitaplar göndermesine karşın kitapları hakkında tek satır yazamam (kitapları hakkında hangi cehenneme yazayım, tek kibar şey sessizlik) Öteki sancılar: Ne kadar zor olmalı, canım, zavallım, bir Dahinin karısı olmak. (kim Dahi olmuş? Ben yazarım ve atışçıyım ve balıkçıyım. Benle evlenen biri düzenli yer, istedi mi sikilir ve oldukça ilginç bir yaşamı olur. Gezersin) Öteki sancılar: Onunla çok zor olmalı değil mi canım? Sana ne kadar acıyorum biliyorsun.

Mary bütün içkilerini ödeyerek son vermiş. Barmene, bir daha görünürse ona Mickey Finn vermesini söyledim, o da söz verdi. Şef garsonla ben çocukken birlikte dövüşürdük. Gerçekten ondan nefret ediyordu. Gerçek bir ayıdır, dedi. Anlayış, düşünce, gelişmiş zevk ve

davranış yerine teneke bir çeyreğe güven satın alırım sanırsın. Ve zavallı Baedaker gözetleyici piç (kendisini terkeden) metresinin annesiyle, çiçek-bozuğu merakı ve anlayışsızlığıyla Venedik'te defile yapıyor.

Bay Lord Byron[1] ve Murray gibi mektuplarımın kopyalarını saklamalıyım. Eğer öyle çekinmesem daha sana yazacak gülünç şeyler biliyorum. Ve sana allahın belası her şeyi yazmaya hazırım. Ve sözcükleri de saymam gerekmiyor.

E.H.

Bütün ısmarlanan kitaplar bu sabah postasıyla geldi. Yani yalnızca Silahlara Veda ciltlerinden Penn Warren'in 3 nüshası lazım. Wilcox'a başka kitaplar ısmarlıyorum. Sekreter bu öğleden sonra geliyor ve yazdıracağım.

E.H.

La Finca Vigia, 28 Temmuz 1949

Sevgili Kardinalciğim,

Senin, gördüğüm her fotoğrafında, daha fazla yüzsüz ağızlı kibir, şişinme ve aşırı güven var.

Katolik işçilerin grev kırıcısı olarak, Bayan Roosevelt'e saldırgan olarak, kendinizi çok aştığınızı güçlü şekilde düşünüyorum. Kilisenin prensinin böyle aşırı güvenli olması çok kötü.

İspanya Cumhuriyeti hakkında yalan söylediğinizi biliyorum ve neden yalan söylediğinizi de biliyorum. Emirleri nereden aldığını biliyorum, neden böyle emirler verildiğini de. Birleşik Devletlerde, benim de eskiden aidat ödeyen üyesi olduğum çok küçük bir grubu yönetiyorsun, fakat kibirle, küstahlıkla ve Kilisenin prensinin metanetiyle yönetiyorsun.

1 Lord Byron (1788-1824) romantik İngiliz şairi. Eserleri kadar maceralı yaşamıyla da ilgi çekmiş ve canlandırdığı romantizmle kendisinden sonrakileri etkilemiştir. 10 yaşında Lord ünvanına ve büyük bir mirasa konarak toplum kurallarına uymayan bir yaşam sürmeye başlamıştır. Avarelik Saatleri (1807) adlı eşerinden sonra İngiliz Ozanları ve İskoçyalı Eleştirmenler adlı yapıtıyla eleştirileri alaycı bir dille yanıtlamış, Portekiz, İspanya, Arnavutluk, Yunanistan, Türkiye gezisinden sonra, Childe Harold Hac Yolunda, Gavur, Korsan adlı kitaplarını yayınlamıştır. İsviçre ve İtalya'da yerleşerek Don Juan (1818-1824) adlı eserini tamamlamış, Türklerle savaşan Yunanlılara yardım için yola çıkmış ve bulaşıcı bir hastalıktan ölmüştür.

Avrupa'da, senin yeni ve ilk Amerikalı Papa olacağın söyleniyor. Fakat lütfen bu konuda kendinize doğru yolu gösterin ve bu kadar baskı yapmayı bırakın. Ben yaşadıkça papa olamayacaksın.

Saygılarımla
Ernest Hemingway

La Finca Vigia, 27 Ağustos 1949

Sevgili Charlie,

Ekleriyle birlikte mektubun için teşekkürler. Sekreterine, McCall'daki kadına, anneme benim baktığımı ve eğer bir görüşmede bulunur veya benim hakkımda bir makaleye katkıda bulunursa bunu keseceğimi yazmasını söyle. Bu kesin.

Bu senin bilmen için:

Annem çok yaşlı, belleği bulanıktan öte ve fantastik cümlelere düşkündür. Son olarak, çok yaşlı olduğu için, onu hoşnut etmek için bağlı oğul rolü oynadım. Fakat onun ciğerinden nefret ederim, o da benimkinden. Babamı intihara zorladı ve sonra, bir kez ona, vergileriyle onu yiyip bitiren bazı değersiz malları satmasını bildirdiğimde bana, "bana ne yapacağımı söyleyip asla tehdit etme. Baban evlendiğimizde bir kez denedi ve hep pişman yaşadı" diye yazdı.

"Sevgili anne, ben babamdan çok başka bir adamım ve hiç kimseyi tehdit etmem. Yalnızca söz veririm. Eğer bazı mantıklı şeyleri yapmıyacaksan artık senin geçimine katkıda bulunmayacağım, gerçek ve tam anlamı bu" diye yanıtladım. Bundan sonra hiç sorunumuz olmadı. Benim onu görmeyeceğimi ve kendisinin buraya asla gelemeyeceğini bilmesi dışında.

Benim Sekreterim tatilde, fakat seninkinin McCall'dan şu kadına (en kötüsünü çıkaracak gibi görünen) böyle bir makalenin olmayacağını yazmada bana yardımcı olması beni memnun eder. Ben anneme, açıkça böyle bir işe yardımcı olmaması için kesinlikle yazacağım.

Bırakalım da McCall'daki kadın Dr.Kinsey ve karısı hakkında daha başkalarını da yazsın.

Sekreterin lütfen, Jaksonville'deki AP adamına da beni iki üç gün

önceden arayıp randevu alırsa onu saat beşten sonra herhangi gün isterse görmekten memnun olacağımı yazabilir mi. Fakat hafta sonları değil, o zaman balık avındayım. Sabahları çalışıyorum. Onu görmekten çok memnun olurum ama ne zaman geleceğini bilmek isterim Ekimde çok balık oluyor ve ne ona ne kendime eşeklik yapmak istemem.

Life'daki adamlara kitabın gelişimi hakkında onlara bilgi vereceğimizi ve işbirliği yapacağımızı ve geçmişteki davranışlarından çok memnun olduğumu ve çalışan bir yazar, gösterdikleri nezaketin çok hoş olduğunu söyler misin?. Lütfen onlara yeni bir karım olmadığı için çok pişman olduğumu, öyküye cinsellik katılamadığını, fakat, kendi eski iş arkadaşları Bayan Mary'nin terkedilemeyecek kadar, lanet olası iyi olduğunu söyle.

Daha başka ne işimiz var bilmiyorum.

Şu yaramaz McCall'daki kadının, benim ailem hakkında ve benim daha az yetenekli erkek ve kızkardeşlerimden, yani orospu kızkardeşim Marcelline, sevgili kızkardeşim Ura ve küçük kızkardeşim Güneşli (takma adlar) den, okul takımında (erkekler) vuruculuk yapan, farklı olduğumu yazma fikrini nereden alıyor? Veya kızkardeşim Carol'un 12 yaşındayken saldırıya uğradığını, bayıltıldığını ve cinsi bir sapık tarafından tecavüze uğradığını veya bir işe girmeyi reddeden erkek kardeşimin 22.Pyd.Aly.'nda er olduğunu ve sevildiğini, Büyük Caiman adalarında yarış kayıkları yaptığını ve şimdi Bogota elçiliğinde olduğun? Bu orospunun bunları bilmeye ne hakkı var? Bu orospu insanların özel varlıkları, gizleri olduğunu ve orospuları şahin gibi onları kemirmeye bırakmayacaklarını bilmiyor mu? Yani McCall bu işi bütünüyle bu kadına bırakmış öyle değil mi? Götünün üstünde topukları davul çalarak dolanıyor ve sekreterinin ilk paragrafımı tamtamına yazıp mektubun dengesini güçlü bir biçimde oluşturmasını istiyorum. Böyle orospular bilinmek istediğimi mi düşünüyorlar? Senin gereksinmen olduğunu biliyorum ve razı geliyorum ama bu kadarı kedi boku yemek kadar tatsız.

Lütfen şu kadına öyle bir yanıt ver ki bir daha bizim barın kerhanesine gelmeden önce iki defa düşünsün.

Bu sabah gene kabayım, daha sabah kaba konuşmayan kibar bir hıristiyan olmak için çok çalışmaya kararlıydım.

Hanıma, Kadınların Ev Arkadaşları İçin Bekaretin Modası Geçti mi diye bir makale yazmasını veya Bayan Martha ile Savaş Anıları hakkında görüşme' yapmasını söyle. Bir seferinde, Şişinme Savaşı kararlaştırıldıktan sonra, taşınmak için oyun yapmaya geldiğinde, ben de hoş görünmek ve neşelenmek için, "Mikrop, korkutucu olmaya başladın. Benden çok daha fazla savaş görmüşsün" demiştim.

"Ben daha çok gördüm" dedi, Büyük Frederic'in katırı gibi nerelerde bulunduğunun ayrıntısını anlatarak.

"İtalya'yı saymazsan" dedim.

"Oh, eğer bunu da saymak istersen" dedi, kendini beğenmişlikle, sonra benim Albayın yanında Fransızca konuşmaya başladı, ancak bir Pyd.Alb.yı olduğundan anlayamayacaktı, ama o, soğuklar başladıktan sonra Napolyon'la geri çekiliş anıları yazan De Coulaincourt'un anılarının çevirmeniydi...

Şimdi n'aber, centilmen?

Bu hep sevdiğim bir deyim olmuştur, şimdi sizinle paylaştığım yeteri kadar çağrıldığı halde dışarı çıkmamaya kararlı olan Alman SS'lerine anti-tank bombası konulduğunda, sizi gidi dangalaklar...

Bir zaman sümüklü bir SS kraut öldürmüştüm, kaçış yolunun işaretlerini söylemezse onu öldüreceğimi söylediğimde bana: beni öldürmeyeceksin, dedi. Çünkü korkuyorsun ve siz yozlaşmış melez bir ırksınız. Hem de Cenevre Anlaşmalarına aykırı.

Nasıl yanlış yaptın, arkadaş, dedim ve üç kez karnına ateş ettim, dizlerine çöktüğünde, ona tepeden ateş ettim ve beyni ağzından geldi, eğer burnu değilse, sanırım.

Ondan sonraki soruşturduğum SS harika konuştu. Durumları hakkında, açıkca ve zeki askeri yorumlarla. Bana Herr Hauptman (Yüzbaşı) dedi sonra bunun yetmediğine karar verdi ve Herr Oberst (Albay) (rütbem yoktu) dedi. Generale kadar çıkarabilirdim. Ama zamanımız yoktu. Sonra onları çok hızlı kovaladık çünkü çizdikleri işaretlerin ne anlama geldiğini ve kim ve ne kadar olduklarını aynen biliyorduk.

Artık şimdi tekrar hıristiyan olmaya çalışabilirim.

Senin hıristiyan
Ernest

La Finca Vigia, 26 Eylül 1949

Marlene, Sevgilim,[1]

Lütfen bize Ekimin sonunda nerede olacağını, bu adrese bildir ki birlikte gidebilelim. Nasılsın kızım? Ve her şey nasıl gidiyor? Ben meşru büyükbaba olmamışken senin büyükanne olmam çok kıskandım. Fakat Bumby'e zırhını fırlatıp bu duruma bir çare bulmasını söyledim.

Kızım, lütfen bundan sonra iletişimi korumaya çalış, çünkü bir kitabı bitiriyorum ve herhalde 3 haftaya kadar tamam olacak. Sanırım çok seveceksin. Eğer istersen sana elyazısı kopyasını verebilirim. Sen de içinde varsın ve başkası da yok. Çünkü hepsi uydurma. Fakat benim yapabileceğim kadar iyi uydurulmuş.

Marlene, Mary ve ben seni çok seviyoruz ve her zaman özlüyoruz. Lütfen yaz, angarya da olsa.

Sağlığım olması beklendiği kadar iyi, yeniden yapılmış jip kadar. Mary iyi ve Chicago'ya anne-babasını ziyarete gitti. Çok yaşlılar ve narinler, gidip onları görmesi iyi bir şey. Umarım oteldeki bu adamlar mektubu sana iletirler ve eğer geldiğimizde New York'da olmazsan Avrupa'da buluşuruz. Bu kitaptan sonra bir kaç öyküyle birlikte şiiri bastıracağım. Ritz Barında bir kez daha onları birlikte okuruz.

Umarım iyisin ve senin ve tüm ailenin işleri iyi gidiyor. Tekrar birlikte olmak ve konuşma şansına kavuşmak harika olur, belki sabahtan bir kaç şişe alabilirim ve sen bana traş olmakta yardım edersin. Bütün sevgimle ve Mary'nin de sevgisiyle, burada olsaydı.

Baba

H. Bir çok harika dedikodu biliyorum. Hatta bazıları doğru. Akşam yemeğine balık avcısı tipler getirmeyeceğime söz veririm. Sen de benim kopyaları şu Remarque[2] adamına vermeyeceğine söz ver.

E.H.

---

1 Marlene Dietrich, Alman asıllı sinema, tiyatro ve müzikhol yıldızı. 1930'da Mavi Melek filmiyle tanınmış. 1937'de Amerika uyruğuna geçmiştir. Fas, Şankhay Ekspresi, Kızıl İmparatoriçe, Günahsız Melek, Beklenmeyen Şahit filmleriyle ün kazanmıştır.

2 Erich Maria Remarque (1898-1970) Alman romancı. 1929'da Garp Cephesinde Yeni Bir Şey Yok romanıyla tanınmış, Dönüş Yolu, İnsanları Seveceksin, Üç Arkadaş romanlarının yayınından sonra Hitler iktidarı döneminde ABD'ne gitmiş, Tedirgin Hayat adlı romanında toplama kamplarını, Zafer Abidesi'nde Paris göçmenlerini anlatmış, 1947'de ABD uyruğuna girmiş ve savaştan sonra İsviçre'ye yerleşerek orada ölmüştür.

La Finc Vigia, 4 Ekim 1949

Sevgili Charlie,

Bugün yazmanın canı cehenneme. Koyduğum mektup sana, dergi piçinin annemi zıplatmasını neden istemediğimi gösterecek. Öteki nedenlerle birlikte.

Yani çocuklar bir hikâye anlatamazlar. Neden biliyor musun? Anlatamazsın çünkü onu ciddiye alırlar. Eğer bir hikayen varsa anlatmak zor değil. Belki inanmazlar. Ama doğru ve gerçek anlatabilirsin.

Bir yazar, elbette öyküler uydurmalı ve onları evirip çevirmek ve fotoğraf gibi yapmamak zorundadır. Fakat onları bildiklerinden uydurur. Çoğu, yazarlarımız, öyle yapmıyor veya bilmiyor ve bir tür karmaşık hırsızlar veya küstah kamış gibiler. Jim Joyce öldüğünden beri daha iyi herif olan bir yazar görmedim, o da bazen kötülerdi. Ama bir kez sarhoş olduğunda bana dedi ki, "Ama Ernest, benim yazdıklarımın fazla kenarda köşede olduğunu düşünmüyor musun?"

"Evet Jim. Ama bu senin herkesten daha iyi bildiğin şey."

"Evet, benim bildiğim bu" dedi. "Allahım bana acı. "Henry James'den,[1] istersen, sanırım, Madame de Mauves. Oldukça kısadır. Bir kaç iyi olan daha var. Fakat büyük kısmı züppece, zorlukla yazılmış, bok.

Senin çocuğun Tom Wolfe'u da alabilirsin ve aziz annesini. Eğer Max Wolfe'dan on ton boku çıkarmasaydı, herkes ilk kitabından sonra ne kadar kötü olduğunu görürdü. Halbuki yalnızca benim gibi bayağılar veya şarap içen adamlar, etiket yok, biliyor. Tahmin ederim sen iyi biliyorsun.

Sonra Scott var, hiç bir zaman, asla ve asla, yazamayacağı şeyin çerçevesini ödünç alıp, orda burda tuzlu madenin arayıcısı gibi örnekler veriyor.

Bu sana fitili verir. Her neyse, bir sürü konuşmayla 44.000- in üstündeyiz. İstersen çıkıp bu atı satın alabilirsiniz. Yarın seriyi alıyoruz. Bu öğle tanıdığım en eski ve en iyi orospuyu görmeye gidiyorum. Benim

1 Henry James (1843-1916) Milyoner bir tüccarın oğlu olan Henry James Avrupa'da öğrenim görmüş, İngiliz uyruğuna geçmiştir. zamanında Amerika ve İngiltere'de tutulmayan romancı, Hemingway, Faulkner, Wolf, Joyce gibi yazarların ilk örnek biçimini oluşturmuştur.

kuşaktan ve çocukluktan onu tanırım, İspanya'da faşizmi başlatan Primo de Rivera'nın oğlunun (iyi çocuk ama kafadan sakat) metresiyken olan, kralların ölümünü anlatan üzücü öyküler anlatacağız, yerel dedikoduyu öğreneceğiz. Bana herkes hakkında her şeyi söyler ve erkek arkadaşlarının bıraktığı bütün mendilleri bana verir. Adadaki her şeker kralının rumuzlu mendili bende var. Bu, bugünü öldürür ve Roberto bu gece genç, güzel, yeni orospuyu çıkarıyor. Sonra, yarın sabah iyi çalışırım ve akşam Bayan Mary paltosunun içinde, uçakla gelir Perşembe...

Gig'i seversin. İstim üstündeyken neredeyse sinirsiz, soğukkanlı atlet. Eğer bir tarafa cehennem olmazsa harika yazar olacak sanırım. Gerçek bir kızılderili (Kuzey Çeyen) çocuğu, yetenekleriyle, kusurlarıyla. Bütün bildiklerimi ona öğreteceğim. Kementli at gibi öğretileni alıyor. 11 yaşındaykenki fotoğrafını koyuyorum. Hem, atış şampiyonası birincisi, yani zar tutmadığımı anla. Lütfen geri gönder. Her şeye binebilir ve zor olduğunu bile anlamaz. Bir tür ip merdiveni vardı, eyer çantasında taşıdığı, tırmanmak için kullanırdı ve 6 yaşındayken bütün gün kaybolurdu. 7'yken atışlardan para yapardı ve herşeye çıplak binip götünün altındaki posta kartını düşürmezdi. Son kez buradan ayrılırken atışlardan yaptığı bütün parayı hizmetlilere vermiş. Daha dün duydum.

Şimdi 17 ve Annapolis'te St.John'a gidiyor, şu 100 Büyük Kitap işini öğrettikleri yere. Sevmediğini ama dönemi bitireceğini yazıyor. 100 Büyük Kitabı Profesörler olmadan okuyabileceği bir yere gitmek istediğini yazıyor. Ve biraz para yapmak için sikişmek ve atış yapmak. Venedik'i çok sevmişti. Şimdi orada kızı var. Mestre'de motor yarışı yapıyordu.

Onun yaşında ben atıp adamımı vurmuştum, yani ondan ne çıkmasını bekleyebilirim? Umarım biz yaşlı Çeyenler hâlâ işbaşında oluruz, çünkü Gig çok yol alacak. İçmeyi de seviyor, sen ve benim gibi. Öteki çocuklar buna aldırmıyor. Ama Gig, benim İtalya'da yemenin içmenin değdiğini söylediğim her yere motorla gidip yedi içti.

Bir bakıma Henry James'ten biraz değişik. Ama Gig, "yerleşir yerleşmez Baronesi aradım ve arayabilir miyim diye telefon ettim" diye yazıyor. "Çok sevimliydi ve bana oldukça içki verdi. Ailelerimiz arasındaki ilişkiyi düşünerek uygun sayıda kaldım ve çıktım. Mümkündür

ki sayıyı yanlış hesapladım. Vahşi kız bu gece köydeydi, göremedim. Fakat sonra Baba - "

İş hakkında: May'ın acemilik etmesine onlar ve biz yayınladığımızda izin verme. Bu açık. Kartları sen tutuyorsun.

Hotchner'e gerçekten güveniyorum. Hearst için çalışan Dick Berlin, aynen "Ernest'e söyleyin, örgütümüzle olan ilişkisinde eğer fiyatım söylerse daha memnun olacağız. İyi bir arkadaş. Neye gereksinimi varsa ve ne ettiğini düşünüyorsa sağlanmalı." dedi. Herkes herkese güveniyor. Bir yerlerde, bir zaman dürüst olmuş olmalıyım Sen ve bu adamlar bana güveniyor.

Ernest

H. Senin adaylarının iyi olmamasının öteki nedeni, bunun yanında, birşey bilmiyorlar ve onlara bıraksan topu alandan dışarı atamazlar. Artık hiç kimse işini öğrenmek istemiyor. Hiç kimse bağlılıkla çalışmıyor. Bütün Brooklyn Tolstoyları dövüşmeden şampiyon olmak istiyor. Bırak Bay Tolstoy'u, tek başlarına Boklu Joe'yu tokatlayamazlar. Lütfen öteki koyduğum mektubu kimseye gösterme ve Bay Gig'imin resmiyle geri gönder. Saygı duydum mu hep Bay derim.

3 ek: Anne,

Gigi, Joe Collins

La Finca Vigia, 16 Ekim 1949

Sevgili Jack,

Harika düğün fotoğrafıyla için teşekkür ederim. Onları çerçeveledik ve eskiden senin Croix de Guerne emirnamen ile fotoğrafının olduğu yerde duvarın köşesine astık. İkiniz de harika görünüyorsunuz, her şey iyi ve hoş gider umarım, hiç bir koşulda, Buck ve karısını çağırmayı unutma; burada her şey iyi ve ben kitabın sonuna yakınım. Oldukça iyi sarırım ve yağlı kuyruğa geleceğiz.

Kitap biter bitmez bu güz Avrupa'ya geliyoruz ve seni ve Puck'ı görmekten çok mutlu olacağız. Eğer şimdi, gelmeye bir engel varsa, belki Venedik'te olur ve şahane av yaparız. Seni çok özlüyorum Jack, her zaman. Fare ve Gig iyi zaman geçirdiler umarım, iyi ateş ettiler ve ben neredeyse şeytan tutmuş gibi yazıyorum. Bu sabah 4.30 civarında başladım ve daha şimdi 08.00'dan az önce bitirdim. 901 sözcük yaptım, dün 1176, daha da olur, eğer ayak tutabilir ve

zamazingoları uçurmazsan.

Her neyse, sana ve Puck'a hepimizden sevgiler ve mızrağını kuzeye doğru tut.

Seni, şu içinde bulunduğun kötü bilimde iyi yapmaya çalıştım. Barış zamanı askerlik yapan bir aile üyesi hiç olmadı, ama sanırım hiç barış zamanı da yok. 'Şimşek' Joe'dan iyi bir mektup aldım ve eğer para yaparsam sana biraz yollayacağım. Bütün esas kediler ve köpekler iyi ve Bayan Mary sana dergilerini yolluyor. Bu hafife gönderilmeyen bir maldır. Ben de sevgimi yolluyorum, olduğu gibi, Puck'a ve hepimizin burada, Finca'da olacağı zamanı bekliyorum. Güvercinlere % 94'ün üstünde vuruyorum ve bu her zaman işlerin nasıl gittiğine iyi işarettir. Kitap oldukça harika sanırım, ama önyargılıyım.

Lütfen arayı açma ve zamanın olmasa da bize yaz. Sağlığım yeniden yapılmış jipinki gibi ve bazen çok iyi olurlar.

Kendine ve Puck'a dikkat et, iyi çocuk ol ve bil ki Baba sizi çok seviyor. Bu eski moda, saçma olabilir ama biz bu ailede böyleydik. Buradaki herkesten ve bu ülkedeki bütün sadık partizanlardan sevgiler.

Bay Baba

H.Puck'a göstermek için Finca'nın fotoğrafını ister misin? Roberto, El Monstruo iş arasında burada ve bazı genişletmeler yapabilir. Şimdi harika ve fırtına ayları, fırtına olmadı mı çok güzel. Lütfen Puck'a bütün sevgimizi ilet ve ona biraz güzel çocuk fırlatmasını söyle ki dede olabileyim. Marlene büyükanne olurken büyükbaba olmamaktan oldukça kötü oluyorum.

Baba

La Finca Vigia, 8 Mayıs 1950

Saygıdeğer Senatör Joe Mc Carthy'[1],

Sevgili Senatörcüğüm,

Oldukça fazla sayıda adam senden bıkmaya başladı ve senin bütünüyle bir yabancı olmak için olanakların var. Eğer Pasifik'te kafanı ve

1 Joseph Raymond Mc Carthy (1908-1957) Anti-komünizm bayraktarlığı ile Amerika'da bir döneme adını veren ve kendi düşüncesi dışında düşüncesi bulunan herkesi tehlikeli sayarak haklarında soruşturma açan Amerikalı senatör. Önce Demokrat sonra Cumhuriyetçi partide yer aldı. Mc Carthyism vardığı boyutlarla kendi partisi içinde de eleştirilere hedef oldu ve son dönemde yalnız kaldı. Hemingway'in mektubu gönderip göndermediği bilinemiyor.

organlarını harekatta yitirdiysen, herkes doğal olarak senin halinden anlayacaktır. Fakat bir çok adam açıkça, senden sıkıldı, çünkü onlar zamanında iyi savaşçılar gördüler. Hatta kimilerimizin ölüler gördü, onları saydı ve Mc Carthylerin sayısını da saydı. Oldukça fazla vardı ve sen tek değildin ve benim hiç senin yaralarını sayma şansım veya kıyaslanabilecek bir şeyi okuma şansım olmadı, senin ağzının nasıl olduğu, güneyi tekrarladığı, sonra ağzım doğrulttuğun, öyle gidiyor...

Senin iyi bir birlikte bulunduğunu biliyorum ve gerçekten kötü yaralanmış olmalısın fakat senatör, açıkça bazı vergi verenlerin ahlaklarını bozuyorsun, ve bu sana onu listenden çıkarman için davettir. Buraya gelebilirsin ve özgürce dövüşebilirsin, kimse duymadan, benim gibi 50 yaşında, 209 çeken ve senin bok olduğunu düşünen senatör, yaşlı bir tiple; seni yaşadığın en iyi günde götünün üstüne oturtacak. Senin için sağlıklı olur ve açıkca eğitici olabilir.

Yani daima hoş gelirsin, oğlum ve eğer köpek kam yoksa ki şüphe ediyorum, kaypaklık etme ve buraya gel, bütün masrafların ödenecek ve eğer küçkü bir denizci isen benim oğullarımla dövüşebilirsin ve ün kazanırsın. Kiloları 152'den 180'e, istediğinle dövüşebilirsin. Ama sonra da benle.

Soruşturmalarının iyi kısmı için iyi şanslar ve eğer senin dışarı çıkarken giydiğin ve kendinle zina ettiğin üniformam çıkarabilirsek. Tanıksız iyi bir dövüş yapabilirsin ve sonra herkese anlatabilirsin.

Her zaman senin
Ernest Hemingway

Gerçekten, nerede adam, tavaşanla dövüşecek kadar yüreğin olduğunu sanmıyorum. Ben yaşlıyım ama açıkça seni hemen elime geçirmiş olmaktan hoşlanacağım. Veya çocukları seni yavaş ve dikkatli ezerken görmekten.

Her zaman senin ve güvencin için büyük saygılarla
Ernest Hemingway

Sayın Mizener,[1]

Mektubun için teşekkürler. Wilson için seni yalnızca uyardım. Çünkü bana gıcık oluyorsa Scott'a da oluyordur. Kendimle ilgili herhangi bir şeyden zırıldamak için değildi. Eğer bir eleştirmene vurmak istersen ona kitapla vur ve yanlışını çıkar.

Sanırım Wilson'un umutsuzluğu hakkında haklısın, Scott'un umutsuzluğunu böyle sevmesi de bundan. Ama Scott'un ki bir tür kuş pisliğiydi, umutsuzluğa yanlışlıkla vardı, çok karmaşık bir olay. Gerçekten ben onların umutsuzluklarına saygı duymuyorum çünkü pek kolay varılan umutsuzluklar (bunun anlamı varsa bana söyle).

Hiç birinin önemi yok. Ben 19, 45 ve 50'sinde umutsuzdum ve yazmaktan başka bir şeye kuruş vermedim, yazmaya da en azından on yılda bir saygı duyuyorum. Yerel umutsuzluklar beni sıkmıştır. Çocukken reform okulunun çok yakınından geçtim, kaçırdım, bu da gülünç değildi, ilk savaştan sonra hapishaneyi çok yakından kaçırdım ve bu gülünçtü. Ve her zaman Scott'un sıçramaları, Tom Wolfe'un bitmez tükenmez içişi ve salak aşk öyküleri, Scott'un düşük yapan bakirliği, onların üne susamışlığı beni sıktı. Ama bu edebi yaşamdır diye düşündüm ve sen de bunun içindesin oğlum.

Jim Joyce saygı duyduğum tek yaşayan yazardı. Sorunları vardı ama bildiğim herkesten daha iyi yazabilirdi. Ezra hoş, kibar, arkadaşcaydı ve iyi bir şair ve eleştirmendi. G. Stein menapoz olana kadar hoştu. Ama benim saygı duyduğum Bay Joyce'dur, bu da kırpıntılarını okumaktan değil.

Scott hep büyük ligde oynamaya uğraşan çocuk gibi göründü. Belki bir çocuk yapabilir. Ama ben ona sanatçı için 'D'abord il faut durer'[2] derdim. Sen bunu doğru fransızcaya çevirebilirsin. Fransızca konuşup okuyabilirim ama yazamam. Ne de İtalyanca, Almanca. İspanyolca yazabilirim. Belki bazen da İngilizce.

Yazmayı seviyorum ve harcayacak kadar seviyorum. Ama benim için

1 Arthur Moore Mizener, eleştirmen ve biyografi yazarı. Fitzgerald'la ilgili kitabı 1951'de çıktı.

2 'önce devam etmeli'

Wilson'un bok kadar değeri yok. Geismar'dan geçti. Beyninden menapoz oldu. İyi de başlamıştı. Ama silahını fırlatıp attı.

Herneyse Scott'la ilgili kitapta sana yardımcı olabilirim bana sürekli bildir. Bu yalnızca 0600'dan 1300'a kadar 42 icarlık iş yaptıktan sonra biraz zaman geçirmek için yazılmış bir mektup. Radyoda Küba seçim haberlerini dinlerken bok gibi oldum, sıkıldım. Şimdi Fats Waller ve Mozart'ın karışık programı var. Bunlar bir arada gerçekten çok iyi oluyorlar.

Daima en iyisiyle
Ernest Hemingway

La Finca Vigia, 25 Ağustos 1950

Sevgili Bob,[1]

Bu kadar sonra senden mektup almak garip. Senin için tasalanmıştım ve kitapları bekliyordum. Çok sevdiğim Hawthorne vardı ama edebiyat yoktu. Sen Amerikan edebiyatında benim en iyi çaremdin, Allahtan yazabilmeni dilerim.

Uygunsuz ünlülük hakkında: Oldukça kolay sanırsın. Elli yılda kazalar olur. Ben sürmeye Stanley buharlı ile başladım ve güvenli sürücü belgesi aldım ve normal olarak her yıl prim olarak kesinti yapılıyor. Piggott Arkansas ve Key West Floridalı T. Otto Bruce'la Memphis'ten Key West'e 18 saatten az zamanda geldik. Ama bu hiç bir gazeteye geçmedi çünkü özel bir şey. Eğer domuz ezseydik veya tevkif edilseydik hemen gazeteler yazardı. 976 mil kadar yer gelmemiz gerekiyordu.

İşte bu biçim. Gece klüplerinde millet sana gelip, 'Demek sen Hemingway'sin öyle mi' der ve başka açıklama yapmadan sallar. Veya seni pençeler, hoşlanmayan biri, karını veya tanıdığın kızı pençelemeye başlar, eğer onlara öğüt verirsen, uyarırsan, sonra indirmek zorunda kalırsan, bu gazetelere geçer. Henry James bu tür sorunlarla karşılaşmazdı.

Bir adam her zaman evde kalamaz ve ne zaman dışarı çıksa, bir şey olursa, gazetelere geçiyor. Hiç ilk ışıkla uyandığım ve çalışmaya başladığım yazılmaz veya gereksinim duyulan her biçimde ülkeme hizmet

olursa, gazetelere geçiyor. Hiç ilk ışıkla uyandığım ve çalışmaya başladığım yazılmaz veya gereksinim duyulan her biçimde ülkeme hizmet ettiğim, ne de senin, kardeşinin ve büyük oğlunun, hepinizin yaralandığı ve son savaşta nişan aldığınızı, ne de iki dedenin iç savaşta dövüşüp yaralandıklarını, ne de senin 22 değişik olayda yaralandığım ve iki ayağından, iki bacağından, iki kasığından, iki elinden yaralandığını ve düşman ateşiyle 6 kez başından kötü yara aldığını yazmazlar. Ne de bütün arzumun en iyi Amerikan yazarı olmak olduğu ve çok çalıştığım ve kimseye faul yapmadığım yazılmaz. Onları nakavt edeceğim, edebilirsem, fakat önce onlar bana faul yapmadıkça ben onlara yapmayacağım. Sonra onlar ne olduğunu anlayamadan ben onlara faul yapacağım. Asla aziz değilim Bob ve bu zamanlar orta çağdan biraz daha zorlu ve onlarla yüzyılın yarısı artı bir yıldır uğraşıyorum. Muhtemelen yakında Senatör McCarthy, Allah ruhunu cehennemde dinlendirsin, benim sıramın geldiğine karar verecek.

Lillian Ross, New Yorker kadrosunda ve Sidney Franklin'e ait bir parça yazıyor. Franklin'i tükenmiş ve değişmiş gördüğünden, onun gençken, çok iyiyken ne olduğunu anlamadığını ve değerini vermediğini düşünüyorum. Bana onun hakkında yazdı ve bir çok soru sordu, yılbaşı arifesinde Ketchum İdaho'ya geldi. Sonra New Yorker'a benim hakkımda yazmak istedi. Onu da herkes gibi seviyorum ve onun veya başkasının yazdığı her şey, iyi veya kötü, kendi izlenimleridir ve ne sorumluluğunu alırım ne de düzeltirim. Tarihler ve yer adları dışında. Lillian'ın yazısı bana göre idare eder, kendisi de. Charley'i yanılttı ama bırak elini firende tutmayı öğrensin.

Ajanlar hakkında: Doğrudan ben uğraşıyorum çünkü hiç bir orospu çocuğuna daha iyi yapabileceğim bir şey için yüzde on vermem.

Haraç hakkında: Bir zamanlar, tipin biri, beni vuracağını söyleyip dolanıyordu. Ona, beni düzenli olarak ne zaman nerede bulacağını bildiren bir mektup yazarak beni vurmasını veya ağzını temiz tutmasını söyledim. Görünmedi. Dört gün randevu yerlerinde silahsız bulundum, sonra bir mektup daha gönderdim, bir gün daha bekledim ve ayrıldım.

Bütün saldırı işi gülünç ve biraz çocukça. Çoğunlukla (ve lütfen kibirli olduğumu düşünme, yalnız ölüm kadar gururluyum ve iyi, hıristiyan

ve kibar olmaya çalışıyorum, zamanın çoğunda beceriyorum, olmadı mı gazetelere geçiyor) iyi olmaya ve yazabileceğim kadar iyi yazmaya çalışıyorum.

Atalarımı tanımıyorum ve onları Bill Faulkner gibi romantize etmiyorum. Dedemin bana, Rabbini uyardığın her zaman ondan yanıt alırsın dediğini de bilmiyorum.

N.Y.'da son haberleri bilen kimseyi tanımıyorum, yalnız Marlene Dietrich ve George Brown, 225 Batı 52. Sokak. Öteki arkadaşlar dağıldı. Ken Crawford senin gazetende, beni tanır ve yarma sırasında (Valhalla Express) birlikteydik, Rambouillet'den Paris'e girerken Toussus le Noble'deki çatışmada.

Sanırım beni anımsar. Ben onu iyi anımsıyorum. Uzun ve esmerdi ve günahmış gibi bir şeyi unutturacak biçimde yaşar görünüyordu. Herkes onu sevdi ve benden onu ölümden korumamı istediler. Ateş altında cesurdu ve hiç kimse bir aziz gibi onun ölmesini istemezdi.

Son etkinlikler: Çarpışma ve yarış atı atlamak üstüne bir şiir kitabı. 13 kısa öykü bitti. Bir uzun romandan henüz dokunmak için çok sıcak olan 165.000 sözcük tamam.

Bu sana kişisel bilgi ve asla yayınlanması için değil: Uzun zamandır iyi yazamadım, çünkü kafam kırıldığından şu gerçekten kötü başağrıları vardı ve genellikle beni uyandırdıktan sonra bütün gün sürdü. Sonra, patlak tüplerle uyandığımda, yalnızca bronşlarla ilgili, kan öksürüyordum. St Poix Temmuz 1944. Çocuklar çevrede dikilirdi, ben tenekeyi doldururdum ve bir şey değil diye açıklardım, sarsıntıdan herkese olur, vb. ve renkle de (toplardamar, atardamar) bir şey olmadığını söylemelisin. Onu al ve yanlış rengi at. Şu parlak kırmızı renkli.

Geçelim.

Kitap gerçekten çok iyi. Sevmezsen, hâlâ cehenneme, didikle. Bu senin hakkın ve görevin. Ama ben 206 kez okudum ve daha iyi yapmaya çalıştım, yanlışları veya eğretilikleri çıkardım ve son okumada çok sevdim, şu kör olası yüreğimi 206 kez yaraladı. Bu yalnızca kişisel bir tepki ve böyle sayılmalı. Ama okuyarak, yazarak epey dolandım ve boku ötekilerden ayırabilirim.

Sanırım bu, bütün düşünceleri içerir, Bob. Sana ne olursa hemen tel çek ve sana acele ve dürüst yanıt vereceğim. Benim zavallı kahrolası albayımla adınızın aynı olması gülünç ama bu beni biraz hoşnut ediyor ve gururlandırıyor.

İngiliz ordusunun eski bir Üst.tğm. çoktan dergide okuyup İrlanda'da Cantwell Derneğini kurmuş. Başka nışanları varken hep CDÜ (Cantwell Derneği Üyesi) diye imza atıyor. Belki bizler de üyelik alabiliriz. Özellikle sen meşru bir Cantwell'ken.

Ama, didikle, ez, öldür onu, yapman gerekiyorsa ve yapabilirsen. İyi bir Amerikan yazarı olmayı isterdim; ondan bir şey anlamazlarsa ve John Mosby (yanlış yazım) gibi olabileceğimi anımsamazlarsa veya Jack Ketchum gibi umutsuz bir adam olabileceğimi. Ne olursa olsun, hiç birine metelik vermem.

Bütün işlerin iyi gidiyor umarım. Ken'le ilişki kur. Belki beni anımsayamayacak kadar zımbalanmış olabilir. Ona benim, ne isterse getirmeye giden tip olduğumu söyle, İsa'nın suda yürüyemeyeceği garip bir temmuz gününde. Alaya geri gelmek istemiyordu. Amerikan Ordusunun 8.Piyade Alayı Gen. Raymond O. Barton, Amerikan Ordusu 4.Pyd.Blk. kumandanlığını yaparken, bana, gidip Ken'i bulmamı ve getirmemi söyledi, emretmedi. Bir tank veya cp topu son bir zırh delici ateş etti, cp'nin bulunduğu binanın duvarını delip, bir kurmay subayın bacağını dizinden alıp, arka duvarda ranzalarda yatan iki işaretcinin kafalarının üstünden devam etti. Bacak yerdeydi ve General Barton, telefonda sesini hiç değiştirmedi. Ben de istediği gibi Ken'i bulmaya gittim. Yüzbaşının bacağı mermiyle yanmıştı ve kötü kanıyordu. O, yalnızca gülerek bakıyordu. Ernie Pyle, son savaşın büyük kahramanı, dışarıda, bizim bombacılar bizimkileri bombaladığı için bağırıyordu. Kuru ve yaş ağlayabilirdi. Önceki savaşta ona top ateşi ile yapılan engellemede yakın bulunmamızı, hedef olmak için menzilimizin yüzde yirmisini yitirdiğimizi söyledim. Bana, yüreksiz, dedi. Ona, içeri gir ve hâlâ yerde olması gereken bacağı kemir, seni cahil, duygusal aptal, dedim. Ve benimle gazete fışkısı konuşma, çünkü ben 2. tabura gidiyorum.

İşte, Ken'in olduğu yer burasıydı. Ama, en azından, nasıl çok arkadaş

edinildiğini görmüşsündür. Eğer kariyer için sorun buysa. Ken, Emperyal Konaktan atlayacak kadar cesurdu. Ama Ernie Pyle sendikalı ulusal kahramandı... İçince övünen adamları sevmem ama, içince ağlayan adamlardan daha iyi bir arkadaş.

İşte, yazımın sonu bu. Daha diyecek çok şey var. Ama niye demeli? Öyle değil mi?

Ernest

Damızlık kedilerden biri esas kağıda püskürttü. Onu at ve kopyayı yolla.

Sevgili Bob:

Lütfen kaç kez ateş edildiğimi ve vurulduğumu yineleme ve bir yere koyma. Cape ve Scribners'in ikisinden de askeri hizmetimi hiç bir yerde kullanmamalarını istedim ve benim için bunu söylemek tatsız, benim sahip çıktığım biraz gururu tahrip ediyor. Yazar olarak devam etmek istiyorum; savaşlarda bulunmuş biri olarak değil, bar kavgacısı değil, atıcı değil, at oyuncusu değil, ne de içkici. Doğrudan yazar olmak ve öyle değerlendirilmek isterim.

En iyi dileklerimle

Ernest

300 zayıf akıllı keçiyle ve sadık köpeğim Kara Köpekle çevrilmiş biraz pitoresk bir evde yaşamak ne değiştirir. Sorun: yazabiliyor musun?

La Finca Vigia, 11 Eylül 1950

Sevgili Buck,

Kitap, kitap klüplerinin hiç payı olmadan (onlara verilmesini reddettim ve bu yolla bir tanesinde 60 I kazandım ve BC'lerle 12 1/2 c kadar) 100000 sattı. Scribner eleştirileri okuduktan sonra 25.000 daha basılmasını istedi ve bir araba dolusu kâğıt ısmarladı. İngiltere yayından önce 30.000 sattı ve 30.000 daha basıldı ve kâğıt istendi. Yani bu yıl yiyeceğiz gibi. Mesele, pek iştahım yok. Ama belki daha iyi olur.

6 fırtına oldu ve belki alçak barometre ile alçak hissediyorum. Kitap çıktığı gün şu şapşal Time şamarını yedim ve konvansiyonel karşı

saldırıdan başka istek duymadım. Sabah postasıyla geldi, ilk raundu yitirdik diye sözü Dunabeitia'ya (gemisi limandayken evde kalan sinbad) bırakıp, hava postasıyla gelen N.Y.Times ve Newsweek almak için şehre gittim. Gelir gelmez kazandığımızı gördüm. Hâlâ hiç bir şey hissetmedim. Küçük Evde roman yazan Venedikli çocuk Sinbad, ona ilk raundu yitirdiğimizi söyleyince Floridita'ya benimle dolanmaya geldi. Venedik'ten tanıdığım bir kızın kardeşi (kalbimi bıraktığım şehir ve ondan beri orospu çocuğunu bulamadım) Leopoldina'yla, sevimli görünüşlü yaşlı orospuyla öğle yemeği yedik, Venedikli çocuk kızını sinemaya götürdü, Leo'yu yerine bırakıp eve geldim.

Mary, Gulfport Miss.'de ailesini yerleştirmek için daire arıyor. Sonra Chicago'ya gidip onları getirecek. Onlar yaşlanıyorlar ve Chicago kışları çok sert.

Eğer bulabilirsem Newsweek'i göndereceğim. Mantıklı görünen daha başkalarını da ve gerçekten kötü olanları da göndereceğim. Time, şimdiye kadar, en kötüsü. Fakat kadrosundan biri tel çekip özür diledi ve sorgularında verdiğim yanıtları, hepsinin sevdiklerini söyledi. 4.Pyd.Tmn.'ni söylememe karşın. Onu onlar ekledi.

The Times Sunday kitap dergisi, Herald Tribune gibi, ilk sayfasına aldı. Times eleştirisini John O'Hara yazdı. Benim Shakespear'den beri en iyi yazar olduğumu söylemekle başladı ki, bu bana çok arkadaş kazandıracak sanırım. Ne cümle. Bütün yazarlar iyidir ve bazıları daha iyidir. İyi olanlar kendi yollarında iyidirler. Dr. Shakespeare'den beri en azından bir düzine yazar vardır ve hepsi iyiydiler. Sonra kitabı da anlamamış, çünkü benim bildiğim insanları bilmiyor; ben de onun türünü fazla bilmiyorum. Fakat ben her tür kavga adamım biliyorum, ressamlar, diplomatlar, hırsızlar, gangsterler, politikacılar, jokeyler, eğitimciler, boğa güreşçileri, bir çok güzel kadın, büyük hanımlar, beau monde, en hızlı uluslararası spor kulübü takımı, profesyonel katiller, her çeşit kumarbaz, Madam Chong Kai Chek'i ve iki kızını, iyi olanı ve kötü olanını, kudurmuş anarşistleri, sosyalistleri, demokratları, komünistleri ve monarşistleri ve eğer ilişki kurmaktan suçluysam sanırım yukarıda saydıklarımla suçu kabul ediyorum. Aynı zamanda bir alaydan çok

barmen ve en azından bir tabur papaz tanıyorum ve hem br.'ler hem papazlar bana borç verdiler ve borçları da ödendi. Aynı şekilde bir sürü balıkçı, avcı, topçu, futbolcu, koç tanıyorum, George Clemenceau, Mussolini'yi, bu ikisini çok iyi, eski kralları biliyorum ve 19'undayken Metternick'in çağdaşı Kont Greppi ve Nelson'un neslinden Bronte Dükünü tanıdım, ikisi de 90'ın üstündeydi ve beni bir centilmenin güzel tavırlarına sahip olayım diye yetiştirmeye çalışmışlardı (bir kaç yıl sonra bir kerhanede zıplıyordum ve gündüzleri yazıyordum). Yani gerçekten, sana değer veren insanlardan değişik bir temelim var. Onlarda, her zaman, böyle yetenekle utangaç kır doktorunun oğlu var ve şimdi Cowley sakar ve gözü bozuk. Benim kardeşim çocukluktan beri gözlük takar. Ama bende babamın gözleri var ve 31'ine kadar gözlük takmadım ve Greb, eğitim sırasında baş parmağını sokunca kötülediler, kötü ışıkta sırtüstü ve çok fazla okumaktan veya kahretsin hastanelerde hiç ışık yokken ve mum ışığında okumaktan. Ve şu 2 yıl su üstünde güneş, günde 12 saat veya hadi ortalama 9 saat ve onlar gözlerini sökene kadar yardım etmeyip ondan sonra koca gözlükler kullan.

Ah neyse. Her neyse hepsi fışkı. Sonra kitaplara koyduğum gibi iyi kadın olmadığına ait şu saçmalık. Buna inanıyor musun? Demek istedikleri kendileri böyle kadına rastlamamışlar. Ama nerede ve nasıl rastlayabilirler?

Şu Kraut'un[1] daha çok olmadı, bir fotoğrafına yazdığına inanabilirler mi: Baba -bunu fotoğrafın üstüne yazıyorum ki kolayca kaybetmeyesin. Seni koşulsuz seviyorum. Bu kızmayı, küsmeyi, vb. vb. dıştalıyor. Senin için, beni düşünürsek, plein pourvoir'i içeriyor. Şimdi nasıl istersen, centilmen. (imza)

Eğer biri araklamadıysa Newsweek'i bulmaya çalışacağım.

Şimdi buldum ve koyuyorum.

un abrazo de tu amigo

Ernesto

1 Merlene Dietrich

La Finca Vigia, 20 Temmuz 1951

Sevgili Charlie,

18 Temmuz tarihli mektubun For Hills'ten bu akşam postasıyla geldi. Senin yazışman bitene kadar yazmadım. Öfkeli olduğum ve şöyle veya böyle lafı değiştirmek için. Şimdi yazıyorum ve yukardan aşağı yağmuru dinliyorum. Eğer arkada rüzgar varsa bu yağmur kesilecek ve pencereler kapanacak.

Kitapla kafanı karıştırdıysam özür dilerim. Bu kitap, elyazısıyla toplam 1900-2000 sayfa. Kitap deniz hakkında. Fakat keyfince böyle bir ad vermenin mantığı yok. Tanım yalnızca senin bilgin için.

Deniz hakkındaki bu kitap 4 kitaba bölünebilir ve her biri ayrı ayrı yayınlanabilir.

Halen 1947'den beri tekrar okuyamadığım bölümü yeniden yazmakla meşgulüm. Elyazısıyla 1195 sayfadan oluşuyor ve bir aylık çalışmayla hepsini baştan yazıp 179 sayfa çıkardım. Daha fazla da yeni baştan yazdım.

Bu kitabın 130.000-140.000-150.000 sözcük olmasını istiyorum. Bu daha çok çıkarmalı ve baştan yazmalıyım demektir.

Son iki kısmının hiç çıkarmaya ihtiyacı yok. Üçüncü kısmın epey ihtiyacı var ama çok dikkat isteyen neşter işi ve eğer ölürsem hiç kesmeye gerek yok.

Dört kitabın tek olduğunu ve ayrı basılabileceğini sana anlatmamın nedeni, benim ölümüm halinde.

Hepsi açık mı?

Halen, 1.kısmı baştan yazmazken, ad listesinde çalışıyorum. Bazı iyiler var. Ama doğruyu bulana kadar adlardan söz etmeyi değersiz buluyorum.

Bunu sana yazmamın nedeni, her zaman son 3 kısmı ayrı basabileceğini söylemek, çünkü kazayla veya bir şekilde ölürsem ilk kısmı doğru dürüst bir şekle sokamayacağım. Kitabın şekli böyle. Eğer biri olmazsa ikiye başla. İki olmazsa üçe başlayabilirsin. Eğer üç olmazsa dörde başlayabilirsin, ve bitirirsin. Ama bir ciltte, 1, 2, 3 ve 4. parçaları içeren bütün kitabı planlarsın.

Eğer bu karışıksa veya açık seçik değilse lütfen bana bildir. Açık

görünmüyorsa lütfen bir daha oku.

Kitabı tamamlamak için yaşama şansım doktora göre mükemmel. Her neyse, son 6 ay çok sıkı çalıştım ve bir dinlenmeye ve hava değişimine gereksinmem var. Kan basıncına öyle kırbaç vurabilirsin ki, benim yaptığım gibi eğitimle ve perhizle, çok sıkı çalışabilirsin, sonra öyle tükenirsin ki her şey seni yıkabilir. Sanıyorum 4 aydan fazladır, günde ortalama 1000 sözcükten fazla yazan yazar yoktur, böyle geniş, buradayken okuduğun türden yazmak. Belki vardı. Ama ben hiç yapmamıştım, sana diyebilirim. Şimdi aynı tempoyla ilk kısmı yapmak istiyorum. Ve lütfen, bunu dediğim için ilk kısmın daha değersiz olduğunu düşündüğümü sanma. Değil.

Kitabı nasıl hazırlayacağın hakkında: DERT ETME. Çalışmamız gerektiğinde ne düşündüğümü mümkün olan en basit yolla sana anlatacağım.

Lütfen bir şey olduğunda bu mektuba başvur ve atıf yap tekrar yazamayacak kadar yorgunum.

Neredeyse bir aydır her gün 90'ı buluyorum ve sürekli karıncalanan ateşim var. Yıllardır aldığımız haplardan ve öğleden sonraları yağan yoğun yağmurlardan oluyor.

Bırak cehenneme başka şeylerden konuşalım. Bu bilgi yeterli. Ailenin senin yanında olmasına memnun oldum ve Genç Charlie bütün yaşamı boyunca üniformada kalmaz umarım. Bumby herhalde zorunlu kalacak. Fakat onun bildiği tek meslek. Daha yeni, Berlinde güvenlik subayı olduktan sonra Birinci Fransız Ordu Karargahına irtibat subayı olmuş.

Patrick İspanya'da, sanırım sana yazdım, Harvard'dan magnum cum methiye aldıktan sonra.

Mary'den en son New Orleans'dan mektup aldım, ailesiyle Gulfport'ta kaldıktan sonra uçakla Chicago ve Minneapolis'e gidecek. Gelecek hafta içinde gelebilir. Onu görmek harika olacak.

Bugün sahil boyunca 3 günlük geziden sonra dolaba 250 lb. yunus ve büyük uskumru koydum, fakat kitaptan baş alamıyorum. Limana kasırga hattı ve yağmurla geldik öyle ki uçan köprüden pruvayı göremiyorsun. Yağmur kafama vurdu, kurumaya başlayınca taze çiğ

deriye sarmalanmış gibi hissettim. Bu kadar mektup yığınından sonra, hepsi kötü haberle dolu, kıt yemek, yalnız yatak. Sonra hep, ilk ışıkla çalış.

Nasıl gidiyor? Ve yarın ve yarın ve yarın.

Her zaman en iyi dileklerimle

Ernest

Sağlığın daha iyi ve giderek kilonu yakalarsın umarım. Biraz eğlen. Yarın yaşgünüm ve balığa çıkacağım.

E.H.

La Finca Vigia, 5 Ekim 1951

Sevgili Charlie,

3 Ekim tarihli, boğazım kötüyken yazdığım ve ertesi gün yatakta onun dediklerine değer vermemeni bildirdiğim karagötlü mektubuma yanıtın için teşekkürler (bundan kötü bir cümle yazmayı dene).

Bugünkü Pauline için ve 750.000 borç veren teline de teşekkürler. Parayı emanet etmeye gerek olmadığını sana yazmıştım (bu mektuba koydum). Şoför zamanında postalamamış ve şirketin hemen yaptırmaya söz verdiği telefonun da çalışmadığı zamandı. Nasılsa yatırdığına göre telif hakları ve gelecekteki kazançlarla güvende olan faiz hesabında kalsın.

Bu hesabı olabildiği kadar az kullanmaya çalışacağım. Bu yıl çok az vergilendirilebilir gelirim olduğuna göre gelecek yıl vergi için fazla gereksinmem olmayacak. Eğer sinema veya televizyona bir şey satarsam vergi ödeyecek param olur. Key West mülkünü satarsam da aynı.

Mary'ın babasından bütün haberler iyi. Kötüleyene kadar iyi. Hristiyan bilimi (G-2')nin kurulduğunu hayal et. Fırtınamız kuzeye gitti ve Hatteras denizini izledi. Umalım Golf Stream'den uzak dursun.

Kötü şeylerden uzak kalmak için beklerken ve iletişim kesikken, meşgul olma terapisi olarak (şaka) elyazmalarını okuduğun kitabın dördüncü kitabındaki sözcükleri teker teker saydım (Yaşlı Adam, ve Deniz Bölümü). Tam 26531 sözcük. Önceki sayışım bitmemiş müsvettedendi. Bu senin okuduğun elyazmalarının kesin sayısı.

Bu tüm yaşamım boyunca çalıştığım kolay okunan ve kısa görünen, bir adamın ruh dünyasının ve görünebilir dünyanın tüm boyutlarını içeren nesir. Bu şimdilik yazabileceğim en iyi nesir.

Ama üçüncü kitabı da seveceksin sanırım. O da bir denizaltının mürettabatının kovalama ve yıkımı üstüne, gerçek onları esir etmekte ve bu misyonu gerçekleştirmek için olası olan her şey yapılmışken. IV.kitapta gözlemiş olacağın niteliğe sahip (yaşlı adam) fakat eylem çok hızlı ve konuşmalar çok kesin.

İkinci kitap James Jones'la yetiştirilen biri için çok sert olabilir. Sahil halkını, yaşlı bir adamın en büyük oğlunun ölümünü ve adamın çocuğun annesiyle buluşmasını konu ediniyor. Halkın denizde yasadışı işlerini (olaydan hemen önce ve sonrasını) (Üçüncü kitap hemen izleyen olayı işliyor).

İlk kitap idil şiddetle tahrip olana kadar idilik. İdil olduğu yerleri çok seveceksin sanırım. 1. 2. 3. kitapdakiler aynı insanlar. Sonunda yalnız yaşlı adam ve çocuk var (Kitap 4). Bir çok ad verdim. Sonunda birini seçerim. (üçü iyi) Bugün için bütün kitap 182.231 sözcük uzunluğunda.

Lee Samuels için yaptıkları iyi[1] çünkü onun senin gibi sorunları yok. Ona uygun sırları verdim yani senin bu kitabı yazarken ve düzeltirken beni finanse etmek gibi üzüntülerin ve kramp geçirmen gerekmeyecek.

Mary çok iyi ve sevgilerini yolluyor.

5 Ekimde sıcak bir gün rekoru daha kırdık.

Bu sabah çok sıcaktı, çalışırken elyazmaları terden ıslandı. Ama 40 bel idmanı yaptım, havuzda 10 kulaç yüzdüm, faturaları ödemek için çekler yazdım, Rice'a yazdım ve Diziler başlayana kadar, öğleden sonra hava ılıyana kadar çalıştım.

Her zaman en iyi dileklerimle

Ernest

Zor bir yıl oldu. Kitabın içindekiler ve taslak gizlidir ve yalnız senin içindir.

E.H.

1 Lee Samuels, Hemingway'in bibliyografyacısı: A Hemingway Check List (New York 1951)

La Finca Vigia, 6 Mart 1952

Sayın Bay Young,

Eğer kitabın eleştiri diye kılık değiştirmiş biyografi ve yaşayan bir yazarın psiko-analitik incelemesi olmayacağına söz verirsen, benim, Scribnerlerin itirazı yoksa, kitaplarımdan alıntı yapmana itirazım yok.

Bay Charles Scribner'e ve Bay Bledsoe'ye yaşayan yazarların biyografilerine neden karşı çıktığımı yazdım. Tekrarlamanın bir yararı yok.

Ama bir adam tam işinin ortasında yazarken ona nevroz olduğunu söylemenin kanser olduğunu demek kadar zararlı olabileceğini biliyor musun? Adam kendi kendine bok diyebilir. Onu okuyan herkesten zarar görmüştür. Böyle cümlelerle artık yazamayacak kadar zarar gören yazarlar tanıdım.

Kitabında gecikme olduğu için gerçekten üzgünüm. Ama ilk gecikme Cowley'in hak verdiğim değişiklik önerilerinden oldu. Ben, bana yazana kadar kitabı hiç duymamıştım.[1]

Eğer kitabı yayınlayacaksan elbette senin tuttuğun bir eleştiri kuramını kanıtlayan alıntılar olmalı.

Fakat benim yaşayan insanların psiko-analizinin yayınlanmasına karşı oluşum ve bunun insanlara zarar vereceği anlayışım basitçe kişisel değil. Bu ilke sorunu.

Kibarlıkla bana göndermiş olduğun çalışmanın çok ilginç olduğunu düşünüyorum fakat üç eleştirmenin biçimi oldukça sarsıcı. Eleştiride ciddi tıbbi terimleri bildiğim kadarıyla bu tür cümleleri özel ilişkide bile kullanabilecek tıbbi uzmanlıkları olmadan kolayca kullanmışlar. Bu kişisel bir gocunma veya kaba veya hoş olma niyeti değil. Yazı ve sonuçları ilgimi çekti fakat yayınlanan cümlelerdeki sorumsuzluk beni sarstı.

Bu mektup anlayışlarımızı birazcık yakınlaştırıyor mu? Tamamiyle iyi niyet ve içtenlikle yazıyorum.

Bana öyle geliyor ki, uğraşacak, yaşayanları barış içinde bırakmaya yetecek kadar, ölü yazar var. Benim görüşüme göre, yazar olarak, benim bu zamana

1 Malcolm Cowley, eleştirmen. 19 Ağustos 1935 tarihli mektuba bakınız.

kadar, bu kitaba çalışmam çok üzüntülü, rahatsızlıklarla ve müdahalelerle oldu. Üzüntü Cowley'in bana aracısız yazıp geniş değişiklikler öğütlemesinden. Sonra ondan bana ne cehennem olduğunu sorduğumda ahlak nedeni ile söyleyemedi. Sonra duydum ki ellerini temizliyormuş, istediği bir şey yokmuş ve vizitesini ödüyormuş. Zihnini berrak tutup onunla çalışmak isteyen biri için hiç de hoş değil. Bir yıl içinde, oğlunun piyade yüzbaşısı olarak bulunduğu Berlin'de ilk torunu ölen, annesi ölen, kayınpederi kanserden hasta olan, eski karısı ve iki oğlunun annesi ölen, buradaki evin hizmetçisi (bir önceki girişimden sonra) intihar eden, onunla uğraşan ve kurtarmak isteyen, sonuncusu Afrika'da eski bir arkadaşı ölen ve değerli arkadaşım ve yayıncım Charlie Scribner'in ölümü. Bu zaman boyunca sürekli çalışmaya uğraştım ve işte senin kitabınla ilgili bu giz, ve şimdi nevroz veya nevrozun Detroit'ten bildirilmesinin pek yardımı olmuyor.

İyi şanslar dilerim, gerçekten. Buralarda son 12 ay çok sert geçti.

en iyi dileklerimle
Ernest Hemingway

Bugün hava sıcak ve kolun (yani kolum) kağıdı ter etti.

La Finca Vigia, 18 Haziran 1952

Sayın Fenton.

Mektubum sizi öfkelendirdiği için ve bana gönderdiğiniz mektubu yazdığınız için üzgünüm. Dün gece size 3 sayfa mektup yazdım. Ama şimdi, ilk ışıkla, size soğukkanlı, doğru ve kızmadan yazmaya çalışacağım. Rüzgarın esmesini vb. bir kenara bırakacağız. Onu avlamak için patlayan çok adam gördüm ve senin tasarının ne olduğunu anlattığında sana yardımcı olmak için nasıl doğru çalıştığımı ben biliyorum, ve bir çok ilk ışıktan biliyorum ki çok fırtınalı bir tipim. Çoğu zaman kuru ağızlı; sevmeyerek elbette. Ama fırtınalı ve genellikle neşeli.

Sorun şu. Oak Park hakkında yazacağım harika bir romanım vardı ve yapmadım çünkü yaşayan insanları incitmek istemedim. Bir adamın, babasının kendisini vurmasından ve annesinin ona buna yaptırmasından para yapabileceğini sanmıyorum... Tom Wolfe yalnızca retorik eklediği

kendi yaşamını yazdı. Ben kahrolası dünyayı yazmak istedim eğer öğrenebilirsem. Başladığımda bazı gerçek şeyler hakkında küçük öyküler yazdım ve ikisi insanları üzdü. Kötü oldum. Daha sonra gerçek kişiler üstüne yazarsam yalnızca tamamiyle saygımı yitirdiklerimi kullandım ve onlara bir dürüst silkiş vermek istedim. Çok asil geliyor biliyorum, ama yalnızca fişkı değil. Kendisini The Sun Also Rises'da Cohn olarak tanıyan biri, bir seferinde bana, "Ama niye beni sürekli ağlattın?!" dedi.

Ben de "Dinle, eğer sen buysan yazar da benim. Kamışımı kırdım mı sanıyorsun veya senle ben kavga etseydik senin bokunu dökmez miydim sanıyorsun? Bunu bilmene yetecek kadar boks yaptık. Sana bir sır söyleyeyim, bir erkek için çok sık ağlıyorsun" dedim.

Şimdi Oak Park'da senin bir akademisyen olarak kendini görevli duyduğun yere dönelim (ne zaman bir yazar bilgin olur ve bu zorunluluklar çıkar?) daha ben canlıyken ailemi kazıyalım... Tahmin ederim beni Oak Park'da kimse sevmiyor. Benim iyi arkadaşım olan adamlar öldü ve gittiler. Oak Park'ı kaçırdım ve asla hedef olarak kullanmadım. Sılana bomba atmak istemezsin değil mi? Terkettiğin anda sılan olmaktan çıksa da.

Benim aileme girdin mi, benim özel yaşamımın işgali demektir ve seni durdururum ve kovarım. Her ahlak ve anlayış ihlalinin savunulabilir yorumları vardır. Ama sanırım, Oak Park üstüne yazmış olsaydım onun hakkında çalışman için bir neden olurdu dersem kabul edersin. Ama ben onun hakkında yazmadım.

Çalışmaların hakkında bir sahtekar yazacağına dürüst bir adamın yazmasının daha iyi olduğunu biliyorum. Senin hakkında dürüst bir herif diye düşünüyorum. Ama kimse kuyruk takmak istemez. Bu senin hiddetli olduğuna bir işaret değildir. Bu senin, ne kadar bilgin veya dürüst olursa olsun bir amatör dedektifce kuyruklanmak, soruşturulmak, sorgulanmaktan hoşlanmadığına işarettir. Bunu görebilirsin Fenton. Bu, en azından, atalarımız ülkeyi kurduğunda, ilke olarak kabul edilen haklardan biriydi.

Sonra şu Moise işini alalım. Hiç Moise'e eve gitsin diye, bir orospu veya birinin kocası tarafından bıçaklandığında yardım ettim mi, veya

polislere basın odası penceresinden daktilo attığında orada mıydım diye anımsamaya çalıştım ve dürüstçe, anımsayamadım. Gazete işinde, her gün önceki gün olanı unutmak zorundasındır. Kansas City'de benim için her şey harikaydı (bir şarkıdan mısra gibi oldu). Ama bir gazetede çalışıyordum ve olması gerektiği gibi de, anımsamıyorum. Kitabın için not edebilirsin ki, gazete işi zorunlu olarak hafızayı mahvettiği noktaya kadar değerlidir. Bir yazar bu noktadan önce işi bırakmalı. Ama her zaman yaralarını taşıyacaktır. Savaş deneyiminin yazar için çok kıymetli oluşu gibi. Ama çok olursa yıpratıcıdır. Sen bu konuda herhalde benden iyi yazabilirsin. Eğer böyle ve bu kadar uzun yapmış olmasaydın, öğretici yazılar yazacağına ve benim çocukluğuma parmak sokacağına, yazardın.

Ama ben, lanet olası, Hortgen Ormanı'nın bana eğitici olmaktan çok yıpratıcı olduğunu biliyorum.

Dave Randall'a bakalım. Ben, hiç ilk elde ona başvurmazdım.

Umarım bunu, yazıldığı anlayışla anladın. Tasarında sana bütünüyle güvendim. Ama elden kaçıyordu. Kanıtı, yazdığım kadarından onu genişletmeye zorlaman. Onaylıyor musun?

Ne düşündüğünü bana yaz, birbirimizi provoke edecek sözleri bırak. Belki kendimi bizim gibi adamların arasına katmamalıyım. Ama evliliklerime, gaflarıma, vb. karşın, nesir hakkında belirli ahlak standartlarım, senin listesini çıkardığın gibi, var. Belki senin de 52 yaşında, 53'e girerken bazı gafların olur. Genellikle evlilikte oluyor ve allahtan umarım onları asla ele vermem. Kitaplarda yayınlanan yazıyı savunurum ve insanların özel yaşamını, cehenneme, yalnız bırakmalarını isterim. Kimsenin, girmeye ne hakkı var? Ben hakkı yok diyorum.

İyi şanslar gerçekten şanslar

Ernest Hemingway

La Finca Vigia, 21 Haziran 1952

Sevgili Harvey,[1]

Kahrolası mektubu geri göndermeni istediğim için özür dilerim. Sadece sana 2 sayfa bir tane yazıp gönderemedim, çünkü Tuneronun

1. Harvey Breit (1913-1968), Amerikalı şair, romancı, editör, dramatist gazeteci.

güveniyle ilgili çok fazla saldırı vardı. Sonra bunu yazdım ve Pamplona kısmı çok yüksekten atıyor ve kendini haklı gösteriyor gibi geldi. Senin fazla aldırmayacağını ve affedeceğini biliyorum. Ama başkasını yazacak zamanım olmadı, onun yerine yırt at diyeceğime geri göndermeni söyledim. Yırt demeliydim. Lütfen affet.

Brennan 2 güzel kitap daha yazdı. Biri İspanya edebiyatı üstüne açık bir kitap, öteki bir kaç yıl önce İspanya'ya bir gezi üstüne, İspanya'da gezip Granada'yı ziyaretle Lorca'nın [1] gömülmüş olduğu yeri aramak. İkisi de Sunday ekinde çıkmıştı. Ben ikisini de ödünç verdim yani başlıklar bende yok. Ama sen indeksten çıkarabilirsin. Geçen yıl çıkmışlardı.

Wallace Meyer sana sayfa provalarını göndermedi mi? Göndermiştir umarım.

Bu sıkıcı bir mektup olacak çünkü Life'dan Eisentadt, kapak için renkli fotoğrafları aldı, götümün üstüne bir kayada otururken kafama güneş geçti. Güneş burda Sudan'daki gibi, (aynı enlem) şimdi Haziran, gölgede 92 ve 2-3 saattir çıplak kafayla oturuyordum. Sen, iyi, iyi, bir şey değil filan diye açıklıyorsun sonuçta sadece 'tamak, bok' deyip yapıyorsun. Ama kafama cehennem vurdu. Son gün kepini unutunca Eisentadt'ın kendisini de güneş çarptı. O zaman güneşin ne olduğunu anladı. Sıcak aylarda, pilaj'da, kafama hep bir kaç kat katlanmış gazete başlık koyarım ve dümen tutarken tenis gözlüğünün siperi onu tutar. Büyük balıkla dövüşmüyorsam, güneşin altında, arada bir bana kovalarla su çarparlar. Bu kafamı serinletir. Fakat Haziranda, bu enlemlerde, güneşin altında bir noktada şapkasız oturmak iyi değil. En azından, tependen 3-4 kez kötü yaralandıysan, daha da kötü.

Geçen gün Lillian Ros'un son kısmını iletilen bir kopyadan okudum, hoş ve korkunç üzücü bir öykü olmuş diye düşündüm. Çoğu romandan daha iyi bir öykü olmuş diye düşünüyorum. Yeni yayıncılarının bu şeyle bir kıskançlıkları oldu diye memnunum. İyi bir editör olmalı çünkü hepsini baştan sona kontrol etti ve Lillian da bana beğendiğini yazdı. Ben tedbirli oldum, çünkü onun üstünde, allah kahretsin, çok uzun çalıştı. Ama doğrusu değdi. Dağıtım işini bilmem.

1. Federico Garcia Lorca (1899-1936) İspanyol şair ve tiyatrocu. Çok genç yaşta tanınmış, uluslararası bir üne kavuşmuş. Francocu faşistlerce öldürülmüştür.

Ona ilk rastladığımda Ketchum, Ida.'daydı. Helada oturuyordum ve Patrick'i dışarıda bir kadınla konuşurken duydum. Yılbaşından önceki gündü ve cehennem olsun, kim olabilir bilemedim. Sonra Patrick, San Francisco'da rastladığı, Sidney Franklin hakkında yazısı üstüne benimle konuşmak isteyen ve kendisinin babanın elbette görüşmekten memnun olacağını fakat kendisinin geleceğini söylemeyi unutmuş olduğunu söylediği kadın olduğunu açıkladı. İki kütük kulübede yaşıyorduk ve savaşta benimle gemide olan iki herifi, masraflar benden yılbaşını geçirmeye davet etmiştim. Mark Hellinger'le yaptığım sözleşmeden alacağım parayı harcayacaktık. Şansıma Mark Hellinger bir kaç gün önce öldü, ben de telefonla, zavallı dul için çok üzüldüğümden parayı geri verdim ve sonunda o da milyonların mirascısı çıktı. Neyse Lillian bizimle birlikte, çocuklar, Dunabeitia ve Roberto Herrera gibi iyi bir yılbaşı geçirdi. Her şey cesur ama tasarı halinde bir yolla finanse edilmişti. Sanırım bizim neşemizi ve bir şeye değer vermeyişimizi sevdi ve şu New York'a haraç ödemeye çalışıyorduk. Millet benim şaşkın budala olduğum izleniminde. Fakat eminim o, milletin benim ciddi bir yanım olduğunu bildiği fikrine vardı ve çalışmadığım için rahatıma baktığımı anladığını gösterdi.

Biliyorsun akademik tipler bir çok eleştiri yazıyor ve eğer şaka yapar, oyun oynar, hatta kaba saba olursan senin değersiz olduğuna işaret sayıyorlar. Çarmıhtayken İsa'yla oyun oynamam. Ama ona para tüccarlarını tapınaktan kovalarken rastgelirsem şaka yapmaya çalışırım.

Bu bana güncemi anımsattı. İki bölümünü koyuyorum. Zor olmazsa geri göndermelisin. Ama eğer kopyalarını almak istersen tutabilirsin ve onları tuvalet masasında koru, lütfen öyle yap. Charlie okumaktan hoşlanabilir. Goya'nın eski arkadaşı olduğuna göre.[1] Geri gönderme nedeni, bende kopyaları yok. Bundan sonra kopya çıkaracağım.

Herhalde artık kessem ve güncemi biraz daha yazsam iyi olur.

Güncemi yayınlarsak Homme des Lettres olabilir miyim dersin?

Olmayı daima arzu etmişimdir.

belle[2] mektuplarda senin

Ernest

1. Goya: (1746-1828) İspanyol ressam.
2. Güzel, hoş.

Ek: Günce

Ernst von Hemingstein'in GÜNCESİNDEN parçalar

Cuma-Valery'yi [1] gördüm. Çok fakir görünüyor ve Joyce'un gözleri kötü, Gide [2] artık edebsiz oldu diye anlaştık. Fargue öldü. Yazık.

Cumartesi-Scribnerler (baba ve oğul) benim Güneş de Doğar'ı basıyor. Temel yalnızlık ve rastgele cinsel ilişki üstüne bir tez. Perkins, Scribnerlerin editörü, şehre geldi. Ahlaki içerikten değil fakat safça konuşmalardan etkilendi. Bunu nasıl düzelteceğim ve üstüne de uzun İspanya kırı tasvirini nasıl ekleyeceğime çalışmalıyım.

pazartesi-Lipps'de iki genç Amerikalı yazarla öğle yemeği. Rodman ve Hale. Rodman'ı sevdim. Hale bir parça atıyor.

Salı - Joyce'la mecazi anlamından çok edebi anlamıyla içtik.

Çarşamba - Fargue'nin ölmediğini öğrendim. Harika. Gide hakkında bu kez 'dan bir başka rapor. Çok kırıcı. Genç Hale'in sandığım gibi Nathan Hale'in oğlu olmadığını öğrendim.

Perşembe - Yeni bir roman yazmaya başladım. Adı Silahlara Veda olacak ve İtalyan cephesinde savaşı işleyecek. Çocukken, Henry James'in ölümünden sonra, etraflıca görmüştüm. Garip raslantı. Kitabın nasıl biteceğinde biraz zorluk var. Sonunda çözdüm.

Cuma - İsa'nın Çarmıha Gerilişi'ne katıldım. Tiateretto oradaydı. Mebzul miktarda not aldı ve çok etkilenmiş göründü. Goya'yla öğle yemeği. Bütün gösterinin sahtekarlık olduğunu iddia etti. Her zamanki huysuzluğundaydı ama arkadaşça göründü. Joyce çok fazla içiyor, dedi ve Gide hakkında yeni bir kaç anekdot açıkladı. Şanssız Gide'in Çarmıha Gerişe girişi reddedilmiş görünüyordu, çünkü (resmen) çağırmaya karar vermişler. Goya bana, akşam, Lua Alba sundu. Gerçekten etkileyici adam. İyi harcanan bir akşam.

(Günce daha 4 sayfa sürüyor)

---

1. Ambroise Paul Valery (1871-1945) Fransız şair, denemeci, eleştirmen. Sembolist şiirler yazmış, 1925'de Fransız Akademisine seçilmiştir.
2. André Gide (1869-1951) Fransız romancı. Gide, 1932'de komünist olduğunu açıklamış, daha sonra, Sovyetler Birliğine bir gezisinden döndüğünde, yanılmış olduğunu bildirmiştir.

La Finca Vigia, 29 Haziran 1952

Sevgili Harvey,

Bu sabah Faulkner'in konuşmasını baştan sona gene okudum ve her seferinde beni çok çok kızdırıyor. Önce seni, benim gerçekten köpek olmadığıma ve bu nedenle savunulmaya gereksinmem olmadığına temin ediyor. Sonra, belli bir kitaptan sonra yazdıklarım iyi değilse de elimden geldiği kadar çalıştığım gerçeğini savunacağını ve iyi olmadığını düşünseydim onları yakmış olacağımı söylüyor.

Nedir bunlar? Gerçekten artık yazamayan biri hakkında iyi konuşması istenmiş gibi ve bilincinin izin verdiği kadarıyla zavallı delikanlı hakkında asil bir konuşma yapıyormuş gibi bir anlam çıkıyor.

Önce kurt kısmını alalım. Muhakkak bir kurdu vahşi haliyle görmemiş ki köpek gibi bir şey olmadığını bilmiyor. Kurdun köpek olmadığım bilen biri onu asla köpekle karıştırmaz. Ve ona ne onur ne güven vermek için zorlanması gerekmez. Onu herkes anlar. Herkes ona karşıdır ve o da bir sanatçı gibi yalnızdır. Benim düşüncem, kurtlar birbirlerini anlamamalılar ve vahşi durumda asla anlamazlar.

Doktorlar ve hukukçularla ilgili kısım ise, onların bir uzmanlık sırrı olduğu ve iyilerin ötekilere yardım ettiğidir. Çingeneler öteki çingenelerden bir şey çalmazlar. Birbirlerini öldürürler. Fakat birbirlerine tuzak kurmazlar.

Neden sözettiğimi bütünüyle anlamamış. O kara ayı anlıyor, çünkü o memlekette boz ayı garip ve korkulası bir hayvan. Ben boz ayı öldürmenin günah olduğunu düşünüyorum, çünkü o içkiyi, dansetmeyi, seven ve hiç zarar vermeyip onunla konuşulduğunda öteki hayvanlardan daha iyi anlayan hoş bir hayvan. Yellowstone Parkında bazıları bozulup kötü olmuşlar. Ama onları bozan turistler. Çocukluğumdan beri onu avlamanın günah olduğunu bilmeye yetecek kadar onlardan öldürdüm. Yalnızca benim uydurduğum bir günah değil. Yıllarca yalnızca sürü sahipleri bir ayıdan hayvanlarım yediği için şikayet ettikleri zaman ayı öldürdüm. O zaman o ayıyı öldürdüm ki, bir hükümet avcısı gelip bütün ayıları öldürmesin. Genellikle ayılar zaten ölmüş olan malları yerler, öldürmezler. Ama kimileyin büyük boz ayı cinsleri malları öldürür. Ama

boz ayı öldürmez, bu Faulkner'in, bir hayvanı öldürmek için onun hakkındaki düşüncesi. Bir yaşlı kurt görmediği gibi büyük boz ayı da görmemiştir. Görmüş olsaydı kurtla köpeği karıştırmazdı.

Bu kitabı okumuş olsa bile anlayamaz, çünkü onun balığı yayın balığı ve büyük olasılıkla hiç bir koca kanal yayın balığının bunu yapabileceğine inanmaz, o zaman A- doğru değildir, B- memleket hakkında olmadığına göre ne ilginç ne de önemli değildir.

Bir zamanlar o memlekette doydum. Onu açıklamak için gerekli herhangi bir tablo, bir parça James Branch Cabell gibidir. Sonra eğer bir kitabın ayrımını belirleyecek dünyadaki en uzun cümleye gereksinmen varsa, Bill Week'i kiralasan ve cüce alsan iyi olur. Bir teknisyen olarak bu cümlenin cümle olmadığını söyleyebilirim. Bir çok, bir çok cümlelerden kurulmuştu. Fakat ne zaman cümlenin sonuna gelse, basitce arayı koymamış. Kahredici iyiydi fakat bana hep disiplinden ve karakterden yoksun (ve mısır viskisinin dumanlı cesaretinden çıkmış) geldi. Faulkner'i okuduğumda, ne zaman yorulduğunu, tam olarak söyleyebilirim. Ve ne zaman mısırla yapıldığım, aynı Scott'un Tender In The Night'da ne zaman vurduğunu söyleyebildiğim gibi. Fakat bunlar yazarların dışında kimselere söylenecek şeyler değil diye düşündüğüm şeylerden. Fakat o yazarların, dışardakilere karşı birbirlerini tutmalarını anlamadı. Bu kütük yuvarlamak ve birbiri hakkında iyi konuşmak sorunu değil. O bir herifin ne yanlışı olduğunu bilmek ve gene de onda iyi olanla ona yapışarak dışardakileri uzmanlık sırrına sokmamak sorunu.

Belki bu konuşmada yapmak istediği budur. Ama bir çok şey karıştırılmış. Beni çarpan onun genel eleştiriye inanması ve benim tükendiğimi ve benim için yardım istendiğini düşünmesi. Belki Nobel ödülünü kazandığı için. Muhakkak bir şaşkının tepkisiydi.

Cehenneme kadar. Mary geçen gün bir balık yakaladı, ama büyük değil. Gün batımından önce koca bir kasırgadan sonra kocaman bir tane çıkardık. Tirolle yunus avlıyordum ve kılıç onu parçalamak için yalnız kafasını kullanabilir. Ağzına alsın diye bütün teli ona serbest bıraktım fakat bütün yapabildiği onu kırmak oldu. Herhalde dişisiyle yumurta dökmeden önce okyanusu temizleyen bir erkek balıktı. Kimileyin göçün

içinde, yavru yetiştiren balıkların, önlerindeki her şeyi öldürüp dağıtan ve yemek için durmayan, asker balıkların dalgası vardır. Onları yalnızca kazayla zıpkınlarsın. Ama bu asker balıktan büyüktü. Dişiler sadece ağızlarını açıp yemi yutarlar. Bu yıl üç tane çok büyük gördüm ama onlar da beslenmiyorlardı. Genellikle bu, yüzeye çıkmadan önce okyanusun derinliklerinde iyi beslendiklerindendir.

Bu öğleden sonra büyük yemlerle çıkıyorum ve gene büyük bir tane için uğraşacağım. Eğer bir tane kocamana kanca takabilirsen bir hafta yetecek ve seni formda tutacak kadar idman yapmış olursun. Formda iken, kanca takmadan önce bir balıkla döğüşümde 10 lb. kaybettim. Tabanlarından bacaklarına, karnına, göğsüne, kol ve omuzlarına kadar iyi bir çalışıyorsun. Haftada 2 büyük balık ve karnın tahta gibi şişiyor. Haftada 3, güverteye konulan tahtayı eğer. Bazı yıllar öğleden sonraları haftada üç büyüklerden tutardık ve harika form tutardım, gece uyuyabilir ve sabah çocuk gibi mutlu uyanırdım.

1933'de kullandığım takımı kullanıyorum. Modern şeylerdeki vites değişmeleri, vinç metodları sana balıkla döğüşme olanağı bırakmıyor. Bu modern şeyler büyük yardım. Ama bedenin sınanmıyor. Yaşlanınca kullanırım. Bazen hızla yaşlanıyor gibi oluyorsun. Fakat mevsimde yakaladığın her balık seni daha iyi hissettirip daha forma sokuyor. Bu mevsim 14 oldu, Mary 3, Taylor Williams 5. Bizimle bir kaç turnuvaya çıktı.

Tatil planın oluştu mu? Bizim Avrupa'ya gitme planlarımız hepten havada. Mary'nin babası gene hasta olmak üzere ve annesi hasta. Roberto Herrera çok kötüydü ve neredeyse ölüyordu, masrafları ben çektim, şimdiye kadar neredeyse Ile de France'a birinci sınıf bir gezi kadar tuttu. Gelir vergisi için borç aldığım parayı ödemem gerek ve bu yılın gelir vergisi için kenara para koymam lazım. Burada genel masraflar için, kahretsin, az bir şey kalıyor. Kitap iyi giderse, Scribner yayınıyla tamam oluruz. Belki Eylülde gidebiliriz, ben de kitap nasıl gidiyor görebilirim. Artık burada, kahrolası, çok kaldık ve ticaret rüzgarı esmezse sıcak sizi yakalıyor.

Sen ve ailen iyisinizdir umarım.

Ernest

La Finca Vigia, 13 Eylül 1952

Sayın Berenson, [1]

Mektubun için ve kitabı sevdiğin için çok teşekkür ederim. Öyle dökük saçık gittiği için özür dilerim, çabuk varması için bildiğim tek yol buydu. Eğer buradan gönderilseydi yılbaşı hediyesi olabilirdi.

Savaş yıllarının kitabını İngilizce edinebilirsem çok memnun olacağım. İtalyancasını sevdim fakat bizimle kalan bazı İtalyan arkadaşlar alıp götürdüler. Aldıkları tek kitap o, yani sanırım benim kaybım senin de övüncün oldu.

Daha çok yazmamamın nedeni, ölüler, ayrıntılar ve sorunlarla dolu kötü bir yıl geçirmemiz. Mary'le ben sizden çok hoşlandık ve sizi ayrıntılarla sıkmak istemedim. Mary iyi ve Dr. Homer'in hiç bilmediği bir (karı) kadar iyi. Fakat siz, yaşlı, akıllı bir adam olarak (yaşamdaki tek hedefim) onu gördüğünüzde daha iyi fikir sahibi olabilirsiniz.

Konuştuğumuz gibi Moby Dick üstüne konuşmak doğru mu? Bana hep iki şey gibi geldi: gazetecilik (iyi) ve zorlanmış retorik epik. Okyanusu seçebilirsin sanırım, uğursuz bir güç olarak değil fakat okyanus olarak, la puta mar, aşık olduğumuz ve bizi alkışlayan ve hasta eden. Biz ona hep la puta mar deriz ve sanırım bir orospuyu sevemezsiniz ama ondan çok hoşlanabilirsiniz ve onu iyi tanıyabilirsiniz, ve onunla birlikte olmaya devam edebilirsiniz.

Sonra öteki sır var. Hiç sembolizim (yanlış yazdım) yok. Deniz deniz, yaşlı adam yaşlı adam, çocuk çocuk ve balık da balık. Köpekbalıkları da köpekbalığı, ne daha iyi ne daha kötü. Milletin dediği bu sembolizmin hepsi bok. Birlikte giden, eğer biliyorsan birlikte gidendir. Bir yazar çok bilmeli.

Resim gördüğümden beri onlardan öğrenmeye çalıştım. Ressamlar, bildiğin gibi, yazarlardan çok daha iyi adamlar. Kötü şans. Ama doğru. Elbette çöplüklerinin içindekini satıyorlar. Fakat biz bunu da biliyoruz. Sizin yargılama biçiminiz benim belagata kapılmadan uğraştığım şey ve sonra sizi okuduğumda gördüm ki, onu bütünüyle açıklamışsınız. Bu

1. Bernard Berenson (1865-1959) Önce İngiltere'ye 1900'den itibaren de İtalya'ya yerleşmiş ve özellikle İtalyan Rönesans resmi konusunda araştırmalar yapmış olan Amerikalı sanat eleştirmeni.

muhtemelen küstahlık. Fakat lütfen öyle olmadığını bilin. Eğer isterseniz veya arzu ederseniz, hoşunuza giderse, Scribnerlerin alacağı şu kitap hakkında 2,3 cümle yazar mısınız diye sorsam yanlış olur diye düşünür müsünüz? Saygı duyduğum tek eleştirmen sizsiniz, kitabı sevdiyseniz saygı duymadığım bazı adamları sarsabilir. Fakat lütfen yapmayın ve istenmesi şerefsiz bir görev ise unutmaya çalışın. Sorduğum için çok alçak hissediyorum. En iyisi herhalde unutmak. Fakat, her neyse, size bunun için göndermediğimi biliyorsunuz.

Bu hafta fırtına haftasıydı. Mary sanırım gelecek hafta New York'a gidecek. Birileri biz kazandık mı zafer yaşamalı veya öyle görünmeli ama şimdi şehre gitmek istemiyorum.

Hava değişikliklerine karşın hâlâ körfezde harika bir akım var ve şimdiye kadar 29 iyi balık aldık. Şimdi hepsi büyük ve hepsi harika ve değişik. Sanırım çok seveceksin, koca balığın sudan çıkışı gene girişi, beni ilk gördüğüm kadar etkiliyor. Mary'e her zaman, uçan balığı sudan çıkarken mutlu olmadığını gördüğüm gün avlanmayı bırakacağım demişimdir.

Lütfen böyle uzun mektubu affet, teklifi unut ve burada, Küba'da sizden çok hoşlanan ve sizin iyi ve mutlu olduğunuzu umut eden iki adamınız olduğunu bilin. Umarım şansınız vardır ve sizi yakında görürüz.

Her zaman sizin
Ernest Hemingway

La Finca Vigia, 14 Ekim 1952

Sayın Bay G.

İşte bir başka kesik. Bunu çok sevdim. Haftalık Herald Tribune'de çıkan, gerçekten alçakgönüllü tek şey buydu. Yazarların kendileri hakkında yazdıklarına adanmış. Geçen yıl ben de yaptım onun için boş ver.

Mary kulenin tepesinde güneşleniyor ve kara köpeğim ayaklarımda yatmış kabus görüyor. Benim kadar düş görüyor, bazen uyanıyorum onu korkunç düşler görürken duyuyorum. Şimdi silahlı soygun vebası var ve silahlı soygundan, her şeyden çok nefret ediyor. Bir ses olup da tüfekle

kalkmam gerektiğinde derin uykudaymış gibi yapıyor. Gündüzleri çok cesur ve polislerden, Selamet Ordusu üyelerinden, üniformalı herkesten nefret ediyor. Ama geceleri çok açıkgöz ve duyarlı. Bazen kalkıp benimle dolanır. Ama ona neye mal olduğunu biliyorum ve uyudu mu onu suçlamıyorum.

Mary'le ben, oldukça garip, iki ay önce senin kuzenine rastladık. Okyanustan geldiğimizde gittiğimiz Floridita Barındaydı. Mary senin kuzenin olduğunu söylediği için ona iyi davrandı. Benim konuşma şansım olmadı çünkü beladan uzak durmak için barın bir köşesindeydim. Ama senin kuzenin olduğuna inanmadığını biliyorum, çünkü öyle iri, candan ve kendinden öyle emindi ki onun yalan söylediğini düşündüm. Burada ona sevmeyen bazı adamlar var, 2-3'ü pelota (Joi-Alai) oynayan Basklı çocuklar, rastlamadan beni onun hakkında önyargılı yaptılar. Ama gelecek sefer görürsem ona iyi davranacağım. Bana, kendinden öyle emin ki insanların onu beğenmesine veya arkadaşlığa gereksinimi yok gibi göründü. Gerçi ağır sikletler genellikle istemeden bu etkiyi verirler. Neyse ona iyi davranacağım. Mary ona zaten iyi davrandı ve sanırım bunun ona göre daha fazla anlamı var.

Koestler'e[1] hiç rastladığımı sanmıyorum ama Londra'da rastlamış olabilirim, kötü darbe yediğim zamandı ve anımsamıyorum. Darkness at Noon çok iyi kitaptı. Otobiyografiyi ısmarladım ama gelmedi. Kitabının ABD baskısı hiç birinde yok. İspanya savaşında hepimizin, Koestler Malaga'da hapsedildiğinde, vurulmasın ve kurtulsun diye uğraştığımızı anımsıyorum. İspanya'da yıllarca kaldım ve iç savaşlarda olduğu gibi, iki yandan da adam tanıdığım için, onun için yapabileceğimi yapmaya çalıştım. Kitaba Kharkov adıyla koyduğum Michel Koltzov[2] adlı bir Rus bana, "Ernesto, niye böyle allahın aptalı adamsın? Bir defaya mahsus hapse düşmüş adamın, onu kurtarsan tekrar hapse düşeceğini

1. Arthur Koestler (1905-1983) Haçsız Haçlılar, Sıfır ve Sonsuzluk vb. kitapları Türkçeye de çevrilen Budapeşte doğumlu romancı. Viyanada eğitim görmüş, Filistin'e gitmiş, İngiliz gazetelerinde muhabirlik yapmış, Alman Komünist Partisi'ne girmiştir. İspanya savaşında muhabirlik yaparken Francocularca yakalanarak ölüme mahkum edilmiş, uluslararası çabayla kurtarılmıştır. Bu günlerini anlattığı İspanyada Ölüm Güncesi Türkçede de yayınlanmıştır.
2. Çanlar Kimin İçin Çalıyor

bilmiyor musun" dediğini anımsıyorum.

Bunu bilmiyordum, belki de doğru değildir. Ama ilginç. Koltzov, elbette, eğer yaşıyorsa Sibirya'da son buldu. Benim komünist olmadığımı ve olmayacağımı biliyordu ama bana yazar olarak inandığı için gerçeği anlayayım diye her şeyi gösterdi. Kitabı yazarken bunu yapmaya çalıştım. Ama kitaba cumhuriyet savaşı yitirene ve bitene kadar başlamadım, çünkü inandığım ve yapabildiğim kadar hizmet ettiğim cumhuriyete zararı olabilirdi.

Martha iyi ve mutludur umarım. Benim için çok acı konuşmasını anlıyorum. Ama oldukça doğal. Ben de fazla inanmazdım. Sanırım hiç kimse bozulan bir evlilikte doğru ve inanılabilir bir açıklamayı taraflardan alamaz. Açıkça ben böyle bir şey vermiyorum. Güzel ve tutkun kızla cennetin kraliçesini karıştıran herkes aptal diye cezalandırılmalı. Dalaletten söz etmeye gerek yok.

Joyce'un "Hemingway, günaha girmek günah değildir, dalalet günahtır" deyişini hep anımsıyorum.

Joyce'u tanıdın mı? Hayranlarıyla berbattı, gerçekten dayanılmazdı. Putperestleriyle: daha kötü. Ama benim en iyi yoldaşım ve en hoş arkadaşımdı. Bir keresinde oldukça ümitsiz olduğunu ve bana kitaplarının çok kıyıda köşede olduklarını düşünüp düşünmediğimi sorduğunu anımsıyorum. Bunun bazen kendisini zayıflattığını söylemiştir. Bayan Jopyce, "Ah Jim, şu aslan avının bir adımını yapabilir misin" dedi Joyce, "yüzyüze gelmemiz gereken gerçek aslana bakamam" dedi. Bayan Joyce, "Hemingway sana tarif edebilir Jim, sonra sen de gidip ona dokunabilir ve koklayabilirsin, bütün gereksinimin olan şey bu" dedi.

Lütfen kendine iyi bak ve kitabı yaz. Sadece bir sözcüğün peşine öteki ve bir kez başladın mı her zaman yapabilirsin. Yaşamını harcadığın hakkında aptalca şeyler yazma. Yaptıkların yapman gerekenlerdi ve şimdi ne diyeceğini demen için neye değdiğini öğrendin. Edebiyatçılar yalnızca büyük yalancılar, eğer yeteri kadar bilirlerse ve disiplinli olurlarsa yalanları gerçekten gerçek yaparlar. Eğer döğüşteysen, talih ve davada çalıştıysan ve savaşa gittiysen ve denizciliği biliyorsan, denizadamlığını,

kötü dünyayı ve o koca dünyayı ve değişik ülkeleri ve öteki şeyleri biliyorsan o zaman yalan söylemek için iyi bilgin vardır. Bir edebiyat yazarı budur.

. Seninle bir pakt yapmak isterdim. Sen bir kitap yazmaya başla ve aynı gün ben de başlayayım ve yazabileceğim kadar bir öykü yazayım, yalnız senin için ve bitene kadar sürdürelim.

Mary sevgilerini yolluyor. Ben de

Ernest

Pakt iyi bir kısa dönem programı olur sanırım. Bana 'pakt oldu' diye (olmadı değil) tel çek ve başlayayım. Ne yapsak güzel olacak. Ama başlamamız gerek.

Sevgili B. B.

Sana bunu göndermedim çünkü kesiği bulamadım. Şimdi buldum. Ama mektup gönderilmeyecek kadar kibirli görünüyor. Ama belki afedersin. Kitabın sonunda geldi ve neredeyse İtalyancasından daha çok sevdim. Savaşta onu yazacak kadar iyiymişsin. Savaşta şiir dışında hiç bir şey yazamam. Bir seferinde, Madrid'de bir oyun yazdım. Yazdığımda iyi geldi ama herhalde değersizdi. Olağanüstü kötü fakat gene de etkileyici biçimde yazılmış garip bir İngiliz kitabı okuyorum, cennet lagorta (bukalemun'u yazamadım) gibi, onu taklit ediyorum. Kahvaltıdan önce roman okursam böyle oluyor. Belki şimdi bırakabilirim. Genellikle sabahları yazmadan önce bir şey okumam. Uğraşıp, yardımsız, yükü omuzlamak için, etki altında kalmamak için ve sana kimse güzellik örneği vermesin veya oturup omuzunun üstünden bakmasın diye. Madrid'de yazmadan önce Prado'ya gitmeyi öğrenmiştim. Bu çok iyi oluyordu ve okumak gibi zararlı veya eczacılık olmuyordu. Biliyorum senin yiyeceğin şey değil ama düzenli eğitimi olmayan bir çocuk eğer her sabah gider ve zamanını verirse oldukça iyisini edinebilir. Değişkenlik, büyüklük, değersizlik ve bilinmez harikalar eğitimsiz birini yakalar ve ilgisini genişletir. Dr. Duveen başlamadan çok önce İspanyollar oldukça iyi resimleri satın aldılar va bazı çok iyileri de Flonders'te kışkırtı içinde, çalmış olmalılar.

Resim çalma konusunda çok az şey biliyorum ama bildiğim en gülüncü Whitey Dahl adlı uçucuydu. Çok iyi uçucuydu ve bir gün bana gelip "Bay Ernest, bana bir fikir verir misiniz" dedi.

"Elbette" dedim.

"Van Dick iyi ressam mıdır". Böyle telaffuz ediyordu.

"Çok iyi ressam Whitey. Çok beğenilir."

"İyi bir Van Dick ne edebilir?"

"Kesinlikle söyleyemem Whitey. Araştırmam gerek. Ama oldukça fazla etmeli."

"Neyse bunu duyduğuma memnun oldum" dedi Whitey, "yargılarımın doğru olduğunu bilmek beni sevindirdi. İlk şatoya gittiğimizde bir eski Van Dick aldım ve her yere taşıdım, yatağımın ucunda asılıyor. Bu eski Van Dick'i seviyorum ve senden zevk sahibi olduğumu duymaktan memnun oldum."

Whitey'in Sir Joseph'le hiç ilişki kurmaması utanılacak bir şey. Whitey bana savaştan sonra resmi teslim edeceğine söz vermişti. Ama vuruldu, yaralandı ve Salamanca'da ölüme mahkum edildi. Sonuçta çıktı. Ama resim kimde bilmiyorum. Bütün Prado resimlerine dikkat edildi ve hiç biri zarar görmedi. Her zaman cumhuriyetin resimlere dikkat etmesiyle övündüm. Franco'nun adamlarının yolu kesip denize ulaştığı gün bir dizi kamyonun, Prado resimleriyle dolu, Valencia'dan Barcelona'ya gittiğini anımsıyorum. Bir bölükten kalanlar yolu geçmek isteyen diziyi tutuyordu. Messersmitler dönüp dönüp duruyor ve makinalıyla ateş ediyorlardı, ben de resimler için dua ediyordum. En kötü zamanları buydu. Sona doğru İsviçre'ye gittiler ve hepsi iade edildi. Tahmin ederim onları karadan mahvetmeye çalışmak yanlıştı. Ama kimse Valencia'da neler olabileceğini bilmiyordu, çok adam öldürüldü. Onlar çıkana kadar yol tutulup yakın koruma hareketi ile kurtulabilecekken. faşist bombardımanı sırasında ve Madrid saldırısında okuma yazma bilmeyenler için slogan 'anlamadığın her şeye saygı duy, sanat eseri olabilir'di. Her zaman için oldukça iyi bir slogan gibi görünüyor.

Eğer bu mektuptan sıkılmaya başladıysan, kötü bir kitap gibi düşün ve atla.

Eden Otel, Roma'dan mektubun bu sabah geldi.

Hayır, eleştirilere aldırılmaz. Seninkilere önem verdim. Ama ötekileri okumak bir ayıp. Bir kitap yayınlamak sonra eleştirileri okumak çok yıpratıcı. Anlamazlarsa kızıyorsun, anlarlarsa zaten bildiğini okuyorsun, sana yararı yok. Strega içmek kadar kötü değil ama benziyor.

Birinci savaşta bir İngiliz Tommy'si Thiene'de veya Marostica veya Siete Communi arkalarında bir yerde, bara girdi ve 'bu cenabet şey ne' dedi. Ona strega olduğunu söylediler ve 'bir şişe verin. İşte sizin cenabetliğiniz' dedi. Sonra bira gibi şişeyi dikti içti ve hemen öldü.

Son kitabın çok kötü eleştirilerinden sonra, benim için bu kitabın iyi kabul edilmesi gerekliydi. Sen bunu yaptın. Bundan sonra batmayan gemiye dönen farelerin canı cehenneme. Asla iyi karşılanmazlar. Geminin kedisince bile. Sana pergel ve sekstant [1] olarak ihtiyacım vardı. Pergel ve sekstantının arkadaşı olabilirsen o zaman harika. BB, zor fakat çok iyi bir at gibi çok disipline ve eğitime gereksinmem var. Kahrolası disiplini kendim kurmalıyım, yanlışlarını da aynı şekilde. Ama senin Yaşlı Adam ve Deniz'i sevmenin ve hakkında yazmanın benim için ne anlama geldiğini hiç anlatamam. Senin söylediğini düşündüm ama asla söyleyemedim ve kesinlikle aynı açıklıkla söyleyemezdim. Şimdi artık denilmiştir ve kitabı açıklamama gerek yok, kimseyle onun üstüne konuşmaya ihtiyacım yok.

Beni yazmış olmanın en mutlu ettiği kitap. Ötekileri okursan, bu ayrıntılar sana gülünç gelebilir. Güneş de Doğar'a doğum günümde Valencia'da başladım, çünkü hiç roman tamamlamamıştım, benim yaşımdaki herkes yazmıştı, utanıyordum. O zaman onu 6 haftada yazdım. Valencia, Madrid, St. Sebastian, Hendaye ve Paris. Sonuna doğru ateşli hastalık gibiydi. Çıldırıyordum, bisiklet yarışında gibi ve sevişerek veya başka bir şey yaparak bunu yitirmek istemedim, karımı iki arkadaşıyla geziye, Loire'ye yolladım. Sonra bitirdim, öyle boş ve yalnızdım ki, bir kıza çok kötü ihtiyacım vardı. Yani karım geldiğinde hiç de iyi olmayan bir kızla yataktaydım, kızı bıçkıhanenin çatısına çıkardım (resim çerçeveleri için tahta kesmeye) çarşafları değiştirip aşağı indim ve kapıyı açtım. Sürpriz dönüşten bıçkıhanenin çatısındaki kız dışında herkes mutlu oldu. Hep ısınmak için gereken taktik sorunları. Ama çok hızlı yazmak zorunda kalmıştım

1. sekstant- gemicilikte bir gökcisminin yüksekliğini ölçen araç.

ve heyecan hep içimdeydi ve kitapta neredeyse bir şey yoktu. O zaman inançsızlann arafatı, kesin boşkafalılığın berbat, korkutucu durumuyla zina ettim. Vorarlberg'de Schrunlara gittik, harika, sağlıklı, mutlu yaşamımız oldu, yeniden yazdım. Sonra gene yeniden yazarsın, sonra kitabın olur. Her zaman çeşitli korkunç şeylerle birlikte olur. sonraki roman, Silahlara Veda, daha kaza işiydi. Anımsa-yamayacağım kadar zordu. İlk taslağı yazdım ve babam kendini vurduğunda yeniden yazmaya hazırdım ve bir sürü sorunla ve borçla geniş bir ailenin başındaydım. Bunları tamamiyle kafamdan çıkarmak ve sadece yeniden yazmayı düşünmek ve aynı zamanda bütün sorunlarla ve borçlarla kılı kırk yararak uğraşmak gerekliydi. Bunlar, seni yaratan eğitimdir, sonra, insafsız olduğunda zevk aldığını sandığın, eğitim.

Öteki romanların koşullarına gelmemek, kesmek daha iyi.

Tasarılar hakkında bilgim yok. Ortanca oğlum, Patrick Kenya'da. Afrika'yı bir kızmış gibi seviyor. Daha onu hiç frengi etmedi ve biliyorum, ben de onu aynı şekilde sevdim ve seviyorum ve beni iyi frengi etti. Afrika ve deniz bildiğim en harika orospular. Yılbaşında paramız olursa ve borcumuz olmazsa Mary'le Afrika'ya tepelere çıkabilir ve orada Patrick'e yardımcı olabilirim. İtalya'ya gelmeye çalışıp dönüşte seni görürüz. Bende düş kırıklığına uğrayabilirsin ama Mary'e bakarsın ve Afrika'da her zaman yeni bir şey vardır, başka bir şey olmazsa onu getiririm.

Bu mektup üç boyutlu sinema gibi oldu. Basta. [1]

Arkadaşın Ernesto

Megano de Casigua, Küba, 6 Mayıs 1953

Sevgili Wallace,

4 Mayısta, radyodan, Yaşlı Adam ve Deniz'in, 'Piknik'le, Don Whitehead'ın haberleri ve Archie'nin şiirleri ile birlikte Pulitzer Ödülünü aldığını duyduk.

Umarım bu Scribnerler ve kitap için iyi olur. Bunlardan birini hiç almadım ve bir kitap için ne fark ettirdiğini bilmiyorum. Sanırım zarar veremez. Açıkça, denizde ve telefondan uzak olmam şanstı, kara köpeğim onu alamadığı için üzgünüm veya eminim bir çok kişi Native Dancer

1. Basta- İtalyanca, yeter.

Derby'i kazansa daha mutlu olurdu diyebilirdim yani.

Gerçekte Mary çok sevindi ve Silahlara Veda ve Çanlar Kimin İçin Çalıyor işinden sonra ciddiye almasam da ben de sevindim. Şu yılda[1] ödül vermeyi reddetmemişler miydi. Max'ın bu konuda bana yazdığını anımsıyorum. Silahlara Veda'yla ilgili bir çeşit para işi de vardı. Ama ne olduğunu unuttum. Neyse, biri bir şeyler kazımış olmalı, benim bunu kazanmamla ilgili dün sabah haberlerde gene yayın yaptılar, dün gece de Lowell Thomas hakkında. Radyoda bu tür basit bir habere böyle uzun zaman vermek cehennem.

Eminim benim eski orospu Leopoldina, en sevdiği kitap, çok fazla kısa öyküler - Ernest Hemingway, ödülü Floridita'da benim öteki arkadaşlarla kutlamıştır. 15 dakikalık aralarla Küba radyosu da bütün gün onu verdi. Leopoldina ve A. Ş. herhalde Nobel ödülü sanmışlardır ve benim dönüp parayı yememi bekliyorlardır.

Eğer birileri benim şu Lewis yayını hüneriyle ödülü almayacağım için üzülüyorsa (bunu söylediğim ve Lewis'i andığımı söyleme) komiteye veya her kim ödülü veriyorsa onlara, tırnak, Bay Hemingway Yaşlı Adam ve Deniz'in Pulitzer ödülünü aldığını karısıyla birlikte denizdeyken, radyo ve telefonu olmayan Pilar'da iken duydu. Komiteye çok teşekkür ediyor, tırnak, diyebilirsin. Başka yapabileceğim bir şey var mı? Bana bildir. Bu öğleden sonra bunu, Taylor Williams'ı La Mulatta balıkçı limanına saat 15'te getirecek olan şöför Juan'la gönderiyorum. Finca'ya bu hafta sonu veya gelecek haftanın başında döneceğiz.

Herkese en iyi dileklerimle Wallace. Şehr gelince sana içki ısmarlayacağım. Mary'nin ailesini görmeye gitmesi gerekiyor. Bizim Afriya'ya gidişimizi iyi karşılıyorlar. Allahtan umarım biz ordayken bir şey olmaz da Mary'nın dönmesi gerekmez. Son vermem lazım. Mary avlanıyor ve ben de geldiğinde Tin Kid'i alacağım ve bir saat filan içinde Tin gidip Taylor'u getirmeden vermeye çalışacağım.

Her zaman en iyi dileklerimle
Ernest

2. 1941 yılı.

Magadi yakınları, Kenya, 3 Ocak 1954

Sevgili Harvey,

Nasılsın oğlum, her şey nasıl? Biz burda Kenya-Tanganika sınırında kamp kurduk. Şimdi 6 haftadan beri buradayım. Onursal av muhafızı oldum, acil duruma bağlı olarak[1] burda av bekçiliği yapıyorum. Birinci sınıf yaşam. Bütün gün ve bütün gece sorun. Dünkü gibi. 21 fil nişanlının ailesinin de bulunduğu şambaya[2] saldırdı. Geziyorlar ve 9'u şimdi yağmurdan sonra 15 fit olan mısıra girdi. Fakat gerçekten kötü olmadıkları tahmin edilebilir çünkü sadece geçip giderken bir tutam yiyorlar. 7'lik grup ve 9'luk bir grup dışarıdan gitti. Tepelere kadar onları izle sonra av izcisi Arap Minar ile bir başka adamı, bu gece geri gelirlerse diye tedbir için bırak. Bufalo sürüsünü 82 kontrol et, tamamdırlar. Yılbaşından önce yavrulayan dişi aslanı bul, o da tamam. 11'lik bir sürüden bir antilobu öldürmüştü. O da eylülden beri benim arkadaşımdı, ama daha 6 genç erkek antilop var ve biri sürüyü ele alır. Ama onun için üzülüyorum. Yattım, gece kalktım ve elde mızrak dolandım. Sesleri dinle. Gece değişik seslerin yaptığı oyunu dinle. Hiç lamba ışığı kullanma ve tek başına ses çıkarmadan yürü. Sabah çay 5.30'da ve Bayan Mary ile ben, onun tüfek taşıyıcısı, 80 kadar olmalı, ondan da kısa Chargo, benimki, AYT'ni[3] yazdığımda tüfek taşıyıcım olan M'Gola'nın oğlu N'Gui, 7 yıl K.A.P.'de, Habeşistan, Burma, vb'de çalışmış, Habeşistandan dolayı biraz İtalyanca konuşuyor, çıkıyoruz. Onunla ben burada Wakamba Şamba'da 2 kıza aşığız Bir tepenin yamacında 15 akr[4] mısır ve biraz hububatla güzel bir şamba ve bizim kızlar mirascı, bir bakıma eski günlerdeki Brenda Frazier gibi, ama bunlar kara ve çok güzel. Her gün bize armağanlar getiriyorlar, tatlı mısır ve kendi (çok iyi) yaptıkları bira;

1 Kenya'da Mau Mau hareketi, 1951 yılında Doğu Afrika İşçi Sendikaları Kongresi başkanları tutuklandığında başlamış, İngiliz valinin sıkıyönetim ilânına ve içlerinde Jomo Kenyatta da dahil 200 liderin tutuklanmasına karşın, iç savaş dört yıl sürmüş, İngilizlerin bombardıman dışında halkı aç bırakma siyaseti ile 150.000 Kikuyu açlıktan ölmüştü. Ancak 1954'ten itibaren örgütlenmeler güçlenmiş, 1960'dan itibaren İngilizler gittikçe artan ödünler vermeye zorlanmışlar ve 1963'te Kenya bağımsızlığına kavuşmuştur.

2 şamba-köy

3 AYT-Afrikanın Yeşil Tepeleri

4 akr- acre- 0.4 hektar arazi ölçü birimi.

ben de bugün onlara bir pound domuz yağı ve Bayan Mary'nin vurduğu yaban domuzundan bir but verdim. Biraz da tuz ve Life'ın bir sayısı. Dün benim kızın annesi, erkek kardeşi ve 2 kız kardeşiyle karşılaştım. Babası çok zenginse de pek öyle bilinmiyor. Annesi çok hoş ve yeni bebeği olmuş. Bayan Mary sadece onlardan uzak duruyor ve çok anlayışlı ve harika. Nişanlımı o yokken bir berbat köpek döğüşünde bir leoparı öldürürken tanıdım ve herkes koca, bir çeşit Epworth ligi gibi, biraz değişik toplantı olan N'Goma'ya, kutlamaya geldi. Onların mallarını öldüren veya rahatsız eden veya ekinlerini kıran vahşileri öldürmem gerekiyor. Bu işte iyi gittiğin sürece belli bir popülerliğin olacak. Vahşi hayvanlar yağmacı oldukça bir fasarya değil. Harvey gerçekten ilgini çeker diye düşünüyorum. Sanki her gün büyük lig maçında vuruş yapacağını, her gün bilmek gibi. Kolunla vuruş yapman gerekli onun için her gün baştan başlayacaksın ama ben burda güvenilir bir vuruşcuyum. İyiliği bitene kadar asla devam etmiyorsun. Güven kazanmak için gene tütün çiğnemeye başladım.

İşte böyle. Flaubert, H. James (Jesse değil) vb. yazmaya oturuyorsun ve iki tip mızraklarıyla gelip çadırın dışında dikiliyorlar. Ben yazmaya çalışıyorum ve Bayan Mary, "seni görmek isteyen arkadaşlarından iki kişi var. Senin kızın ailesinden mi, bir sorunları mı var bilmiyorum" diyor. "Bir sorunları olmalı" diyorum. Öyle de. 25 mil ötede yaşıyorlar. Hiç genç savaşçı yok. (Genç savaşçıların hepsi içkiye vurmuş) Aslan bomaya gelip 2 inek öldürmüş. Şimdi bomanın dışında ineklerden birini yiyor ve kükrüyor. 25 mil ötede. 3/4'ü arabayla geçilebilir. Öyle gidiyorsun, inekten kalanları görüyorsun, suyun nerede olduğuna emin oluyorsun, sikici memlekette aslanın izini takip ediyorsun. Bu alıştırma 3-4 günde bir tekrarlanıyor. Bir aslanı N'Gui ve öteki av köpekleri ile Kilimanjaro'ya kadar izledim sonra (kanter) yağmurda geri dönmek zorunda kaldım.

Şimdi 186 çekiyorum. Uzun zamandır 190-192'de kalmıştım. Kafamı traş ettirdim, çünkü nişanlım böyle seviyor. Kafamdaki delikleri ve zenginliklere dokunmak hoşuna gidiyor. Bir çeşit eğlenceli de. Daha önce bilmezdim. Bir çeşit saygısızlık sanırdım. Burada değil. Harvey,

Afrika kızları, hiç olmazsa Kamba ve Masailer, gerçekten harika ve sevmezler diye bütün bu saçmalık doğru değil. Sadece memleketteki kızlardan daha neşeliler. Benim kız tam edepsiz, yüzü de yattığında edepsiz, fakat beni, narin ve sert, kesinlikle seviyor.

Yazmayı bıraksam daha iyi çünkü gerçekten çalışmak istiyorum ve bozmamalıyım. Her neyse bana çok kötü bir zorluk yaratıyor.

N'Gui 30 civarındayım diye düşünüyor ve 5 karısı var ve bu geziden aldığı parayla 2 daha alabilir. Belki yalnızca 1 tane alır, benim kızın kardeşini. Belki de benim kızla evlenir çünkü onunla ben kardeşiz, o zaman da tamam. Ama benim kız N.Y.'a gitmek istiyor. Life'ın tarih öncesi hayvanlar sayısında gördüğü o hayvanları öldürürken beni seyretmek için. Bütün bu brontosauruses ve pterodactyller ve mamotlar, koca dişli kaplanlar ve koca geyikler, dev tembel hayvanlarla birlikte yaşadığımı sanıyor çünkü, fotoğraflarını gördü.

Gece onlara George Armstrong Custer'ı ve 7.süvari birliğini nasıl öldürdüğümüzü anlatıyorum[1] ve burada zaman öldürdüğümüzü ve cehenneme, hemen Amerika'ya gitmemiz gerektiğini düşünüyorlar. Güzel memleket Harvey.

Sevgiler ve mutlu yeni yıl

Baba

La Finca Vigia, 18 Ağustos 1954

Sevgili Harvey,

Böyle tatil yaptığın için memnun oldum ve iyi çalışıyorum.

Scott hakkında oyun yapmanda bir yanlışlık görmüyorum. Şimdi kamunun ilgisi üstünde. Mizener'in bir çok yaklaşımını sevmedim. Budd'un romanında ne göreceksin, anımsadığım kadarıyla iyi roman değildi ve kadın öyle inandırıcı değildi. Senin yerinde olsam kitaba öyle çok bağlanmazdım. Tarihsel kabul edilen Mizener'in kitabından yararlanabilirsin, genel bilgi de şimdi Scott kadar kamu ilgisi olmuş.

Eğer sana temel altyapı olarak yararı olacaksa: Scott'u Paris ve

1 George Armstrong Custer (1839-1876) Amerikan-Kızılderili savaşlarında efsanevi kişilik kazanmış ve sonuçta Kara Tepeler savaşında Siu-Çeyenler tarafından öldürülmüş general.

Riviera'da tanıdığımda Zelda'dan başka kadınla hiç yatmamıştı. Doğru bilgi bu.

O, ona ilk kez bir Fransız donanma uçuş subayı ile sadakatsizlik etmişti. Scott'u iflas ettiren ilk şey buydu. Sonra, uzun zamandır çılgındı (şizofreni, yazılışına sen bak. Ben yanlış yazdım ve sözlük Mary'nin odasında çok uzak) ve kimse bilmiyordu. Scott'un çalışmasını delice kıskanıyordu ve ne zaman sıkı çalışsa onu mahvediyordu. Bu zor değildi, o da potansiyel bir kasvetliden ileri olduğundan. Onu kurtaran içememesiydi. Alkole hiç dayanıklılığı yoktu ve seni sadece iyi edecek bir içki onu hepten mahvederdi. Sızmaktan da hoşlanırdı çünkü onun ilginin merkezi yapıyordu. Anlamadan korkunç teşhirciydi ve zaman geçtikçe daha da kötü sarhoş oldu. Budd onu bir geziden tanıyor ve ben de Holywood'da (bir 1 koy) nasıldı bilmiyorum. Ben onu uzun zaman ve her koşulda tanıdım ve onun, her zaman yapabileceğin bir iş, kahramanıydım.

Üzüntülü adamın İrlandalı hüznü ile karışık bütün kötülüğünü yaşadık. Harika yeteneği vardı, neredeyse hiç eğitimi yoktu ve Zelda ona cinsel organının normal bir adamınkinden küçük olduğunu ve onu hiç tatmin edemediğini söyleyince güvenini yitirdi. Bana bu korkutucu sırrı Michaud'un restoranında söyledi, ben de ona memişhaneye gidelim' dedim ve bir iyi baktım. Yapısı oldukça normaldi. Ona, kamışına hep yukardan baktığı için daha kısa göründüğünü açıkladım. Düşüncesizce büyük üzüntüsünü aldığımı düşündü. Ona, bir adamı yatakta iyi veya kötü yapan sertleşme açısını ve sert kalma yeteneğini ve şerikinin zevkini düşünme gibi bazı temel şeyleri açıkladım. Ama o bu özürü yenilgiyle kabul etti ve hiç bir şey onu neşelendirmedi. Ona Louvre'a gitmeyi ve eski insanların yapısını görmeyi önerdim ama neşelenmek istemedi. Zelda ona demişti öyleyse gerçekti. Zelda o zaman tamamiyle çılgındı.

Bu şeyin sana yararı olmayabilir ama olabilir de. Scott gerçekten bulaşık bir sarhoş olduktan sonra çok kötü oldu. Onunla akşam yemeğine giderdim ve o insanlara hakaret ederdi, onu dayaktan korumak için ben ödeşmek zorunda kalırdım. Yaşadığı en iyi gününde bir tokat patlamadı ve insanlara vurmaktan hoşlanır oldu ve ben işi ele almak zorunda

kalırdım. Bu Paris'te nasıl olduğuna küçük bir örnek. Bir pavyonun 2. katında bıçkıhanenin üstünde oturuyordum. Evsahibim 1. katta oturuyordu (çocuk). Scotty ile beni görmeye gelirken kıza tam evsahibinin kapısının önünde, merdivenlerin başında çişini yaptırdı. Kapının altından içeri gitti ve evsahibi çıkıp çok güzel bir şekilde Scott'a merdivenin altında tuvalet olduğunu söyledi. Çocuğun sıkışıp kaçırdığım sandı.

Scott, "olduğunu biliyorum orospu çocuğu." dedi, "seni alıp kafanı oraya sokacağım."

Bunun gibi yüzlerce var. Fakat korkunç bir geceden sonra, Scott gerçekten berbat bir şey yapıp Plaza meydanındaki kapıcıya yüklü bir şey vermek zorunda kalınca, ona, bana insanlara kötü davranmamaya söz verene veya en azından çaba gösterene kadar ve başarısızlık otoritesi ile nasıl konuşuyorsa o şeyi yazabilene kadar ve ben de vb. otoritesi ile, onunla çıkıp yemeyeceğimi söyledim. Sonra bir daha aynı masaya oturamadık. Oldukça gösteriş meraklısı tip.

Onu Zelda tam mahvetti. Her düzeldiğinde onu bozdu. Ama Harvey, küçük düşmeyi ve kiminle ise onu da düşürmeyi seviyor görünüyordu, onu ancak tescilli delinin yaptığım görüp affedebileceğin şeyleri yaparken gördüm. Cömertti ve hep, kahretsin, hoş, ayık olabilirdi.

Eğer bu bilginin yararı yoksa veya kafa karıştırıyorsa at gitsin. Onu Hollywood günlerinde hiç görmedim ve oyun da o herif hakkında. Yani bu çeşit ip ucunun herhalde sana yararı yok. Bunlar Gatsby'yi yazdıktan 6 yıl sonra, sanırım 10 yıl sonra. Eğer bunların birazı herhangi bir şekilde yazdığın tipi kavraman için kötü ise unut gitsin. Hollywood'da çok değişmiş olduğuna eminim ve Budd onu orada tanıdı.

Onu ilk tanıdığımda çok şık görünüşlüydü ve içkiden sonra yüzü değişirdi, 4 içkiden sonra derisi gerilir, ölü kafası gibi görünürdü. Sanırım oyunda bunu ışıklandırma ile yapabilirsin. Ama belki Budd onu tanıdığında böyle değildi. Şarap veya biraz aperatif içtiğinde hoştu.

Oyunda ve kitapta sana şans dilerim.

Şu Charles-Marciano döğüşünü görmüş olmayı isterdim. Artık döğüşe karşı bir şey duymuyorum ama iyi bir tane görsem, geri gelir.

Şimdi Londra'da hasta olan Philip Percival'e bir başka mektup

yazmalıyım. Sonra 440 yüzmeliyim. Şimdi burası çok sıcak ve neredeyse her öğleden sonra yağmur var.

Bir kısa öykü bitirdim ve bir başkasından 20 sayfa kadar yaptım. Sana daha önce yazdım sanırım.

Sana 20'lerde Scott'la ilgili yararlı olduysam ve yardım edebildiysem memnun olurum. Bu mektupta göründüğü gibi hepten acı değil. Bazan gülünçtü. Ama hiç mantıklı değildi. Onu o zaman kimsenin bilmediği kadar tanıdım sanırım. Gerald ve Sara Murphy (Gerald Markos haçının başı) onu çok iyi tanıyorlardı ve benden sık görüşürlerdi. Onlar yardımcı olabilir. Archie MacLeish de. Ama sanırım Mizener'in yaptığından sonra herkes yardımda biraz isteksiz. Pauline'le konuşman iyi olabilirdi. Ama öldü.

Her zaman en iyi dileklerimle
Hemingstein

La Finca Vigia, 10 Kasım 1954

Sevgili Buck,[1]

Mektubun tam Time muhabiri hakkında yeni yazıyla geldi. Tanrım Buck, sen açıkça beni abartıyorsun. Şimdi, cuestan lo que cuestan canlı kalmalıyım.[2] Yalnızca senin mezarının başında gerektiği gibi konuşmak için. Kütük yuvarlamak olmayacak allah için, tabut yuvarlamak olacak.

Şu Time hikayesi tam bir aldatma. Bunu saptayabilirsin. Basını katmıyorum. Bir haftadır arıyorlar. Haber radyoda yayınlandıktan sonra ben de o kısa konuşmayı yaptım ve "soru var mı baylar?" dedim. O zaman parayla ne yapacağımı sordular ben de dürüstce yamt vermeye çalıştım. Sonra Isak Diresen, Berenson ve Sandburg hakkında konuştum. Aşağı yukarı ne cins bir yazar olduğumu bildiğimi biliyorsun, koca kafalı davranmaya gerek yok, veya kimseye söylemeye. Ve çoktan içten veya anlaşılır konuşmamayı öğrendim. Laf aramızda şöyle düşünüyordum, Sandberg yaşlı bir adam ve hoşuna gidecektir. (Gitti de) Blickie'nin karısı (Dinesen) kahretsin, İsveç verdikleri her yazardan daha iyi ve

1 Hemingway'in kendisine Nobel ödülünün verilişi üstüne yazdığı mektup.
2 Chestan lo que chestan- değeri neyse odur.

Blickie (Baron Bror Von Blixen-Fniche) cehennemde ve karısı için konuşursam memnun olurdu. Berenson da hak ediyordu sanırım (benden çok değil) onu almış görmek beni mutlu ederdi. Veya üçünden biri. Senin beynin işte böyle çalışıyor.

Fakat cehennem gibi eminim, onların adını Tom Collins, yoksa Cin tonik miydi, içip, sersem gibi ağzıma almadım.

Okulu kırdığımı söylediğimde öğleden önce çalışmayı kestiğimde içki aldığımı anlatmayı istiyordum. Cin ve tonik içtim ve sonra hindistan cevizi suyuna takıldım. Doğal olarak yalnızca 5 yıl yaşayacağımı asla söylemedim. Kim kendi ağzıyla bunu kendine kondurur? Sanırım daha beş iyi çalışma yılı için yerleşebilirim dedim. Her 3 veya 4 yılda bir iyi bir çalışma yılı çıkardığım için bu oldukça yeterli. 1942-3-4-5'de ne kadar yazı çıkarabildim ki? Hiç biri dert değil.

Ödülü açıkladıkları gün, hoş, serin, rüzgarlı bir gündü ve şu Time'ın Henry Wallace tipini devamlı terlerken gördüm. O zaman beni bıçaklayacak diye hesapladım. Yeteri kadar yaptı da. Fakat böyle şeyleri farkedince, herifler seni nasıl seviyor ve ben canlı kalıyorum, bu koşullar altında yapacak hiç bir şey yok. O zaman Mary'e de belirttim. Fakat o daha iyi biliyordu ve bana şüpheci olmamamı söyledi. (Wallace bütün bu cevizlerin Time'a konulduğunu söylüyor).

Buck ben Afrika'da Bayan Mary'den sorumlu iken oralarda olmalıydın. O cehaletin cesareti ileyken. Fakat zamanın çoğunda müthiş iyiydi. Çoğu zaman da bir örnekti. Hem okyanusta işler kötüyken de cesurdu ve çoğu kadınlar değildir. Okyanusu da biliyor. Şimdi K. W.'de, evi kiralamak için hazırlıyor.

Buck ben gelemem. İsterdim. Beni yalnız bırakırlarsa yazmada bella epoque'deyim. Kıra geri döndüm ve her gün içinde yaşıyorum. Melezleşme hakkında çok katı olmadıkça bazı şeyleri seveceksin sanırım. Bunun yanında başka şeyler de var. Fakat her gün insanlar gelip de beni silmese müthiş iyi gidiyorum. Ağzıma almamalıyım.

Biliyorsun aradığında o şeyi kabul etmeli miyim etmemeli miyim karar vermeye çalışıyordum. Almamak için bir çok iyi neden vardı. Ama arkadaşlarım dışında hiç kimse onları anlayamaz ve öteki insanlar

almamakla başka görünmeye çalıştığımı düşünecekler. Veya kendi ülkemi küçük düşürdüğümü vb. Senden bunun için bir yolla işi ele almanı istedim. Ama sen yatağa düşmüştün ve seni üzmek istemedim. Onun için yapabildiğim en iyi şekilde ele almak istedim. Zaten ne yapsan farketmiyor, Time bir düzine alaylı yalanla işi ifsad ediyor.

Bir arada olduğumuzda beni onayladığını söylediğin için sana minnettarım. Büyük olasılıkla onu her yerde çarpıtacaklar veya lisede götüne vurduğum birinin takdirnamesinin iyiliği için laf edecekler. Biri için benim düzmece olduğumu kanıtlamak her zaman kolay çünkü antlar ve emirler altında bile öğündüğüm şeyleri hep inkar etmek zorunda kaldım. Her şeyi değil. Ama çok, çoğunu da inkara devam edeceğim ve yarın da bunu yapacağım. Time'a kapak öyküsü yapacaklar diye korktum. Eğer bazı şeyler koyarlarsa taşınmak zorunda kalacağım. Bay Braden biz Afrika'dayken insan için de, vahşi koyun için de iyi olmayan bir konuşma yaptı.

Ama tahmin ederim, şimdiye kadar olanlar gibi yalnızca terleyip atmak zorunda kalacağım. Onlara senin adını vermedim. Sanırım, benimle ilgili araştırmalarıyla doğal olarak adını edinmişler. Dave Bruce'u bir kaç kez gördüm, son kez Venedik gezisindeyken, verdiklerinden hiç birini kullanmadığını söyledi. Belki Cowley'in bir çeşit sağır oluşundandır. Belki bir kitap için saklıyordur. Asla bilemezsin.

Acaba başka kimi yakaladılar? Merakın yararı yok. Yapabileceğim bir şey de yok. Belki senin tanıklığın beni kurtarır, General. Hiç olmazsa ben, William Faulkner gibi Fabl yazmadım. Buna temiz yürekle yemin edebilirim.

Bizim Farecik gerçekten güzel anlar çıkarıyor. Eğer 1955'i öldürülmeden çıkarabilirse çıraklığı kazanacak. Sanırım sana yazdım, Vol dolaylarında çok ünlü yaşlı bir fil izcisini, yaşlı Mumu'yu ona götürdük, bir de birinci sınıf kanun kaçağı ve Fareciği de işine bulaştırıyor. Beyaz Avcı yok. Mumu ile son seferinde Fare tam gerektiği şekilde çok güzel bir bufalo, bir de güzel kara bir miyavlıyan aslan vurdu. Bu çeşit av, arkadan seni kimse izlemez, veya gidersin, karmakarışıktır. O çok seviyor ve şimdi çok iyi ateş ediyor. Bana tam bir tür harekat

sonrası raporu yazıyor (hiç yalan söylemez) sonra ben ona eleştiri yapıyorum. Doğal bir avcı ve geçen yıl çok çabuk öğrendi. Önce sinirliydi ama hiç tekinsiz olmadı. Bu tehlikeli, elbette, ama kesinlikle soğukkanlı ateş edebilmek için öyle yapıyor. 357 Magnum kullanıyor. Çok da iyi resim yapıyor, yani tahmin ederim herhangi biri kadar iyi bir yaşamı var. Bir kaç yıl içinde Av Müdürlüğü'nden bir iş alabilecek. Belki de istemez. Ama sanırım yapar. İyi iş çünkü, yalnızca şöyle veya böyle suçlu olan hayvanlara ateş ediyorsunuz ve buna siz karar veriyorsunuz. Elbette bir kısım, suçlarla ilgili olmayan kontrol işi var ve elbette kendi ölçümleri ile hiç bir hayvan suçlu değildir. Fakat bazıları kötü olabilir, çoğunlukla yaşlanıp doğal yemekleri onların öldüremeyecekleri kadar hızlı geldiği için de olsa. Sonra her zaman yaralı ve herkese tehlikeli olup temizlenmesi gereken hayvanlar vardır.

Bir grup benden film yapmak için Afrika'ya gitmemi istiyor. Fakat ben gidip Fare ile avlanmayı ve bildiklerimi ona öğretmeyi, acil durumlarda Av. Md. için çalışmayı yeğlerim. Çok adam kıtlığı var ve kusurlarıma karşın yararlı olabilirim.

Çok fazla adam burada yaşadığımı biliyor, o kadar çok tanındık ki, millet hayvanat bahçesinde fil görmeye gelir gibi geliyor. Bu iş beni hasta ediyor ve hiç beyaz adam olmayan bir yere gitmeyi isterdim. Deniz hâlâ iyi bir yer ama havalar çok kötü oldu ve şimdi, çıkabildiğimde, Gregorio Miami'ye gidip bir derde bulaşan kızına bakmak zorunda. 6 haftadır gemiye binmedim. Hiç fırtınaya uğramadık ama tedbir almak zorunda kaldık, hep yağdı ve hava pisti.

Film yapmak isteyen adamların gelişi ile ara verdim. Benim bilgime göre şimdi yakışık alacağından öncelikle anlaşmanın uzakta yapılmasında ısrar ettim. Bütün iş askıda. 1956'da anlaşma bitene kadar bir şey yapma, bir şey imzalama.

Eğer bir Nobel konuşması yapman gerekse ne derdin? Belki senin için kolay iş. Bana olanaksız geliyor. Bu değersiz mektubu hoş gör. Su aldım. Tu amigo de siempre.

Ernesto

Ameliyat olan hernia[1] iyi diye çok ümitliyim. Bana bildir. Bencil mektubu affet. Ara verdiğimde sana gelmiştim. Yazacağım.

E.H.

La Finca Vigia, 23 Aralık 1954

Sevgili Chink[2],

Yazmadığım için çok utanıyorum. Gazetecilerin, fotoğrafçıların, açık ve gizli delilerin baskınına uğradık. tam kitabın ortasındaydım ve biraz da zina ederken rahatsız edilmeye benziyor.

Bütün bu işleri, senin O'Gowan'la nasıl böyle kötü olduğunu hiç anlayamadı. Sarsıcı ve berbat. Sen şaka yapabilirsin ama ben bu kadar şeytanca olduğunu hiç bilemedim.

Umarım bu Larry Solon tipi de sana pislik yapmasın. Benim kendi deneyimim, ne zaman konuşursan yanlış yaparsın. sonunda Stockholm'da söylenenlerin bir nüshasını koyuyorum. Orada konuşmak da herhalde bir hataydı. Ama her neyse, kısa tuttum. Sanırım onda yalnız senin ve benim bildiğim bir kaç şey bulacaksın. Mau-mau işinde de nasıl hissettiğini anlayabiliyorum. Garip iş, gerçi konuşmak yazmaktan iyi ama.

Chink lütfen bir şeyi anımsa. Her zaman burada hoş karşılanırsın, ne zaman gelirsen ve ne kadar kalmak istersen. Lütfen bunu bil, bir de senin nakliye ve giderlerini karşılayacağımı. Ben sana gelmeyi çok isterdim ama şimdi kalmalı ve bu kitabı bitirmeliyim.

Zor bir yıl oldu. Bilirsin kayıpları hiç tartışmayız fakat Murchison veya Butiaba'ya gitmeye bir bok demezdim, Mary'e bakma gereksinimim dışında, ve hep yaşamak zorunluluğu vardır, bu yanlış anlaşılan zorunluluk. Ama inanıyorum, Butiaba'da yanan uçakta kalabilirdim, bir kez Mary dışarı çıksaydı, 1954'ün sonunda onun nasıl olacağını ve hissedeceğini bilseydim. Buna 'kara-göt' diyoruz ve hiç buna sahip olunmamalı. Ama bazan bu soysuz bir duygu da olsa acıdan yoruluyorum.

1 ernia- İtalyanca fıtık.

2 E. E.Dorman Smith (Chink) İngiliz ordusundan emekli olduktan sonra İrlanda'da görev almış, soyadını da dorman-O'Gowan olarak değiştirmiştir. 17 Mart 1924 tarihli mektuba bakınız.

Bilirsin her zaman oldukça neşeli bir tip oldum. Fakat bu İsveç takımından hiç bir zevk ve neşe almadım. Vergileri ödemek için iyi para, öbür türlü yalnızca senin özel yaşamına girmesi için insanlara yetki veren bir ehliyetname. Dün, telefonlardan kurtulmak için sahil boyu çıktığım için hazırlıyordum, ilga Bask hükümetinin temsilcisi Portekiz baş konsolosu ve Çin'inki geldi. Su ve elektriğin ikisi de kesikti, ben de onlarla kaplumbağalı ellerle el sıkışmak zevkini tattım ve Allah yardımcınız olsun dedim.

Beni yerel muhalefetteki kavgada hesaba katma daha iyi. İskoçların tersine hem ileri hem geri koşamam. Ve de kesinlikle cehennem gibi iki yöne de koşamam. Benim kabulüme göre senin savaş biçimin arkası kırık eski yasa-dışı generallerin (iskoçça konuşmuyorum) bir çöplük üstüne düşünmeye zorlanmaları değil. Gene de cehennemde serinletici bir cüruf yığınının üstüne oturup Maurice de Saxe dinlemek eğlendirici olmalı.

Murchison'a uçtuğuna memnunum. Daha rahat görünüyor. Bu gece orada olmalıydı. Gerçekten gülünçtü. Birlikte olduğumuzda sana anlatacak çok gülünç şeylerim var. Görmekten daha fazla sevineceğim birini tanımıyorum. Chink gerçekten buraya gelmezsen ben Eire'ye geleceğim.

Lütfen böyle aptal bir mektubu affetmeye çalış. Eve büyük bir N. Y.darbesiyle geldik, köprüde, kendime yapabileceğimi göstermek için 5,5 saat dümen tuttum, sonra üç saatte aşağıda, net sonuç, yapabildim fakat yapamam. 15 saat köprüde dümen tutardım, 18 saat nöbet değişmeden dümen kullanırdım. Şimdi beş para etmem. St.Bernard'da sokak ayakkabıları ile bağırsak derdim olduğundan daha işe yaramazdım. İtalya kıyısında gezmek güzel değil miydi, Aosta'da sonra Milano'da eski Galleria'da nasıl eğlendik.

Hep iyi eğlendik Chink. Aigle'de bira içmemizi anımsıyor musun, 'mumdan şamdan' gibi at kestanelerini ve Les Avants'daki Bob Yarış takımımızı? Paris'te, marangozda da eğlendik. Paris o zaman harika bir şehirdi. Gene iyi zaman geçireceğiz. Biliyorum değmez duygumu yeneceğim çünkü her şeyin geçmesi zaman alır.

Olman gerekenden daha sert olmuyor musun. Unutma daha yirmi olmadan hepimiz ölebilirdik yani bu kadar antikayız ve millet bizi anlayamaz. Hoşgeldinizi çok uzattık. Senin beyninin olması ve iyi savaşçı olman ordunda her zaman kuşku yaratır. İyi dövüşüp de iyi beyni olan bir adamın iyi bir sonu olduğunu hiç duymadım.

Eğer yazar olsaydın sen de kötü olurdun. Benden hep kuşku duyulur çünkü özellikle korkak değilim. Bu kabadayılığı ve duygusuzluğu gösterir. Eğer işkencede bağırmıyorsan otomatik olarak acımıyor demektir.

Ama bütün bunlar, her zamanki, yemek için doğduğumuz bok üslubu. Sana ve ailene iyi yılbaşılar, 1955'de gene dövüşeceğiz ve artık kaybetmeyelim.

Mary herkese sevgilerini yolluyor.

En iyi dileklerimle Chink
O'Hem

La Finca Vigia, 18 Eylül 1955

Sevgili BB,

Yaşgününde[1] sana 2 mektup yazdım. Birine, Key West'de havuz kenarında başladım, ötekine öğleden sonra. Fakat iyi değillerdi. Onları göndermedim. Sorun, sanırım, senin bu kadar uzun yaşaman ve işini iyi yapma şansın olmasını kıskanmamdı. Hepimizin işini iyi yapma şansı var fakat çok azımızın senin gibi yaşlı, akıllı ve seven biri olma şansı var. Sonra mektuplar hiç görmediğim birine çok fazla sevgiyleydi. Ama bu mektup da sana yaşgününde ve güzel bibliyografya için teşekkür eden, seven bir mektup.

Şimdi neşelenelim ve hiç birimiz 90 olmayalım. Geçen gün çok iyi bir işaret aldım. Burada biraz siyaset vardı ve biri "ama anımsa ki senin öncelikle Nobel yetkin var" dedi. Ve sana gerçekten söz verebilirim, gerçekten kesinlikle ve tamamıyla (yanlış imla) İsveç ödülünü aldığımı unutmuşum. Bu iyi işaret.

1 90.yaşgünü.

Geniş ve temiz yazıyorum okuyabilirsen, bana yardımı olur, çünkü daktilodan (yenisi) nefret ediyorum ve eskisinde yazamam çünkü kitabın 594.sayfası onda, kapakla örtülmüş ve kağıtları çıkarmak uğursuzluktur.

Corrierre de la Sera için yazmalıyım diye düşünür müsün? Benden istediler ve bibliyografyada senin yazdığını gördüm. Sorun, onlar için çalışacak ve yazacak çok az zamanım kalıyor, bazan zevk olabilir fakat boşa zaman harcama. Sana mektup yazarım daha iyi.

Kitap yanında normal olarak yalnızca çocuklarıma, Veneto, Frihl ve Afrika'dakilere yazıyorum. Şimdi çocuklardan ikisi Tanganika'da. İyi ressam olan kendini Beyaz Avcılığa adadı ve 15 Eylülde 42 günlük deneme safariyi bitirdi. Mumu adlı yaşlı Fil Dişi'li yasak bölgede avlanan adamla avlanıyordu ve iyi iş yaptı. Bir ayda bir çok resmini alıyorum ve sergisi olduğunda, sonunda, eğer yabaniler onu öldürmezse, satarsa ona ödediğim fiyattan benden alabilecek. Doğal olarak para almayacağımı ona söylemiyorum.

Seninle buluşmasını isterdim. Bir tür melek, Botticelli meleği değil, orada da çok iyi meleklerin bulunduğu Kuzey Çayen meleği.

Hoşça kal BB.

Marangozu görmem gerekiyor.

Mary sevgilerini yolluyor, ben de.

Ernesto Hemingway de Las Vegas (Nevada)

Lütfen İtalya'da bizim için de iyi bir Eylül sonu yaşa.

La Finca Vigia, 9 Mart 1956

Sevgili Coops,[1]

Senden mektup almaktan memnun oldum ve mutfağa gidip[2] birinin film işinde bir şeyi iptal ettiğini veya bir tarihi değiştirdiğini duymadan önce İsveç daktilosu armağanımda cevap vermek için acele ettim.

Coops, film işi bana göre değil ve ne kadar arpa yapsak da farketmez çünkü harcayamayız, ben bu kadar tiple uğraşmak zorunda kaldığım için ölmüş olurum. Yaşlı Adam ve Deniz bittikten sonra bir daha film

1 Gary Cooper (1901-1961), Amerikalı sinema sanatcısı.

2 telefona.

işiyle uğraşmayacağım. Tanrım yardım et. Tanrı da kapitalistleştirilmiş.

Şu eski Leopar Kadın'ı az bir paraya seçmekle iyi iş yaptın (ve herhalde İngilizler koca kafa dolaplarını Güney Tanganika'ya indireli beri ilk kez biri böyle az paraya Leopar Kadın aldı) ama ben bunu bitirince kibo sırtlarına çıkıp ağzımdan bir çok şeyin tadını ve tamamını çıkaracağım.

Benim biraz para yapmamı istemeni takdir ediyorum ama ancak Leopar Kadını Kilimanjaro'nun (Kibo) karla kaplı kraterinde düşürüp ve onlar onun (kendini) Habeşistan'a, çalınmış fildişine, kötü kan kaybeden Stewart Granger'den başka kimse yardım etmeden taşınmasını istemeleri koşulu ile ve çiftsiz oynayabilirim.

Kendimi atlatılmış duyuyorum: "Ernie, oğlum, bunu filme borçlusun. Biz birlikte başarıya çalışan mutlu bir ekibiz. Senin için onun (L. K.) ne anlama geldiğini biliyoruz, ve bizim uçak düşürücümüz Blackwater'da bitti. İşte sidik örneği Ernie, Styx[1] ırmağı gibi, değil mi? Ekip için yapacağını biliyoruz Baba. Sana güveniyoruz. Sen tek umutsun. Lütfen düşür onu Baba. Hiç acıtmaz. Sen de kendine böyle söyle. Hem karda yanmazsın. Bu iş için yeni zamazingolarımız var. Eğer donanmada varsa ve verebilirlerse onları donanmadan alıyoruz. Bay Roberts'den daha büyük olacak ve renkli her şeye ateş ediyoruz, öyle ki nerede olduğunu söyleyemezsin. Nasıl acıtsın, Baba? Hem sen Leopar Kadını seviyorsun. Yıllardır onu sevdin ve o sadece sana para kazandırmak için bunu düşündü. Haydi Baba. Düşür onu. Bu öğleden sonra sadece bir hazırlık düşüşü, biz de, Cinerama, Todd Po ve 1/8000 kullanıp kullanamayacağımızı anlarız. Gel ve onu düşür Baba ve huysuzluk yapma. Düzinelerle yedek uçağımız var, yeni lastik uçağı görsen çıldıracaksın. Hava yastığı gibi yalnızca ağzınla şişirebilirsin..."

Coops korkarım bu işte benimle ilgilensen daha iyi. Biliyorum bu hiç arpa sahibi olamayacağız demek ama kitaplarda yeteri kadar iyi olmadan filmde çalışmamam gerektiğini biliyorum.

Yani, Swahilice Hapana Chui Manamouki veya zavallı yaşlı Babaya leopar yok.

Bu kargalar çevrede de olsa seni görmek kıyaktı. Gazeteler sana bir düzine guayabera[2] verdiğimi yazdı. Yani sana 12 tane borcum var.

1 Styx-yunan mitolojisinde ölüler diyarını çeviren ırmak.

2 guayabera-Küba gömleği.

Bu işte ısırmam gereken çivi şu ki, Leopar Kadın filminde adımı kullanırsam herkes iflas ettiğimi söyler ve haklı da olur. Yani Leopar Kadınlara hayır.

Mary ve benden sana ve Rock'lara ve Naria'ya sevgiler.

Baba

H. Şimdi herkese, 1902'de (1904 yapmaya hazırlanıyorum) doğduğunu, doğum için hangi yılı bildirmemi istersen o yılda, senin tipide 80 mil atla götürülmene yardım ettiğimi, aynı yoldan atla 16 yıl sonra dönerken bir kar yığını kenarında bayan Mary'i bulduğumu ve onu gelinim yapmaya söz verdiğimi, şimdi oranın Walker, Minnesota'da, olduğunu söylüyorum. Bizi ayıran bazı küçük yasal zorluklar vardı, Bayan Pauline Wall Street'de, Morgan Bankasının başkanının sırasının altında saklanıyordu ve Bayan Martha, St. Luis Potosi'de, önceki gün altı aylık doğmuştu. Ama bütün bunların hepsi kendilerini düzelttiler.

Her zaman en iyi dileklerimle, oğlum

(Baba)

La Finca Vigia, 26 Haziran 1958

Muy Querido Maestro Eski Deli,[1]

Büyük mutlulukla, yaylandığın veya atıldığın gün (18 Nisan 1958) St.E'ye, İtalya'daki masraflarınız için R.Frost kanalıyla başsavcıya teminat verdiğim şeyi[2] gönderebileceğim bir adres sormak ve iletmeye çalışmak için tel çekmiştim. Bu mektup, 28 Haziran 1957'de yazılmıştı.

Bir cevap gelsin diye bekledim ve gelmeyince, dün radyodan Temmuz birinde ayrıldığını duydum, MacLeish'e adresini ve geminin adını sordum. Mac Leish, bunun gittiği adresi bana yeni verdi ve Temmuzun ortasında gideceğini bildiğini söyledi.

Muht. Eliot, aceleci Frost ve benim başsavcıya imzalı mektup gönderdiğimiz günden beri, iletişimi kesmenin daha akıllıca olacağını düşündüm yani benim kurtuluşunuza ilişkin dikkatlice ifaade edilmiş

1 Faşist suçlamasından akıl hastası olduğu nedeniyle hastaneye yatırılarak kurtarılan Pound, 1958'de çıkarıldı ve İtalya'ya gitti. Hemingway ona, "Çok sevgili Hocam, eski deli" diye hitap ediyor.

2 1.500.- $'lık çek.

duygularım arkadaşlık olarak yorumlanamaz. Fakat daha çok ulusal politikadır. Bunun bir yararı olmamış olabilir ama duyguları katı ve hiddetli bir temelde tuttum ve her neyse sen dışardasın, ben de kesinlik kazandığı gün sana telle abrazo gönderdim.

Bununla bir tane daha yolluyorum ve allah aşkına çeki bozdur. Aktif olarak katıldığım P.Harbor'dan A.bombası savaşına kadar, şair A. Tate'e senin asılman gibi bir sonuç çıkarsa darağacına kadar gidip seninle asılabileceğimi açıklayacağımı yazmıştım. O da aynısını yapacağını yazdı. Sonra ondan hiç haber alamadım, belki de pratik bir tasarı değildi, her neyse lojistiğe bağlı. Fakat yeteneğim ve aklımın sınırlarına kadar, yapabildiğim kadarıyla, seninle birlikte oldum ve bütün ..... her zaman.

Lütfen yapabileceğim her şey için bana güven. Böyle bir biçimde içerde tutulmandan o kadar utanıyorum ve çıktığın gün gördüğüm resimlerde iyi ve yıpranmamış görünüşünle öyle övünüyorum ki.

İyi bir seyahat ve her şeyin iyi gitmesini dilerim. Dorothy'e sevgilerimle.

Arkadaşın Hem

Seni bulsun diye taahhütlü yolluyorum. Saludos.

Jr., Ketchum, 24 Ocak 1959

Sevgili Harry,

Geç kaldığı için özür dilerim. Konuşmalar, makaleler, kitaplar, vb ile ilgili çözüm: iyi yapıyorsun. Burda Ketchum'da kayıtsız telefon var, 45 92, senin veya Charlie'nin aramanız gerekirse. Kimseye verme.

Burada, yazma işini söndüren her tip adamla ve ziyarete gelen itfaiyecilerle tıklım tıklım, Küba'ya dönmeden işin bu bölümünü bitirmek için çalışıyorum. Burada çalıştığım yayınlanalı beri iş öldürücüler ziyaret ediyor, arıyor, fakat haftanın 5 günü iyi çalışıyorum ve form tutuyorum. Av mevsimi bitmeden, bu sabah 207'ye geldim, ama üstünden geçeceğim.

R.Ward'ın fil kitabını bildirdiğin için teşekkürler. Bu fiyata ucuz ve yakında alırız umarım. Nadir Kitaplar bölümüne alabilirlerse almaları için öğütle.

Küba'da bizim için işler iyi. İspanya'dan bir arkadaş yeni hükümette.

Her şey iyi demek için beni burdan aradı. Finca'ya gelmişti. Havana garnizonunun komutanı, S. F. de Paula'lı çocuk, benim vurucu olduğum mahalli takımda top oynardı. Jaime Bofils arayıp, beni karşılamak için beklediklerini söyledi. Bütün elde edilmiş ABD çıkarlarıyla Kübalılar ilk kez iyi bir sallanmak için canlanmaya çalışacaklar. Çok zor bir dönem olacak. Yani elçi Phil Bonsal'ı, memur olmadan önce ITT'de çalışırken tanıyordum.[1]

1953'de[2] o, Pauline, kız kardeşi Jinny ve ben Salamanca'da Feria'ya gitmiştik. Çok aklı başında, yetenekli herif fakat doğal olarak, iyi giden (United Fruit gibi) ve Batista'yla birlikte yürütülen zalim işlerde iyi olmayan çıkarlarımız için çalışacak. Castro, cehennem gibi büyük bir paraya karşı çıkıyor.

Ada çok zengin ve hep körcesine yolunmuş. Dürüst bir hükümet yürütebilirse harika olur. Batista kaçarken yağmalayıp çıplak bıraktı. 600-800 milyon olmalı ve bu çok gazeteci alır- aldı da.

Bırakıp uğraşmamalıyım. Mektup yazmadığım için affet. Her gün ölümüne bitkin düşene kadar yazıyorum ve sonra form tutmak için yürüyorum, kendimi tırmanmaya zorluyorum, sağlıklı olmak ve uyumak için. Ama geçen pazar büyük bir saksağan avımız oldu, 105 ve bu Pazar bir daha. Gene kayak yapabilmeyi cehennem gibi isterdim ama doktorlar sırtım için çok tehlikeli diyorlar.

Şimdi kar yağıyor. Lütfen Charlie'ye en iyi dileklerimi ilet. Başka zaman başka şeyler yazarım.

En iyi dileklerimle
Ernest

Ketchum, 12 Ocak 1960

Sevgili Buck,

Güzel mektupların ve Mary'e yazdığın için teşekkürler. Bu kadar zaman yazmadığım için özür dilemeliyim. Mary 27 Kasımda sol dirseğini

1 Küba'da 1952'de Batista darbe ile iktidarı ele geçirmiş. 1956'da Küba'ya gelen Castro ve arkadaşları diktatöre karşı gerilla savaşı başlattılar. 1959 Ocağında devrimci kuvvetler Havana'ya girdi ve Batista kaçmak zorunda kaldı. Küba'da sosyalist iktidar kuruldu.

2 Gerçekte 1933'de.

tamamen parçaladı, ameliyattan sonra ona bakıyorum. Çeşitli uygulamalar, ek olarak terapi, artı normalde Finca'da Juan ve Rene tarafından yapılan küçük işler. Fırtınalar ve tipiler geçirdik, iki haftadır 15 dereceden 25 dereceye soğuk hava esti. İyi ve sağlıklıyım, çok yağ yakıyorum. Mary geçen hafta bronşit oldu dört gün yattı vb. Dört gün sonra 0146 treniyle ayrılmayı planlıyoruz. Bu bugün ateşi normalse. Sonbahardan bu yana dertler birbirini kovaladı. Bazıları acıyı başkasından iyi kaldırır. Herneyse diyelim ki acı Mary'yi çok yakıyor ve sinirlerini bozuyor. Bazan bu koşullarda insanlar en yakınlarını suçlarlar ve en iyi bildikleri kimse onların kahramanlığından en küçük oranı alır.

Böylece yazmam fatura ödemelere kadar düştü.

Bana atfedilen alıntılarla (yanki) ilgili kafanı rahatlatmalıyım. Ama beni gazetelerde okuduklarına inanmayacak kadar iyi tanıdığını çıkardım. Lenny'e haber yolladım, yazamadığım arkadaşlar haberi alsın diye. Lenny de gazeteler gibi dedikodu basıyordu, ben de mesajımın her şeyi düzelteceğini düşündüm.

Bu yanki işi yerel bir gazetede eski dostum Edward Scott'un yayınından alındı ve başımı belaya sokmak için Havana Post'ta yayınlandı.

Senin emperyalist yanki değil fakat eski San Francisco de Paula çocuğu olduğunu söylemen (20 yıldır her türlü zamanda yaşadığın köy) yurttaşlığını reddetmek değildir. Ben iyi bir Amerikalıyım ve ülkem için birçokları gibi koşturdum -karşılıksız ve hırs için değil. Ama Küba devriminin tarihsel gerekliliğine tamamiyle inanıyorum. Küba siyasetine karışmıyorum fakat bu devrimin tarihsel yönünü görüyorum ve beni günlük kişiler ilgilendirmiyor. Ağzımı kapalı tutuyorum ve Liberte Kasım 4'de çıkandan beri Amerikalı gazetecilerle görüşme yapmıyorum.

Mevcut durumda yanlış anlaşılmayacak veya saptırılmayacak bir şey söylemem olanaksız. Yapacak çok fazla işim var ve onu yapmak için yalnız bırakılmayı istiyorum.

Burası, kayak mevsiminde ve yazın güzel kiralık bir mülk ve satın almak harika oldu. Av aylarında burada yaşamayı planlıyoruz bu da

kasırga aylarına geliyor, Küba'nın ilk kuzey rüzgarlarına. Burası bütün vergileri ve giderleri ödeyebilir ve belki gelir kaynağı olur. Benim ve Mary'nin sağlığı, her yıl bir zaman tropik iklimden uzaklaşmayı gerektiriyor. Şimdi tansiyonum üzüntüden kötü, sonbaharın gaflarından dolayı. Bütün gaddarlık ve kancıklık öykülerini geçelim.

N. Y.'da, bu yaz, Harvey'in eski yerini kullandığımız gibi, saklanabiliriz. Mary bir yeri böyle tutuyordu ama bu şehirde bu, bir kişi bilirse saklanmak olmaz, tuzak olur. N. Y.'a gelirsek (haziranın ortasından önce sanmıyorum) seni ararım. N. Y.'dan nefret ediyorum. Ama Mary seviyor. Oraya hiç kimsenin parası yetmez. Geçen sefer yalnız iki gün kaldık, biri de seçim günü. Scribnerler, Hotch, Rice ve Bank'la tıkıldık kaldık. Harvey Breit'i, Lenny'i kimseyi görmedim.

Bir yıldır kilomu 205'in altında tutuyorum. Bu sabah 203'üm. İyi uyuyamıyorum. Belki bu arabadaki lanet bozukluktan, yeteri kadar yürüyüp koşamıyorum.

Senden iyi iş haberleri duysam ve şu Pete'in tansiyonu böyle yüksek olmasa. Lütfen onun için ne kadar üzüldüğümü ona ilet. Serpasil kullandı mı? Çok iyidir. Diuril de. Eğer Serpasil ona dokunuyorsa Ritalinle birlikte alabilir. Doktoruna bunları sorsun. George Saviers iki yıldır tansiyonu kontrol etmek için hiç bir kötü etki olmadan Diurili başarıyla kullanıyor.

Mary uyandı ve ateşi yok. Çok güzel açık bir gün, o da çok neşeli.

En iyisi bunu bitireyim yoksa benden hiç mektup alamayacaksın.

Böyle sabırlı olduğun için teşekkürler. En iyi dileklerimle.

un abrazo

Ernesto

Küba'ya yazdığında yerel siyaseti geç, fakat başka söz de sokuşturma.

Argosy'de gerçek bir ayının gülünç işi, boğa güreşi mevsiminin sonunda kutlamayı bozmasına izin vermeyecektik. 240 çekiyordu ve benden 25 yıl daha gençti ve oğlum onu çağırınca benden çekindi. Böyle heriflerin çenesini her zaman kırabilirsin gerçi. Dava açacaklarını düşünsem de.

La Finca Vigia, 14 Haziran 1960

Sevgili George,

Yalnızca 20 Mayıs mektubuna ve 20 Haziran olmadan cevap vermek için bir not.

Mayıs sonunda şu boğa işinin ilk taslağını bitirdim, 110.000 sözcükten fazla. O zamandan beri gelir vergisi ve yeniden yazmayla meşgulum. Mary gelir vergisiyle çıkmaza girmiş. Her zaman güç iş ve ona da güçlük. Val yazmada çok iyi iş çıkarmış. Bu kısmı sevecek sin umarım. Pamplona ve Valencia'da senin hakkında iyi bir kısım var.

Mary'nin kolu iyi gidiyor. Kullanımı çok iyi ve şimdi parmaklarını ağzına götürebiliyor. Sıcak suda yüzmek ona çok iyi geliyor, idmanına da çok sadık. Ona günde 20-30 dakika masaj yapıyorum ve eklemleri iyi kırmış sanırım. Şimdi benim sağ kolum gibi işliyor. İlaçlar hiç gelmedi. Artık her şey çok yavaş. Scribner'e Nisanda ısmarladığım kitaplar hâlâ geliyor.

Pat ve çocuklar iyi umarım. Lütfen sevgimizi ilet. Zavallı Don'umuzun böyle kötü zaman geçirmesinden üzüldük. Ona ve Duke'e en iyi dileklerimizi ilet. Fehemen gibi gerçekten işe bulaştığımdan hiç mektup yazamadım.

Kitabın sonundaki bazı şeyleri düzenlemek için İspanya'ya gitmemiz gerekecek. Fakat bu konuda sana yazacağım. Antonio harika güreşiyor. Fakat karaciğeri kötü herhalde Güney Amerika'da perhize uymamış.

Bütün arkadaşlara en iyi dileklerle
kendine dikkat et
Baba

2 tropikal sarsıntı, fazla yağmurdan balık dumanı oldu. Mayısın 19'undan beri gemiye binmedim.

Jr., Ketchum, 6 Şubat 1961

Sevgili Harry,

İstediğin sayıları anımsayamadım çünkü bir kaçını Times'ın değişik sayılarında işaretlemiştim, birini de Dr.'un sekreteri (Bayan McQuarrie)

ısmarlamıştı. Acil bir önemi yok-araştıracağım.1

Günleri belirlemek için bilgi şu: bölümler şeklinde düzenlenmiş malzemem var -18'e vardı- ve sonuncunun üstünde çalışıyorum, no 19, hem de adda. Bu çok zor (her zamanki uzun liste çıktı-hepsinde bir eksiklik var ama ben üstlerinde çalışıyorum- Paris o kadar çok kullanıldı ki her şeyi soldurdu) Daktilo edilen sayfalar da şöyle gidiyor: 7, 14,5,6,9,5,6,11,9,8,9,4,5,3,5,8, 10.5, 14.5, 38.5, 10, 3, 3: 177 sayfa -5.5 sayfa - 1 1/4 sayfa.

ortalama sözcük (5 sayfa)

hiç konuşmasız 3 sayfa	209
	266
	355
konuşma	222
hep konuşma	171
	1203 / 5
	240

yani 42.000'den 45.000'e kadar çıkıyor.

Burada kitaplıksız, kaynaksız vb olmak piçten bir iş. 7'de kalkıyorum, gün ışığıyla, kahvaltı ediyorum, 8.30 veya daha önce işe başlıyorum, 1'e kadar ölü gibi yoruluyorum. Öğle yemeği 2'ye kadar filan çıkıyor. Akşam yemeği 8 civarı. Form tutmak için ve uyumak için en azından 2 mil yürümeliyim. Bu sabah 170 geldim (çok düşük) fakat bir zamandır yemekler doktorların istediği gibi değil.

Sekreterim yok ama birini denemek için Mary'nin fikriyle bir bölüm gönderdik ve umarım yarın belli olur.

Yazdıklarımın çoğunu acımasızca eleyerek kitabı güçlendirmeye çalıştım (gördüğün kısımlar değil -onlardan hiç) fakat her şey onu yazan adamca elenebilecek şeylerin niteliği ile değerlendirilebilir. Bütün gerçek ve giz var ama Paris Öyküleri'nden daha iyi bir ad gerekiyor.

Hicks Adams öykülerinin bazılarının resimleri için Deal geldi. Tanınmaya olanak veren şeyleri kontrol etmek gerekti ve gereken adlar

1 Hemingway 30 Kasım 1960'da hastaneye yatmak zorunda kaldı ve 6 hafta 3 gün hastanede kaldı. Hastanede doktorunun adını kullanarak olayın bilinmesine engel olundu.

kötü sonuçlar nedeniyle değişti. Fakat

1. Carlos Baker kitabı
2. Fenton kitabı
3. P. Young kitabı
4. İngilizin 2 kitabı

adını unuttum John Adkin[1]

kapsadıkları her şeyi bilmek için ihtiyaç var.

Aym şekilde ad vermek için - bir İngiliz Şiiri Oxford kitabı, bir James baskısı İncil (iyi baskı) gerekiyor. Bu en azı ve burada hiç bir şey yok.

Yalnızca günden güne düşünmeye ve eskisi gibi, aynen çalışmaya çalışıyorum. Fakat her şey zor oldu ve baştan aşağı zor. Küba'nın durumu - çalışmak için kitapların olmaması, vb. Sana orospuluk etmiyorum fakat durum hakkında bilgi istersin diye düşündüm. Mary'nin elyazılarını götürdüğü kız, onları okuyabilir umarım. Kağıtlardaki düzeltmeleri geniş okul çocuğu yazısıyla yazmak gerekti.

Bunlar hep zorla yapıldı. Charlie'ye notu için teşekkür et, Faut d'abord Durer mektubu için de. Çok yoruldum. Doktorlar bir günde alabileceğim alkol miktarını günde bir litre claret[2] olarak saptadılar. Bir gün dışında bunun 3/5'inden fazlasını içmedim; sert likör de içmedim. Karaciğerim rochester'da kontrol edildiğinde iyiydi. Hangar negatif. Kolestrol normal. Sen, Max ve Charlie Scott'un yalanlarına alışmışsındır -ama bunlar gerçek.

Şimdiye kadar kitapların 1/3'ü geldi.

Her zaman en iyi dileklerimle
Ernest

Rochester, 15 Haziran 1961

Sevgili Fritz,[3]

Bu sabah babandan aldığım nottan senin Denver'de bir kaç gündür yattığını duymak beni çok üzdü ve bu notu aceleyle senin iyi olmanı ümit ettiğimi söylemek için yazıyorum.

1 Carlos Baker, Hemingway, Sanatcı olarak Yazar (Princeton, 1952); Charles A.Fenton, Ernest hemingway'in Çıraklığı: İlk Yıllar (New York, 1954); Philip Young, Ernest Hemingway (New York, 1950); John Atkins, Ernest Hemingway'in Sanatı (Londra, 1952).

2 Claret - Bordo şarabı.

3 Dr.George Savier'in 5 yaşındaki oğlu kalp hastalığından hastaneye kaldırılmıştı.

Burada, Rochester'de çok sıcak ve rutubet oldu fakat son iki gündür serinledi ve geceleri uyumak için harika oldu. Buralarda kırlar çok güzel ve Mississippi boyunca eski kerestecilik günlerinde kütüklerin çekildiği yerleri ve kuzeye gelen öncülerin izlerini görme şansım oldu, harika yerler. Irmakta güzel atlayan levrek gördüm. Daha önce yukarı Mississippi hakkında bir şey bilmiyordum ve gerçekten çok güzel memleket ve sonbaharda oldukça güzel, fazlasıyla sülün ve ördek var.

Ama Idaho'daki kadar değil ve ikimiz de kısa zamanda gene orada olacağız diye umuyorum, o zaman hastane deneyimlerimiz[1] hakkında birlikte şaka edebiliriz.

Senin için her zaman en iyi dileklerimle, hey gidi, seni çok özleyen iyi arkadaşından

(Bay) Baba

Ailene de iyi dilekler. Genel olarak iyi ve neşeliyim ve yakında hepinizi göreceğimi umuyorum.

1 Hemingway 25 Nisanda ikinci kez hastaneye yatmak zorunda kalmış ve 26 Haziran'a kadar hastanede kalmıştı. Hastaneden çıktıktan sonra bir arkadaşının arabasıyla çiftliğe gideceklerdi, 2 Temmuz sabahı erkenden kalkan Hemingway tüfeğinden çıkan bir kurşunla ölmüş bulunacaktır. Kimilerine göre bu kazadır, kimileri ise Hemingway'in tüfeğini dizleri arasına alarak namluyu alnına dayadığını ve tetiğe bastığını söylemektedirler.

MEKTUPLARIN DİZİNİ

6	Ağustos	1917	Anson T. Hemingway
16	Ocak	1918	Grace Hall Hemingway
19	Nisan	1918	Ailesine
19	Mayıs	1918	Dale Wilson
22	Haziran	1918	Ruth Morrison
18	Ağustos	1918	Ailesine
3	Mart	1919	James Gamble
24	Şubat	1921	James Gamble
7	Ağustos	1921	Grace Quinlan
20	Aralık	1921	Ailesine
9	Mart	1922	Sherwood Anderson
16	Temmuz	1922	Harriet Monroe
16	Kasım	1922	Harriet Monroe
23	Ocak	1923	Ezra Pound
4	Ağustos	1923	Robert McAlmon
5	Ağustos	1923	Ezra Pound
26	Aralık	1923	John R. Bone
27	Aralık	1923	John R. Bone
10	Şubat	1924	Ezra Pound
17	Şubat	1924	Gertrude Stein
17	Mart	1924	Ezra Pound
2	Mayıs	1924	Ezra Pound
19	Temmuz	1924	Ezra Pound
18	Ekim	1924	Edmund Wilson
15	Kasım	1924	Robert McAlmon
11	Aralık	1924	Archibald McLeish
21	Ocak	1925	George Horace Lorimer

15	Nisan	1925	Maxwell Perkins
11	Mayıs	1925	Horace Liveright
25	Haziran	1925	Ernest Walsh
1	Temmuz	1925	F. Scott Fitzgerald
20	Aralık	1925	Archibald McLeish
21	Ağustos	1926	Maxwell Perkins
7	Eylül	1926	F. Scott Fitzgerald
12	Kasım	1926	Pauline Pfeiffer
14	Şubat	1927	Maxwell Perkins
14	Eylül	1927	Dr. C. E. Hemingway
30	Ocak	1928	James Joyce
28	Mart	1928	Pauline Hemingway
21	Nisan	1928	Maxwell Perkins
9	Aralık	1928	F. Scott Fitzgerald
22	Ocak	1929	Maxwell Perkins
13	Eylül	1929	F. Scott Fitzgerald
5	Aralık	1930	Guy Hickok
26	Haziran	1931	John Dos Passos
5-6	Ocak	1932	Maxwell Perkins
26	Mart	1932	John Dos Passos
9	Ağustos	1932	Paul Romaine
5	Ekim	1932	Robert M. Coates
13	Mart	1933	Arnold Gingrich
28	Mayıs	1934	F. Scott Fitzgerald
16	Kasım	1934	Arnold Gingrich
19	Mart	1935	Gerald ve Sara Marphy
19	Ağustos	1935	Ivan Kashkin
15	Aralık	1936	Maxwell Perkins
5	Şubat	1937	Harry Sylvester
9	Şubat	1937	Pfeiffer Ailesine
31	Ocak	1938	Hadley Mowrer
26	Mart	1938	John Dos Passos
5	Mayıs	1938	Maxwell Perkins

23	Mart	1939	Ivan Kashkin
23	Ağustos	1939	Patrick ve Gregory Hemingway
12	Aralık	1939	Bayan Paul Pfeiffer
1	Mayıs	1940	Maxwell Perkins
9	Haziran	1941	Pauline Hemingway
25	Ağustos	1942	Evan Shipman
10	Ağustos	1943	Archibald McLeish
25	Kasım	1943	Hadley Mowrer
1-6	Ağustos	1944	Mary Welsh
13	Eylül	1944	Mary Welsh
6	Mart	1945	Mary Welsh
19	Haziran	1945	Thomas Welsh
20	Haziran	1946	Konstantin Simonov
23	Temmuz	1947	William Faulkner
22	Temmuz	1949	Charles Scribner
28	Temmuz	1949	Fransisken Kardinal Spellman
27	Ağustos	1949	Charles Scribner
26	Eylül	1949	Marlene Dietrich
4	Ekim	1949	Charles Scribner
16	Ekim	1949	Yüzbaşı John Hemingway
8	Mayıs	1950	Joseph MacCarthy
1	Haziran	1950	Arthur Mizener
25	Ağustos	1950	Robert Cantwell
11	Eylül	1950	General Charles T. Lanham
20	Temmuz	1951	Charles Scribner
5	Ekim	1951	Charles Scribner
6	Mart	1952	Philip Young
18	Haziran	1952	Charles A. Fenton
21	Haziran	1952	Harvey Breit
29	Haziran	1952	Harvey Breit
13	Eylül	1952	Bernard Berenson
14	Ekim	1952	Bernard Berenson
6	Mayıs	1953	Wallace Meyer

3	Ocak	1954	Harvey Breit
18	Ağustos	1954	Harvey Breit
10	Kasım	1954	General Charles T. Lanham
23	Aralık	1954	General E. E. Dorman-O'Gowan
18	Eylül	1955	Bernard Berenson
9	Mart	1956	Gary Cooper
26	Haziran	1958	Ezra Pound
24	Ocak	1959	L. H. Brague, Jr.
12	Ocak	1960	George Saviers
6	Şubat	1961	L. H. Brague, Jr.
15	Haziran	1961	Frederick G. Saviers

Hemingway'in Mektupları

"Sayın Senatör Mc Carthy,

Senin, iyi bir birlikte bulunduğunu biliyorum ve gerçekten kötü yaralanmış olmalısın, fakat senatör, açıkça bazı vergi verenlerin ahlaklarını bozuyorsun ve bu sana, onu listenden çıkarman için bir davettir. Buraya gelebilirsin ve özgürce dövüşebilirsin, kimse duymadan, benim gibi 50 yaşında, 209 çeken ve senin bok olduğunu düşünen, senatör, yaşlı bir tiple; seni, yaşadığın en iyi günde, kıçının üstüne oturtacak. Senin için sağlıklı olur ve açıkça eğitici olabilir.

Gerçekten, nerede adam, tavşanla dövüşecek kadar yüreğin olduğunu sanmıyorum."

ISBN 975-7275-12-3

DÜŞÜN